

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ΄

Τρίτη 3 Δεκεμβρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3411
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Τρίπολης και το Γυμνάσιο Πάργας Πρεβέζης, σελ. 3415, 3421
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3412, 3444, 3449, 3450, 3451, 3453, 3454
4. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με τον νόμο περί "Ποινικής Ευθύνης των Υπουργών", όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη, σελ. 3449

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014, σελ. 3411
2. Κατάθεση πρότασης νόμου:
Ο Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Βασίλειος Καπερνάρος κατέθεσε πρόταση νόμου: "Προστασία κύριας Κατοικίας", σελ. 3449

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 3441
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3431 - 3441
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3422 - 3431
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3411 - 3422

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 3444, 3449, 3450, 3451, 3453, 3454
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3412
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3411, 3412
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 3412

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3446
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3436, 3437
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3433, 3434, 3435, 3436
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 3435, 3438
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. , σελ. 3451, 3453, 3454
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 3412, 3426
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3430, 3432
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 3447
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3442, 3443, 3444
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 3440
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 3421, 3422, 3423
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3444
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 3427
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 3424, 3426, 3427
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3449, 3450
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 3418, 3433
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 3415

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Τρίτη 3 Δεκεμβρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 3 Δεκεμβρίου 2013, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.34' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 2-12-2013 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΑ' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 2 Δεκεμβρίου 2013, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου:

1. «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Επείγουσες ρυθμίσεις εφαρμογής Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων» (Α' 176) και άλλες διατάξεις».

2. «Κύρωση Συμφωνίας Φιλοξενούσας Χώρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της TRANS ADRIATIC PIPELINE AG».

3. «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό)»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής, μέσα σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αντώνιος Σαμαράς – όρθιοι οι Βουλευτές του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και πατεταμένα)

Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής (άρθρο 65 παράγραφος 5), την υποβολή του καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν και δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο του κόμματός τους, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος, με εναλλαγή των ομιλητών. Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο, θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα, από το ίδιο κόμμα εννοείται.

Επίσης, προτείνω μετά τις ομιλίες των εισηγητών, να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα, με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Δηλαδή, κατά προτεραιότητα, θα έχουμε οκτώ εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα οκτώ κόμματα.

Στη συνέχεια, για να τηρηθεί, κατά το δυνατόν, η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω στον ενιαίο κατάλογο να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, ένας από το ΠΑΣΟΚ, ένας από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ένας από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, ένας από τη Δημοκρατική Αριστερά, ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και ένας από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές και θα ακολουθεί η ίδια αναλογία κύκλων ομιλητών μέχρι ολοκλήρωσης του καταλόγου.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με έγκριση του Προεδρείου και με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής, έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατό, αν περιορίζομαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί από την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων να γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Αναλόγως των εγγραφησόμενων ομιλητών θα υπάρξουν κατά τα ειωθότα και πρωινές συνεδριάσεις. Οι πρωινές συνεδριάσεις θα αρχίζουν στις 10.00' το πρωί. Το βράδυ της τελευταίας ημέρας της συζήτησης, δηλαδή το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12.00' τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Όπως ξέρετε, στη Διάσκεψη των Προέδρων έχουμε αποφασίσει την Τρίτη, την Τετάρτη και την Πέμπτη οι συνεδριάσεις να είναι απογευματινές και την Παρασκευή και το Σάββατο οι συνεδριάσεις να είναι και πρωί και απόγευμα. Εάν, όμως, ο αριθμός των ομιλητών είναι αρκετά μεγάλος, πιθανόν να χρειαστεί να πάρει έγκριση το Προεδρείο από το Σώμα, ώστε να γίνει και την Πέμπτη πρωινή συνεδρίαση.

Θέλω να προτείνω τον περιορισμό του χρόνου ομιλίας όλων των ομιλητών, για να δοθεί η δυνατότητα να ομιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι.

Προτείνω, λοιπόν, ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών να είναι είκοσι πέντε λεπτά, των ειδικών εισηγητών δεκαπέντε λεπτά, του Πρωθυπουργού τριάντα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ τριάντα λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του ΠΑΣΟΚ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, της Δημοκρατικής Αριστεράς, του ΚΚΕ και των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών είκοσι πέντε λεπτά, του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών τριάντα λεπτά, του αρμοδίου Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών δεκαπέντε λεπτά, του αρμοδίου Υφυπουργού Οικονομικών δέκα λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δώδεκα λεπτά, των αναπληρωτών Υπουργών των άλλων Υπουργείων οκτώ λεπτά, των Υφυπουργών των άλλων Υπουργείων επτά λεπτά και οι δευτερολογίες των ανωτέρω να είναι το μισό του χρόνου της πρωτολογίας τους. Συνήθως, βέβαια, δεν υπάρχουν δευτερολογίες.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Αλλιώς, θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας έξι λεπτά και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης, ο χρόνος ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές θα είναι έξι λεπτά.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει την 1^η πρωινή (1.00'πμ).

Συμφωνείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Δεν συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

Ήθελα να πω για τις κάρτες ότι θα μπουν στο ηλεκτρονικό σύστημα μετά τους κυρίους εισηγητές...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάτι σας είπα. Δεν ακούτε; Βαρηκοΐα έχετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν κατάλαβα; Όχι, δεν ακούω, γιατί μιλάω. Περιμένετε να ολοκληρώσω.

Συνεπώς, η Βουλή συνεφώνησε ομοφώνως.

Έχετε κάτι να προσθέσετε επ' αυτών;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δίνετε είκοσι πέντε λεπτά εισήγηση και δεκαπέντε λεπτά στους ειδικούς αγορητές. Ο χρόνος αυτός δεν είναι καθόλου επαρκής. Είναι πρωτοφανές. Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, καθίστε. Όπως ξέρετε, ήταν ομόφωνη απόφαση στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Καθόλου ομόφωνη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήταν ομόφωνη απόφαση στη Διάσκεψη των Προέδρων. Υπήρχε ο κ. Βούτσας με τον οποίο είχε γίνει η συνεννόηση. Ολοκληρώσαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Καθόλου ομόφωνη δεν ήταν η απόφαση! Διαστρεβλώνετε τα πράγματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλογιάννης. Κύριε Καλογιάννη, έχετε τον λόγο παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν μπορεί να γίνονται αυτά τα πράγματα! Δεν το αντιλαμβάνεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η εγγραφή των ομιλητών αρχίζει τώρα.

Ορίστε, κύριε Καλογιάννη, έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

Κύριοι συνάδελφοι, σάς παρακαλώ πάρα πολύ, σεβαστείτε τον ομιλητή. Όσοι θέλουν να δώσουν τις κάρτες τους παρακαλώ να το κάνουν με ηρεμία.

Ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Καλογιάννη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Συζητάμε σήμερα τον κρατικό προϋπολογισμό του 2014 σε ένα περιβάλλον δημοσιονομικής σταθερότητας, κάτι που θεωρείτο αδύνατον λίγους μήνες νωρίτερα και είναι αποτέλεσμα των πρωτοβουλιών που έχει αναλάβει και υλοποιεί η Κυβέρνηση εδώ και ενάμιση χρόνο.

Η ελληνική οικονομία την τελευταία τετραετία βρέθηκε σε μία

μεγάλη...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Καλογιάννη, εσείς συνεχίστε.

Μη διαμαρτύρεστε, κύριοι συνάδελφοι.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει πρόβλημα με τις εγγραφές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εγώ στα κομπιούτερ που έχω μπροστά μου βλέπω ότι ο ηλεκτρονικός κατάλογος λειτουργεί κανονικά.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Υπάρχει πρόβλημα με τις εγγραφές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εάν εκεί που κάθεστε δεν εγγράφεστε, αλλάξτε σας παρακαλώ θέση και κτυπήστε την κάρτα σας σε άλλη θέση, εάν υπάρχει τέτοιο πρόβλημα, που δεν νομίζω ότι υπάρχει, γιατί η εγγραφή γίνεται κανονικά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αν αυτός είναι λόγος διακοπής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε εσείς, κύριε Καλογιάννη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου σας παρακαλώ και τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η ελληνική οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρέθηκε την τελευταία τετραετία σε μία μεγάλη δοκιμασία βαθιάς ύφεσης και πολύ υψηλής ανεργίας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

Ωστόσο, από το 2013, έτος καμψής για την οικονομία, οι μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών άρχισαν να πιάνουν τόπο και διαμορφώνονται οι πρώτες ενδείξεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση, καθώς η ύφεση επιβραδύνεται σημαντικά, η αυξητική δυναμική της ανεργίας επιτέλους ανακόπτεται και επιτυγχάνονται οι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής. Καθίσταται έτσι εφικτή η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος της χρονιάς, δηλαδή τα τακτικά έσοδα του κράτους θα είναι μεγαλύτερα από τις δαπάνες του, χωρίς να υπολογίσουμε σε αυτές τις δαπάνες των τόκων.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014 είναι ρεαλιστικός και επιχειρεί να κεφαλαιοποιήσει αυτά τα πρώτα σημαντικά αποτελέσματα. Ας δούμε, όμως, τι παραλάβαμε. Τον Ιούνιο του 2012 η τρικομματική Κυβέρνηση Σαμαρά παρέλαβε μία απογοητευτική κατάσταση. Η πολιτική αστάθεια κορυφωνόταν και η χώρα προσαπασόσε να ξαναβρεί την χαμένη της αξιοπιστία. Σε οικονομικό επίπεδο η κατάσταση ήταν οριακή. Η οικονομία παρέμεινε σε βαθιά ύφεση, το ΑΕΠ υποχωρούσε για πέμπτο συνεχόμενο χρόνο, ενώ η ανεργία σκαρφάλωνε σε νέα ιστορικά υψηλά και η αξιοπιστία της χώρας βρισκόταν σε μηδενικά επίπεδα. Αρνητικά επιδρούσε, επίσης, η αδυναμία του τραπεζικού συστήματος να ανταποκριθεί στις ανάγκες χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα. Επιπλέον, οι φόβοι για πιθανή ισόταξη πληρωμών και για κίνδυνο άτακτης χρεοκοπίας είχαν πλήξει καίρια την εμπιστοσύνη, έχοντας δραματική επίπτωση, τόσο στη συνολική ζήτηση όσο και στη συνολική προσφορά της οικονομίας.

Τι έπρεπε να γίνει. Η αποκατάσταση της αξιοπιστίας στο εξωτερικό και της εμπιστοσύνης στο εσωτερικό ήταν οι πρωταρχικοί στόχοι της Κυβέρνησης και πέτυχε και τους δύο. Αποκατέστησε την ηρεμία στις αγορές, ενώ έδωσε ελπίδα στην κοινωνία ότι υπήρχαν διέξοδος ότι υπάρχουν λύσεις στα καυτά ζητήματα που είχαν συσσωρευτεί.

Ας δούμε, όμως, ποιες είναι οι οικονομικές εξελίξεις και προοπτικές, αρχίζοντας από το 2013. Με τις μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών ο προϋπολογισμός του 2013 εφαρμόζεται σύμφωνα με τους στόχους, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών. Επισημαίνεται ότι η φετινή χρονιά εκπληρώνονται οι στόχοι του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, επιτυγχάνοντας βιώσιμο πρωτογενές πλεόνασμα 812 εκατομμυρίων ευρώ και ίσως ακόμα περισσότερο. Υπενθυμίζω ότι ο αρχικός στόχος ήταν μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα και ο νέος στόχος του προσχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού ήταν 344 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά τα στοιχεία τα αμφισβητούσε σύσσωμη η Αντιπολίτευση.

Ας δούμε τι γίνεται με τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού του 2013. Σε δημοσιονομική βάση καλύπτουν τους στόχους που είχαν τεθεί. Αυτή η θετική εξέλιξη καταγράφεται, ενώ παράλληλα είχαμε στοχευμένες, έστω και μικρές, ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως τη μείωση κατά 15% στο ειδικό τέλος ακινήτων του 2013 και τη μείωση κατά 10% στο ΦΠΑ στην εστίαση, ένα μέτρο που πρέπει να συνεχιστεί και του οποίου η επέκταση θα πρέπει να εξεταστεί σε βάθος και για άλλους κλάδους.

Όμως, οφείλω να επισημάνω ότι οι φόροι στην ακίνητη περιουσία είναι πλέον δυσβάσταχτοι για όλους τους πολίτες, κάτι που πρέπει να λάβει υπ' όψιν του το Υπουργείο Οικονομικών. Οι τρεις φόροι ακίνητης περιουσίας για τα έτη 2011, 2012, 2013 που κληθήκαμε όλοι να καταβάλουμε φέτος, εξάντλησαν τα περιθώρια αντοχής των συμπολιτών μας, ενώ έχουν πολύ σοβαρές επιπτώσεις και στον κλάδο της οικοδομής. Το Υπουργείο πρέπει να ξαναδεί τον ενιαίο φόρο ακινήτων που θα αντικαταστήσει το 2014 τον ΦΑΠ και το ειδικό τέλος, ώστε αυτός να είναι δίκαιος. Πρέπει να επιβληθεί φορολογική δικαιοσύνη.

Παράλληλα, το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει να επανεξετάσει τις αντικειμενικές τιμές στις περιοχές της χώρας, όπου αυτές δεν ανταποκρίνονται πλέον στην πραγματικότητα. Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ίδια αντικειμενική τιμή να έχει ένα ακίνητο στο λεκανοπέδιο Ιωαννίνων ή στην ορεινή Πίνδο με ένα ακίνητο στα βόρεια προάστια της Αθήνας.

Και τώρα θα ήθελα να κάνω μια αναφορά σε ό,τι αφορά τις δαπάνες. Οι μειωμένες κατά 800 περίπου εκατομμύρια δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού του 2013 αποτυπώνουν τον έλεγχο που ασκείται στη διαχείριση και την πειθαρχία στο σκέλος των δημοσίων δαπανών.

Ας δούμε τώρα ποιες είναι οι οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα τη χρονιά που φεύγει. Επιτρέψτε μου κατ' αρχάς μια γενική επισκόπηση της ελληνικής οικονομίας. Η μεταστροφή του κλίματος αποτυπώνεται σε δείκτες. Ειδικότερα, αυτοί διαμορφώνονται ως εξής.

Πρώτον, ο δείκτης οικονομικού κλίματος βελτιώνεται και καταγράφει τις υψηλότερες τιμές του από το 2011.

Δεύτερον, η αυξητική δυναμική της ανεργίας ανακόπτεται. Τον περασμένο Ιούνιο είχε αγγίξει το 28%, ενώ πολύ υψηλό ήταν και το ποσοστό των μακροχρόνια ανέργων, γεγονός που αποτυπώνει και το διαρθρωτικό χαρακτήρα της ανεργίας. Όμως, ο ετήσιος ρυθμός αύξησης της ανεργίας έχει μειωθεί σημαντικά από πέρυσι, υποδηλώνοντας ότι σταθεροποιείται και υπό προϋποθέσεις -στις οποίες θα αναφερθώ στη συνέχεια- θα αρχίσει σταδιακά να μειώνεται από το 2014.

Τρίτον, ο πληθωρισμός συνεχίζει την πτωτική του πορεία, συμβάλλοντας στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών. Παραμένει ο χαμηλότερος μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταγράφει ιστορικό χαμηλό πενήντα δύο ετών, κάτι που είναι πράγματι αξιοσημείωτο.

Τέταρτον, το κόστος δανεισμού μειώνεται. Η διαφορά αποδόσεως μεταξύ του ελληνικού και του γερμανικού δεκαετούς κρατικού ομολόγου έχει αποκλιμακωθεί ραγδαία. Συγκεκριμένα, από τις δύο χιλιάδες επτακόσιες σαράντα μονάδες βάσης το Φεβρουάριο του 2012 έφτασε στις εξακόσιες είκοσι μονάδες το Νοέμβριο του 2013.

Πέμπτον, προωθούνται οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων για την περασμένη διετία μεταξύ των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ, όπως βεβαίωσε προχθές εδώ στην Αθήνα ο ίδιος ο γενικός γραμματέας του.

Έκτον, η θέση της χώρας σταθεροποιείται στη ζώνη του ευρώ.

Η επιστροφή των καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες -13 δισεκατομμύρια από τον Ιούνιο του 2012 έως τον Ιούνιο του 2013- η οποία θα ήταν μεγαλύτερη, εάν δεν είχε μεσολαβήσει η κρίση στην Κύπρο, η οποία κορυφώθηκε τον Μάρτιο του 2013, οφείλεται στην άρση της πολιτικής και οικονομικής αβεβαιότητας. Ειδικότερα, οφείλεται στην απομάκρυνση οποιουδήποτε σεναρίου για έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη. Διαψεύστηκαν έτσι όσοι προέβλεπαν -ή εύχονταν- την έξοδο μας από τη ζώνη, του ευρώ δίνοντας μάλιστα και ακριβή χρονοδιαγράμματα. Σε αυτούς πε-

ριλαμβάνονται βεβαίως στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που εκτιμούσαν ότι η κρίση στην ευρωζώνη έχει φτάσει στο απροχώρητο και την έχει φέρει στα πρόθυρα της διάλυσης αλλά και Αμερικανοί καθηγητές οικονομικών, οι οποίοι το 2012 προέβλεπαν ότι η Ελλάδα θα αποχωρήσει από την ευρωζώνη «εντός δώδεκα μηνών». Όλοι αυτοί οι προφήτες απέτυχαν παταγωδώς στις προβλέψεις τους, καθώς διάλυση της ευρωζώνης δεν υπάρχει -όπως γνωρίζουμε- ενώ η Ελλάδα, όχι μόνο εξακολουθεί να παραμένει στη ζώνη του ευρώ, αλλά έχει και πολύ πιο θετικές προοπτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε τι έγινε το 2013 σε βασικούς τομείς της οικονομίας.

ΕΣΠΑ: Η πρόοδος που καταγράφεται στην υλοποίηση των τομεακών και επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΣΠΑ είναι σημαντική. Σε σύνολο δημόσιας δαπάνης περίπου 24 δισεκατομμυρίων ευρώ, οι νομικές δεσμεύσεις ξεπεράσαν το 100%. Οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες ανέρχονται σε 14,2 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσοστό 60%, που φέρνει τη χώρα πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Στις αποκρατικοποιήσεις το μέχρι σήμερα πρόγραμμα έχει αποφέρει έσοδα στο ελληνικό δημόσιο ύψους 3,8 δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου, με την ολοκλήρωση δώδεκα διαγωνισμών. Ο στόχος για το 2014 είναι η επίτευξη εσόδων της τάξεως των 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Έργα με συμβάσεις παραχώρησης: Όπως γνωρίζετε, οι εργασίες στους τέσσερις μεγάλους αυτοκινητόδρομους που υλοποιούνται με συμβάσεις παραχώρησης στην Ιόνια Οδό, στον άξονα κεντρικής Ελλάδας, στην Ολυμπία Οδό και στον Αυτοκινητόδρομο Αιγαίου, ήταν σταματημένες από το πρώτο εξάμηνο του 2011. Η ουσιαστική προσπάθεια επανεκκίνησης των εργασιών σε αυτούς τους άξονες, ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2012 και μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Υποδομών καταλήξαμε τον Μάρτιο του 2013 σε συμφωνίες με τους παραχωριστούς, τους κατασκευαστές, τις σαράντα τρεις τράπεζες και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έτσι, τα έργα επανεκκίνησαν τον περασμένο Απρίλιο και μέχρι σήμερα, εντός ενός εξαμήνου, έχουν πιστοποιηθεί εργασίες ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτό είναι μία απάντηση σε όσους αμφισβητούσαν την επανεκκίνηση των εργασιών.

Οι συμφωνίες αυτές αποτελούσαν προφανώς τη βάση των τροποποιημένων συμβάσεων παραχώρησης, οι οποίες έχουν ήδη κατατεθεί και συζητούνται στο Κοινοβούλιο. Η κύρωσή τους σηματοδοτεί τη βαθμιαία επιστροφή της χώρας στην οικονομική ομαλότητα και στέλνει ισχυρό μήνυμα σταθερότητας σε διεθνές επίπεδο. Η ολική επανεκκίνηση των αυτοκινητοδρόμων θα δημιουργήσει αμέσως δεκάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, θα τονώσει ουσιαστικά την περιφερειακή ανάπτυξη και τις τοπικές αγορές και θα ενισχύσει τα ασφαλιστικά ταμεία.

Θα ήθελα να κάνω μία αναφορά στην ευρωζωνικότητα. Κατά τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό στην αρμόδια Επιτροπή Οικονομικών θέσαμε τα πολύ σημαντικά πλεονεκτήματα για τη χώρα μας από την ευρωζωνική διείσδυση και τις εφαρμογές της ψηφιακής τεχνολογίας, όπως αυτές αποτυπώνονται με την εγκατάσταση κέντρων ερευνών στη χώρα μας, των παγκόσμιων κολλοσσών του κλάδου όπως είναι: η SAP, η NOKIA, η GOOGLE, η MICROSOFT και η HUAWEI.

Επ' αυτών δεν υπήρξε δυστυχώς από καμμία πτέρυγα της Αντιπολίτευσης οποιαδήποτε τοποθέτηση. Προφανώς δεν έχει γίνει κατανοητό ότι ζούμε στην ψηφιακή εποχή. Δεν έγινε αντιληπτό το γεγονός ότι σύμφωνα με την Διεθνή Τράπεζα κάθε αύξηση κατά 10% της διείσδυσης της ευρωζωνικότητας αυξάνει το ΑΕΠ μιας χώρας κατά 1,2%.

Εάν η Ελλάδα, όπως είχε επισημάνει ο Πρωθυπουργός, φθάσει στα επίπεδα διείσδυσης του ευρωπαϊκού μέσου όρου, αυτό σημαίνει αυξημένο ΑΕΠ κάθε χρόνο κατά 4 δισεκατομμύρια ευρώ, που θα πάνε κυρίως στους νέους επιστήμονες. Σε αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται η Κυβέρνηση.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι μόλις τις προηγούμενες μέρες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός για την ανάπτυξη υποδομών που θα καλύψουν πέντε χιλιάδες ορεινές και ημιορεινές περιοχές της χώρας με σύγχρονες ευρωζωνικές υπηρεσίες. Ορισμένοι, βε-

βαίως, αρέσκονται να παρουσιάζονται ως νεωτεριστές, αλλά σε θέματα τεχνολογίας φαίνεται ότι βρίσκονται στο Μεσαίωνα!

Οπωσδήποτε καθένας έχει δικαίωμα στις ιδεολογικές του επιλογές. Αυτές άλλωστε τις κρίνει ο ελληνικός λαός σε τελευταία ανάλυση, όταν καλείται να αποφασίσει. Όταν, όμως, κανείς αντιμετωπίζει με σκωπτικό τρόπο την ψηφιακή τεχνολογία και την ταχύτατη εξάπλωσή της στη χώρα μας, όπως κάνει η Αντιπολίτευση, τότε αγνοεί προφανώς ότι χιλιάδες νέοι επιστήμονες βρῆκαν δουλειά στις εταιρείες αυτές τα τελευταία χρόνια, καθώς και πολλοί ερευνητές μας, οι οποίοι διατρέπουν στον κλάδο τους, όπως στην παραγωγή λογισμικού κινητής τηλεφωνίας, στη ναυτοτεχνολογία ακόμη και στη διαστημική τεχνολογία. Η περιφρονητική αντιμετώπισή τους δείχνει, όχι μόνο αποκοπή από την ελληνική πραγματικότητα αλλά και την ταύτιση με εκείνες τις δυνάμεις οι οποίες κράτησαν πίσω την Ελλάδα στον τομέα της ψηφιακής τεχνολογίας.

Μία αναφορά στον τουρισμό, ο οποίος το 2013 πήγε πολύ καλά, με επιβεβαιωμένες μέχρι σήμερα δεκαεπτάμισι εκατομμύρια διεθνείς αφίξεις και άμεσα έσοδα 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ακόμη πιο θετικό είναι ότι τα έσοδα από τον τουρισμό εκτιμάται ότι το 2014 θα είναι αυξημένα κατά 13%, σύμφωνα με το Σύνδεσμο Τουριστικών Επιχειρήσεων. Όμως, και η εντυπωσιακά πτωτική πορεία της τουριστικής κίνησης στην Αττική από το 2008, όταν οι γνωστοί «άγνωστοι» έκαψαν το κέντρο της Αθήνας, έκλεισε το πρώτο οκτάμηνο του 2013 για πρώτη φορά με αύξηση 8% στην πληρότητα και 6% στις τιμές, σε σχέση με το 2012.

Σε ό,τι αφορά τη ρευστότητα: η ανάγκη αύξησης της ρευστότητας από τις τράπεζες προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά είναι επείγουσα. Τα αρμόδια Υπουργεία οφείλουν να θέσουν το θέμα στις προτεραιότητές τους, έτσι ώστε να ενισχυθεί η πραγματική οικονομία και να μπορέσουν να ανασάνουν, κυρίως, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Σε ό,τι αφορά την κοινωνική πολιτική, ενδεικτικά θα αναφέρω ορισμένες δράσεις που προωθήθηκαν από την Κυβέρνηση στην κατεύθυνση ενίσχυσης των πολιτών, οι οποίοι βρίσκονται σε πολύ δύσκολη θέση. Αναφέρω την προκαταβολή της σύνταξης από το δημόσιο σε ποσοστό 50% του βασικού μισθού, την υλοποίηση προγραμμάτων κοινωνικού έργου σε δημόσιο και ΟΤΑ και την είσοδο στην αγορά εργασίας για εκατό χιλιάδες νέους, πρόγραμμα που θα συνεχιστεί και το 2014.

Επίσης, αναφέρω τη χορήγηση αυξημένου επιδόματος θέρμανσης κατά 25% σε σχέση με πέρυσι και τη διεύρυνση των εισοδηματικών κριτηρίων για την καταβολή του, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό τον αριθμό των δικαιούχων σε πεντακόσιους ογδόντα χιλιάδες συμπολίτες και, βεβαίως, τη χορήγηση από τον ΟΓΑ για πρώτη φορά επιδόματος στήριξης τέκνων σε εννιάκοσιες χιλιάδες περίπου οικογένειες με ένα ή δύο παιδιά.

Τι αναφέρει ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2014; Θα έχουμε ανάπτυξη, η οποία θα κινηθεί με ρυθμό της τάξεως του 0,6% μετά από έξι χρόνια ύφεσης και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Το πρωτογενές πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 1,6% του ΑΕΠ, όσο είναι και ο στόχος του προγράμματος.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί κάτω από 3% του ΑΕΠ. Στρατηγικός στόχος παραμένει η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους, η επίτευξη του οποίου προϋποθέτει την εδραίωση πρωτογενών πλεονασμάτων για τα επόμενα χρόνια, θετικούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης, ορθολογική και διαφανή αξιοποίηση της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου.

Θα κάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια αναφορά στο δημόσιο χρέος.

Στη Σύνοδο Κορυφής του Νοεμβρίου 2012 αποφασίστηκε η παροχή σημαντικών οικονομικών διευκολύνσεων προς την Ελλάδα. Με την επιτυχημένη υλοποίηση της επαναγοράς του Δεκεμβρίου 2012 αποσύρθηκε χρέος ονομαστικής αξίας 31,8 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έτσι, οι δαπάνες για τόκους το 2014 προβλέπονται στο ίδιο επίπεδο με τους αντίστοιχους του 2013, δηλαδή 6 δισεκατομμύρια ευρώ και κατά 50% μειωμένους σε σχέση με το 2012.

Στο τέλος του 2013 το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης θα

ανέλθει στα 325,9 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 305 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2012. Έχουμε μία αύξηση η οποία, όμως, δικαιολογείται, καθώς προκύπτει από την υποχρέωση απεικόνισης της εκταμίευσης των κεφαλαίων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας προς το ελληνικό δημόσιο για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών. Το χρέος αυτό αντισταθμίζεται από περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν ιδιοκτησία του ελληνικού δημοσίου, με προβλεπόμενη εκποίηση τους και με προσδιορισμένη αξία μεταπώλησης.

Το 2014 το χρέος της κεντρικής διοίκησης προβλέπεται να διαμορφωθεί στα 325, 6 δισεκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας οριακή μείωση σε σχέση με το 2013. Για πρώτη φορά το χρέος της γενικής κυβέρνησης θα παρουσιάσει μείωση κατά 0,7% του ΑΕΠ έναντι του 2013.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας πριν την κρίση στηρίχθηκε κατά κύριο λόγο στην κατανάλωση, με τα γνωστά αποτελέσματα. Βασική προτεραιότητα της οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά είναι η αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου.

Σχεδιάζουμε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο, εξωστρεφές, με έμφαση στις εξαγωγές και τις επενδύσεις. Χρειαζόμαστε –νομίζω θα συμφωνήσουμε σε αυτό– ένα μικρότερο κράτος, αλλά αποτελεσματικό, υψηλής ποιότητας παιδεία και υγεία, με κατανομή των κοινωνικών δαπανών με εισοδηματικά κριτήρια.

Τα αποτελέσματα του προϋπολογισμού του 2013 είναι καλύτερα από αυτά τα οποία είχαν προβλεφθεί. Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο τέλος της χρονιάς σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας διαπραγματευτικής περιόδου για την Ελλάδα, με σκοπό την ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά του και να καταστεί εφικτή η σταδιακή επιστροφή της χώρας στη χρηματοδότηση μέσω αγορών.

Η ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τη χώρα μας την 1^η Ιανουαρίου του 2014 θα ενισχύσει την αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό και θα δώσει περαιτέρω ώθηση στις πολιτικές μας για την ανάπτυξη και την απασχόληση, καθώς αυτές αποτελούν προτεραιότητες της Προεδρίας.

Απόρροια των θετικών βημάτων που έχουν γίνει είναι η αξιοποίηση των δυναμικών κλάδων της οικονομίας, όπως ο τουρισμός, η ναυτιλία της οποίας η συνολική συνεισφορά, άμεση και έμμεση, στην οικονομία ανέρχεται σε 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ, η ψηφιακή τεχνολογία στην οποία αναφέρθηκε και βεβαίως η πρωτογενής παραγωγή για όσα προϊόντα τυποποιούνται, πιστοποιούνται και εξαγονται στις διεθνείς αγορές. Οι κλάδοι αυτοί σε συνδυασμό με τους αυτοκινητόδρομους, με τις επενδύσεις στην ενέργεια και με την αξιοποίηση της γεωγραφικής μας θέσης, των λιμανιών, των αεροδρομίων, μπορούν να διασφαλίσουν την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, που είναι το μεγάλο ζητούμενο.

Προς την κατεύθυνση αυτή, βεβαίως, είναι αναγκαία η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων, η επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων, η περαιτέρω βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος αλλά και ο εξορθολογισμός των φορολογικών βαρών.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση οφείλει να συνεχίσει τις πρωτοβουλίες ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής, όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και τόνωσης της εσωτερικής αγοράς, όπως η μείωση κατά 75% του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, που θα εφαρμοστούν από το 2014.

Δυστυχώς η Αντιπολίτευση, κυρίως η Αξιωματική, δείχνει απρόθυμη να συναινέσει ακόμη και στα στοιχειώδη, όπως είναι η μείωση της τιμής των φαρμάκων. Το μόνιμο χαρακτηριστικό της είναι η συνεχής άρνηση σε όλα και πολλές φορές η υπεράσπιση των τελευταίων συντεχνιακών οχυρών.

Γι' αυτό επιτρέψτε μου μία διαπίστωση. Οι πολίτες της γυρίζουν την πλάτη. Το τελευταίο διάστημα αυτό έγινε δύο φορές με εκκωφαντικό τρόπο.

Την πρώτη, έγινε κατά τη συζήτηση της πρότασης μομφής εναντίον της Κυβέρνησης, όταν το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, παρά την τεράστια προετοιμασία του, δεν κατάφερε να συγκεντρώσει στο Σύνταγμα παρά ελάχιστους οπαδούς του. Τη δεύτερη, έγινε στις πρόσφατες εκλογές του Τεχνικού Επιμελητηρίου, που ήταν ένας κόλαφος για το κόμμα αυτό, πόσω

δε μάλλον όταν οι μηχανικοί που αποτελούν βαρόμετρο της αγοράς, έχουν υποστεί τις χειρότερες συνέπειες από την κρίση της τελευταίας τετραετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία, αργά αλλά σταθερά, αλλάζει την πορεία της. Η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι η χώρα θα βγει από το τέλμα των μνημονίων. Οι δεσμεύσεις γίνονται πράξη και τα πρώτα αποτελέσματα έχουν αρχίσει να φαίνονται. Ο δρόμος που έχουμε να διανύσουμε παραμένει μακρύς. Προχωράμε, όμως, με σύνεση, με συνέπεια αλλά και με πολιτική ευπρέπεια, στην κατεύθυνση που έχει χαράξει η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων.

Παράλληλα, συνεχίζουμε τη μόνιμη και αμφίδρομη επικοινωνία μας με τους πολίτες, χωρίς κούφια λόγια και επικοινωνιακά τεχνάσματα. Πιστεύουμε στην ισονομία, στις ίσες ευκαιρίες για όλους χωρίς αποκλεισμούς. Πιστεύουμε στην απόλυτη διαφάνεια σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής και αυτό το κάνουμε πράξη καθημερινά. Η εποχή των αυτοσχεδιασμών έχει περάσει. Η ανάπτυξη -και μάλιστα η βιώσιμη- για να επιτευχθεί χρειάζεται μέθοδο και επιστημονική προσέγγιση σε επιλεγμένους τομείς στόχευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οραματιζόμαστε μία Ευρωπαϊκή Ένωση ως τον πλέον ανεπτυγμένο και κοινωνικά ευαίσθητο πόλο στον πολυπολικό και ετερογενή κόσμο που έχει ήδη αναδυθεί και την Ελλάδα ισότιμο και ενεργό μέλος στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην ευρωζώνη.

Έγιναν αρκετά το χρόνο που πέρασε. Προφανώς δεν εξαντλήθηκαν τα θέματα. Σίγουρα δεν εξαντλήθηκαν οι απαιτούμενες παρεμβάσεις. Δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Διεκδικούμε τη θέση που πρέπει να έχει η πατρίδα μας στην μετα-κρίση εποχή. Η Ελλάδα δεν γυρίζει πίσω. Δεν μένουμε στο χθες. Προχωράμε με ξεκάθαρες θέσεις, οι οποίες οδηγούν σε αξιόπιστες λύσεις.

Σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2014.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 2^ο Γενικό Λύκειο Τρίπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε στην πραγματικότητα έναν προϋπολογισμό στον αέρα. Έχουμε έναν προϋπολογισμό που ξέρουμε ότι δεν έχει συμφωνηθεί με την τρόικα και το έχει επισημάνει ο ίδιος ο Όλι Ρεν. Επομένως, δεν ξέρουμε τι θα γίνει με το φορολογικό, δεν ξέρουμε αν θα υπάρχουν νέα μέτρα. Έχουμε, όμως, έναν προϋπολογισμό που θα έχει πολλές άλλες αναθεωρήσεις, γιατί αυτό είναι το νέο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όταν εμείς, του ΣΥΡΙΖΑ, μιλάμε για το δημοκρατικό έλλειμμα, τη συρρίκνωση της δημοκρατίας, λέμε και αυτό: ότι κάτι που θα έπρεπε να ήταν κορυφαία στιγμή, δηλαδή όταν συζητάμε για το κοινωνικό μοντέλο του προϋπολογισμού, το αναπτυξιακό μοντέλο στην πράξη δεν είναι. Αλλού παίρνονται οι αποφάσεις, αλλού γίνονται οι βασικές συζητήσεις. Και θα το δούμε αυτό τους επόμενους μήνες, όταν θα έχουμε αυτές τις αναθεωρήσεις.

Αναθεωρήσεις θα έχουμε, όμως, και αν πέσουν έξω οι προβλέψεις, διότι η πρόβλεψη του 0,6% για την ανάπτυξη, αν δεν μας βγει, αν δεν βγει για τη χώρα, καταλαβαίνετε ότι όλοι οι άλλοι αριθμοί θα πάνε πίσω.

Ήδη οι σύμβουλοι της κ. Μέρκελ στην τελευταία έκθεσή τους

το Νοέμβριο λένε για ανάπτυξη μείον 1,5 και ο ΟΟΣΑ δεν είναι τόσο αισιόδοξος όσο είναι η Κυβέρνηση.

Επιτρέψτε μου να αρχίσω με τις διεθνείς εξελίξεις. Αρχίζω μ' αυτό όχι γιατί είναι η συνηθισμένη πρακτική, αλλά επειδή από την αρχή εμείς του ΣΥΡΙΖΑ είχαμε πει ότι έχουμε να κάνουμε με μία παγκόσμια κρίση, ενώ οι δικοί σας οι διανοούμενοι και οι σύμβουλοι έλεγαν για τη μικρή Ελλάδα που πρέπει να μπει σε τάξη και ξεχνούσαν όλο αυτό το πλαίσιο. Γι' αυτό εμείς λέγαμε ότι η διαπραγμάτευση πρέπει να είναι σε μία κρίση που έχει εθνικά συμπτώματα, αλλά πρέπει να υπάρχουν υπερεθνικές λύσεις.

Όλες οι εκθέσεις τους τελευταίους τρεις μήνες για την παγκόσμια οικονομία μιλάνε για αστάθεια και για διακυμάνσεις στο χαμηλό όριο του οικονομικού κύκλου. Ακόμα και στις χώρες που έχουν καλύτερες επιδόσεις στην ανάπτυξη όπως η Αμερική, αυτές συνοδεύονται από αύξηση των ανισοτήτων, δηλαδή το ίδιο μοντέλο που είχαμε. Γι' αυτό υπάρχει αυτή η ανησυχία παγκοσμίως για το τι θα γίνει όταν χαλαρώσει η νομισματική «χαλάρωση» της Αμερικής και της Βρετανίας για το αν θα μπορεί να αντέξει το σύστημα σε αυτήν την εποχή. Γι' αυτό το κατεστημένο ανησυχεί.

Θέλω να σας επισημάνω την ομιλία του Λάρι Σάμερς πριν από ένα μήνα. Αν κάποιος παγκοσμίως είναι αντιπρόσωπος του κατεστημένου, αυτός είναι ο Λάρι Σάμερς, πρώην Πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας, πρώην Πρόεδρος του Χάρβαρντ, ο άνθρωπος που εμπόδισε τις ρυθμίσεις των αγορών παραγώγων και έχει ευθύνη για την κρίση, αλλά συγχρόνως ο άνθρωπος που ως κατεστημένο λέει στους δικούς του αυτό που χρειάζεται να ξέρουν, κύριε Πρωθυπουργέ, και όχι αυτό που θέλουν να ακούσουν. Η ελίτ στην Ελλάδα κινδυνεύει αυτήν τη στιγμή απ' αυτό. Δεν λέω για τους άμεσους συνεργάτες σας. Λέω γενικά για τη διάνοξη, για τους πανεπιστημιακούς, ότι φοβάμαι ότι πολύ συχνά οι συμβουλές που σας δίνουν δεν είναι αυτές που χρειάζεται να ξέρετε, αλλά αυτές που είναι αρεστές. Και αυτό είναι επικίνδυνο και για τη δική σας στρατηγική.

Τι είπε ο Λάρι Σάμερς λοιπόν; Είπε ότι παγκοσμίως περιμένουμε στασιμότητα τα επόμενα χρόνια και έχει ενδιαφέρον γιατί το λέει αυτό. Ακούστε με, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΚΚΕ, γιατί το λέει. Το λέει, όχι γιατί δεν υπάρχει αρκετή ζήτηση στην παγκόσμια οικονομία, αλλά λέει ο Λάρι Σάμερς κάτι που φτάνει στα όρια του μαρξισμού. Τι λέει λοιπόν; Ότι όλη την προηγούμενη περίοδο είχαμε υπερβάλλουσα αποταμίευση και όχι αρκετές επενδυτικές ευκαιρίες, δηλαδή «πιάνει» αυτό που λένε οι αριστεροί οικονομολόγοι για την κερδοφορία του κεφαλαίου ότι δεν υπάρχουν αρκετές επενδυτικές ευκαιρίες στο σύγχρονο καπιταλισμό. Ο κ. Σάμερς αμφισβητεί όχι μόνο την ποιότητα της ανάπτυξης πριν από την κρίση, όταν η ανάπτυξη φαινόταν καλύτερη γιατί είχαμε κερδοσκοπικές «φούσκες», αλλά και την ανάπτυξη που θα έχουμε μετά από την κρίση, ότι θα έχουμε μικρά κερδοσκοπικά φαινόμενα που δεν θα σημαίνουν μία βιώσιμη ανάπτυξη.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ξαναβάζει θέμα για τους συνεταιρισμούς ή ξαναβάζει θέμα για τράπεζες ειδικού σκοπού, όταν βάζει ακόμα θέμα για αυτοδιαχειριζόμενες επιχειρήσεις, δεν είναι επιστροφή στο παρελθόν. Δεν είναι ότι είμαστε με τον κρατισμό, είναι ότι καταλαβαίνουμε πως η απάντηση πρέπει να λάβει υπ' όψιν ότι το νεοφιλελεύθερο μοντέλο απέτυχε και αυτό σάς το λένε -και να ανησυχείτε- ακόμα και αντιπρόσωποι του κατεστημένου. Σας λένε, λοιπόν, ότι πρέπει να έχετε νέες ιδέες, νέες σκέψεις και αυτό δεν το κάνετε και είναι πολύ ανησυχητικό.

Θέλω να κάνω μία ειδική αναφορά στην κρίση στην Ευρωζώνη με την αστάθεια και τις αποκλίσεις. Έχουμε γενικά μία στασιμότητα κατά την οποία μερικές χώρες, όπως η Γερμανία, πάνε λίγο καλύτερα από τις άλλες. Επιτρέψτε μου να κάνω δύο επισημάνσεις που θα τις χρειαστώ λίγο παρακάτω. Η μία είναι η συνεχιζόμενη μακροοικονομική ανισορροπία όπου η Γερμανία τώρα έχει πλεόνασμα όχι 4% που επιτρέπεται, αλλά 6%. Επιτρέψτε μου την επισημάνση ότι ο χαμηλός πληθωρισμός της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της Γερμανίας και της Ελλάδας που προβλέπει ο προϋπολογισμός -40% και του χρόνου -0,8% φέτος είναι επικίνδυνος, όπως θέλω να σας αναλύσω.

Γιατί είναι επικίνδυνα αυτά τα πράγματα που σας λέω; Γιατί όλο το success story στην πλευρά της ανάπτυξης που έχετε προσπαθήσει να επιχειρηματολογήσετε, είναι στον αέρα. Έχετε πει ότι η ανάπτυξη θα έρθει από τον ιδιωτικό τομέα, θα αφήσουμε τον ιδιωτικό τομέα να πάρει τις αποφάσεις και γι' αυτό μειώνουμε τους μισθούς, γι' αυτό μειώνουμε τις συντάξεις και γι' αυτό συρρικνώνουμε το κοινωνικό κράτος.

Θέλω να σας μιλήσω για δύο θέματα, τον πληθωρισμό και την ανταγωνιστικότητα, που δεν μίλησα πέρσι. Θέλω να επισημάνω ότι και τα τρία πράγματα που αναπτύξαμε πέρσι στον προϋπολογισμό, ισχύουν. Δηλαδή, ισχύει ότι έχουμε την κατάρρευση του μηχανισμού μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής. Όταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μειώνει τα επιτόκια, αυτό δεν επιδρά στις χώρες του Νότου και αυτό συμβαίνει ακόμα.

Επίσης, ισχύουν οι συσσωρευμένες απώλειες από τα λάθη για τους πολλαπλασιαστές. Είμαι σίγουρος ότι για αυτό θα γίνει μία πολύ μεγάλη συζήτηση. Παίρνουμε νέα μέτρα ή δεν παίρνουμε νέα μέτρα; Εμείς θα λέμε ότι παίρνετε νέα μέτρα, εσείς θα πείτε ότι αυτά τα έχουμε ήδη ψηφίσει. Εμείς λέμε ότι θα πάρετε και νέα μέτρα, εσείς ίσως πείτε ότι δεν θα μας αναγκάσουν, θα είναι μόνο θεσμικά.

Δεν είναι αυτό το κυρίαρχο ζήτημα, αλλά το ότι αυτά τα μέτρα –είτε τα ψηφίσατε πριν είτε είναι νέα– προστίθενται στην ήδη συσσωρευμένη απώλεια που έχουμε. Άρα, δουλεύει υφιστάμενα, ανεξαρτήτως αν είναι νέα όπως λέμε εμείς και εσείς ότι δεν είναι. Αυτό είναι το κυρίαρχο.

Το τρίτο πράγμα που είπαμε πέρσι –και ισχύει και δεν θα το αναπτύξω– είναι η αποτυχία της ανακεφαλοποίησης των τραπεζών. Ακόμα δεν υπάρχει ρευστότητα στην οικονομία. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ακόμα πιέζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για απομόχλευση, δηλαδή να μειώσουν το πόσο δανείζουν. Αυτό δημιουργεί ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα για την πραγματική οικονομία.

Όσον αφορά το δικό σας το οικονομικό μοντέλο, την ανάπτυξη 0,6% μέσα από τις εξαγωγές και μέσα από τις επενδύσεις, τι λέει το ΔΝΤ και τι λέτε εσείς; Εσείς μιλάτε για success story γιατί έχει βελτιωθεί το ισοζύγιο πληρωμών. Τι λέει το ΔΝΤ στην τελευταία έκθεση του World Economic Outlook του Οκτωβρίου; Λέει ότι σε χώρες όπως η Ελλάδα και η Ιρλανδία δεν είναι δομική η βελτίωση, αλλά είναι κυκλική. Τι σημαίνει αυτό;

Αυτό σημαίνει ότι όταν ξαναρχίσουμε να έχουμε ανάπτυξη, θα έχουμε πάλι πρόβλημα στο ισοζύγιο πληρωμών. Δεν είναι μια μόνη βελτίωση, όπως λέτε εσείς «δομικές και διαρθρωτικές αλλαγές», αλλά συμβαίνει μόνο επειδή είναι τόσο μεγάλη η ύφεση που δεν έχουμε εισαγωγές. Μόλις υπάρξει ανάπτυξη θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα. Και υπάρχουν τρεις πτυχές αυτού του προβλήματος:

Πρώτη πτυχή είναι αυτός ο πολύ χαμηλός πληθωρισμός που σας ανέφερα στην αρχή. Τώρα θα μου πείτε: «Γιατί είναι κακό»; Άμα μας ακούει ο κόσμος από έξω, θα πει: «Μα, δεν είναι καλό να μειώνεται συνεχώς ο πληθωρισμός και να έχουμε χαμηλότερες τιμές;» Είναι πολύ επικίνδυνο. Αυτό ήταν το κυρίαρχο στην κρίση τη δεκαετία του '30. Γιατί όταν ο πληθωρισμός της Γερμανίας είναι 1,3% –όπως είναι τώρα– εμείς για να κερδίσουμε ανταγωνιστικότητα πρέπει να έχουμε αρνητικό πληθωρισμό. Αυτό έχει τουλάχιστον τέσσερις συνέπειες.

Η πρώτη συνέπεια είναι ότι πρέπει να μειώσεις τους ονομαστικούς μισθούς, το οποίο δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα για τους εργαζόμενους και εργαζόμενες ψυχολογικά. Δεύτερον, ο κόσμος σταματάει να κάνει αγορές, γιατί αν πέφτουν οι τιμές τώρα μπορεί να πέσουν ακόμα περισσότερο τον άλλο μήνα, άρα καθυστερείς να κάνεις τις αγορές. Τρίτον, αυξάνεται το πραγματικό επιτόκιο δανεισμού. Αν έχεις ένα δάνειο με 10% ονομαστικό επιτόκιο και είναι -2% ο πληθωρισμός, είναι 12% το πραγματικό επιτόκιο. Το τέταρτο είναι ότι αυξάνει το χρέος, γιατί μειώνεται το ονομαστικό ΑΕΠ, άρα το χρέος γίνεται μεγαλύτερο πρόβλημα. Έτσι συμβαίνει και σε ένα νοικοκυριό που αν έχει ένα δάνειο για το σπίτι, θέλει πληθωρισμό. Δεν θέλει να έχει αποπληθωρισμό, γιατί το πραγματικό κόστος αυξάνεται. Αυτή είναι η μία πτυχή.

Η δεύτερη πτυχή είναι ότι το ίδιο το ΔΝΤ λέει ότι η στρατηγική σας δεν δουλεύει. Λέει ότι μπορεί να έχετε κερδίσει σε ανταγω-

νιστικότητα 8% με όρους κόστους, αλλά μόνο 4% είναι με όρους τιμών.

«Άρα», λέει, «θέλετε άλλο ένα 15% μείωση των ονομαστικών μισθών και αυτό μπορεί να πάρει και μέχρι πέντε χρόνια για να περάσει στις τιμές». Λέει, δηλαδή το ΔΝΤ, αυτό που λέμε όλοι οι οικονομολόγοι, ότι μέσα σε μια ύφεση παίρνει πάρα πολλά χρόνια να ξανακερδίσεις την ανταγωνιστικότητά σου. Αν μάλιστα αυτό δουλέψει ποτέ.

Αλλά το τρίτο και ίσως το πιο σημαντικό είναι τα συνεχιζόμενα πλεονάσματα της Γερμανίας για τα οποία έχει γίνει πολύ μεγάλη συζήτηση. Τι λέει τώρα η Γερμανία; «Ωραία. Δεν μπορεί να κάνει ο Νότος περισσότερες εισαγωγές, άρα εγώ θα εξαγωγή σε κάποιους άλλους τρίτους και εσείς ο Νότος θα είστε σε ισορροπία». Αυτή είναι η νέα στρατηγική.

Μόνο που αυτό έχει δυο πολύ μεγάλα προβλήματα. Γιατί, όπως έχει γράψει ο Wolf στους «FINANCIAL TIMES» όταν έχει πλεονάσματα μια μεγάλη οικονομία –σημειώστε το αυτό, κύριε Σαχινίδη, για την ομιλία σας– τι σημαίνει; Δεν εξαγει μόνο προϊόντα. Εξαγει χρεοκοπία και ανεργία σε άλλες χώρες. Ξέρετε γιατί δεν έχει Χρυσή Αυγή η Γερμανία; Γιατί έχει εξαγάγει την ανεργία της σε άλλες χώρες.

Τώρα τι λέει η Γερμανία; «Θα έχω εγώ πλεόνασμα με τρίτες χώρες και άρα είμαι ανεύθυνη παγκοσμίως. Δεν με νοιάζει εμένα. Ας εξαγωγή ανεργία σε τρίτες χώρες. Εσείς θα είστε σε ισορροπία. Προσέξτε όμως σε τι ισορροπία θα είστε. Με πολύ υψηλό ευρώ». Αν συνεχίσει η Γερμανία να έχει πλεόνασμα σημαίνει ότι το ευρώ είναι ισχυρό νόμισμα. Και αυτός είναι ένας ακόμα λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε.

Τι σημαίνουν όλα αυτά για τον προϋπολογισμό; Σημαίνουν όλα αυτά που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Έπρεπε να αρχίσουμε τη διαπραγματευση για την οικονομική και τη χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να διαπραγματευτούμε και να συζητήσουμε για επιμέρους κομμάτια της πολιτικής μας όσο θέλετε, αλλά να μην συζητήσουμε για το κυρίαρχο; Για το τι Ευρώπη είναι αυτή; Γιατί όλοι προβλέπουμε στο Νότο στασιμότητα για τόσα χρόνια; Αυτό δεν είναι το κυρίαρχο για το οποίο πρέπει να διαπραγματευτούμε;

Δεν έπρεπε να διαπραγματευτείς, όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, βάσει της συμφωνίας του Λονδίνου του 1953 που έδωσε αυτήν τη λύση; Υποτίθεται ότι αυτή ήταν η βάση του θαύματος της γερμανικής οικονομίας τη δεκαετία του 1960 και του 1970. Γιατί δεν ήταν καλό για τη Γερμανία το 1953 αυτό που λέμε εμείς και είναι καλό για την Ελλάδα το πακέτο που πήρε η Γερμανία το 1918, σύμφωνα με το οποίο έπρεπε να ξεπληρώσει όλο το χρέος που οδήγησε και στον υπερπληθωρισμό και στη μεγάλη ανεργία της Γερμανίας; Για να μην ξεχνιόμαστε, δημιουργήθηκε και πόλεμος και φασισμός. Άρα, αυτό δεν έπρεπε να ήταν η βάση της διαπραγματεύσεώς μας για μια άλλη Ευρώπη; Δεν έπρεπε να βρούμε συμμάχους τους Ισπανούς και τους Ιταλούς και να τους πούμε «αυτό είναι το μέλλον σας. Αυτό που βλέπετε στην Ελλάδα είναι το δικό σας το μέλλον»;

Δεύτερον. Δεν θα έπρεπε να διαπραγματευτούμε με άλλο παραγωγικό μοντέλο; Να δούμε ξανά τι σημαίνει παραγωγή; Να δούμε ξανά ποια είναι τα κοινωνικά συμβόλαια που έχουν σπάσει και είναι μέρος της λύσης για τους φτωχούς, για τους άρρωστους; Αυτό δεν κάνει μια οικονομία, μια κοινωνία που δημοκρατικά αποφασίζει πώς θα ξεφύγει από την κρίση; Ποιες είναι οι προτεραιότητες; Γιατί δεν είναι προτεραιότητα η ανακούφιση των φτωχών, η ανακούφιση αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο φάρμακο, η ανακούφιση αυτών που δεν μπορούν να πληρώσουν το χρέος τους είτε προς την εφορία, είτε προς τις τράπεζες;

Ελπίζω ότι σας έχω κάνει να προβληματιστείτε για το πόσο δύσκολο είναι το πρώτο success story της ανάπτυξης, με αυτή την αρχιτεκτονική και με αυτή τη στρατηγική. Πάμε στο success story των δημοσιονομικών.

Αρχίζω πρώτα με το κοινωνικό κόστος, με την ανεργία. Πέρσι είχατε προβλέψει ότι θα είναι 22,8%. Θυμάστε, κύριε Σταϊκούρα τη συζήτηση για τις ελαστικότητες. Φέτος πάλι λέτε ότι θα πείσει 1% με 0,6% ανάπτυξη, ενώ με ύφεση 4% το 2013 η ανεργία αυξήθηκε 2,7%. Μπορείτε να τις υποστηρίξετε αυτές τις ελαστικότητες; Βγαίνουν από κάποιο μοντέλο; Μπορώ κι εγώ να κοιτάξω

το μοντέλο σας γιατί για το θέμα της ανεργίας μου φαίνεται ότι βάζετε οποιονδήποτε αριθμό; Από πού βγαίνουν αυτά; Σας το είπα πέρυσι. Το επαναλαμβάνετε τώρα. Κανένας οικονομολόγος δεν μπορεί να υποστηρίξει γιατί αλλάζουν οι ελαστικότητες και όχι γιατί μας βολεύει.

Αλλά να είναι μόνο η ανεργία; Το ξέρετε ότι με μέτρα 11 δισεκατομμύρια που πήρατε πέρυσι είχαμε καλύτερευση 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ για να υπάρξει, αν υπάρξει, το πλεόνασμα; Δηλαδή, για κάθε 3 ευρώ περικοπές δαπανών ή αύξηση φόρων έχουμε 1 ευρώ κέρδος στα δημοσιονομικά;

Είναι λόγος αυτός που εσείς μπορείτε να υποστηρίξετε, να βγείτε στους δικούς σας ψηφοφόρους και να πείτε «μπράβο, χαλάλι, για κάθε τρία ευρώ που εσείς υποφέρατε εμείς κερδίσαμε ένα ευρώ στα δημοσιονομικά»;

Το κοινωνικό μοντέλο που σας είπα πέρυσι, που σας είπα εδώ μέσα για τον προϋπολογισμό, δεν συνεχίζεται αυτό; Έχετε διαβάσει τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τη φτώχεια είτε είναι το ποσοστό φτώχειας, είτε είναι ο δείκτης σοβαρής υλικής αποστέρησης, είτε ο δείκτης Gini, που δείχνει πόσο έχει αυξηθεί η ανισότητα; Διότι η ανισότητα δεν είναι μόνο το ότι οι φτωχοί πάνε χειρότερα.

Το 2010 το εισόδημα του πλουσιότερου 10% του πληθυσμού ήταν δέκα φορές υψηλότερο από το εισόδημα του φτωχότερου 10% του πληθυσμού. Το 2012 οι πλουσιότεροι είχαν 17,4 φορές υψηλότερο εισόδημα από τους φτωχότερους. Ο εθνικός στόχος δεν φαίνεται να είναι και τόσο εθνικός με αυτά τα στοιχεία. Δεν είναι εθνικός στόχος, όταν τα βάρη κατανέμονται έτσι που αυξάνεται η ανισότητα με αυτούς τους όρους.

Παρ' όλα αυτά, συνεχίζετε αυτό το μοντέλο με τις περικοπές που έχετε ανακοινώσει των 3 δισεκατομμυρίων και το 80% έρχεται από τρία Υπουργεία, από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, από το Υπουργείο Υγείας και από το Υπουργείο Παιδείας. Με άλλα λόγια, τα υπολείμματα του κοινωνικού κράτους θυσιάζονται στο βωμό της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Τι έγινε με την υπόσχεση του κυρίου Πρωθυπουργού ότι θα μοιράσουμε ό,τι καταφέρουμε παραπάνω από το στόχο; Δηλαδή, μιλάμε για 568 εκατομμύρια φέτος και αν πιάσουμε το στόχο του χρόνου, για 143 εκατομμύρια. Αυτό θα διορθώσει τις κοινωνικές ανισότητες που έχουν συσσωρευτεί τα τελευταία πέντε χρόνια, τα 143 εκατομμύρια του χρόνου ή πραγματικά πιστεύετε ότι θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα 9 δισεκατομμυρίων το 2016 για να έχουμε κάτι –και συγχρόνως με 3% ανάπτυξη- για να μοιράσουμε.

Γι' αυτό λέμε εμείς ότι η αρχή της σοφίας σε μία κρίση είναι να βάλεις τέρμα στην ύφεση, να βάλεις τέρμα σε μία κατάσταση που ο κόσμος θεωρεί ότι και του χρόνου θα είναι τα πράγματα χειρότερα. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχει επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, γι' αυτό πρέπει να έχουμε συνολική ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, ιδιαίτερα των φτωχών, ανεξάρτητα που χρωστάνε, αν είναι στις τράπεζες ή στη φορολόγηση. Για το λόγο αυτό πρέπει να έχουμε μία εγγυημένη πρόσβαση όλων των πολιτών στα κοινωνικά αγαθά πρώτης ανάγκης, γι' αυτό πρέπει να υπάρχει εγγυημένη πρόσβαση των πολιτών στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Δεν είναι μόνο θέμα δικαιοσύνης, είναι και θέμα βιωσιμότητας των δημοσιονομικών. Διότι μιλήσαμε από τη μεριά των δαπανών, αλλά και από τη μεριά των εσόδων έχουμε κάτι που είναι προφανές ότι δεν είναι πια βιώσιμο. Γιατί διατηρείται η υπερβολική φορολόγηση των μισθωτών και των συνταξιούχων, έχουμε τους αυτοαπασχολούμενους να πληρώνουν φόρο 26% από το πρώτο ευρώ, χωρίς αφορολόγητο –και αυτό ισχύει και για τους αγρότες που και αυτοί δεν θα έχουν αφορολόγητο- έχουμε τον φόρο στην ακίνητη περιουσία να αυξάνεται και να είναι το 1/3 από το σύνολο του φόρου εισοδήματος όλων των κατηγοριών.

Στη συζήτηση μεταξύ της κ. Μπακογιάννη και του κ. Στουρνάρα για το εάν υπάρχει υπερφορολόγηση ή όχι, η απάντηση εξαρτάται διότι ο μέσος όρος –έχει δικίο ο κ. Στουρνάρας- δεν είναι πολύ μεγάλος. Ξέρουμε, όμως, από τη στατιστική και απ' όλα τα άλλα, ότι ο μέσος όρος κρύβει πολλά πράγματα όταν υπάρχουν άκρα. Άρα, πρέπει να πας στο μέσο κι άμα πας στους εκατό Έλληνες και πάρεις τον πεντηκοστό, δηλαδή το μέσο Έλ-

ληνα, είναι πολύ μεγάλη η φορολόγηση.

Είναι αυτός βιώσιμος τρόπος ή πρέπει να δούμε μία διαφορετική φορολογική πολιτική, σύμφωνα με την οποία θα φορολογούμε όλον τον πλούτο, κινητό και ακίνητο, με μεγάλο αφορολόγητο, για να πληρώσουν επιτέλους οι πλούσιοι και να έχουμε μία απάντηση στη φοροδιαφυγή που δεν γίνεται απολύτως τίποτα; Ούτε το ΔΝΤ σάς πιστεύει ούτε εμείς σας πιστεύουμε ότι έχετε αυτή τη δυνατότητα.

Θα μπορούσαμε να πούμε κι άλλα πράγματα για τη βιωσιμότητα των δημοσιονομικών σας, για το πώς οι δημόσιες επενδύσεις είναι πάντα το αμορτισέρ και όταν δεν σας βγαίνει το αποτέλεσμα –γιατί δεν είναι βιώσιμο το μοντέλο- το αμορτισέρ είναι πάντα οι επενδύσεις.

Κοιτάξετε το πινακάκι που είναι στο βιβλίο που σας μοιράστηκε και αποδεικνύει πώς κάθε χρόνο είναι κάτω από το στόχο. Θυμάστε, κύριε Σταϊκούρα, και πέρυσι τέτοια εποχή που μας είπατε για 6,8 δισ. όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις και τελικά ήταν 6,1. Και μας λέγατε «δεν έχει δικίο ο κ. Τσακαλώτος. Αποκλείεται». Θα το θυμάστε, γιατί είσατε έντιμος άνθρωπος.

Τι γίνεται με αυτήν τη στρατηγική της βιωσιμότητας των δημοσιονομικών και της ανάπτυξης; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι οι επενδύσεις στο σύνολο της οικονομίας μειώθηκαν το δεύτερο τρίμηνο του 2013 κατά 11% σε σχέση με πέρυσι; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι συνολικά από το δεύτερο τρίμηνο του 2010 μέχρι το δεύτερο τρίμηνο του 2013 οι επενδύσεις σε σταθερές τιμές μειώθηκαν κατά 43%;

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε πριν από δύο –τρεις εβδομάδες στη Γερμανία ότι το βασικό κριτήριο, που συμφωνούν όλες οι οικονομικές σχολές –έχω εδώ πέρα αυτό που είπατε- είναι ότι η αρχή για να φύγουμε από την κρίση είναι το πλεόνασμα. Εκτός από το ότι δεν το λένε αυτό όλες οι οικονομικές σχολές –όχι μόνο δεν το λένε οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν το λένε ούτε ο Κρούγκμαν, δεν το λένε ο Στίγκλιτς, δεν το λένε καν ο Μπεν Μπερνάνκι, που δεν είναι και του ΣΥΡΙΖΑ όπως καταλάβατε, ίσα – ίσα που αν διαβάσετε τα βιβλία του Μπεν Μπερνάνκι για την κρίση το '30, θα διαπιστώσετε ότι λέει ακριβώς το αντίθετο- το πλεόνασμα δεν είναι ούτε αναγκαίος ούτε επαρκής όρος για να φύγουμε από αυτήν την κρίση.

Δεν είναι αναγκαίος όρος, γιατί είναι αποτέλεσμα της καλής αναπτυξιακής πολιτικής το να έχεις πλεόνασμα και όχι το αντίθετο. Και δεν είναι επαρκής όρος γιατί ξέρουμε ιστορικά ότι είναι εντελώς συμβατό να έχεις πλεόνασμα και να έχεις μια στασιμότητα στην οικονομία, μεγάλη ανεργία και την παραγωγή στο πουθενά. Αυτό το ξέρουμε και άρα δεν είναι ούτε αναγκαίος, ούτε επαρκής όρος. Να έχουμε μια στρατηγική, να δούμε πώς μπορείς να έχεις μια καλή οικονομία και τα πλεονάσματα θα έρθουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ λέει κάτι που είναι τόσο απλό. Πρέπει να συμφωνήσει όλη η κοινωνία ότι ειδικά όσον αφορά τους φτωχότερους αυτοί πρέπει να ξέρουν με σιγουριά ότι τα πράγματα δεν θα χειροτερεύσουν, γι' αυτό μιλάμε για την κοινωνική ανακούφιση. Πρέπει να ξέρουν ότι θα υπάρχουν τα πρώτα πέντε βήματα για μια ανάπτυξη που σέβεται τον πολίτη, για μια ανάπτυξη που θα βασιστεί σε νέους φορείς, που θα είναι πλουραλιστική όσον αφορά στο πώς θα αντιμετωπίζει το παραγωγικό πρόβλημα. Θα πρέπει να έχει μία κυβερνηση που θα διαπραγματευτεί ώστε να υπάρχει χώρος για κοινωνικούς και παραγωγικούς πειραματισμούς. Θα πρέπει να υπάρχει χώρος για μια διαφορετική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω με αυτήν τη σκέψη. Έχω πει πολλές φορές από αυτό το βήμα ότι υπάρχει ένας κυνισμός στη συζήτηση μεταξύ μας, γιατί πολλοί και πολλές από εσάς υποστηρίζουν αυτά που υποστηρίζουν γιατί στην ουσία είσατε υπέρ της μείωσης των μισθών, υπέρ της μείωσης των συντάξεων, υπέρ της συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους. Αυτό λέει η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία σας. Οπότε όλα αυτά τα λάθη που αναλύω και λέω δεν έχουν καμία σημασία, γιατί αυτό ήταν το μοντέλο που υποστηρίζατε. Για εσάς ισχύει το ρητό ότι δεν πρέπει να αφήσουμε καμία κρίση να πάει χαμένη.

Δεν πιστεύω, όμως, ότι όλοι είναι κυνικοί. Πιστεύω ότι και στη Συμπολίτευση υπάρχουν άνθρωποι που μήκαν σε αυτό το «τριπάκι» της ύφεσης, της παγίδας χρέους χωρίς να ξέρουν τα οικο-

νομικά αυτής της παγίδας χρέους. Πιστεύω ότι είναι πολλοί και πολλές από εσάς που στην πραγματικότητα καταλαβαίνετε, χωρίς κυνισμό, ότι αυτό που έγινε ήταν πολύ μεγάλο λάθος, ότι δεν έπρεπε να συνεχίσουμε σε αυτό το λάθος.

Σας καλώ για ένα πράγμα, ότι όταν είμαστε στον πάτο του λάκκου δεν έχει λογική να πείτε «μα, τι άλλο θα κάνουμε;». Δεν πρέπει να συνεχίζετε να σκάβετε στην ίδια κατεύθυνση. Ας γίνει μία συζήτηση για το ποια είναι η άλλη κατεύθυνση και αυτό να το συζητήσουμε. Το να συνεχίζετε, όμως, μήνα με το μήνα, χρόνο με το χρόνο, μνημόνιο με μνημόνιο, διαπραγμάτευση με διαπραγμάτευση να σκάβετε στον ίδιο λάκκο, που κανείς πια δεν πιστεύει ότι θα βγούμε από αυτήν την κρίση, νομίζω ότι εκεί πάτε με τους κυνικούς και δεν υπάρχει κανένας λόγος να συνεχίζετε να το κάνετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό του έτους 2014. Η Ελλάδα τέσσερα χρόνια μετά το δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009 θα παρουσιάσει το 2013, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, πλεόνασμα στο πρωτογενές ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης.

Προφανώς, η προσαρμογή αυτή δεν υπήρξε το αποτέλεσμα της τελευταίας διετίας, όπως επιχειρούν ορισμένοι να πουν, πολύ περισσότερο όταν οι δημόσιες τοποθετήσεις τους ότι η χώρα είχε και άλλες επιλογές για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής εκτροπής του 2009, είναι δημόσια καταγεγραμμένες, όπως και οι δήθεν εναλλακτικές προτάσεις που κωδικοποιήθηκαν ως «Ζάππεια», αλλά ποτέ δεν εφαρμόστηκαν.

Τονίζω ότι στη διετία 2010-2011 το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε από το 19,1% του ΑΕΠ το 2009 σε 8,3% του ΑΕΠ το 2011 και στο 2,6% το 2012.

Η πρωτοφανής αυτή σε ένταση δημοσιονομική προσαρμογή ήταν αποτέλεσμα δύσκολων αποφάσεων για όλους τους Έλληνες, που πάρθηκαν το 2010, το 2011 αλλά και στις αρχές του 2012, πριν τις εκλογές, τότε δηλαδή που γίνονταν οι διαπραγματεύσεις για το δεύτερο πρόγραμμα.

Για το 2014 έχει τεθεί ως στόχος η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 1,5% του ΑΕΠ που, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, μπορεί να επιτευχθεί με τα μέτρα που έχουν ήδη ψηφιστεί ή είναι προς ψήφιση.

Η Κυβέρνηση οφείλει να διασφαλίσει στις συζητήσεις που θα γίνουν ότι ο προϋπολογισμός του 2014 δεν θα αναθεωρηθεί μετά την ολοκλήρωση της επισκόπησης του προγράμματος, γιατί η ελληνική οικονομία για να περάσει σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης, έστω και οριακό, δεν μπορεί να το πετύχει με νέα δημοσιονομικά μέτρα.

Η δημοσιονομική προσαρμογή, με βάση το δείκτη του διαρθρωτικού ελλείμματος, έχει συντελεστεί. Το κυριότερο είναι ότι η ελληνική οικονομία δεν αντέχει άλλες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και νέα φορολογικά βάρη.

Η Ελλάδα βρίσκεται για έκτη συνεχόμενη χρονιά σε ύφεση. Υπενθυμίζω ότι η ύφεση ξεκίνησε το 2008, δηλαδή δύο χρόνια πριν την εφαρμογή του προγράμματος οικονομικής πολιτικής. Κάνω αυτήν την επισήμανση γιατί ακόμα και σήμερα πολλοί εξακολουθούν να υποστηρίζουν ότι τα προβλήματα στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας οφείλονται μόνο στη δημοσιονομική προσαρμογή που ξεκίνησε το 2010.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, η ελληνική οικονομία θα περάσει το 2014, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια, σε θετικό ρυθμό ανάπτυξης. Η ανεργία θα παραμείνει σε υψηλά επίπεδα, γεγονός που επιβάλλει περισσότερες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή της.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η διερεύνηση των προοπτικών της οικονομίας και η σημασία του προϋπολογισμού ως προς τις προοπτικές αυτές. Αυτό προϋποθέτει ότι έχουν διαπιστωθεί τα αίτια που οδήγησαν την ελληνική οικονομία στη βαθύτερη και μακρο-

βιότερη ύφεση που έχει γνωρίσει ποτέ.

Ξεκινώ, λοιπόν, με τις διαπιστώσεις.

Πρώτη διαπίστωση. Η ελληνική οικονομία μετά την ένταξη στην ΟΝΕ και ιδιαίτερα μετά την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων δεν προχώρησε στις αναγκαίες διαρθρωτικές προσαρμογές, προκειμένου να ενταχθεί αποτελεσματικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί τεράστιο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας, το οποίο αποτυπωνόταν στην ταυτόχρονη διεύρυνση των δίδυμων ελλειμμάτων.

Μετά το 2007 τα δίδυμα ελλείμματα κατέστησαν ανεξέλεγκτα. Έτσι η χώρα έχασε την πρόσβαση στις αγορές και ανέλαβε να υιοθετήσει, έναντι της χρηματοδότησης που έλαβε, ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής με το οποίο θα αποκαθιστούσε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, θα σταθεροποιούσε το τραπεζικό σύστημα και θα αντιμετώπιζε τη δημοσιονομική ανισορροπία και το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Δεύτερη διαπίστωση. Η πρόταση για ανάσχεση της ύφεσης με δημοσιονομική επέκταση δεν συνιστούσε ούτε συνιστά πρόταση με προοπτικές για την ελληνική οικονομία όσο ο λόγος του χρέους παραμένει σε υψηλά επίπεδα. Σε όσους επικαλούνται την κείναιαν πρόταση για αύξηση των ελλειμμάτων σε συνθήκες περιορισμένης ζήτησης, προκειμένου να τονωθεί η τελευταία, υπενθυμίζω ότι αυτή δεν είχε την αναμενόμενη αποτελεσματικότητα τη διετία 2007-2009.

Συγκεκριμένα, η Ελλάδα μεταξύ 2007-2009 υπερδιπλασίασε το έλλειμά της. Η ύφεση όμως, όχι μόνο δεν ανασχέθηκε, αλλά έγινε ακόμα πιο βαθιά.

Εύλογα, λοιπόν, μπορεί κάποιος να θέσει το ερώτημα: Πόσο περισσότερο από το 15,7% του ΑΕΠ έπρεπε να αυξηθεί το έλλειμμα του 2009 για να μην ξεπεράσει η ύφεση το 3% και ποια ήταν τελικά η σχέση κόστους-οφέλους;

Σε κάθε περίπτωση, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι η Ελλάδα δεν έπαιρνε κανένα μέτρο για να μειώσει το έλλειμά της, τότε θα έπρεπε να διασφαλίζει ότι οι αγορές θα ήταν διατεθειμένες να τη δανειζούν για να συντηρεί ετήσιο έλλειμμα της τάξης των 36 δισεκατομμυρίων. Πόσο πιθανό ήταν αυτό; Εντελώς απίθανο!

Άρα, η δημοσιονομική επέκταση δεν μπορούσε να είναι επιλογή, αφού δεν υπήρχε πρόσβαση στις αγορές, αλλά ούτε και οι εταίροι θα μας δάνειζαν για να ακολουθήσουμε επεκτατική δημοσιονομική πολιτική.

Τρίτη διαπίστωση. Το πρόγραμμα τέθηκε σε εφαρμογή όταν η ελληνική οικονομία ήταν ήδη σε ύφεση. Τα προγράμματα προσαρμογής δεν έχουν την ίδια αποτελεσματικότητα και πιθανότητα επιτυχίας όταν εφαρμόζονται σε συνθήκες ύφεσης. Η Ελλάδα μπήκε σε ύφεση από το 2008. Αυτό βέβαια δεν ήταν γνωστό όταν σχεδιάστηκε το πρώτο πρόγραμμα το Μάιο του 2010, όπως επίσης δεν ήταν γνωστό και το τελικό μέγεθος του ελλείμματος του 2009. Αυτό εξηγεί και κάποιες από τις αδυναμίες στις υποθέσεις που ενσωματώνονταν στο πρώτο πρόγραμμα.

Τέταρτη διαπίστωση. Η δημοσιονομική προσαρμογή σε συνθήκες ταυτόχρονης κρίσης ρευστότητας και αρνητικού εξωτερικού περιβάλλοντος -γιατί ανάλογα σταθεροποιητικά προγράμματα εφαρμόζονταν ταυτόχρονα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης- δεν μπορεί να αποδώσει. Αυτό συμβαίνει γιατί καμία χώρα δεν μπορεί να τονώσει τις εξαγωγές της, άρα να ανασχέσει την ύφεση.

Γι' αυτό εκτιμώ ότι ήταν και είναι απαραίτητο να δοθεί περισσότερος χρόνος προσαρμογής στην Ελλάδα. Αυτό, όμως, προϋπέθετε ότι οι εταίροι μας θα ήταν διατεθειμένοι να διαθέσουν πάνω από 240 δισεκατομμύρια, τα οποία προσέφεραν. Όλοι γνωρίζουμε τις αντικειμενικές δυσκολίες προκειμένου να πειστούν τα κοινοβούλια ή τα υπουργικά συμβούλια των δανειστών-εταίρων να διαθέσουν ακόμη και αυτό το ποσό.

Άρα, η δυνατότητα για επιμήκυνση του προγράμματος προσαρμογής δεν υπήρχε όταν υπογράφηκε το πρώτο πρόγραμμα. Υπήρχε η δυνατότητα αυτή με το δεύτερο πρόγραμμα, αλλά η Κυβέρνηση το Νοέμβριο του 2012 δέχτηκε να εφαρμόσει ένα ιδιαίτερα εμπροσθοβαρές πρόγραμμα για το 2013.

Πέμπτη διαπίστωση. Η αξιολόγηση της δημοσιονομικής προσπάθειας πρέπει να γίνεται με βάση τις επιδόσεις στο διαρθρω-

τικό έλλειμμα. Διότι έτσι φαίνεται αν έχουν αντιμετωπιστεί τα διαρθρωτικά αίτια των δημοσιονομικών αποκλίσεων.

Υποστηρίζω ότι ο κύκλος της δημοσιονομικής προσαρμογής έχει ολοκληρωθεί και αυτή πρέπει να είναι η διαπραγματευτική θέση της Κυβέρνησης στις επικείμενες συζητήσεις με την τρόικα για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2014-2017 και η έμφαση πλέον πρέπει να δοθεί στην ενίσχυση και επιτάχυνση του μετασχηματισμού της οικονομίας σε ανταγωνιστική και εξωστρεφή.

Επίσης, οι όποιες διαφορές ανακύπτουν επί των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών πρέπει να αξιολογούνται με κριτήριο το αν όντως συνεισφέρουν στον μετασχηματισμό της οικονομίας και να μην υπαγορεύονται από δογματισμό, επιδεινώνοντας τις ήδη δύσκολες κοινωνικές συνθήκες.

Με το πέρασμα της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης θα μπορεί να πραγματοποιηθεί η δημοσιονομική προσαρμογή που είναι αναγκαία.

Έκτη διαπίστωση. Σε συνθήκες κρίσης η ενιαία νομισματική πολιτική δεν λειτουργεί. Οι χώρες της περιφέρειας, που είναι σε πρόγραμμα, είναι ξεκομμένες από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Τα πραγματικά επιτόκια στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλά και δεν επιτρέπουν την πραγματοποίηση επενδύσεων.

Αν, λοιπόν, σε μια οικονομία που η κατανάλωση είναι λίγο πάνω από το 70% του εθνικού εισοδήματος εφαρμόζεται αυστηρή περιοριστική πολιτική η οποία μειώνει συνέχεια την κατανάλωση και αναζητάει πώς θα ανασχεθεί η ύφεση μέσω των επενδύσεων, τότε είναι σίγουρο ότι τα υψηλά επιτόκια, σε συνδυασμό με την πολιτική αστάθεια και την αβεβαιότητα, δεν μπορούν να βοηθήσουν.

Έβδομη διαπίστωση. Η ανάσχεση της ύφεσης μέσω της τόνωσης των καθαρών εξαγωγών προϋποθέτει χρόνο. Οι εξαγωγικές αγαθών αποτελούσαν μικρό τμήμα της οικονομικής δραστηριότητας, ώστε να βοηθήσουν με την αύξησή τους στην αναπτυξιακή πορεία.

Μόνο οι εξαγωγές των υπηρεσιών μπορούσαν να ανταποκριθούν σχετικά γρηγορότερα αλλά και αυτές μέχρι ενός ορισμένου σημείου. Ο στόχος για ενίσχυση της ανάπτυξης μέσω υποκατάστασης των εισαγωγών απαιτεί ακόμα πιο μακρόχρονη διεργασία.

Όγδοη διαπίστωση. Προϋπόθεση για επιτυχία του προγράμματος είναι η επίτευξη ευρύτερων πολιτικών συναινέσεων. Αυτό ενισχύει το διαπραγματευτικό μέτωπο της χώρας και διασφαλίζει συνθήκες πολιτικής σταθερότητας, παράγοντες που επηρεάζουν την οικονομία και μειώνουν το κόστος προσαρμογής. Στην προσπάθεια που ξεκίνησε η Ελλάδα το 2010, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είχε την παραμικρή στήριξη. Το αντίθετο, όλες οι πολιτικές δυνάμεις ήταν απέναντι ισχυριζόμενες -πολλές φορές με μένος- ότι η πολιτική αυτή ήταν προς τη λάθος κατεύθυνση χωρίς να προσδιορίζουν ποια ήταν η σωστή πολιτική εντός Ευρωζώνης και με τους περιορισμούς που περιέγραφα προηγουμένως.

Ένατη διαπίστωση. Η Ευρώπη ήταν ανέτοιμη να διαχειριστεί την κρίση, γιατί η αποτελεσματική διαχείριση προϋπέθετε ευρωπαϊκή εμβάθυνση και η Ευρωπαϊκή Ένωση παρά τη μεγέθυνσή της, ίσως και εξαιτίας της μεγέθυνσης αυτής, μοιάζει να έχει χάσει ή τουλάχιστον να ταλαντεύεται πολλές φορές για τον προσανατολισμό της.

Επιπρόσθετα, οι καθυστερήσεις και οι διαφωνίες που διατυπώνονταν δημόσια στην Ευρώπη ως προς τις προοπτικές της Ελλάδος εντός της Ευρωζώνης ενίσχυσαν την αβεβαιότητα, την κρίση και το κόστος για την Ελλάδα. Δεν έχω ακούσει ποτέ όσους μιλούν για τις υφιστάμενες συνέπειες του προγράμματος - τις οποίες δεν θέλω με κανέναν τρόπο να υποβαθμίσω - να αποτολμούν μία εκτίμηση για τις συνέπειες αυτής της αβεβαιότητας και της ευρωπαϊκής κρίσης στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Η ιστορία δεν γράφεται με τα «αν», αλλά η αντιμετώπιση της κρίσης στην Ελλάδα θα είχε διαφορετική εξέλιξη αν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επεδείκνυε στην περίπτωση της Ελλάδος την ίδια αποφασιστικότητα που επέδειξε αργότερα με το πρόγραμμα αγορών ομολόγων ή αν, πριν ξεπασέσει η κρίση, ήταν σε λειτουργία ο ευρωπαϊκός μηχανισμός που κατασκευάστηκε εκ των υστέρων για να αντιμετωπιστεί η κρίση.

Δέκατη διαπίστωση. Το πρόγραμμα έδωσε από την αρχή ιδιαίτερη έμφαση στη μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας. Εκτιμώ ότι έπρεπε να δοθεί προτεραιότητα στις μεταρρυθμίσεις στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών και μετά στην αγορά εργασίας. Αυτή η ιεράρχηση μπορεί να μετρίαζε τις επιπτώσεις σε απασχόληση και εισοδήματα.

Ενδέκατη διαπίστωση. Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας μέσω της εσωτερικής υποτίμησης, όταν επιδιώκεται να γίνει μέσω αποπληθωρισμού, δημιουργεί προβλήματα στον έλεγχο της δυναμικής του λόγου χρέος προς ΑΕΠ. Η μείωση των τιμών μπορεί να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα. Η ενίσχυση όμως της ανταγωνιστικότητας μπορεί να γίνει και μέσω της συγκράτησης των τιμών στην Ελλάδα έναντι του μέσου όρου στις άλλες χώρες στην Ευρωζώνη. Αν στην Ελλάδα διατηρηθεί για ένα μεγάλο διάστημα ο αποπληθωρισμός, τότε ενώ θα ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, θα επιδεινώνεται η δυναμική του λόγου χρέος προς ΑΕΠ. Ο αποπληθωρισμός, λοιπόν, θα ενισχύει τις αβεβαιότητες γύρω από τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και του χρέους, παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα θα επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς στόχους ως προς το πρωτογενές αποτέλεσμα.

Δωδέκατη διαπίστωση. Η πρόταση που έχει κατατεθεί και έχω υποστηρίξει και δημόσια, ότι οι χώρες του Βορρά με τα πλεονάσματα πρέπει να αυξήσουν τους μισθούς τους ταχύτερα ή να επιτρέψουν την εμφάνιση δημοσιονομικών ελλειμμάτων προκειμένου να αυξηθεί η καταπιεσμένη εσωτερική τους ζήτηση, συναντά την καθολική τους αντίδραση. Οι χώρες αυτές θεωρούν ότι οι εμπορικές συναλλαγές στην Ευρωζώνη δεν είναι «παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος» και επομένως η ενίσχυση της ζήτησης στο εσωτερικό τους δεν συνεπάγεται ότι θα κατευνασθεί προς τις αγορές των χωρών του Νότου. Είναι, υποστηρίζουν οι χώρες αυτές, πιο πιθανό να στραφεί σε αγορές χωρών εκτός Ευρωζώνης. Η ανατροπή αυτής της αντίληψης θέλει διαφορετικό συσχετισμό δυνάμεων στην Ευρώπη.

Δέκατη τρίτη διαπίστωση. Η δημοσιονομική προσαρμογή έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, ιδίως για ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού. Με την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος είναι απόλυτα αναγκαίο να προωθήσουμε παρεμβάσεις που θα ανακουφίσουν όσους κινδυνεύουν να περιέλθουν ή έχουν ήδη περιέλθει σε καθεστώς απόλυτης φτώχειας και εξαθλίωσης.

Στην κατεύθυνση αυτή και με βάση τις σημερινές δυνατότητες, προωθούμε για ψήφιση από τη Βουλή τις παρακάτω παρεμβάσεις: Χορήγηση του ΕΚΑΣ στους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, χωρίς ηλικιακό όριο. Επανάφορα του βασικού πλαισίου για την απονομή της σύνταξης των ανασφάλιστων υπερηλίκων. Ασφαλιστική κάλυψη για υγειονομική περίθαλψη όλων των ανασφάλιστων μακροχρόνια ανέργων και των επαγγελματιών που έχουν διακόψει την επαγγελματική τους δραστηριότητα.

Δέκατη τέταρτη. Η απότομη δημοσιονομική προσαρμογή, αποκάλυψε τη συγκεκριμένη ανεργία που προϋπήρχε της κρίσης και σχετιζόταν με τη διόγκωση του μη ανταγωνιστικού και εσωστρεφούς παραγωγικού τομέα της οικονομίας. Η Ελλάδα σήμερα έχει την υψηλότερη ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την υψηλότερη ανεργία μεταξύ των νέων αλλά και των πενήντα πέντε και άνω. Οι συνθήκες στην αγορά εργασίας είναι τέτοιες, που καθιστούν αναγκαίο να προσανατολιστεί το κυβερνητικό έργο στη μείωση της ανεργίας με δημιουργία θέσεων εργασίας στο ανταγωνιστικό κομμάτι της οικονομίας.

Δέκατη πέμπτη. Η Ελλάδα στο παρελθόν δημιουργούσε περίπου σαράντα με πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αν το μέλλον δεν υπερβεί το παρελθόν, η αντιμετώπιση της ανεργίας θα πάρει πολλά χρόνια, με αποτέλεσμα η παρούσα ανεργία, δηλαδή το ένα εκατομμύριο άνεργοι που προκλήθηκαν από την κρίση, να μετατραπεί σε μακροχρόνια ανεργία με τρομακτικές συνέπειες για την κοινωνική συνοχή.

Εκτιμώ ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να δημιουργεί με κίνητρα και αντικίνητρα, προϋποθέσεις για τη δημιουργία πολλών νέων, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, που θα απασχολούν από τρία μέχρι σαράντα άτομα, προκειμένου να αρχίσει να αντιμετωπίζεται άμεσα το πρόβλημα της ανεργίας.

Η αντιμετώπιση αυτής της κρίσης στην απασχόληση, δεν μπορεί να αφήνεται σε συμβατικά εργαλεία πολιτικής. Απαιτούνται αντισυμβατικά εργαλεία, όπως χορήγηση φορολογικών κινήτρων, μείωση ασφαλιστικών εισφορών, διοικητική υποστήριξη, μείωση της γραφειοκρατίας για τις νέες αυτές επιχειρήσεις.

Δέκατη έκτη. Μεσοπρόθεσμα, ο μόνος δρόμος να για δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, είναι το πέρασμα σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτό προϋποθέτει ανάπτυξη και στην υπόλοιπη Ευρώπη, η οποία, όμως, προτείνει πολιτικές που τροφοδοτούν την ύφεση και όχι την ανάπτυξη.

Η στρατηγική των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων από μόνη της, δεν φτάνει για να φέρει τις χώρες που βρίσκονται σε προγράμματα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Χρειάζεται ένα μεγάλο ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα, με πόρους κοινοτικούς, πέρα από τους υφιστάμενους, για να τονωθεί η αναπτυξιακή προοπτική. Αυτό, όμως, προϋποθέτει άλλη πολιτική φιλοσοφία για την ανάπτυξη στην Ευρώπη και άλλο συσχετισμό δυνάμεων από τον υπάρχοντα.

Δέκατη έβδομη. Όλοι στην Ελλάδα, συμφωνούν για την ανάγκη να περάσει η χώρα σε σταθερή αναπτυξιακή πορεία. Η επίτευξη της, όμως, δεν είναι μια μηχανική διαδικασία. Η ανάπτυξη δεν διατάσσεται ούτε επιστρατεύεται ούτε νομοθετείται με άρθρο μονό. Προϋποθέτει πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις για την πορεία, τις στρατηγικές επιλογές της χώρας, επενδύσεις από εγχώριους και ξένους επενδυτές και ρευστότητα. Οι συνθήκες αυτές δεν υπήρχαν και εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να μη διασφαλίζονται.

Συμφωνώ με την άποψη ότι η χώρα στα επόμενα χρόνια χρειάζεται τουλάχιστον 30 δισεκατομμύρια επιπρόσθετες επενδύσεις. Ποιος, όμως, θα διαθέσει αυτά τα κεφάλαια; Ο κρατικός προϋπολογισμός μπορεί να καλύψει ένα μέρος αλλά όχι το συνολικό ποσό.

Επομένως, ποια είναι η στρατηγική των κομμάτων που διεκδικούν κυβερνητική εντολή για να προσελκύσουν αυτά τα ποσά; Δεν πρέπει να εξεταστεί αν το φορολογικό πλαίσιο, ο τρόπος λειτουργίας και η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, οι υποδομές, οι αποκρατικοποιήσεις, οι δαπάνες για την παιδεία, την έρευνα και την καινοτομία, βοηθούν -και πώς;- προς αυτήν την κατεύθυνση;

Δέκατη ογδοή. Το τραπεζικό σύστημα, σταδιακά θα πρέπει να στρέψει σημαντικό μέρος της πιστοδοτικής του ικανότητας προς τις νέες επιχειρήσεις που χρειάζεται η χώρα. Καθώς θα δημιουργούνται νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες και νέες θέσεις εργασίας, με αντίστοιχα εισοδήματα, αυτό θα βελτιώνει την ποιότητα των τραπεζικών χαρτοφυλακίων, επιτρέποντας τη στροφή των τραπεζικών πιστώσεων.

Η διαδικασία αυτή πρέπει να γίνει σταδιακά, γιατί έτσι το τραπεζικό σύστημα, από τη μεριά του, θα δημιουργήσει προϋποθέσεις απορρόφησης των ζημιών του από την έκθεση στις δραστηριότητες που θα συρρικνώνονται και θα μπορεί να τροφοδοτήσει το νέο κομμάτι της οικονομίας που γεννιέται και αναπτύσσεται.

Κλείνω, με μία αξιολόγηση των λεγόμενων εναλλακτικών προτάσεων εντός της Ευρωζώνης. Ας δούμε τι εξασφάλισε η Ελλάδα από τους εταίρους, για να δούμε ποια θα μπορούσε να είναι η εναλλακτική λύση.

Πρώτον, η Ελλάδα εξασφάλισε χρηματοδότηση για την κάλυψη των αναγκών της με επιτόκιο κοντά στο 2,5%, που σήμερα είναι πολύ χαμηλότερα από αυτά με τα οποία δανείζονται πολλοί από τους εταίρους. Επιπρόσθετα, οι εταίροι έχουν δεσμευτεί ότι εάν η Ελλάδα πετύχει δημοσιονομικό πλεόνασμα το 2013, θα μειώσουν ακόμα περισσότερο το επιτόκιο.

Άρα, όσοι μιλούν για υψηλά ή «τοκογλυφικά» επιτόκια που πρέπει να μειωθούν ή δεν γνωρίζουν για τι πράγμα μιλούν ή γνωρίζουν και λένε συνειδητά ψέματα στο λαό.

Δεύτερον, η Ελλάδα πέτυχε τη μείωση του χρέους κοντά στα 130 δισεκατομμύρια σε συνεργασία με τους εταίρους. Ακόμη, και μετά τα ποσά που δανείστηκε για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η μείωση θα ξεπεράσει τα 100 δισεκατομμύρια. Εάν αυτά θεωρούνται λίγα και πρέπει να διεκδικήσουμε μεγαλύτερη περικοπή, όπως προτείνουν κάποιοι, τότε ας αναλογιστούν

ότι εάν είχαμε μεγαλύτερη πολιτική συναίνεση στο εσωτερικό τα προηγούμενα χρόνια, ίσως αυτό να το είχαμε εξασφαλίσει.

Θα πρότεινα, λοιπόν, στα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να πάνε στα αδελφά κόμματά τους στην Ευρώπη και να συζητήσουν το αίτημα αυτό. Εάν αυτά στηρίξουν το αίτημα, τότε όλοι μαζί να το θέσουμε στις κυβερνήσεις των χωρών της Ευρωζώνης ταυτόχρονα.

Οι ανυπέρβλητες δυσκολίες ως προς την επίτευξη συναινετικής λύσης στο ζήτημα αυτό σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απαντά και στο ερώτημα που πολλοί «μετά Χριστόν προφήτες» θέτουν, για το εάν η απομείωση του χρέους έπρεπε να γίνει το Μάιο του 2010, γιατί έτσι θα διευκολυνόταν περισσότερο η προσαρμογή της χώρας.

Τρίτον: Η χώρα εξασφάλισε το τελευταίο πρόγραμμα για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Χάρη στη συμφωνία που έχει επιτευχθεί, υπάρχουν κεφάλαια για να στηριχθούν οι τράπεζες αν παρουσιαστεί οποιαδήποτε ανάγκη. Σήμερα, διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για ακόμη μεγαλύτερη διασφάλιση της σταθερότητας του πιστωτικού τομέα, ώστε να μπορεί να επιτελέσει τον αναπτυξιακό του ρόλο. Η εναλλακτική στο πρόβλημα του τραπεζικού συστήματος θα ήταν να συνεισφέρουν και οι Έλληνες καταθέτες, όπως συνέβη και στην περίπτωση της Κύπρου. Όποιος πιστεύει ότι κάτι τέτοιο είναι η καλύτερη λύση, πρέπει να το πει δημόσια.

Το πρόβλημα του τραπεζικού συστήματος, είναι το έλλειμμα ρευστότητας και αυτό δεν αποκαθίσταται με νομοθετικές πρωτοβουλίες ή κρατικοποιήσεις ή μονομερείς ενέργειες, γιατί το έλλειμμα αυτό σήμερα καλύπτεται αποκλειστικά και μόνο από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Με βάση τα παραπάνω, θεωρώ ότι η Ελλάδα, παρά τις δυσκολίες, εξασφάλισε από τους εταίρους αποφάσεις που τη βοήθησαν να αποφύγει την πτώχευση και να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Όλα αυτά, όμως, διασφαλίστηκαν, γιατί οι Έλληνες έχουν κάνει μια καθαρή επιλογή. Θέλουν η Ελλάδα να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Οι εταίροι, έχουν δείξει ότι θα συνδράμουν την Ελλάδα στην προσπάθειά της να ανακάμψει και να συμβάλει ως ισότιμος εταίρος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επίτευξη ευρύτερων πολιτικών συναινέσεων αποτελεί προϋπόθεση για ταχύτερη έξοδο από την κρίση αλλά και ανάγκη για να προσδιορίσουμε τις επιλογές της χώρας για την περίοδο μετά το μνημόνιο.

Συναίνεση, όμως, δεν επιτυγχάνεται όταν θεωρούμε τον πολιτικό μας αντίπαλο ως εχθρό, όταν προσπαθούμε να στήσουμε ικρίωματα αντί να χτίζουμε γέφυρες συνεννόησης και κοινής λογικής, όταν συγχέουμε την κριτική με τη μνησικακία για να κρυφτούμε από την πολιτική μας ευθύνη, αντί να προτείνουμε συγκεκριμένες λύσεις στο λαό, όταν αντί για προοπτικές και ρεαλιστικές υπεύθυνες προτάσεις, εκμαυλίζουμε το λαό με εξαλαστήρια θύματα προτρέποντάς τον να ελπίζει προς τα πίσω, να περιχαράκωνεται στο μίσος και να θεωρεί την αρνητικότητα αξία και λύση. Έτσι, κινδυνεύουμε να γίνουμε μια δημοκρατία, χωρίς δημοκράτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εχθροί μας σε αυτήν τη συγκυρία δεν είναι οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Εχθροί μας, είναι τα προβλήματα της χώρας που ήταν τεράστια το 2009 και παραμένουν μεγάλα και σήμερα παρά τη σημαντική πρόοδο, πολύ μεγάλα για να τα σκώσει μόνη της μια πολιτική παράταξη. Και αυτό μας, φέρνει αντιμέτωπους με τον κίνδυνο να θεωρηθεί ότι το πολιτικό δυναμικό αδυνατεί να τα αντιμετωπίσει.

Ο λαός, πρέπει να ακούει την αλήθεια που θα του ανοίξει παράθυρα στο μέλλον και όχι συνθήματα ανασυρμένα από το ντουλάπι του ανυποψίαστου και μοιραίου παρελθόντος. Το μέλλον δεν θα είναι σαν το πρόσφατο παρελθόν, ενώ κινδυνεύουμε να ζήσουμε μέρες του απώτερου και πολύ χειρότερου παρελθόντος αν δεν συνεχίσουμε την προσπάθεια. Και οι πολίτες πρέπει να το γνωρίζουν αυτό.

Για αυτό κάποιοι ας μην τάζουν τον παράδεισο όταν η απόστασή μας από την κόλαση δεν είναι ακόμα ασφαλής. Ούτε να κλαίμε ούτε να γελάμε. Να καταλαβαίνουμε και να παίρνουμε τις αποφάσεις που μας ζητάει η ιστορία να πάρουμε. Και αφού τις πάρουμε, να τις εφαρμόζουμε. Αυτό αρκεί.

Και ένα σχόλιο για την κριτική από αριστερά. Το κοινωνικό κράτος για να είναι βιώσιμο, χρειάζεται μια οικονομία ανταγωνιστική που θα δημιουργεί θέσεις εργασίας και φορολογικά έσοδα. Αυτήν την άποψη υποστηρίζει η σοσιαλδημοκρατία. Γι' αυτήν την άποψη θα συνεχίσουμε να παλεύουμε στο ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Διαπιστώνω ότι οι τρεις πρώτοι γενικοί εισηγητές τήρησαν ακριβώς το χρόνο, δηλαδή τα είκοσι πέντε λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το Γυμνάσιο Πάργας Πρεβέζης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο εισηγητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, η άποψή μας, την οποία θα υποστηρίξουμε σε αυτήν την εισήγηση και θα την αποδείξουμε, είναι ότι ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014, είναι ένας κλασικός προϋπολογισμός του μνημονίου, τον οποίο καταψηφίζουμε για τους εξής λόγους:

Πρώτον, διότι προκύπτει ότι πρόκειται για προϋπολογισμό της τρόικας που ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο για το πώς θα πληρωθούν οι δανειστές.

Δεύτερον, γιατί είναι προϋπολογισμός που επιβάλλει πλήρη αφαίμαξη όλων των εισοδημάτων. Δηλαδή, έχουμε μια γενική μνημονιακή επίθεση στα λαϊκά στρώματα και κυρίως στην ιδιωτική περιουσία των Ελλήνων. Επομένως, είναι προϋπολογισμός άδικος, αντικοινωνικός, αντιαναπτυξιακός και αναποτελεσματικός.

Τρίτον, διότι είναι προϋπολογισμός, που συνεχίζει την ίδια πολιτική στο ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Διατηρεί τους ολιγάρχες στη διοίκηση των τραπεζών, τη στιγμή που κύριος μέτοχος των τραπεζών είναι το ελληνικό δημόσιο και κατ' επέκταση, φυσικά, ο Έλληνας φορολογούμενος, ο οποίος σηκώνει το οικονομικό βάρος της κοινωνικοποίησης των ζημιών των τραπεζών και που τώρα βλέπει ότι με το ξεπάγωμα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας θα μείνει και άστεγος.

Τέταρτον, διότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι εργαλείο για να προωθηθεί επιπλέον η ιδιωτικοποίηση και η λεηλασία της δημόσιας περιουσίας.

Πέμπτον, γιατί είναι προϋπολογισμός που σιωπά σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις, αφού δεν συμπεριλαμβάνει τα ποσά τα οποία οφείλει η Γερμανία στην πατρίδα μας πρώτον για τις πολεμικές επανορθώσεις ύψους 108 δισεκατομμυρίων ευρώ πλέον τόκων και δεύτερον για το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο ύψους 54 δισεκατομμυρίων ευρώ πλέον τόκων, ήτοι εν συνόλω 162 δισεκατομμύρια ευρώ πλέον τόκων.

Έκτον, γιατί είναι προϋπολογισμός που διαλαμβάνει εξόφληση του δημοσίου χρέους τη στιγμή που το μέγιστο τμήμα του δημοσίου χρέους είναι επονειδιστο χρέος και δεν είναι νόμιμο. Επομένως, πρέπει να διαγραφεί μονομερώς με κυρίαρχη πράξη της ελληνικής πολιτείας.

Έβδομον, διότι είναι προϋπολογισμός που στηρίζει την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Όγδοον, γιατί είναι προϋπολογισμός που δεν θέτει τις βάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Εδώ μπαίνει το εξής ερώτημα, κύριοι Βουλευτές: Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο έχει συνταχθεί αυτός ο Προϋπολογισμός; Έχει συνταχθεί λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του λαού και του Έθνους ή είναι προϋπολογισμός των δανειστών;

Πρώτα απ' όλα, είναι προϋπολογισμός του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου. Έχω εδώ τη δήλωση που έκανε ο Υπουργός Οικονομικών καταθέτοντας τον προϋπολογισμό, στην οποία δια-

βεβαιώνει ότι ο προϋπολογισμός της γενικής κυβέρνησης για το οικονομικό έτος 2014 βρίσκεται σε συμφωνία με το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής. Άρα, λοιπόν, τι συζητάμε; Αυτός ο προϋπολογισμός έχει προαποφασιστεί.

Δεύτερον, είναι προϋπολογισμός της περιορισμένης εθνικής κυριαρχίας, διότι είναι προσωρινός, είναι υπό αίρεση και προθεσμία. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η τρόικα δεν έχει εγκρίνει αυτόν τον προϋπολογισμό. Μακάρι να υπήρχε η δυνατότητα -αλλά δεν έχετε ούτε αυτήν τη δυνατότητα ούτε αυτήν την ικανότητα ούτε αυτήν την πολιτική βούληση- όταν θα πει η τρόικα να επιβληθούν νέα μέτρα, να πείτε όχι.

Αυτήν τη στιγμή, παζαρεύει κυριολεκτικά ο Υπουργός Οικονομικών εάν τα επιπλέον μέτρα θα είναι 500 εκατομμύρια ή 1,5 δι-σεκατομμύριο, όπως έφθασε να συμφωνήσει στο τελευταίο Eurogroup. Επομένως, θα έχουμε επιπλέον μέτρα, νέο προϋπολογισμό, συμπληρωματικό προϋπολογισμό και πρακτικά, επειδή αποδεικνύεται ότι υπάρχει εκτός από το δημοσιονομικό κενό και χρηματοδοτικό κενό, στην πράξη μας οδηγούν σε νέο δάνειο και σε νέο μνημόνιο.

Ποιο είναι όμως, συνάδελφοι, το περιβάλλον μέσα στο οποίο συντάσσεται και πρόκειται να εκτελεστεί ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός; Ποια είναι η «μαύρη Βίβλος» του μνημονίου; Ποιο είναι το κοινωνικό νεκροταφείο στο οποίο οι μνημονιακές πολιτικές δυνάμεις μετέτρεψαν τη χώρα; Διότι δημιούργησαν αυτήν την κοινωνική κατάσταση, αυτόν τον κοινωνικό Αρμαγεδδώνα διαχρονικά οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά και δεν είναι έτσι όπως ειπώθηκε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι η ΝΔ ανέλαβε το πρώτον κυβερνητικές ευθύνες τον Ιούνιο του 2012. Στηρίζατε την κυβέρνηση Παπαδήμου ήδη από το 2011. Επομένως, έχετε ευθύνες.

Πρέπει να απαντήσετε εδώ το εξής απλό ερώτημα, που σας έχουμε θέσει αρκετές φορές. Πήρατε μέχρι στιγμής 214 δισεκατομμύρια ευρώ δάνεια μέσα σε τρία χρόνια. Πού πήγαν αυτά τα χρήματα; Εάν είχαν διατεθεί αυτά τα ποσά για μια αναπτυξιακή πορεία της χώρας, για ένα νέο σχέδιο Μάρσαλ θα είχε απογειωθεί η χώρα, δεν θα είχαμε φτάσει σε αυτήν την κατάσταση, να έχουμε τεράστια ανεργία.

Η ανεργία, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, τον Αύγουστο του 2013 -είναι στοιχεία που τα γράφετε εσείς οι ίδιοι στον προϋπολογισμό- ήταν ένα εκατομμύριο τριακόσιες εξήντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιοι συμπολίτες μας, ποσοστό 27,3%. Το ποσοστό σε επίπεδο ανεργίας των νέων ήταν 60,6%. Είναι αυξημένα τα ποσοστά ανεργίας των γυναικών. Το 66,2% των ανέργων είναι μακροχρόνια άνεργοι, καθώς αναζητούν απασχόληση για πάνω από δώδεκα μήνες. Φέτος μειώθηκε η απασχόληση 5,3%.

Πήρατε μέχρι πριν από τον υπό συζήτηση προϋπολογισμό μέτρα συνολικού ύψους 49 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μειώσατε, διαλύσατε ουσιαστικά το ΑΕΠ. Το 2012, το ΑΕΠ ήταν 193,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2013, ήταν 182,9 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, μειώθηκε μέσα σε ένα έτος 10,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Προϋπολογίζετε ότι θα είναι για φέτος το ΑΕΠ 183 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι ποσοστό μείωσης είχαμε στο ΑΕΠ, όπως το γράφει εδώ ο ίδιος ο κρατικός προϋπολογισμός; Για το 2010, η μείωση του ΑΕΠ ήταν 3,9%, για το 2011 η μείωση ήταν 6,1%, για το 2012, η μείωση ήταν 7,1%, για το 2013, είναι 5,6% η μείωση. Πρόκειται για πραγματικό κοινωνικό νεκροταφείο!

Φυσικά, αφού μειώθηκε το ΑΕΠ, είναι προφανές ότι θα είχαμε και μείωση των φορολογικών εσόδων. Για το 2011, είναι μείον 4,5%, για το 2012, είναι μείον 3,6%, για το 2013 είναι μείον 5,9%. Φυσικά, είχαμε μειώσεις και στην είσπραξη του ΦΠΑ. Αναφέρω ενδεικτικά ότι για το 2012 είναι μείον 11,4%, για το 2013, είναι μείον 8,8%.

Τι αποδεικνύεται; Ότι η πολιτική σας είναι καταστροφική. Σας το έχουμε εξηγήσει από την αρχή, αλλά εσείς συνεχίζετε σ' αυτήν την πορεία, διότι θεωρούσατε ότι μειώνοντας μισθούς και συντάξεις δήθεν θα υπάρξει εξυγίανση, ανάπτυξη και έξοδος από την κρίση. Δυστυχώς, πήγαμε στο άλλο άκρο.

Παράδειγμα: Οι συντάξεις το 2010 ήταν 26,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Παρατηρώ, όμως, το εξής, ότι και τα χρεολύσια εκείνη την εποχή ήταν 32,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα, με τον Προϋπο-

λογισμό που φέρνεται, προσδιορίζετε συντάξεις 17,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, υπάρχει μείωση των συντάξεων κατά 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά και περιμένετε, μειώνοντας τις συντάξεις, φτωχοποιώντας τον ελληνικό λαό, να μπορέσει να βγει η οικονομία από την κρίση;

Φτωχοποίηση του ελληνικού λαού. Το 23% είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Σε κίνδυνο για κοινωνικό αποκλεισμό βρίσκεται το 34,6% του ελληνικού πληθυσμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Ακούστε τα επιτεύγματά σας. Παραγωγή εργοστασίων -7,2%. Λαϊκή κατανάλωση -14,4%. Εξαγωγές -5,7%. Τραπεζικές χορηγήσεις σε επιχειρήσεις -4,5%, ενώ μας έλεγαν ότι με την ανακεφαλαιοποίηση θα υπάρξει ρευστότητα.

Έκλεισαν χιλιάδες μαγαζιά, αυξήθηκαν οι υποχρεώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και γίνονται κατασχέσεις. Σήμερα ένα εκατομμύριο πολίτες οφείλουν 15 δισεκατομμύρια ευρώ σε ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή 7,9 δισεκατομμύρια ευρώ στο ΙΚΑ και 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ στον ΟΑΕΕ.

Στο εμπόριο, εκατόν εβδομήντα έξι χιλιάδες άνεργοι και ογδόντα χιλιάδες επιχειρήσεις έκλεισαν. Από τους σαράντα πέντε χιλιάδες εμπόρους που κατάφεραν να εγγραφούν στο ταμείο ανεργίας, ξέρετε πόσοι πήραν τελικά επίδομα; Μόνο πέντε χιλιάδες. Πέπονται. Δεν έχουν ούτε ασφαλιστική κάλυψη ούτε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Αυτή είναι η φανταστική εικόνα που μας περιέγραψαν πριν λίγο οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Μάλιστα, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος ήταν και Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών την εποχή Παπανδρέου, μιλούσε εδώ σαν να μας έλεγε ότι απλώς προήδρευε τότε και δεν είχε καμμία σχέση με τα θέματα αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΩΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έφυγαν όλοι!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κοιτάξτε εδώ! Δεν είναι κανείς εδώ να τα ακούσει!

ΕΠΑΜΕΙΝΟΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ακούει ο ελληνικός λαός ότι τα πράγματα εξελίσσονται δυστυχώς αρνητικά για τον ίδιο.

Επίσης, σχετικά με τις οφειλές στο δημόσιο, γίνονται πλέον σε τραπεζικούς λογαριασμούς κατασχέσεις μισθών και συντάξεων και για οφειλές κάτω από 1.000 ευρώ. Μέχρι και ποσό που έβαλε το Υπουργείο Άμυνας σε τραπεζικό λογαριασμό φαντάρου έκαναν κατάσχεση! Έχουν γίνει φέτος ογδόντα μία χιλιάδες πεντακόσιες ογδόντα τρεις κατασχέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς έναντι σαράντα οκτώ χιλιάδων πέρυσι. Δύο εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες φορολογούμενοι οφείλουν μέχρι 3.000 ευρώ. Και αν πληρώσουν με δόσεις, το επιτόκιο υπερημερίας είναι 8,75%! Ληστρικό!

Μέσα σε ένα μήνα, αυξήθηκαν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στο δημόσιο κατά 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Για το 2013 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές από 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν φτάσει τώρα 7,28 δισεκατομμύρια ευρώ. Το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών στο δημόσιο έφτασε στα 60,6 δισεκατομμύρια ευρώ από 53,3 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2012.

Και φυσικά διαλύεται το ασφαλιστικό σύστημα, αφού υπάρχει ανεργία. Πανάκριβες τιμές στο ηλεκτρικό ρεύμα, σε δημόσιες υπηρεσίες και φυσικά έχουμε φτάσει στην κατάσταση να μην μπορούν οι Έλληνες να θερμανθούν, μια και για το πετρέλαιο θέρμανσης ακολουθείτε μια ανάληψη πολιτική και δεν μειώσατε την τιμή του, με αποτέλεσμα και πέρυσι να έχουμε θύματα και φέτος δυστυχώς να έχουμε θύματα. Έχετε τεράστια πολιτική ευθύνη πάνω σε αυτό το θέμα. Έχουμε όμως και το άλλο άκρο. Τα φέσια του δημοσίου στην αγορά, τα οποία με βάση τη σελίδα 73 του προϋπολογισμού υπολογίζονται σε 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ τον Αύγουστο του 2013.

Επομένως, πού βρισκόμαστε; Σε μια πλήρη αποτυχία. Διότι έχετε αποτύχει στο θέμα της διαχείρισης του δημοσίου χρέους. Το χρέος της γενικής κυβέρνησης το 2011 ήταν 355 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2012, πήγε 303 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2013, είναι 321 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2014, θα είναι 320 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, όλη αυτή η προσπάθεια, 214 δισεκατομμύρια ευρώ δάνεια, μειώσεις και μέτρα πάνω από 50 δισεκατομμύρια ευρώ, διάλυση της κοινωνίας, διάλυση της οικονομίας!

Συγχαρητήρια! Θα μειώσετε το δημόσιο χρέος κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ το 2014. Μπράβο σας! Μάλιστα την εποχή που μπήκαμε στο μνημόνιο το χρέος ήταν 330 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2014 θα το μειώσετε στα 320 δισεκατομμύρια ευρώ. Επομένως, 10 δισεκατομμύρια ευρώ σε όλα αυτά τα χρόνια η συνολική ονομαστική μείωση του δημοσίου χρέους! Αυτή είναι η δήθεν τεράστια επιτυχία σας.

Αλλά ακούστε, συνάδελφοι, για να σταματήσει αυτό το καλαμπούρι με το χρέος. Θέλω να πάτε στη σελίδα 142 του κρατικού προϋπολογισμού. Εκεί αναφέρεται τι έχει πληρώσει η Ελλάδα για τόκους και χρεολύσια από το 1992 μέχρι το 2013. Ξέρετε πόσο είναι το ποσό; Να το ακούσει ο ελληνικός λαός: πεντακόσια εξήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ! Αυτά τα ποσά έχουν πληρωθεί. Εδώ είναι: 563 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν πληρωθεί.

Και χρωστάμε και 321 δισεκατομμύρια ευρώ και έχουμε πάρει και δάνειο 214 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τα είπαμε και πέρυσι. Είναι διαχειρίσιμο αυτό το χρέος; Θα δουλεύουμε μόνο και μόνο για να πληρώσουμε τους τόκους; Θα δουλεύει όλη η Ελλάδα για να εξυπηρετεί τους τοκογλύφους; Ποια είναι η στρατηγική σας; Λέγατε εδώ στην κυβερνητική Πλειοψηφία, η οποία λείπει αυτήν τη στιγμή, να ψηφίζουν τα μέτρα γιατί θα γίνει «κούρεμα» μετά τις γερμανικές εκλογές. Δεν έγινε και δεν πρόκειται να γίνει, σας το έχουν πει οι Γερμανοί. Θα πάτε για επιμήκυνση; Θα πάτε για άλλες ρυθμίσεις; Έχετε στρατηγική; Τι λέτε; Να πληρώνει, να δουλεύει όλος ο ελληνικός λαός για να πληρώνονται οι τοκογλύφοι; Για πόσα χρόνια; Μέχρι το 2047 που είναι η λήξη των συγκεκριμένων δανείων ή μέχρι το 2147 που θέλετε να το φτάσετε;

Επομένως, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η πολιτική, διότι πρέπει να γίνει λογιστικός έλεγχος και η πρότασή μας είναι ότι πρέπει τώρα, άμεσα, να υπάρξει λογιστικός έλεγχος του χρέους και οι δυνάμεις του πατριωτικού αντιμνημονιακού δημοκρατικού τόξου τουλάχιστον να συμφωνήσουν σε αυτό, μέσα στο πλαίσιο της Βουλής να γίνει ο δημοσιονομικός και λογιστικός έλεγχος του χρέους. Πόσα χρωστάμε; Είναι νόμιμο αυτό το χρέος;

Δεύτερον -είναι εδώ ο Μανώλης ο Γλέζος- πρέπει να εγγραφούν οι γερμανικές αποζημιώσεις ή καλύτερα οι οφειλές της Γερμανίας απέναντι στην Ελλάδα στον προϋπολογισμό ύψους 162 δισεκατομμυρίων ευρώ πλέον τόκων. Τότε ποιος θα είναι ο δανειστής και ποιος είναι ο οφειλέτης; Ποιος έχει έλλειμμα και ποιος έχει πλεόνασμα; Αυτά είναι ζητήματα που πρέπει να απαντηθούν.

Αλλά το χρέος είναι επονείδιστο και το έχει ομολογήσει ο περίφημος Γιούνκερ σε συνέντευξή του στο «ΚΕΡΔΟΣ» στις 9-10-2010. Ακούστε τι είπε: «Ήταν φανερό ότι κάποια μέρα η Ελλάδα θα έπρεπε να αντιμετωπίσει αυτό το είδος του προβλήματος» -έχει πει παραπάνω ότι είναι το χρέος- «και ήξερα ότι το πρόβλημα αυτό θα έφθανε, διότι συζητούσαμε οι Γερμανοί, οι Γάλλοι, ο Πρόεδρος Ζαν Κλωντ Τρισέ στην ΕΚΤ -η επιτροπή» και εγώ λέει ο Γιούνκερ- «για τις προοπτικές αυτού που δεν ήταν τότε γνωστό, όπως αυτό που αποκαλούμε ελληνική κρίση». «Ήξερα ακόμη» -λέει ο Γιούνκερ- «ότι η Γαλλία και η Γερμανία κέρδιζαν τεράστια ποσά από τις εξαγωγές τους για την Ελλάδα. Αλλά εγώ δεν θα μπορούσα να πω δημόσια αυτό που γνώριζα». Δηλαδή ήξεραν την υποχρέωση της χώρας, ότι με αυτά τα ποσά κερδίζουν οι Γαλλογερμανοί και επιθυμούν τώρα να θεωρηθεί αυτό το χρέος νόμιμο; Το χρέος είναι καραμπινάτο επονείδιστο χρέος και θα διαγραφεί από τις δυνάμεις αυτές, οι οποίες θα έρθουν με τη βοήθεια του ελληνικού λαού να αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας και να καταγγείλουν τα Μνημόνια και τις Δανειακές Συμβάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Αλλά μας είπαν εδώ ότι έχουν πετύχει σημαντικά πράγματα. Μείωσαν -λέει- τους τόκους. Πολύ ωραία. Το 2012, οι τόκοι σύμφωνα με αυτά που λέει στη σελίδα 95 -γιατί μου αρέσει να αναφέρομαι στην εισήγηση του προϋπολογισμού- ήταν 12,2 δισεκατομμύρια. Το 2013, ήταν 6,4 δισεκατομμύρια. Κερδίσαμε με τη σημαντική πολιτική, όπως λέει, της Κυβέρνησης 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πρώτα. Πού πήγαν αυτά τα χρήματα, εφόσον τα κερδίσαμε και εφόσον δεν άλλαξε ο προϋπολογισμός 2013 και εφόσον δεν

άλλαξε το μεσοπρόθεσμο ως προς τους φόρους και τις μειώσεις δαπανών; Πού είναι αυτά τα 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ που καταφέρατε να κερδίσετε; Πήγαν για κοινωνικό μέρισμα; Πήγαν υπέρ του λαού; Όχι. Ξανά στις τσέπες των δανειστών.

Δεύτερη επιτυχία, σελίδα 93 του προϋπολογισμού. Διαβάστε. Αφού η ΕΚΤ συνεχίζει το παραμύθι με τα τοκογλυφικά ομόλογα που τα αγοράζει στο 60% και κερδίζει 40% και απαιτεί εξόφληση σε ονομαστική αξία και αφού τα καταγγείλαμε αυτά εμείς πάρα πολλές φορές, έγινε τώρα μία συμφωνία να επιστρέφονται –λέει– τα κέρδη της ΕΚΤ. Έτσι, λοιπόν, φέτος θα επιστραφούν 2.641.000.000. Μόνο που αυτά τα ποσά δεν τα βάζουν για να υπολογίσουν το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα. Γιατί; Πού πάνε αυτά τα λεφτά; Να σας πω εγώ τι γίνεται, γιατί εδώ υπάρχει μία λάθος αντίληψη για το ρόλο του πρωτογενούς πλεονάσματος. Η Κυβέρνηση, δεν είναι τόσο αφελής να θεωρεί ότι με πρωτογενές πλεόνασμα μπορεί, πράγματι, να έχει αναπτυξιακή πολιτική. Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν είναι αφελής, είναι υποτελής. **ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ:** Είναι και γνωρίζει πολύ καλά ότι το ποσό του πρωτογενούς πλεονάσματος επιβλήθηκε από το μνημόνιο σε συγκεκριμένο ύψος, προκειμένου να εξοφλείται το κεφάλαιο των δανείων που έχει πάρει η Ελλάδα. Γι' αυτό, λοιπόν, επιβάλλει το μνημόνιο τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος.

Απαιτεί για το 2014, πρωτογενές πλεόνασμα 2,75 δισεκατομμύρια, για το 2015, 5,7 δισεκατομμύρια και για το 2016, 8,9 δισεκατομμύρια. Τι προβλέπει ο προϋπολογισμός 2014; Ότι για το 2014, θα πετύχει η Κυβέρνηση 2,9 δισεκατομμύρια, δηλαδή 200 εκατομμύρια περισσότερο πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο θα διαθέσει κατά 70%, δηλαδή 140 εκατομμύρια, σε ενάμισι εκατομμύριο χαμηλοσυνταξιούχους για να πάρουν 13, 14 ευρώ το μήνα και αυτό είναι. Αλλά την επόμενη χρονιά που πρέπει να βρουν 5,7 δισεκατομμύρια από πρωτογενές πλεόνασμα ποσά που δεν υπάρχουν γιατί προϋπολογίζουν ότι θα έχουν μόνο 3,9 δισεκατομμύρια. Εδώ δημιουργείται κενό 1,7 δισεκατομμύρια.

Για το 2016, δημιουργείται κενό 4,7 δισεκατομμύρια και το σύνολο του κενού που πρέπει να βρουν και να καλύψουν ως πρωτογενές πλεόνασμα για να εξοφλήσουν κεφάλαιο των δανείων είναι 6,4 δισεκατομμύρια. Γι' αυτό τι κάνουν; Κρατούν τα 2,6 δισεκατομμύρια φέτος από επιστροφές των κερδών της ΕΚΤ -και του χρόνου και του παραχρόνου- θα κάνουν το ίδιο για να μπορούν να εξοφληθούν δανειστές. Αυτή είναι η μεγάλη τους επιτυχία, το πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο είναι αντικοινωνικό πρωτογενές πλεόνασμα που βγήκε από την αφαίμαξη του ελληνικού λαού θα πάει στις τσέπες των δανειστών.

Επίσης, πρέπει να βρουν 3,56 δισεκατομμύρια από αποκρατικοποιήσεις και 2,7 δισεκατομμύρια από το πρωτογενές πλεόνασμα, δηλαδή να δώσουν στους δανειστές 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό θέλει η Κυβέρνηση. Ταυτόχρονα πρέπει και να πληρωθούν οι τόκοι, άλλα 6,1 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, 12,4 δισεκατομμύρια πρέπει οπωσδήποτε να βγουν από αυτόν τον αντικοινωνικό προϋπολογισμό και να πάνε για να πληρωθούν οι δανειστές. Γι' αυτό ξεπουλούν τα πάντα. Εχθές αποδείχθηκε γιατί ξεπουλάνε και ΔΕΠΑ ΔΕΣΦΑ.

Χθές αποδείχθηκε -και το έφεραν εδώ, δεν ξέρω μάλλον κατά λάθος- ότι υπάρχει έγγραφο προς τον κύριο Πρωθυπουργό για τις 21 Ιουνίου, όπου του λένε οι μέτοχοι του ΤΑΠ ότι μπορεί η Ελλάδα να μπει μέτοχος με 5%. Το έκρυψαν, γιατί αλλιώς πώς θα πουλούσαν ΔΕΠΑ ΔΕΣΦΑ. Το πήραν 21 Ιουνίου, το πρωτοκόλησαν στο ΥΠΕΧΩΔΕ 31 Οκτωβρίου και παρ' ότι το κατείχαν από 31 Οκτωβρίου δεν ενημέρωσαν τους Βουλευτές όταν συζητήθηκε στην αρμόδια επιτροπή η σύμβαση του ΤΑΠ και το εμφανίσαν μόλις χθες την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή κατά τη συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου του ΤΑΠ στην Ολομέλεια.

Αυτά γίνονται. Επομένως ξεπουλούν τις ΔΕΚΟ, για να μπορέσουν να εξοφλήσουν τους δανειστές και φυσικά επιβάλλουν με τον προϋπολογισμό 2014 μια αντικοινωνική πολιτική που είναι μείωση σε υγεία και κοινωνική ασφάλιση 18,4%, επιχορηγήσεις μειωμένες σε ασφαλιστικά ταμεία από 10,4 δισεκατομμύρια ευρώ σε 8,7 δισεκατομμύρια ευρώ, επιχορήγηση νοσοκομείων μείον 528 εκατομμύρια ευρώ, επιχορήγηση ΕΟΠΥΥ μείον 334

εκατομμύρια ευρώ –και ακούστε- Υπουργείο Παιδείας μείον 400 εκατομμύρια ευρώ, Υπουργείο Εργασίας μείον 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Χτυπιέται, διαλύεται το κοινωνικό κράτος. Δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης μείον 1.458.000.000 ευρώ, Υπουργείο Υγείας μείον 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δαπάνες υγείας μείον 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Αλλά, χτυπούν και την περιφέρεια, διότι για το 2013 είχαν διατεθεί 120 εκατομμύρια ευρώ σε όλες τις νομαρχίες, για το 2014 προβλέπουν 34 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μείον 86 εκατομμύρια ευρώ. Ποιος χτυπιέται; Η πρωτοβάθμια εκπαίδευση μείον 11 εκατομμύρια ευρώ, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση μείον 27 εκατομμύρια ευρώ. Στο Νομό Ηρακλείου για πρωτοβάθμια εκπαίδευση μείον 322.000 ευρώ, για δευτεροβάθμια εκπαίδευση 82% κάτω, μείον 765.000 ευρώ. Πλήρης διάλυση!

Έχουμε πλέον φοροεπιδρομή, φορολογικά έσοδα 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω. Όμως, επειδή έχουμε και 700 εκατομμύρια ευρώ λιγότερο επιστροφές φόρων -στην ουσία είναι επιπλέον 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον σε φόρους, δηλαδή 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ φόροι εισοδήματος, 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ φόροι περιουσίας.

Ταυτόχρονα, εκτός από τους γνωστούς-άγνωστους των Εξαρχείων, πλέον υπάρχουν και οι γνωστοί-άγνωστοι φοροφυγάδες. Τους ξέρουν, τους αφήνουν να φοροδιαφεύγουν γιατί είναι μαζί με το κράτος, είναι μαζί με την κυρίαρχη εξουσία και είναι μαζί με αυτήν την οικονομική ολιγαρχία που έχει διαλύσει τη χώρα. Αυτοί φοροδιαφεύγουν.

Για το 2014 ο προϋπολογισμός προβλέπει άμεσους φόρους 19,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι έμμεσοι φόροι είναι 22,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Παραμένει ανισομερής η σχέση, καθώς είναι πολύ περισσότεροι οι έμμεσοι από ό,τι οι άμεσοι φόροι. Για φόρο εισοδήματος προβλέπονται 11,7 δισεκατομμύρια ευρώ, το 58%. Για φόρο περιουσίας είναι 3,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Προσέξτε, η σχέση φόρου εισοδήματος και φόρου περιουσίας είναι τρία προς ένα. Οι φόροι εισοδήματος προσαυξημένοι κατά 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Ο φόρος περιουσίας με τη φορομνηστική πολιτική για τα ακίνητα αυξάνεται κατά 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σχετικά με το δημόσιο δανεισμό, οδηγούμαστε σε δανεισμό με γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου ύψους 40 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ενώ αν είχαμε ιδρύσει την επενδυτική τράπεζα που λέγαμε εμείς, και επενδύσεις θα γίνονταν και θα έπαιρνε απευθείας δανεισμό με 0,25 επιτόκιο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Έτσι, αντί για τα 40 δισεκατομμύρια ευρώ γραμμάτια ελληνικού δημοσίου θα είχαμε βραχυχρόνιο δανεισμό μέσω αυτής της επενδυτικής τράπεζας και αντίστοιχο όφελος από τη μείωση του επιτοκίου 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ μια και στα 40 δισεκατομμύρια ευρώ θα είχαμε μείωση κατά 4% του επιτοκίου και όλα αυτά τη στιγμή που γίνεται αφαίμαξη των ελληνικών νοικοκυριών.

Αυτή είναι, λοιπόν, η πραγματικότητα με ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που δεν πέρασε και πλειστηριασμούς εναντίον όσων οφείλουν, διότι εμείς ζητούμε να υπάρχει αναστολή των πλειστηριασμών, όχι μόνο για οφειλές σε τράπεζες αλλά και για οφειλές στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία για να μπορέσει να λειτουργήσει η ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Επομένως, με βάση όλα αυτά και όσα θα προσθέσουν οι συνάδελφοι των ΑΝΕΛ, αποδεικνύεται ότι απέτυχε το μνημόνιο, όχι επειδή είχε λάθος συνταγή, αλλά επειδή οι δανειστές ήθελαν να διαλύσουν τη χώρα, να την υπερχρεώσουν για να βάλουν χέρι στα ασημικά της χώρας και να μπορούν να κάνουν ό,τι νομίζουν.

Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν θα το επιτρέψουμε! Παλεύουμε για μια ενωμένη Ελλάδα. Παλεύουμε δυνατά με όσους είναι απέναντι στο μνημόνιο και το έχουν αποδείξει στην πράξη. Και με όλους αυτούς, είμαστε σίγουροι ότι αυτή η πολιτική, την οποία καταψηφίζουμε και ως προϋπολογισμό, θα ανατραπεί. Και θα ανατραπεί διότι είμαστε πολλοί, είμαστε ανεξάρτητοι, είμαστε Έλληνες και θα παλέψουμε και θα πάρουμε πίσω την Ελλάδα πετώντας έξω την τρικόκα!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Χρυσής Αυγής κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλούμαστε να τοποθετηθούμε για τον προϋπολογισμού του 2014, έναν προϋπολογισμό υπό αίρεση, αφού η «μαμά» τρόικα δεν έχει δώσει έγκριση για το μεγαλύτερο τμήμα αυτού του προϋπολογισμού. Είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος σίγουρα δεν έχει κανένα ψήγμα αισιοδοξίας ή ενδείξεις εξόδου από την κρίση, όπως είχε αναφέρει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

Το τραγικό συμβάν με το κοριτσάκι στην Θεσσαλονίκη, αποδεικνύει δυστυχώς περίτρανα ότι βρισκόμαστε σε βαθύ τέλμα. Το ίδιο αποδεικνύει και η αύξηση των αυτοκτονιών κατά 43% την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Δυστυχώς, όπως λένε οι μελέτες, τα κρούσματα και τα περιστατικά είναι πολύ περισσότερα αλλά δεν καταγράφονται. Έχουμε μία αυτοκτονία κάθε δεκαοκτώ ώρες. Έχουμε δεκάδες χιλιάδες άστεγους, οι οποίοι προσπαθούν να επιβιώσουν με κάθε δυνατό τρόπο. Παντού βλέπουμε συσσίτια.

Η ανεργία έχει φτάσει στο 28% και το μέλλον μάλλον διαγράφεται ζοφερό. Η CITYGROUP μάλιστα προβλέπει για το 2015 ανεργία 32,4%. Βλέπουμε μαζική μετανάστευση στο εξωτερικό όλων αυτών που θα μπορούσαν να φέρουν την οικονομική, κοινωνική, πνευματική και τεχνολογική αναγέννηση της πατρίδας μας αλλά δυστυχώς ψάχνουν οποιονδήποτε τρόπο να φύγουν στα τέσσερα σημεία του πλανήτη, όπου βρουν δουλειά.

Είναι δεκάδες χιλιάδες οι οικογένειες χωρίς ρεύμα. Είναι διπλάσιες το 2012 οι αιτήσεις για διακοπή της παροχής ρεύματος. Δεν αναφέρομαι στην αναγκαστική διακοπή. Οι αναγκαστικές διακοπές είναι δεκάδες χιλιάδες και δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα στις περισσότερες των περιπτώσεων για επαναφορά του ρεύματος. Οι ανεξόφλητοι λογαριασμοί φτάνουν το 1,3 δισεκατομμύριο ευρώ.

Η πρωτογενής παραγωγή, η αγροτική παραγωγή είναι ανύπαρκτη. Η κτηνοτροφία παρουσιάζει σημαντικότερη μείωση λόγω της μείωσης της ζωικής παραγωγής, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην αυτάρκεια, στην οικονομική ανάπτυξη της υπαίθρου.

Στον αντίποδα έχουμε την Ιταλία, όπου με συντονισμένες ενέργειες - όπως το πολύ χαμηλό ΦΠΑ στα αγροτικά προϊόντα, την πολύ χαμηλή τιμή του καυσίμου στα τρακτέρ κι αλλού - έχουν άκρες ανταγωνιστικές τιμές και τα προϊόντα τους κατακλύζουν όλες τις αγορές, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας.

Έχουμε μείωση των εξαγωγών, παρά τα αντίθετα που μας είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή, για πέμπτο συνεχόμενο μήνα. Έχουμε αύξηση των εισαγωγών κατά 7,7% μόνο για το Σεπτέμβριο, παρά τα αντίθετα, τα οποία μας έλεγε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή.

Οι επιχειρήσεις έχουν τεράστια αύξηση ζημιών. Γύρω στις εκατόν δέκα χιλιάδες επιχειρήσεις είναι στο χέλος του γκρεμού με πολύ δραματικές και τραγικές προοπτικές για το πρώτο εξάμηνο μάλιστα του 2014. Έχουμε φυγή πολλών άλλων στο εξωτερικό, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, στα Σκόπια. Πηγαίνουν όπου βρουν ανταγωνιστικό περιβάλλον, καλύτερες συνθήκες για τις επιχειρήσεις και για αυτούς. Και φεύγουν από την Ελλάδα επιχειρήσεις και δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι μένουν κάθε βδομάδα άνεργοι.

Επί της ουσίας, η Κυβέρνηση έχει παραδώσει το μέλλον της ελληνικής παραγωγής στους Ευρωπαίους εταίρους - στους ανταγωνιστές μας επί της ουσίας - οι οποίοι μέσω της τρόικας ψάχνουν και λειτουργούν κατά το δοκούν για τα συμφέροντα τα δικά τους και φυσικά όχι για τα συμφέροντα της Ελλάδας.

Μιλάμε για ένα κατεστραμμένο λιανεμπόριο, χονδρεμπόριο. Έχουμε πτώση έως 68% για τα ενοίκια σε όσα ακίνητα είναι νοικιασμένα, γιατί τα περισσότερα είναι ξενοικίαστα παντού. Έχουμε πτώση του τζίρου των εμπορικών καταστημάτων σε δραματικό επίπεδο.

Το 43% των επιχειρήσεων οφείλει στον ΟΑΕΕ. Από τις τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες που οφείλουν στον ΟΑΕΕ λιγότεροι από τριάντα χιλιάδες πήγαν να κάνουν διακανονισμό. Δυστυχώς, οι περισσότεροι εξ αυτών μετά από ένα, δύο, τρεις μήνες θα σταματήσουν να πληρώνουν και αυτόν το διακανονισμό λόγω της αδυναμίας, η οποία υπάρχει στην αγορά.

Επίσης, από τις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οφειλότες στο ΙΚΑ, στη ρύθμιση εντάχθηκαν μόνο δεκατέσσερις χιλιάδες. Οι προοπτικές για το 2014 είναι ότι για το 75% των επιχειρήσεων, σίγουρα η κατάσταση θα επιδεινωθεί μέσα στους πρώτους μήνες.

Οι τιμές των βασικών καταναλωτικών προϊόντων έχουν αυξηθεί. Η τιμή για τις πατάτες έχει αυξηθεί 30%. Η τιμή του γάλακτος έχει αυξηθεί 7,8%. Η τιμή της ζάχαρης έχει αυξηθεί 12,7%. Η τιμή του καφέ έχει αυξηθεί 9,2%. Η τιμή στα φρούτα έχει αυξηθεί 5,8%. Και αυτό πάει λέγοντας.

Αυτό, σε συνδυασμό με τις υπερβολικές αυξήσεις στο οικιακό ρεύμα - δεν μιλάμε για το επιχειρηματικό, το οποίο είναι στο θεό - τις αυξήσεις των εισιτηρίων για τα μέσα μαζικής μεταφοράς, τις αυξήσεις στα καύσιμα, τις αυξήσεις στο πετρέλαιο θέρμανσης και την υπερβολική τιμή, με τα χαράτσια που έρχονται από παντού, έχει οδηγήσει τα ελληνικά νοικοκυριά στην απόγνωση και στην καταστροφή.

Αυξήθηκε ο δείκτης της φτώχειας από τον ήδη δραματικό δείκτη του 20,1% το 2008, στο τραγικό 35,8% το 2011. Πηγή είναι η EUROSTAT για όποιον θέλει επαλήθευση των αριθμών.

Είχαμε 1,1 δισεκατομμύριο αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τις εφορίες τον Οκτώβριο. Το σύνολο των νέων ληξιπρόθεσμων αγγίζει τα 7,3 δισεκατομμύρια. Το γενικό σύνολο είναι 60 δισεκατομμύρια ευρώ ληξιπρόθεσμες οφειλές ιδιωτών και επιχειρήσεων προς τις εφορίες.

Στο 75% βρίσκονται τα «κόκκινα» στεγαστικά των νοικοκυριών. Το 75% των νοικοκυριών, αδυνατεί να αποπληρώσει τα στεγαστικά του δάνεια. Τα νοικοκυριά έχασαν 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ από τον Απρίλιο έως τον Ιούλιο του 2013, από όσα λέει η ΕΛΣΤΑΤ.

Η οικοδομή έχει πάθει μια καθίζηση της τάξεως του 90% μέσα στην τελευταία πενταετία. Με τις μαζικές κατασχέσεις ακινήτων - γιατί, ναι, γίνονται αυτές, παρ' ό,τι ακόμη δεν έχουν αρχίσει γενηκευμένα κατασχέσεις της πρώτης κατοικίας - μόνο η εφορία βγάζει κατά μέσο όρο εξήντα έξι ακίνητα την ημέρα στο σφυρί.

Τα «κοράκια» των distress funds, τα οποία καραδοκούν και που είναι σε αगाστή συνεργασία με την Κυβέρνηση και τις τράπεζες - εξάλλου η Κυβέρνηση τους βαφτίζει ως «επενδυτές» - έρχονται εδώς, οργανώνονται για να αγοράσουν μαζικά - ήδη το κάνουν - δάνεια των τραπεζών σε εξευτελιστικές τιμές. Αντί η Κυβέρνηση, το κράτος που υποτίθεται ότι προσασπίζει τον Έλληνα πολίτη, να μεσολαβήσει, έτσι ώστε αυτές οι εξευτελιστικές τιμές να δοθούν και στους δανειολήπτες, ώστε να μπορέσουν να εξαγοράσουν το δάνειό τους στο 20%, στο 30% της αξίας του, τα δίνουν στα «κοράκια», έτσι ώστε να τα πάρουν μπροστά.

Μας είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για το ότι καταφέραμε και έχουμε ένα μικρό πρωτογενές πλεόνασμα για το 2013 και ένα μεγαλύτερο που προϋπολογίζεται να έχουμε το 2014. Πώς; Κατ' αρχάς, ο κ. Προβόπουλος, ο ταμίας αυτού του κράτους, άλλα σας είπε. Σας είπε ότι το ταμείο είναι μείον κοντά 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Φέρτε, λέει, τα λεφτά για να σας δώσω κι εγώ τα αντίστοιχα νούμερα και να συμφωνήσουμε μαζί. Αλλά στα χαρτιά μπορείτε να λέτε και να γράφετε ό,τι θέλετε. Η ουσία, όπως σας είπε και ο κ. Προβόπουλος, είναι εντελώς διαφορετική.

Επίσης, επιτυγχάνετε, όπως λέτε, πρωτογενές πλεόνασμα με το να περικόπτετε τα πάντα, όλα όσα έχει υποχρέωση το κράτος να παρέχει στους πολίτες τους. Προϋπολογίζετε 3,1 δισεκατομμύρια περικοπές δαπανών για το 2014 στην υγεία, στην περίθαλψη, στην παιδεία, στην ασφάλεια, στην άμυνα, στις κοινωνικές παροχές. Στην υγεία, μόνο αν έχει κανένα παράξενο όνομα, κανένα «Χασάν» ή κάτι άλλο, μπορείς να πας σε ένα νοσοκομείο και να έχεις δωρεάν περίθαλψη, όπως συμβαίνει συνήθως και το λογαριασμό τον πληρώνει ο Έλληνας.

Όσο για την παιδεία, βλέπουμε τα τραγελαφικά γεγονότα και δράματα των τελευταίων μηνών, ειδικότερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Βλέπουμε έναν πρύτανη, ο οποίος με μια κόκκινη μπέρτα, σαν ζουρλομανδύα, παίζει θέατρο στο εξωτερικό και τα πανεπιστήμια εντός της χώρας, όπως το Πανεπιστήμιο Αθηνών, καταρρέουν στην κυριολεξία και οι μαθητές, οι σπουδαστές, οι φοιτητές, να χάνουν τα εξάμηνα οσονούπω. Χάθηκε ήδη το πρώτο εξάμηνο και δεν ξέρουμε τι επιφυλάσσει το μέλλον για τη

δύσμοιρη παιδεία.

Μιλήσατε για ένα ρεαλιστικό προϋπολογισμό στον οποίο περιλαμβάνονται 3,9 δισεκατομμύρια από φόρους ακινήτων, από 2,3 δισεκατομμύρια που ήταν το 2013. Το έχουμε ξαναπεί: Εδώ δεν έχετε εισπράξει φόρους παρελθόντων ετών, έχετε την αυταπάτη ότι θα εισπράξετε το 2014, τους φόρους του 2014 και του 2013, που υποτίθεται εισπράττονται τώρα; Στο νέο προϋπολογισμό είναι 2,5 δισεκατομμύρια φόροι χωρίς το νέο επώδυνο πακέτο μέτρων που «διαπραγματεύεστε», γιατί πιστεύουμε ότι δεν διαπραγματεύεστε απολύτως τίποτα με την τρόικα. Ο προϋπολογισμός σας, αναφέρει νέο δανεισμό 68 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Μιλάτε για αποκρατικοποιήσεις 3,56 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τι να σκεφτούμε; Το Ελληνικό που περιμένατε τους σείχηδες να σας δώσουν μια ολάκερη περιουσία και τελικά έφυγαν και δεν σας έδωσαν τίποτα; Τον «Αστέρα» της Βουλιαγμένης, ίσως το καλύτερο κομμάτι της Μεσογείου, το οποίο θα το δώσετε γύρω στα 350 εκατομμύρια ευρώ, όταν η τιμή του κοστολογείται στο 1 δισεκατομμύριο; Το αίσχος της «ΠΑΝΓΑΙΑΣ», όπου μια ιδιωτική ισραηλινή εταιρεία θα αγοράσει το 49% της εταιρείας διαχειρίσεως ακινήτων της τράπεζας και θα πάρει δάνειο από την ίδια την τράπεζα με ελκυστικότατο επιτόκιο για να μπορέσει να αποπληρώσει αυτήν τη συμφωνία; Μιλάμε για συμφωνίες που δεν γίνονται ούτε στη Μπουρκίνα Φάσο.

Το κράτος, από αυτό το συγκεκριμένο deal το οποίο θα κάνει με την «ΠΑΝΓΑΙΑ» και με τη Eurobank Properties, θα εισπράξει γύρω στα 260 εκατομμύρια ευρώ για κτήρια που θα συνεχίσει το κράτος να κατέχει και θα πληρώνει ενοίκιο στους νέους ιδιοκτήτες και στο σύνολο θα πληρώσει 600 εκατομμύρια ευρώ. Ωραία μαθηματικά!

Στον προϋπολογισμό, δεν αναφέρεται λέξη για την τρύπα των 800 εκατομμυρίων ευρώ -ίσως και μεγαλύτερη- των ταμείων, χωρίς να υπάρχει καμμία απολύτως πρόβλεψη για το πώς θα καλυφθεί αυτό το έλλειμμα. Έχει ο Θεός, θα πετσοκόβουμε συντάξεις και ενδεχομένως θα δούμε τι μπορούμε να κάνουμε.

Μιλήσατε για σταθεροποίηση του χρέους στα 320 δισεκατομμύρια. Προς το παρόν είμαστε στα 321 και κάτι ψιλά και οι πραγματικές προβλέψεις, μάλλον σας διαψεύδουν παρά σας επιβεβαιώνουν. Το 2008, το κατά κεφαλήν χρέος ήταν στις 23.900 ευρώ. Το 2022, όταν υποτίθεται ότι θα έχουμε βγει από όλα αυτά, το κατά κεφαλήν χρέος θα είναι στις 26.300 ευρώ παρ' όλα τα κουρέματα που έχετε κάνει, τα πετσοκόμματα και πάει λέγοντας.

Μιλήσατε για κάμψη της ύφεσης. Μα πώς θα γίνει κάμψη της ύφεσης, όταν δώδεκα λεπτά σας λέμε για τραγικά γεγονότα τα οποία συμβαίνουν στην πατρίδα μας και δεν υπάρχει ίχνος θετικού σημείου στον ορίζοντα;

Είπατε ότι θα υπάρξει αύξηση στις επενδύσεις κατά 5,3%. Πώς; Οι περισσότερες εταιρείες φεύγουν, εγκαταλείπουν, εκτός από κάποιες, οι οποίες με κάποια deal κινέζικα έρχονται εδώ, γιατί έχουν κάποιους όρους, οι οποίοι είναι άκρως δελεαστικοί γι' αυτές τις εταιρείες μόνο και για κανέναν άλλον.

Η ιδιωτική κατανάλωση είναι ήδη τραγική και λέτε ότι θα μειωθεί από -0,6% με -0,7% στο -1,6%. Μιλήσατε, όπως είπαμε, για αύξηση εξαγωγών και την ίδια στιγμή υπάρχει μείωση. Μιλήσατε για μείωση εισαγωγών και, όπως είπαμε, υπάρχει αύξηση. Μιλήσατε για βελτίωση συνθηκών, για επιστροφή σε τροχιά ανάπτυξης. Ακούγεται πολύ ωραίο, είναι ποιητικό αλλά επί της ουσίας δεν λέει απολύτως τίποτα.

Μας μιλάγατε στην επιτροπή και μας λέγατε για το παγκόσμιο ΑΕΠ της Κίνας, της Ιαπωνίας, της Ευρωζώνης. Λέγατε κάποια νούμερα και ότι θα υπάρχει στην Ευρωζώνη 0,4% ύφεση για φέτος. Όταν μιλήσατε για την Ελλάδα, που είναι και το ζητούμενο, μας είπατε ότι από το -4%, από το -2%, προβλέπεται ότι στο τέλος του 2014 θα υπάρχει ένα 0,5%, 0,6% θετικό πρόσημο.

Μας μιλήσατε για βελτίωση ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Πώς θα γίνει; Στα λόγια όλα είναι πολύ ωραία, στην πράξη είναι το ζητούμενο πώς μπορεί να γίνει. Μιλήσατε για τη μεταστροφή του κλίματος στην οικονομία και στους δείκτες όπως - άκουσον, άκουσον!- ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στη βιομηχανία. Όποιος καταλάβει τι είναι αυτό, να έλθει να μας το πει.

Μιλήσατε για αύξηση της μείωσης της ύφεσης. Ύφεση θα υπάρχει, απλώς θα αυξηθεί η μείωση.

Μιλήσατε για μείωση της αύξησης της ανεργίας. Παίζετε με τις λέξεις. Κατά τα άλλα, έχουμε 66% μακροχρόνια άνεργους και αυτή η μείωση της αύξησης της ανεργίας θα γίνει υπό προϋποθέσεις.

Μιλήσατε για υποχώρηση του πληθωρισμού. Λογικό είναι. Όταν υπάρχει αναδουλειά, όταν δεν κινείται φύλλο και όσοι έχουν εμπορεύματα τα ξεπουλάνε κάτω του κόστους για να φύγουν και αυτοί να πάνε σπίτι τους, ενδεχομένως να υπάρχει και μείωση του πληθωρισμού.

Ερχόμαστε σε ένα πολύ ωραίο που είπε και ο κ. Σαμαράς στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Είπε: «Όπως γνωρίζει πλέον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και ο ΟΟΣΑ, αν δεν υπήρχε ύφεση, η Ελλάδα θα είχε σήμερα πρωτογενές πλεόνασμα 6%, το μεγαλύτερο στην Ευρώπη και το μεγαλύτερο στον κόσμο». «Αν η γιαγιά μου είχε καρούλια, θα ήταν σιδηρόδρομος», δηλαδή, με λίγα λόγια. Μας δουλεύετε «ψιλό γαζί».

Μιλήσατε για επιστροφή καταθέσεων στις τράπεζες. Ήδη άρχισαν να παίρνουν πίσω κάποια λεφτά που έβαλαν, διότι με όλους αυτούς τους φόρους και με όλα τα μέτρα που παίρνετε, σε λίγο δεν θα υπάρχει ούτε ευρώ. Θα ανοίγετε το θησαυροφυλάκιο και δεν θα βλέπετε λεφτά.

Μας είπατε -και το λέτε συνεχώς- ότι το μέλλον της Ευρωζώνης είναι το παν και ότι τώρα πλέον διαγράφεται θετικό. Όμως, το μέλλον των Ευρωπαίων, συμπεριλαμβανομένων και των Ελλήνων, είναι αβέβαιο, είναι ζοφερό. Όπως βλέπετε, το κράτος είναι απέναντι στους πολίτες. Τρία χρόνια τώρα ακούμε συνεχώς να λέτε ότι πάνω απ' όλα προέχει η επιβίωση του κράτους και οι Έλληνες πολίτες είναι σε απολύτως δεύτερη μοίρα και δεν μας καίγεται καρφί.

Μας είπατε για έργα και ημέρες του 2013. Μιλήσατε για τις αποκρατικοποιήσεις. Αναφερθήκαμε σε κάποιες από αυτές. Μας είπατε για τα οδικά έργα που ξεκινούν ξανά. Εχθές είχαμε την επιτροπή. Ξεκίνησαν τα έργα. Εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ δίνονται πάλι στους μεγαλοεργολάβους φίλους σας, τους «νταβατζήδες», όπως τους είχε πει ο κ. Κώστας Καραμανλής, ο Πρωθυπουργός της χώρας για μία εξαιτία.

Μας είπατε το πολύ δυνατό για την ευρωζωνικότητα, ότι με την αύξηση δέκα μονάδων, έχουμε αύξηση 1% του ΑΕΠ. Ακριβώς αυτό είχατε πει. Μάλλον ο κ. Σαμαράς το είπε και το μεταφέρατε κι εσείς. Όμως, αυτό ίσχυε για άλλα κράτη, ενδεχομένως, με άλλα δεδομένα. Για την Ελλάδα δεν ισχύει, γιατί αν και έχετε κάνει έξοδα για τα σημεία ελεύθερης πρόσβασης, δεν λειτουργεί σχεδόν κανένα σε ολόκληρη την Ελλάδα προς το παρόν κι ως είναι πληρωμένα.

Είπατε για το επίδομα θέρμανσης και ότι αυξάνονται οι δικαιούχοι το 2014 σε σχέση με το 2013. Παρ' όλα αυτά, το 2013 είχαμε κατακόρυφη μείωση της κατανάλωσης και φέτος θα έχουμε πάλι τα ίδια φαινόμενα, γιατί πολύ απλά για να είναι κάποιος δικαιούχος, θέλει έναν πακτωλό χαρτιών, δικαιολογητικών, τα οποία δεν μπορεί να τα βγάλει και μέχρι να τα βγάλει, θα έχει περάσει και ο χειμώνας του 2014.

Μας είπατε ότι το 2013 έκλεισε σύμφωνα με στόχους και για δεύτερο έτος έχουμε αυτό το φοβερό πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο αναφέραμε πριν και ότι έχουμε μείωση σε κάποιες κατηγορίες φόρων. Ψάχνουμε να τις βρούμε, όπως τον φόρο στο ΦΠΑ στην εστίαση.

Παρ' όλα αυτά, το τρίμηνο Ιουνίου-Αυγούστου του 2013, έκλεισε με μείωση του τζίρου κατά 40% για τις εταιρείες εστίασης, για όλους όσους απασχολούνται με την εστίαση. Αυτοί είναι πολύ λίγοι, διότι ήδη έχουμε δεκάδες χιλιάδες ανέργους από αυτήν την υπόθεση, πάνω από τέσσερις χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν ήδη κλείσει και πάει λέγοντας.

Μας είπατε ότι το κράτος πλήρωσε ληξιπρόθεσμες οφειλές. Δεν τις πλήρωσε όλες και κάποιες τις κρατάει για να τις παρουσιάζει ως «συν» στον προϋπολογισμό, ώστε να βγαίνουν τα νούμερα τα οποία λέει η Κυβέρνηση. Συνεχώς προστίθενται και άλλα ποσά.

Δεν μιλήσατε καθόλου για τα «κόκκινα» δάνεια, τα οποία προαναφέραμε.

Μπήκατε στον προϋπολογισμό του 2014 και αναμένετε αυτό το τρομερό πλεόνασμα των 3 δισεκατομμυρίων, έλλειμμα μικρότερο του 3% του ΑΕΠ. Παρ' όλα αυτά, σας αναγνώσαμε τι λέει ο προϋπολογισμός, 68 δισεκατομμύρια νέα δάνεια, ιστορίες και πάλι λέγοντας.

Γιατί σας πονάνε τόσο πολύ οι ένστολοι που αναφερθήκατε ειδικά σε αυτούς και είπατε ότι δεν θα γίνουν άλλες περικοπές; Ήδη τους γίνονται. Θα καταθέσουμε τις επόμενες μέρες στη Βουλή την κατάσταση μισθοδοσίας κάποιου ενστόλου που είχε πάλι μείον 90 ευρώ στο μισθό του, χωρίς να του εξηγήσει κανείς απολύτως τίποτα.

Μιλήσατε για δεσμεύσεις, για έξοδο από το τέλμα που γίνονται πράξη. Κατ' αρχάς, το τέλμα στο οποίο βρίσκεται η χώρα το φέρατε εσείς, το ΠΑΣΟΚ ως επί το πλείστον, γιατί σαράντα χρόνια τώρα κυβερνάτε εσείς, δεν κυβερνάει κανένας άλλος και πάρα πολλοί εκ των Βουλευτών της συγκυβέρνησης που τυχάνει να ήταν και Υπουργοί Οικονομικών, Υφυπουργοί, όπως ο κ. Σαχινίδης που μιλούσε πριν και τα έλεγε για είκοσι πέντε λεπτά ρόδινα, ότι όλα γίνονταν και γίνονται τέλεια σε αυτήν τη χώρα.

Δεν είπατε λέξη, όμως, για τον περιζήτητο, πολυπόθητο λογιστικό έλεγχο του χρέους αυτήν τη στιγμή, γιατί συνεχώς μιλάτε για απίστευτα νούμερα και το χρέος δεν μειώνεται, αλλά μένει εκεί που είναι. Θα μπορούσατε να το ξεκινήσετε έστω και τώρα. Είναι κάτι πολύ απλό και λογικό.

Δεν ψελλίσατε λέξη για το πόσο εύκολα θα μπορούσατε να εγγράψετε στον προϋπολογισμό του 2014 το κατοχικό δάνειο, το οποίο είναι ένα τεράστιο και σημαντικό ποσό που το αποδέχονται όλοι. Απλώς ο φόβος σας προς τη Γερμανία -που επί της ουσίας κάνει κουμάντο στη χώρα- σας κάνει να μην αναφέρετε λέξη για αυτό το κεκτημένο δικαίωμα των Ελλήνων.

Για επενδύσεις και πρωτογενή παραγωγή ούτε λόγος δεν έγινε.

Για τη λίστα Λαγκάρντ με τα χιλιάδες ονόματα, τις άλλες λίστες με όλους αυτούς που έβγαζαν λεφτά δεν ειπώθηκε τίποτα απολύτως. Οκτώ ή εννιά υπάλληλοι ασχολούνται με μία τεράστια λίστα αλλά πού να τους αγγίξετε; Οι περισσότεροι είναι σύζυγοι Βουλευτών, Υπουργών, επιχειρηματιών φίλων σας. Πώς θα γίνει να τους αγγίξετε; Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είμαστε έτοιμοι!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Είμαστε έτοιμοι, εντάξει. Όταν το κάνατε, να μας το πείτε, να το δούμε.

Για τις χιλιάδες offshore, για αυτές που έχουν «ζουμί», «μέλι», τις οποίες πάλι τις κατέχουν ως επί το πλείστον φίλοι και γνωστοί, δεν είπατε λέξη.

Για την ατιμωρησία γενικότερα στο δημόσιο τομέα δεν κάνατε λόγο, για να μάθουμε επιτέλους ποιοι ήταν αυτοί οι κρατικοί λειτουργοί που τα έπαιρναν, να μάθουμε ποιοι πολεοδόμοι, ποιοι εφοριακοί, ποιοι δασάρχες, ποιοι λογιστές τα έπαιρναν και να μη μένει η λάσπη σε όλους αυτούς τους κλάδους ανεξαιρέτως. Υπάρχουν και καλοί και κακοί.

Πέρασαν τόσα χρόνια και τώρα έχετε ανοίξει μερικούς λογαριασμούς. Αυτό είναι το πρώτο που θα έπρεπε να είχατε κάνει τόσα χρόνια. Θα έπρεπε να είχατε πάρει κάτι από αυτά τα κλεμμένα και να το βάλετε πίσω στον κουμπαρά του κράτους.

Για τους ομολογιούχους δεν είπατε λέξη. Τι να πουν οι χιλιάδες ομολογιούχοι, μικροομολογιούχοι για τον προϋπολογισμό του 2014, όταν αυτοί σας στηρίζαν τόσα χρόνια και μέσα σε μία νύχτα με μία υπογραφή τους τα πήρατε όλα επί της ουσίας;

Για τα τοξικά ομόλογα, για τους υπεύθυνους αυτού του αίσχους, όπου χάθηκαν δισεκατομμύρια ευρώ όχι σε μία, σε πολλές φάσεις, δεν είπατε τίποτα. Πολλοί από αυτούς ήταν και διοικητές οργανισμών, ταμείων, διοικητές σε πανεπιστήμια και τα τζόγαραν εκεί με την ευκολία και την άνεση του «αφού δεν είναι δικά μας δεν τρέχει και τίποτα αν τα χάσουμε» και τα έχασαν όλα. Φυσικά, θα πήραν και το κατίς τους για να ποντάρουν και να τζογάρουν τα χρήματα των ταμείων, τα κρατικά χρήματα εκεί.

Για τα θαλασσοδάνεια δεν είπατε λέξη. Η J.P. Morgan αναγκάζεται, αυτήν τη στιγμή να κάνει διακανονισμό στην Αμερική 11 δισεκατομμύρια δολαρίων για τα θαλασσοδάνεια που είχε δώσει. Η εποπτική αρχή της επέβαλε αυτά τα πρόστιμα.

Για τις ενδοομιλικές συναλλαγές που υπολογίζεται ότι «ρουφούν», κλέβουν από το ελληνικό δημόσιο φόρους της τάξεως του 1 δισεκατομμυρίου το χρόνο, δεν είπατε λέξη. Πού να αγγίξουμε μεγάλες πολυεθνικές τώρα! Ε, βέβαια, έρχονται και μας κάνουν επενδύσεις, επενδύσεις «μπανανίας»! Θα τους αγγίξουμε τώρα και θα τους πάρουμε και φόρους;

Τις τελευταίες μέρες στη Βουλή -την προηγούμενη αλλά και αυτήν τη βδομάδα- κληθήκαμε να κυρώσουμε τη συμφωνία για τον αγωγό TAP, τη συμφωνία για τα οδικά έργα που είναι σε εξέλιξη, ενημερωθήκαμε για τη συμφωνία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Καναδά για τη φέτα. Βλέπουμε ότι και οι τρεις συμφωνίες, όπως και πολλές άλλες που έχουν έρθει κατά το παρελθόν αλλά και άλλες που θα έρθουν, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ότι και οι τρεις δεν είναι προς όφελος του ελληνικού κράτους.

Όσον αφορά στη φέτα, επί της ουσίας χαρίζετε την παγκόσμια αγορά -όχι μόνο αυτήν της Ευρωπαϊκής Ένωσης- σε ανταγωνιστές, χωρίς να έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα και δεν κάνατε ούτε το αυτονόητο που έκαναν μόνοι τους οι Έλληνες κτηνοτρόφοι, που πήγαν στα δικαστήρια της Τουρκίας και κέρδισαν την υπόθεση για να μη μπορούν οι Τούρκοι να γράφουν «φέτα» στο λευκό τυρί το οποίο έχουν. Δεν το κάνατε αυτό ούτε για τον Καναδά ούτε για την Αμερική ούτε για πουθενά.

Βλέπαμε το τραγικό, δύο Υπουργούς, τον κ. Μηττάρακη και τον κ. Τσαυτάρη, να ρίχνουν ο ένας το φταίξιμο στον άλλον γι' αυτό το «Βατερλό» αυτής της συμφωνίας και μετά να προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Το ίδιο έγινε και με τον αγωγό TAP. Νομίζω ότι κανείς δεν ήταν ενάντια σε κάποιον αγωγό ο οποίος θα περνά από τη χώρα μας και θα μεταφέρει φυσικό αέριο. Δεν εξετάσαμε εάν γεωστρατηγικά ήταν σωστό ή λάθος να διαλέξουμε τον TAP ή το NABUCCO ή το SOUTH STREAM. Μιλάμε για τους οικονομικούς όρους, όπου είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο -και, είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο!- που δεν έχουμε ούτε τέλη διέλευσης και διαψεύδουμε τον κύριο Υπουργό που είπε ότι και άλλες χώρες δεν έχουν τέλη διέλευσης. Ναι αλλά οι άλλες χώρες έχουν αντισταθμιστικά οφέλη, τα οποία δεν έχει καθόλου η Ελλάδα.

Ως προς τα οδικά έργα, τι να συζητήσουμε τώρα; Οι άνθρωποι είναι οι ίδιοι οι εργολάβοι που τυχάνει να είναι και μεγαλοκαναλάρχες οι περισσότεροι, ιδιοκτήτες εφημερίδων, τραπεζίτες, οι οποίοι κάνουν επί της ουσίας ό,τι θέλουν. Για όλους αυτούς χρειάζεται μια MOMA, όπου γίνονται τα έργα σωστά και οικονομικά, προς όφελος του λαού και όχι προς όφελος των προσωπικών τους λογαριασμών.

Θα θυμίσω μόνο δύο δηλώσεις. Δεν θα πούμε για τα δεκαοχτώ μέτρα της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν ισχύει τίποτα. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στις 10-3-2013, στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», το εξής: «Η Τρόικα δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα».

Αλήθεια, πού πήγε αυτή η δήλωσή του; Στα αζήτητα; Ο κ. Σταϊκούρας είχε δηλώσει στις 31-8-2013 ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Τώρα προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα πάνε μέλι-γάλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Δεν κάνατε τίποτα απολύτως για την πατρίδα και το λαό της, παρά μόνο για τους «νταβατζήδες» -κατά Κωνσταντίνο Καραμανλή- τους εργολάβους, τους καναλάρχες, τους τραπεζίτες, οι οποίοι σας κάνουν όλες τις χάρες. Δίνουν δάνεια στα κόμματά σας, δάνεια στις εφημερίδες και στα κανάλια, δάνεια τα οποία δεν πρόκειται να αποπληρωθούν ποτέ -το γνωρίζουν όλοι- αλλά σας βολεύουν, γιατί λένε ότι θέλετε στα κανάλια τους, συκοφαντούν αυτούς που θέλετε, όπως συκοφάντησαν και συνεχίζουν να συκοφαντούν τη Χρυσή Αυγή και πρωτοστάτησαν στην άδικη πολιτική διώξη-προφυλάκιση τριών εκλεκτών συναγωνιστών, του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής και δύο Βουλευτών.

Είναι αυτοί που ελέγχουν και έχουν στοιχεία για τα διάφορα πάθη του καθενός από αυτούς που θέλουν να ελέγξουν και ανά πάσα στιγμή τα χρησιμοποιούν για να τους βάζουν να κάνουν τις δουλειές τους. Είναι η Βουλή, είναι αυτοί που χαίρονται και το διατρανώνουν για τη Βουλή των 297. Αυτό το μεγάλο και απαράδεκτο αίσχος συμβαίνει αυτήν τη στιγμή και σήμερα, όπου το Σάββατο βράδυ ξανά δεν επέτρεψαν στο Νίκο Μιχαλολιάκο, στο

Γιάννη Λαγό και στον Χρήστο Παππά να έρθουν στη Βουλή να ψηφίσουν. Αυτό συμβαίνει, δυστυχώς, στην πατρίδα μας.

Ερχόμαστε στα λόγια του κ. Στουρνάρα, ο οποίος και αυτός με τα λεγόμενά του επιβεβαιώνει το γεγονός ότι δεν είναι Υπουργός Οικονομικών της Ελλάδος, αλλά είναι Υπουργός Οικονομικών όλων αυτών που απεργάζονται και θέλουν να ξεζουμίσουν την πατρίδα μας. Όταν πήγε στον κ. Πρετεντέρη πριν από λίγες μέρες, είπε: «Κάνουμε ό,τι μπορούμε. Έχουμε κλείσει τόσο κόσμο στη φυλακή, θα κλείσουμε και άλλους. Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;».

Όμως, υπάρχει και ένας νόμος, ο 3842/2010 -άρθρο 67- σύμφωνα με τον οποίο, καταργήθηκε ολοκληρωτικά η προσωποκράτηση ως αναγκαστικό μέτρο προς είσπραξη δημοσίων εσόδων. Επίσης, υπάρχουν δεκάδες τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων και του Αρείου Πάγου, οι οποίες δικαιώνουν τους δανειολήπτες έναντι των τραπεζιτών για πάσης φύσεως δάνεια. Αυτές οι αποφάσεις θα έπρεπε αυτομάτως -έτσι λέει ο νόμος και το Σύνταγμα του κράτους- να έχουν γίνει νόμος και να μην παλεύει ο κάθε δανειολήπτης, ο κάθε Έλληνας μόνος του. Αντιθέτως, θα έπρεπε να προστελείται από το ελληνικό κράτος και να χρησιμοποιούνται αυτές οι αποφάσεις και άλλες που θα βγουν στην πορεία υπέρ τους και όχι υπέρ των τραπεζών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, δεν λειτουργείτε υπέρ του λαού αλλά υπέρ των δανειστών. Ο προϋπολογισμός θα ήταν σωστός, αν έκανε ακριβώς τα αντίθετα από όσα κάνετε εσείς τώρα. Δεν ξέρουμε αν θα ψηφιστεί. Μεγάλα λόγια ακούγονται από πολλούς Βουλευτές της συγκυβέρνησης -τρία χρόνια ακούγονται σκληρές, «τσαμπουκαλεμένες» κουβέντες- αλλά την ώρα της ψήφου οι περισσότεροι κάνετε τα «πτηνά».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η γενική εισηγήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτησή μας για τον προϋπολογισμό του 2014 γίνεται σε μία περίοδο περαιτέρω υποβάθμισης της ζωής των πολιτών, πρωτοφανούς ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, με το δημόσιο χρέος ακόμη σε υψηλά επίπεδα και την κοινωνία στα όρια της έκρηξης.

Πρόκειται για έναν «άχρωμο» προϋπολογισμό, χωρίς πολιτικό σχέδιο και στόχους, που συντάχθηκε υπό το άγχος τόσο της λογιστικής απόδειξης ικανού πρωτογενούς πλεονάσματος όσο και της συμφωνίας που θα επιτύχει η Κυβέρνηση με την τρόικα και τους εταίρους, για το δημοσιονομικό κενό του 2014. Είναι επίσης ένας προϋπολογισμός που λίγες ώρες μετά την κατάθεσή του τελούσε υπό αίρεση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η ελληνική οικονομία και η κοινωνία όμως με την τεράστια ανεργία, την υψηλότερη στην Ευρωζώνη, με περικοπές της τάξης από 40% έως 50% στο διαθέσιμο εισόδημα ευρύτερων στρωμάτων, με μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων να έχουν κλείσει, με διάχυντο τον φόβο και την ανασφάλεια για τα πάντα, έχει φθάσει στο τέλος του 2013 σε συνθήκες οιονεί πολεμικής καταστροφής.

Και υπό τέτοιες συνθήκες, οι αντοχές του απέναντι στις πολιτικές που εφαρμόζονται, είναι αδύνατο πλέον να ξεπεράσουν κάποιο όριο, είναι αδύνατο να αντέξουν τις απαιτήσεις της τρόικας για απελευθέρωση των πλειστηριασμών, για διευκόλυνση των ομαδικών απολύσεων, για μείωση των συντάξεων, για κλείσιμο των αμυντικών βιομηχανιών κ.λπ..

Οι πολίτες βιώνουν σήμερα μεγάλες ανατροπές στη ζωή τους. Οι προσδοκίες επίσης φθίνουν εδώ και έξι χρόνια και ο νέος προϋπολογισμός δεν καταφέρνει να ανοίξει ένα παράθυρο προοπτικής και ελπίδας.

Ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα του προϋπολογισμού του 2014, είναι η απουσία οποιουδήποτε σχεδίου για την πολιτική αντιμετώπιση σημαντικών κοινωνικών και οικονομικών κρίσιμων θεμάτων, όπως είναι η ύφεση, η ανεργία και η φτώχεια. Μια τέτοια

πολιτική είναι απύσχα, αντί να κυριαρχεί η αναπτυξιακή διάσταση, όπως και τα μέτρα κοινωνικής επανόρθωσης των επιπτώσεων από το σκληρότερο σε χώρα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και ύφεσης. Λείπουν οι εθνικές προτάσεις για αυτά τα προβλήματα, για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης κι ένα πρόγραμμα διεκδικήσεων για την αναδιάρθρωση του χρέους και τη συνολική δίκαιη λύση διεξόδου από την κρίση.

Πρόκειται για προτάσεις που θα χρησιμεύσουν στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, με τους εταίρους, γιατί στο τέλος, όταν δεν έχεις να προτείνεις τίποτα, αναγκάζεσαι να αποδεχθείς τα πάντα. Ήταν ανάγκη, λοιπόν -αλλά δεν γίνεται- και μέσω του προϋπολογισμού του 2014, να είχαν τεθεί οι βάσεις και να ανοίγαμε σήμερα έναν ουσιαστικό διάλογο για την εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας.

Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος για να παραμείνει βιώσιμη και σε όφελος της κοινωνικής συνοχής και της ανάπτυξης είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν πολιτικές που θα εντάσσονται σε ένα μακροχρόνιο αλλά και σε ένα άμεσης απόδοσης σχεδιασμό επίλυσης κρίσιμων θεμάτων. Ας δούμε στη συνέχεια πώς εξελίχθηκε η ύφεση και η δημοσιονομική προσαρμογή;

Η βασική ιδέα των προγραμμάτων διάσωσης της οικονομίας που εφαρμόστηκαν από το 2010 στη χώρα ήταν η δημοσιονομική εξυγίανση και η σταθεροποίηση. Εφαρμόστηκε η σκληρή, από πολλούς τιμωρητική αντίληψη της οικονομικής πολιτικής, ότι πάνω από όλα προέχει η λιτότητα. Ο συνολικός χαρακτήρας των συνεχόμενων μνημονίων, είχε ως θεμέλιο την εμπροσθοβαρή δημοσιονομική προσαρμογή και την ανάκτηση της χαμένης ανταγωνιστικότητας, μέσω της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης κι όχι τη σταδιακή δημοσιονομική εξυγίανση που θα συντηρούσε την οικονομία ζωντανή και θα κρατούσε την κοινωνία όρθια.

Τρίαμις χρόνια μετά, η οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα εισήλθε στον έκτο χρόνο πρωτοφανούς ύφεσης. Η χώρα έχει χάσει το 1/4, περίπου, του ΑΕΠ. Είναι η μεγαλύτερη ύφεση τα τελευταία εκατό χρόνια.

Παρ' όλη την οικονομική ύφεση, η δημοσιονομική προσαρμογή που έχει επιβληθεί και τελικά έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια, χάρη κυρίως στις στερήσεις των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων και ιδιαίτερα των μισθωτών και των συνταξιούχων, είναι τεράστια.

Επιστημαίνουμε εδώ την απουσία πολιτικής βούλησης αλλά και την αδυναμία των μηχανισμών να ελεγχθεί η φοροδιαφυγή, να περιοριστεί η παραοικονομία, να θιγούν δηλαδή τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, να φορολογηθούν οι διάφορες «χρυσόφορες» λίστες κ.λπ..

Το μέγεθος της προσαρμογής πιστοποιείται από τους δείκτες, όπως ο κυκλικός δείκτης του πρωτογενούς πλεονάσματος. Το πρωτογενές έλλειμμα στην Ελλάδα από 13,6% το 2009 εμφανίζει κυκλικά προσαρμοσμένο πλεόνασμα 4,3% το 2013, όταν η Ευρωζώνη εμφανίζει 1,4% και η Γερμανία 2,1%. Πρόκειται για αθλό.

Αποδεικνύεται ότι στην Ελλάδα επιβλήθηκε ένα από τα βιαιότερα προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής στα χρονικά της σύγχρονης οικονομίας. Είναι προσαρμογή-σοκ, αποσυνδεδεμένη από κάθε έννοια αναπτυξιακής διάστασης και κοινωνικής προστασίας, με εξίσου τεράστιο το κοινωνικό και ανθρώπινο κόστος από την εκτόξευση της ανεργίας και τη φτωχοποίηση μεγάλου τμήματος του πληθυσμού.

Επίσης, στο βωμό της ανταγωνιστικότητας επιχειρήθηκε η λεγόμενη «εσωτερική υποτίμηση», που εκφράστηκε με τη μείωση του κόστους εργασίας, σε συνδυασμό με την απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Αποδείχθηκε, όμως, ότι αυτή η πολιτική είναι πολύ απλοϊκή - βέβαια δογματικά νεοφιλελεύθερη- και όπως δείχνουν πολλές μελέτες η συμβολή της μείωσης του μισθολογικού κόστους στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είναι σχετικά μικρή. Η έμφαση που δόθηκε, λοιπόν, στη μείωση του κόστους εργασίας ήταν υπερβολική και εν τέλει αντιπαραγωγική.

Σήμερα, με την επίτευξη των πρωτογενών πλεονασμάτων, ολοκληρώνεται η περίοδος της επώδυνης δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι ανάγκη να εκτιμηθούν και να αξιοποιηθούν οι σαφείς διαπιστώσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, πολλών πολιτικών και ειδικών στην Ευρωζώνη, ότι το εν λόγω πρό-

γραμμα προσαρμογής στην Ελλάδα είχε πολλά λάθη και αυτοαναιρείται από τη μεγάλη ύφεση και την εκτόξευση της ανεργίας.

Είναι γι' αυτό μέγιστη ανάγκη η Κυβέρνηση να παρουσιάσει στους εταίρους και να διεκδικήσει μέσα από ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας και άμεσα ένα πρόσθετο πρόγραμμα με στοχευμένες δράσεις για την ανεργία και την ενίσχυση της ρευστότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Όμως δεν αναφέρεται αυτό το ολοκληρωμένο σχέδιο στον προϋπολογισμό του 2014. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, αυτό που είπε ο κ. Στουρνάρας, ότι το μνημόνιο είναι το μοναδικό σχέδιο και παρά το θόρυβο που δημιουργήσαν οι δηλώσεις δεν φαίνεται έμπρακτα να τις διορθώνει.

Η ελληνική οικονομία πού βρίσκεται σήμερα; Βρίσκεται μαζί με την κοινωνία σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Σταθεροποιούνται μεν τα δημοσιονομικά οικονομικά, όμως αυτό γίνεται με επιταχυνόμενη την ικανότητα διαβίωσης ευρέων κοινωνικών στρωμάτων.

Ο τρόπος επίτευξης του αναμενόμενου πρωτογενούς πλεονάσματος δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμος χωρίς σταθερή ανάπτυξη. Η μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να δημιουργήσει ένα εξωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης. Η επιβράδυνση των επενδύσεων σε τεχνολογικό εκσυγχρονισμό, μειώνει τη δυνατότητα η οικονομία να γίνει ανταγωνιστική και το παραγωγικό κενό αποδυναμώνει επικίνδυνα την παραγωγική βάση. Ταυτόχρονα, η διατήρηση των επιβαρύνσεων του χρέους εμποδίζει την ανάπτυξη. Η ανεργία έχει εκτοξευθεί στα υψηλότερα επίπεδα και τροφοδοτεί τις διάχυτες αμφιβολίες –ιδίαιτερα των νέων– για τις προοπτικές της χώρας.

Αναπόφευκτα η κρίση έπληξε βαρύτερα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων άλλαξε την εικόνα των κέντρων σε μεγάλες και μικρές πόλεις της χώρας. Τα άτομα βιώνουν σήμερα μεγάλες ανατροπές στη ζωή τους.

Οι εκτιμήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2014 εδράζονται στα στοιχεία του δεκαμήνου αλλά και στην πρόβλεψη ότι η ύφεση θα κυμανθεί σε χαμηλότερα επίπεδα, δηλαδή στο 4%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο εκτιμά ύφεση 4,2%. Είναι, όμως, αβέβαιο πώς θα εξελιχθεί η ύφεση, ακόμη και στο τελευταίο δίμηνο του 2013.

Η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών εξαντλείται και τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο αυξάνονται. Στα 7,28 δισεκατομμύρια ευρώ ανήλθαν τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο το εννιάμηνο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου, ενώ το σύνολό τους έχει φθάσει στα 61 δισεκατομμύρια.

Επίσης, φαίνεται ότι οι πολίτες, προκειμένου να επιβιώσουν αλλά και να φανούν συνεπείς στις φορολογικές τους υποχρεώσεις, χρησιμοποιούν τις αποταμιεύσεις τους. Είναι ενδεικτικό ότι οι καταθέσεις των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών μειώθηκαν κατά 3 δισεκατομμύρια το εξάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την οικονομία.

Από τις προοδευτικές εκτιμήσεις για το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης, φθάνουμε να έχουμε στο τέλος αυτών των εκτιμήσεων, το θαύμα του πρωτογενούς πλεονάσματος. Μετά από τον υπολογισμό του ισοζυγίου των ΟΤΑ και κυρίως του ισοζυγίου των ΟΚΑ, το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης εμφανίζει έλλειμμα μόλις μείον 3,96 δισεκατομμύρια.

Αμέσως μετά παρουσιάζεται η εκδοχή του πρωτογενούς πλεονάσματος της γενικής κυβέρνησης, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, όπου μετά την αφαίρεση των εσόδων από ΑΝΦΑ και SMP, εμφανίζεται για το 2013 δημοσιονομικό πλεονάσμα 812 εκατομμυρίων.

Ακόμα και εάν οι εκτιμήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και του ύψους του πρωτογενούς πλεονάσματος επιβεβαιωθούν, πρέπει να επισημάνουμε ότι ένα μεγάλο μέρος του προέρχεται από την περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σε βάρος της ανάπτυξης.

Η εμφάνιση πρωτογενούς πλεονάσματος, αποτελεί στρατηγικό στόχο για την ελληνική Κυβέρνηση, προκειμένου να το χρησιμοποιήσει ως όπλο στις διαπραγματεύσεις. Αυτό το καταλαβαίνουμε. Ωστόσο, πέρα από τη λογιστική επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος, πρέπει να κατανοούμε πάντα την πραγ-

ματική εικόνα των δημοσιονομικών μεγεθών.

Συμπερασματικά, λοιπόν, μετά από πολλά χρόνια, η χώρα παρουσιάζει πρωτογενή πλεονάσματα. Όμως, όπως προκύπτει από τη διεθνή ιστορική εμπειρία, δημοσιονομικές προσαρμογές τέτοιας κλίμακας και διάρκειας, δύσκολα επιτυγχάνονται. Χωρίς να υποβαθμίζεται η τεράστια σημασία της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος, πρέπει να τονίσουμε την ανάγκη βιωσιμότητάς του.

Για να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητο να σχεδιαστούν και να εφαρμοστούν πολιτικές που θα ξεπεράσουν τα όρια των συμβατικών δεσμεύσεων της χώρας με τους δανειστές. Αυτές οι πολιτικές πρέπει να εντάσσονται σε ένα συνολικό σχεδιασμό, πρώτα μακροχρόνιας στόχευσης κατά τομείς και κλάδους της οικονομίας και δεύτερον, άμεσης απόδοσης, προκειμένου να υπάρξουν άμεσες λύσεις στα επείγοντα προβλήματα της ανεργίας, της κοινωνικής προστασίας, της ρευστότητας, της τόνωσης των εξαγωγών κ.ά..

Η βασική πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς για τα ισοδύναμα μέτρα και ειδικότερα για να διατεθεί το 70% του πρωτογενούς πλεονάσματος στις ευπαθείς ομάδες –πρώτα που υιοθετήθηκε πέρσι στον προϋπολογισμό και την οποία χρησιμοποίη, υποσχόμενος ότι θα την κάνει πράξη ο κ. Σαμαράς– φεβουμάστε ότι θα αργήσει να υλοποιηθεί και να σταθεροποιηθεί.

Θα πρέπει να τονίσουμε, όμως, ότι αυτός ο «κανόνας εσόδων» αποτελεί πλάνη μνημονιακή υποχρέωση, μετά τις πιέσεις της ΔΗΜΑΡ και πρέπει να συμπεριλαμβάνεται –και όμως αυτό δεν γίνεται– σε όλους τους προϋπολογισμούς.

Ειδικότερα, η χώρα μπορεί να καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα και να βρίσκεται κοντά στο πρωτογενές πλεονάσμα, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει με την περικοπή των δημοσίων επενδύσεων που συμπαράσφουρουν και τις ιδιωτικές επενδύσεις, με κύρια επίδραση την κορύφωση την ανεργίας, με τη μεγάλη μείωση μισθών, συντάξεων και την υπερφορολόγηση, με το να μην μπορεί το κράτος να εισπράξει τα έσοδά του, με το να εξακολουθεί το κράτος να μην ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του έναντι τρίτων και να μην μπορεί να καταβάλει απαραίτητες δημόσιες δαπάνες, ιδιαίτερα για την κοινωνική προστασία και την κοινωνική ασφάλιση.

Και, βέβαια, δεν μπορεί να παραμένει η αναπτυξιακή διαδικασία σε απόλυτη στασιμότητα.

Το έτος 2013, λοιπόν, ο βασικός στόχος, όπως είπαμε, ήταν η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Επισημαινόνταν, όμως και η ανάγκη για την επίτευξη και άλλων στόχων και κυρίως της κοινωνικής αποδοχής του βάρους της προσαρμογής, η οποία διασφαλίζεται με την κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη. Αυτό, όμως, δεν χαρακτήρισε τον τρόπο υλοποίησης του προϋπολογισμού του 2013. Συνέβη ακριβώς το αντίθετο, αφού επιβαρύνθηκαν υπέρμετρα οι κατώτερες κοινωνικές ομάδες. Έτσι, μεταφέρεται διπλό το βάρος στον προϋπολογισμό του 2014. Όμως, ούτε κι αυτός ανταποκρίνεται σ' αυτό το βάρος.

Το ίδιο συμβαίνει και με την αναπτυξιακή διάσταση των προϋπολογισμών του 2013 και του 2014. Παρά τη δέσμευση ότι επιτέλους πέρα από το στόχο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της σταθεροποίησης, ικανή συνθήκη ήταν πια για την ανάκαμψη της οικονομίας να μπούμε σε ρυθμούς ανάπτυξης, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων εξακολουθεί να περικόπτεται.

Είχαμε επισημάνει και πέρυσι –το επισημαίνουμε και φέτος– ότι στη δυσμενέστατη εξέλιξη της οικονομίας, η συνεχιζόμενη ύφεση οφείλεται πλέον κατά κύριο λόγο στην έλλειψη ανάπτυξης. Η Κυβέρνηση με τις μέχρι σήμερα αποσπασματικές πολιτικές της –που, δυστυχώς, αποτυπώνονται και στον προϋπολογισμό του 2014– δείχνει να μην έχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης για την έξοδο της χώρας από την κρίση, με κύριο στόχο την ενεργοποίηση της αναπτυξιακής διαδικασίας, μετά και τη σχετική σταθεροποίηση που έχει επιτευχθεί.

Ο στόχος της αποπληρωμής του χρέους μέσω της δημιουργίας μεγάλου πρωτογενούς πλεονάσματος, σε συνδυασμό με τις μεταρρυθμίσεις για την ανάπτυξη που όμως, βασίζονται μόνο στη μείωση των μισθών και την επίτευξη της εσωτερικής υποτίμησης, στις άρον-άρον αποκρατικοποιήσεις και στην απελευθέρωση της αγοράς, έτσι ώστε να γίνει ο ιδιωτικός τομέας ατμομη-

χανή της ανάπτυξης, αποδείχτηκε, κύριε Υπουργέ, ως σήμερα αναποτελεσματικός. Εγώ θα έλεγα ότι αποδείχτηκε και καταστροφικός.

Ειδικότερα, η προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, κυρίως των στρατηγικής και κοινωνικής σημασίας ΔΕΚΟ, γίνεται άναρχα, με μόνη επιδίωξη την αποπληρωμή του χρέους, χωρίς στρατηγικό σχέδιο και αναπτυξιακό πρόγραμμα, που θα τους έδινε προσιτή αξία.

Η ανάπτυξη, λοιπόν, οφείλει να έχει στοιχεία διατηρησιμότητας και να διαχέονται οι ωφέλειες στο σύνολο της κοινωνίας. Απαιτείται, λοιπόν, γι' αυτό σκληρή και διαρκής διαπραγμάτευση, αλλά και με ορόσημα, λαμβάνοντας υπ' όψιν βεβαίως και τους εξωτερικούς περιορισμούς, αλλά και τις τάσεις στο διεθνές περιβάλλον.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να υπάρχουν ουσιαστικές παρεμβάσεις και σύνδεση του προγράμματος προσαρμογής με την ανάπτυξη και τη διατήρηση επίτευξης βιώσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων.

Για την κοινωνική πολιτική υπήρχαν διάφορες λανθασμένες, κατά την άποψή μας, προτάσεις στον προϋπολογισμό του 2013. Σ' αυτό το πλαίσιο σχεδιάστηκαν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που αφορούσαν τις εργασιακές σχέσεις, με πολλές από τις οποίες διαφώνησε κατηγορηματικά η Δημοκρατική Αριστερά. Αυτές οι πολιτικές, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την ανάσχεση της ανεργίας, ήταν πλήρως αναποτελεσματικές. Η ανεργία υπολογιζόταν στο 22,4% και έφτασε σχεδόν στο 30%.

Με τέτοια ποσοστά ανεργίας, οι ελληνικές οικογένειες έχουν βρεθεί χωρίς δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές ανάγκες, ενώ αυξάνεται ραγδαία ο ρυθμός φτωχοποίησης του πληθυσμού. Η κοινωνική μέριμνα του κράτους κυρίως προς τα στρώματα που έχουν πραγματική ανάγκη, είναι τουλάχιστον ανεπαρκής. Τα νούμερα είναι αμείλικτα. Η Ελλάδα βρίσκεται στη χειρότερη θέση και από τις είκοσι οκτώ χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κίνδυνο φτώχειας.

Όπως προκύπτει από πανεπιστημιακές έρευνες η ύφεση επηρέασε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τους οικονομικά ασθενέστερους, οδηγώντας σε σημαντική αύξηση των ανισοτήτων. Εκτιμάται μάλιστα ότι οι φτωχότεροι Έλληνες ήταν κατά μέσο όρο 56% πιο φτωχοί πέρυσι, το 2012, σε σύγκριση με όσους βρίσκονταν σε οικονομική ανάγκη το 2009. Και σ' αυτό, κύριε που διαχειριζόσασταν αυτά τα θέματα, δεν φταίει κανένας άλλος εξωτερικός παράγοντας. Τελικά, αυτή τη βίαιη προσαρμογή την φορτώσατε με πιο βίαιο τρόπο στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Οι φτωχοί –και δεν είναι λαϊκισμός αυτό– γίνονται ακόμη πιο φτωχοί και οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Η άδικη κατανομή των βαρών επιβεβαιώνεται και από τον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται οι φόροι στα κοινωνικά στρώματα. Στις κατηγορίες αυτές, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, οι έμμεσοι φόροι παρουσιάζουν έντονα αρνητικό αναδιανεμητικό χαρακτήρα, καθώς επιβαρύνουν αναλογικά περισσότερο τους φτωχούς, με τους φόρους στα είδη διατροφής να είναι πλέον με διαφορά οι πιο αντίστροφα προοδευτικοί φόροι.

Τι να πούμε για τις τιμές των προϊόντων; Περιμένετε πέντε-έξι χρόνια την έκθεση του ΟΟΣΑ, την οποία ακριβοπληρώσατε, για να δούμε τώρα τι θα κάνουμε για τις τιμές των προϊόντων σε μια περίοδο κρίσης και ενώ στις άλλες χώρες που βρίσκονται σε κανονική οικονομία οι τιμές είναι πάρα πολύ χαμηλότερες.

Αυτή, λοιπόν, η σκληρή πραγματικότητα δεν φαίνεται να αποσχολεί τον προϋπολογισμό του 2014. Δεν υπάρχουν μέτρα και πόροι, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα στοιχειώδες κοινωνικό δίκτυο προστασίας και να μπορέσουμε τελικά, πράγματι, από το 70% των πρωτογενών πλεονασμάτων να διορθώσουμε και να ενισχύσουμε τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής.

Ο προϋπολογισμός του 2014 υπολογίζει ότι θα έχουμε ανάπτυξη 0,6% του ΑΕΠ. Η ανάπτυξη αυτή δεν θα έχει ακόμη καμμία πραγματική επίπτωση στην υλική ζωή των ανθρώπων, τουλάχιστον για το 2014. Τόσο η ιδιωτική όσο και η δημόσια κατανάλωση θα παρουσιάσουν περαιτέρω συρρίκνωση, η οποία έρχεται να συσσωρευτεί στις μεγάλες μειώσεις των προηγούμενων ετών.

Οι προβλέψεις και οι στόχοι που υπάρχουν για ισχνή ύφεση το 2013, ανάπτυξη 0,6% του ΑΕΠ και πρωτογενές πλεόνασμα 2,9

δισεκατομμύρια ευρώ το 2014 είναι δύσκολο να επιτευχθούν, πολύ δε περισσότερο να δημιουργηθούν πλεονάσματα, ώστε να χρησιμοποιηθούν για τα ισοδύναμα μέτρα ανακούφισης.

Επειδή δεν με παίρνει ο χρόνος, θα αναφερθώ στα πολύ βασικά ζητήματα τα οποία τίθενται με τη συζήτηση που γίνεται και που πρέπει να γίνει οργανωμένα και με σκληρή διαπραγμάτευση για το δημοσιονομικό χρέος, το χρηματοδοτικό κενό και για τη βιωσιμότητα του χρέους.

Σύμφωνα με τους εταίρους, στα μέσα του 2014 θα υπάρξει δημοσιονομικό κενό, το οποίο θα είναι η διαφορά ανάμεσα στο πρωτογενές αποτέλεσμα και στο στόχο που έχει τεθεί από το πρόγραμμα προσαρμογής. Η τρόικα εκτιμά το κενό στο 1,8 δισεκατομμύριο ευρώ, ενώ η Κυβέρνηση από 500 εκατομμύρια ευρώ το ανέβασε στο 1,3 δισεκατομμύριο ευρώ. Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ότι υπάρχουν περιθώρια για να καλυφθεί αυτό από νέα μέτρα λιτότητας.

Η Δημοκρατική Αριστερά είναι κατηγορηματική. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο το χρηματοδοτικό κενό να καλυφθεί με νέα επιβαρυντικά μέτρα, αλλά μόνο με διαρθρωτικού τύπου παρεμβάσεις, που όμως δεν θα επιβαρύνουν, αλλά θα διευκολύνουν τον Έλληνα πολίτη και θα συμβάλουν στην εξυγίανση του κράτους, όπως είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής, ο έλεγχος των τιμών βασικών καταναλωτικών προϊόντων, η ουσιαστική μεταρρύθμιση και όχι η απορρύθμιση της δημόσιας διοίκησης κ.λπ..

Η δανειακή σύμβαση με την τρόικα λήγει το 2014. Σύμφωνα με τον σχετικό πίνακα του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, έχουμε λαμβάνειν 17,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Από τον προϋπολογισμό δεν αναφέρονται με σαφήνεια οι δαπάνες που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση του χρέους.

Να υποθέσουμε ότι λήγουν δάνεια και ομόλογα ύψους 28 δισεκατομμύρια; Να υποθέσουμε τελικά, μετά και τους τόκους και όλα αυτά, ότι χρειάζονται 30 έως 34 δισεκατομμύρια ευρώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο χρόνο ακόμη.

Εάν αφαιρέσουμε λοιπόν τα 17 δισεκατομμύρια ευρώ, τελικά θα πρέπει να πληρώσουμε 16,65 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ακόμα και αν αφαιρέσουμε τα ΑΝΦΑ και υπολογίσουμε και το αμφίβολο ποσό από τις αποκρατικοποιήσεις, το χρηματοδοτικό κενό παραμένει μεγάλο. Γι' αυτό το λόγο, επισημαίνουμε ότι εν όψει της αναδιαπραγμάτευσης για την αναθεώρηση του χρέους, η Κυβέρνηση θα πρέπει να επιμείνει και στη μετακύλιση των υποχρεώσεων του 2014 αξίας περί τα 16,2 δισεκατομμύρια ευρώ – λύνεται έτσι το πρόβλημα του χρηματοδοτικού κενού και δίνεται μια ανάσα στην ελληνική κοινωνία – έτσι ώστε να χρησιμοποιήσει το 70% του πλεονάσματος για την τόνωση της κοινωνικής συνοχής και την έναρξη της αναπτυξιακής διαδικασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε δύο λεπτά, γιατί θέλω να μιλήσω για τα θέματα της βιωσιμότητας του χρέους.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση το 2014 το ύψος του χρέους της κεντρικής διοίκησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 325,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει ανησυχία, γιατί αυτή η αύξηση του χρέους είναι προϊόν της υποχρέωσης απεικόνισης της εκταμίευσης των κεφαλαίων από το ΕFSF για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Όμως, ας δούμε ποιο θα είναι τελικά το αποτέλεσμα γι' αυτή τη διαπραγμάτευση, που χρειάζεται και που υποσχεται η Κυβέρνηση ότι θα κάνει και μάλιστα σε ένα μεγάλο βαθμό πριν την λήξη του έτους. Διότι προς το παρόν, κινούμαστε με ευχολόγια και όχι με συγκεκριμένο σχέδιο και δεσμεύσεις.

Είναι κρίσιμο και σήμερα στον προϋπολογισμό το ερώτημα: ποια πολιτική οικονομικής προσαρμογής θα είναι δυνατή για τη χώρα από το 2014. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το χρέος δεν πρόκειται να τεθεί σε τροχιά μείωσης και να γίνει βιώσιμο έως το 2020 και ότι μέχρι το 2057 θα ξεχρεώνουμε ένα μεγάλο μέρος δανείων, τοκοχρεολυσίων κ.λπ., πολύ περισσότερο δε όταν η χώρα βρίσκεται σε πολύ άσχημη θέση για να αντιμετωπίσει το δημόσιο χρέος, αφού έχει συρρικνωθεί πλήρως η παραγωγική της βάση από μια μακρά περίοδο αναπτυξιακής στασιμότητας

και ούτε είναι εφικτό να βγει στις αγορές με τα υψηλά επιτόκια δανεισμού. Τα μνημόνια έπνιξαν την οικονομία μας, κάτι που δεν μπορεί να συνεχίζεται και για τη μεγάλη περίοδο εξυπηρέτησης του χρέους.

Αυτό που χρειάζεται, λοιπόν, είναι ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα διευκολύνσεων, οι οποίες θα πρέπει να ενταχθούν σε μια συνολική λύση του προβλήματος του χρέους. Η χώρα μας σ' αυτή τη φάση έχει όλο το δίκιο με το μέρος της. Τη στιγμή που έχει κάνει αυτόν τον τεράστιο άθλο και τις θυσίες για την πρωτοφανή προσαρμογή, πρέπει να διεκδικήσει: Να αποκλειστεί η λήψη νέων επιβαρυντικών μέτρων. Να υπάρξει σημαντική χρονική μετακύλιση των ομολόγων που λήγουν τα επόμενα έτη, συμπεριλαμβανομένων και των ομολόγων του 2014.

Επίσης, θα πρέπει να ζητήσει να περιοριστεί το ύψος των επιτοκίων στα ελάχιστα επίπεδα βάσης της Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Τέλος, είναι απαραίτητο -και πάρα πολύ δύσκολο, βέβαια- να επιτευχθεί, σε συνδυασμό με τα παραπάνω, η απομείωση του χρέους.

Γι' αυτό το λόγο όπως και για την ανάληψη του κόστους της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από το EFSM, θα πρέπει τελικά η Κυβέρνηση, αλλά και όλοι μας να δώσουμε τη μάχη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να πείσουμε τα κράτη-μέλη ότι πράγματι χρειάζεται μια ουσιαστική αναδιάρθρωση του δημόσιου ελληνικού χρέους, για να μπορέσει να επιβιώσει η ελληνική κοινωνία και οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και με την ευκαιρία της σημερινής συζήτησης για τον κρατικό προϋπολογισμό, παρακολούθησα μια άσφαιρη και κάλπικη για τα λαϊκά συμφέροντα αντιπαράθεση και διαπάλη ανάμεσα στη συγκυβέρνηση και στην Αντιπολίτευση, μια άσφαιρη και αποπροσανατολιστική Αντιπολίτευση. Και αυτό γιατί το ζήτημα επικεντρώθηκε στο ποιος θα είναι ο καλύτερος διαπραγματευτής, ποιος θα είναι ο καλύτερος διαχειριστής της πορείας εξόδου από την καπιταλιστική κρίση, για το ποιο μείγμα θα οδηγήσει στην ανάκαμψη του κεφαλαίου, χωρίς βεβαίως να αμφισβητείται μέσα από την αλλαγή του μείγματος ο αντιλαϊκός χαρακτήρας της βάρβαρης επίθεσης απέναντι στην λαϊκή οικογένεια και την εργατική τάξη.

Η συγκυβέρνηση και η Αντιπολίτευση προσπάθησαν να διαμορφώσουν ένα κλίμα αναμονής και ένα εμπόριο ελπίδας για τα λαϊκά στρώματα: η μεν Κυβέρνηση διά του εισηγητή της λέγοντας ότι «πιάνουν τόπο οι θυσίες και ότι διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις, για να έχουμε το 2014 θετικό πρόσημο, άρα να έρθουν καλύτερες μέρες για το λαό» και ο ΣΥΡΙΖΑ -κι όχι μόνο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τα άλλα, τα λεγόμενα «αντιμνημονιακά κόμματα»- με την υπόθεση ότι «σήμερα πρέπει να αλλάξει η Κυβέρνηση και ότι αυτή η αλλαγή, με μια άλλη κυβέρνηση με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, θα λύσει τα προβλήματα του λαού». Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο λαός να παρακολουθεί στη γωνία, με αγωνία, ποιος θα είναι αυτός ο οποίος θα μπορέσει να διασφαλίσει αλλά και να κερδίσει την εμπιστοσύνη της αστικής τάξης, ποιος μπορεί -η συγκυβέρνηση ή η Αντιπολίτευση- να διαπραγματεύεται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιο ικανά για τα συμφέροντα της αστικής τάξης στη χώρα μας, ποιος μπορεί να εγκλωβίσει καλύτερα, να χειραγωγήσει το εργατικό λαϊκό κίνημα, για να μπορέσει να ενσωματώσει τη λαϊκή δυσάρεσκειά σε ανώδυνο για το σύστημα δρόμο.

Αυτό γίνεται, την ίδια στιγμή βεβαίως, που η Κυβέρνηση και διαμέσου του κρατικού λροϋπολογισμού κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση, φορτώνει τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στο λαό, μέσα από τη κλιμάκωση της φοροεπιδρομής, την κατάργηση του αφορολόγητου, την επίθεση στους αυτοαπασχολούμενους, τη νέα επιβάρυνση στη μικρή ακίνητη περιουσία -άλλωστε από τη φερόλογία των ακινήτων διεκδικείτε να εισπράξετε 1,2 δισεκατομμύρια παραπάνω, με βάση αυτά που προβλέπονται

στον προϋπολογισμό- αλλά και υποσχόμενη νέες φοροαπαλλαγές για το μεγάλο κεφάλαιο. Ενιαίο συντελεστή για το κεφάλαιο, ονομαστικό, 15%, αυτό έχετε υποσχεθεί.

Βεβαίως, εμείς το λέμε καθαρά ότι στα πλαίσια του φορολογικού ανταγωνισμού δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιο φορολογικό σύστημα για το λαό. Από το σκέλος των δαπανών γίνεται μια νέα μείωση των κοινωνικών δαπανών, όπως προβλέπεται στον κρατικό προϋπολογισμό: στην υγεία είναι 1 δισεκατομμύριο λιγότερο, στη κοινωνική ασφάλιση 1,5 δισεκατομμύριο λιγότερο, στην παιδεία 300 εκατομμύρια λιγότερα.

Όλα αυτά βεβαίως, δεν είναι απλά και μόνο το απόλυτο μέγεθος, αλλά θα πρέπει να δούμε και τη σωρευτική επίδραση που έχουν απέναντι στα λαϊκά στρώματα, απέναντι στη λαϊκή οικογένεια συνολικά. Κι όλα αυτά για να κάνετε τι, κύριε Υπουργέ; Για να πετύχετε το πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο το αναγάγετε σε νέο εθνικό στόχο.

Όμως το πρωτογενές πλεόνασμα -είτε με τη δική σας λογική, τη «δημιουργική λογιστική», όπως λένε άλλοι, είτε ως αποτέλεσμα της ανάπτυξης που λένε τα αντιμνημονιακά κόμματα- δεν πρόκειται να αποκρύψει το χαρακτήρα του. Ποιος είναι ο χαρακτήρας του πρωτογενούς πλεονάσματος; Αποτελεί μοχλό και εργαλείο αναδιανομής του πλούτου -του όποιου πλούτου παράγεται- προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος του λαού. Αυτό άλλωστε είναι το χαρακτηριστικό του κρατικού προϋπολογισμού στο καπιταλιστικό σύστημα.

Βεβαίως, η αντιλαϊκή σας επίθεση στοχεύει στο να προωθηθούν και συνολικά οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, δηλαδή να δημιουργήσετε, να διαμορφώσετε μόνιμους μηχανισμούς που θα διασφαλίζουν και θα αναπαράγουν όλο και πιο φτηνή εργατική δύναμη, χωρίς δικαιώματα, μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, για να προσαρμόζεται στις εκάστοτε ανάγκες και επιταγές των επιχειρηματικών ομίλων και ταυτόχρονα να δημιουργήσετε νέα πεδία δράσης για το υπερσυσσωρευμένο κεφάλαιο, μέσα από ιδιωτικοποιήσεις, μέσα από κλείσιμο δημόσιων φορέων και οργανισμών. Με αυτό τον τρόπο, ουσιαστικά θα κάνετε ακόμα πιο δύσκολες τις συνθήκες για να μπορέσει μια λαϊκή οικογένεια να ικανοποιήσει τις ανάγκες της.

Βεβαίως, εδώ να λάβουμε υπόψη μας ότι οι όποιες αποκλίσεις από την εκτέλεση του προϋπολογισμού θα αποτελέσουν εφελκυστήριο για μια νέα επίθεση, όπως η διαπραγμάτευση την οποία κάνετε για την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού, που προετοιμάζουν ενδεχόμενα νέα μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα.

Όμως, και η λογική της προσαρμογής συνολικά της οικονομίας και των εργαλείων της στην υπόθεση διασφάλισης και θωράκισης της οικονομίας διαμορφώνει ένα περιβάλλον διαρκείας, χωρίς ημερομηνία λήξης για νέες ανατροπές σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Άλλωστε -εμείς το λέμε καθαρά- η αντιλαϊκή επίθεση που δρομολογεί η Κυβέρνηση ή μάλλον που συνεχίζει η συγκυβέρνηση, υπερβαίνει τα στενά περιθώρια της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Όμως, πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα στοχεύει στην επόμενη μέρα, στο πώς δηλαδή θα διαμορφώσει ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την καπιταλιστική ανάπτυξη.

Απ' αυτήν την άποψη -εμείς το λέμε πολύ καθαρά- η αντιλαϊκή επίθεση δεν αποτελεί ελληνική ιδιομορφία, γιατί στο πλαίσιο αυτό η δρομολόγησή της γίνεται μέσα από τη διασφάλιση της ανάγκης θωράκισης της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα νέο περιβάλλον, όπου υπάρχουν οξυτάτοι καπιταλιστικοί ανταγωνισμοί, όχι μόνο από τα συνηθισμένα ιμπεριαλιστικά κέντρα, αλλά και από νέες καπιταλιστικές οικονομίες, που μπαίνουν αποφασιστικότερα στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά, όπως είναι η Κίνα, η Ινδία, η Βραζιλία, οι οποίες έχουν διασφαλίσει πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό.

Έτσι, λοιπόν, τα μέτρα που συνολικά έχουν συνδιαμορφωθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης θέλουν να διασφαλίσουν συνολικά για τους ευρωπαϊκούς μονοπωλιακούς ομίλους ακόμη πιο φτηνή εργατική δύναμη και νέα πεδία κερδοφορίας. Τα μέτρα αυτά υλοποιήθηκαν και σχεδιάστηκαν πολύ πριν από την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης. Επί της ουσίας, ο πυρήνας τους, η καρδιά τους, βρίσκεται στη συνθήκη του Μάαστριχτ. Και

τα μέτρα αυτά αφορούν το σύνολο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε βρίσκονται σε κρίση είτε όχι είτε έχουν υψηλό δημόσιο χρέος είτε όχι είτε είναι σε μνημόνια είτε όχι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Και βεβαίως, συνεχίζουν να καθορίζονται στο πνεύμα και στο πλαίσιο αυτό και νέα μέτρα: Αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, Συμφωνία για το EURO-PLUS, όπου καθορίζεται ότι ο κατώτερος μισθός συνολικά σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αντιστοιχείται με τον κατώτερο μισθό στις πιο ανταγωνιστικές περιοχές για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης, διαμορφώνονται οι συνθήκες μόνιμης εποπτείας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης των δημοσιονομικών μεγεθών στα πλαίσια της οικονομικής διακυβέρνησης.

Δεν είναι τυχαίο αυτό το οποίο επαναλαμβάνεται -δεν είναι η πρώτη φορά που γράφεται- στην ανακοίνωση της επιτροπής για την ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης το 2014. Τι λέει, λοιπόν, στη σελίδα 3; Λέει ότι ο ρόλος της επιτροπής είναι να εξετάσει εάν τα κράτη-μέλη -όχι αυτά που βρίσκονται σε πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής- έχουν υποβάλει τα σχέδια των προϋπολογισμών για το επόμενο έτος και έχουν λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν συμφωνηθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν οριστικοποιηθούν οι προϋπολογισμοί σε εθνικό επίπεδο.

Να, λοιπόν, τι έχουμε: Μία εθελοντική εκχώρηση συνολικά από την κάθε ξεχωριστή άρχουσα τάξη των κυριαρχικών δικαιωμάτων στα πλαίσια της ικανοποίησης των συνολικών αναγκών των μονοπωλιακών ομίλων, όπως αυτοί εκφράζονται μέσα από τη διακρατική ιμπεριαλιστική συμμαχία, που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν -εμείς το λέμε πολύ καθαρά- όσοι αποδέχονται την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι ψευδεπίγραφοι αντίπαλοι των μνημονίων. Γιατί αυτή -δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση- καθορίζει ένα συνολικότερο, ένα γενικευμένο πλαίσιο για μνημόνια διαρκείας για όλους τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και βεβαίως, είναι αυταπάτη να θεωρούν κάποιοι ότι μπορεί να αλλάξει ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί μία «λυκοσυμμαχία» και θα γίνεται όλο και πιο αντιδραστική, σε βάρος συνολικά των εργαζομένων, σε βάρος συνολικά των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο.

Και αλήθεια, το ερώτημα είναι το εξής: Η υπόθεση της ικανής διαπραγμάτευσης για ποιον γίνεται; Γίνεται για λογαριασμό της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών ή για ικανοποίηση επιμέρους στόχων και συμφερόντων της αστικής τάξης ή τμημάτων του κεφαλαίου; Γιατί σήμερα στη χώρα μας η αστική τάξη -και αυτό το βλέπουμε από διάφορες μελέτες, από διάφορα δημοσιεύματα, από διάφορα δελτία Τύπου, όπως του ΣΕΒ- προβληματίζεται από τη συνεχιζόμενη καπιταλιστική κρίση.

Προβληματίζεται από την επιδείνωση της θέσης της, αλλά και από το πώς μπορούν να διασφαλιστούν τα ιδιαίτερα συμφέροντά της.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο αποζητά, διαπραγματεύεται, θέλει μια πιο χαλαρή δημοσιονομική προσαρμογή, για να υπάρχουν μεγαλύτερα περιθώρια στο αστικό κράτος, στο ελληνικό κράτος, να παρέχει κρατική, αλλά και κοινωνική χρηματοδότηση στους επιχειρηματικούς ομίλους, για να μπορέσουν να επιταχύνουν την καπιταλιστική ανάκαμψη.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο ΣΕΒ ζητάει μεγαλύτερη κρατική και κοινοτική στήριξη της βιομηχανίας και ένα νέο μείγμα, το οποίο θα αντικαταστήσει το μνημόνιο.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, βεβαίως η υπόθεση διαχείρισης του δημόσιου χρέους αποτελεί έναν βραχνά και για τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και για την οποιαδήποτε κυβέρνηση.

Αυτό το οποίο επιδιώκουν είναι να απομειώσουν τις δαπάνες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, ούτως ώστε να υπάρχουν τα απαραίτητα κονδύλια, για να χρηματοδοτηθούν οι ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων.

Η Κυβέρνηση λέει ότι αυτό θα το πετύχει μέσα από την επιμήκυνση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέει ότι θα το πετύχει μέσα από το κούρεμα. Από αυτήν την άποψη, οι διαπραγματεύσεις εντάσσονται μέσα σε ένα

συνολικότερο πλαίσιο, σε αυτό το πλαίσιο που συζητάμε και που αφορά το ίδιο το μέλλον της ευρωζώνης.

Υπάρχει ανισομερής εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε, αυτό είναι και το αποτέλεσμα των πλεονασμάτων που έχει σήμερα η Γερμανία. Κάποιες χώρες ισχυροποιούν τις θέσεις τους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάποιες άλλες χώρες φαίνεται να οπισθοχωρούν. Αυτή η κατάσταση οξύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στα κράτη-μέλη και επιταχύνει τις φυγόκεντρες τάσεις στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι διάφορα τμήματα του κεφαλαίου, σε διάφορα κράτη-μέλη, αρχίζουν και φλερτάρουν ανοιχτά ή συγκαλυμμένα με την υπόθεση «εθνικό νόμισμα», «επιστροφή στο εθνικό νόμισμα». Και στη Γερμανία έχει ανοίξει αυτή η συζήτηση και στη Γαλλία έχει ανοίξει αυτή η συζήτηση και στην Ιταλία έχει ανοίξει αυτή η συζήτηση.

Έτσι, λοιπόν, όσον αφορά την υπόθεση που πλανάται ως φάντασμα πάνω από το λαό, αν, δηλαδή, θα δεχθεί το ευρώ ή τη δραχμή, εμείς λέμε πολύ καθαρά ότι αποτελεί ψευτοδilemma για το λαό. Αποτελεί ψευτοδilemma για το λαό αν θα έχεις, δηλαδή, ισχυρό ή αδύναμο νόμισμα για να διαχειριστείς απλά και μόνο την καπιταλιστική κρίση. Γιατί το ζήτημα δεν είναι με ποιο νόμισμα θα μετράει από τη μία μεριά ο λαός τη φτώχεια του και από την άλλη μεριά το κεφάλαιο τα κέρδη του.

Άρα, σε αυτό το πλαίσιο, σε αυτήν την όξυνση των φυγόκεντρων τάσεων διαμορφώνονται νέες συμμαχίες στα ίδια τα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως για παράδειγμα η συμμαχία του Νότου. Η Γαλλία και η Ιταλία, κατά κύριο λόγο, με την ανοιχτή στήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών, πιέζουν για αλλαγές σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την πολιτική διαχείρισης του δημόσιου χρέους, στην κατεύθυνση του να υπάρχουν μεγαλύτερες δυνατότητες για κρατικές ενισχύσεις στους εγχώριους μονοπωλιακούς ομίλους.

Οι βασικές αιχμές αυτής της διαπραγμάτευσης που κάνουν οι χώρες του Νότου απέναντι στη Γερμανία είναι οι εξής: Πρώτον, πώς να υπάρξει μία βιώσιμη ρύθμιση των υπερχρεωμένων συνολικά κρατών. Δεύτερον, η ταχύτητα με την οποία θα προωθηθεί η τραπεζική ένωση σε επίπεδο ευρωζώνης.

Και μέσα σε αυτά τα πλαίσια, βασική αιχμή αυτής της διαπραγμάτευσης είναι η ανάγκη να μειωθεί το άνοιγμα της ψαλίδας ανάμεσα στα επιτόκια δανεισμού των επιχειρηματικών ομίλων στο Νότο, σε σύγκριση με τους επιχειρηματικούς ομίλους στο Βορρά και ιδιαίτερα στη Γερμανία.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό, μόνο και μόνο από τους στόχους της διαπραγμάτευσης, ότι αυτή διαπραγμάτευση δεν αφορά την κατάσταση την οποία βιώνει σήμερα η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και στην Ελλάδα αλλά και συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αντίθετα, οι χώρες που πρωτοστατούν στην επαναδιαπραγμάτευση αυτή φροντίζουν να υλοποιήσουν, με ιδιαίτερη επιμέλεια, την αντεργατική, αντιλαϊκή επίθεση.

Έτσι, λοιπόν, αν κάτι είναι φανερό, είναι ότι η υπόθεση κοινωνικής αλληλεγγύης αφορά την αλληλεγγύη ανάμεσα στους μονοπωλιακούς ομίλους και τις αστικές τάξεις όσον αφορά τη συμφωνία τους για την κλιμάκωση της επίθεσης ενάντια στους λαούς.

Είναι πολύ φανερό ότι έχουμε να κάνουμε με μία κάλπικη αντιπαράθεση όσον αφορά τα διάφορα μείγματα διαχείρισης, αν θα είναι, δηλαδή, περιοριστική ή επεκτατική η δημοσιονομική πολιτική. Αν, δηλαδή, θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Μέρκελ -το οποίο αποτέλεσε, βέβαια, το βλέπουμε και στην Ελλάδα αλλά και συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι η όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων- ή αν θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα της πολιτικής Ομπάμα, με την οποία κάποιοι ανοιχτά ή συγκαλυμμένα «φλερτάρουν», όπου η επεκτατική πολιτική έχει οδηγήσει σε μία τεράστια όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Ο ίδιος ο Στρίγκλιτς -που είναι και οπαδός, άλλωστε, μίας τέτοιας λογικής και αντίληψης- λέει ότι το 95% της ανάπτυξης ανάμεσα στο 2009 και το 2012, κατέληξε -το καρπώθηκε- στο 1% του πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών, ενώ για το υπόλοιπο 99% του πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής δεν υπήρξε

ποτέ ανάκαμψη ως προς τη θέση και τα συμφέροντά του.

Έτσι, λοιπόν, το «αμερικάνικο όνειρο», που κάποιοι επικαλούνται, έχει το εξής αποτέλεσμα: Το 1% του πληθυσμού κατέχει το 40% του πλούτου, το 20% του πλουσιότερου πληθυσμού κατέχει το 93% του πλούτου που δημιουργείται στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και το υπόλοιπο 80% του πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής «βολεύεται» μόνο με το 7% του πλούτου. Αυτό είναι το αποτέλεσμα.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, είναι επίσης κάλπικο για το λαό το ερώτημα αν θα πάμε σε επιμήκυνση του χρέους ή σε κούρεμα, γιατί είτε με τη μία είτε με την άλλη μεριά θα έχουμε νέα αντιλαϊκά μέτρα. Και η όξυνση της διαπάλης και στο εσωτερικό -ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα, ανάμεσα στη συγκυβέρνηση και την Αξιωματική Αντιπολίτευση- προσπαθεί να συγκαλύψει πια τη στρατηγική τους συμφωνία. Και η στρατηγική τους συμφωνία είναι η ανάγκη να ξεπεραστούν οι δυσκολίες αναπαραγωγής του κεφαλαίου στη χώρα μας, για να μπορέσει να επανεκκινήσει η καπιταλιστική ανάπτυξη. Εκεί που διαφωνούν είναι για τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει πιο αποτελεσματικό αυτό το μείγμα. Και από αυτήν την άποψη συμφωνούν ακόμη και στο μοντέλο, αλλά και στις προτεραιότητες.

Είναι χαρακτηριστική η σημερινή παρέμβαση του κ. Τσίπρα, ο οποίος τι είπε; Είπε ότι το νέο μοντέλο, η αφετηρία ανασυγκρότησης της παραγωγικής διαδικασίας, είναι η στρατηγική επιλογή των εξωστρεφών τομέων της οικονομίας, που αναδεικνύουν τα πιο ισχυρά πλεονεκτήματα στη διεθνή αγορά. Αυτό δεν λέει και η Κυβέρνηση; Αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων για να οικοδομήσει μία εξωστρεφή οικονομία.

Το ερώτημα είναι το εξής: Τι σημαίνει «συγκριτικό πλεονέκτημα» και ποιος το καθορίζει; Το καθορίζουν οι ανάγκες των ιδιωτικών επιχειρηματικών ομίλων για να έχουν επενδύσεις σε νέους τομείς και διασφάλιση της κερδοφορίας ή το καθορίζει η υπόθεση ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών; Ποιος, λοιπόν, είναι αυτός που καθορίζει το συγκριτικό πλεονέκτημα; Το καθορίζουν οι αντικειμενικές δυνατότητες παραγωγικής ανάπτυξης ή τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων;

Και δεν είναι τυχαίο ότι συμπίπτει ακόμα και στις προτεραιότητες. Ενεργειακός κόμβος η Ελλάδα. Προτεραιότητα στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Αυτό είπε και σήμερα ο κ. Τσίπρας. Ο τουρισμός είναι βασικός πυλώνας είτε με το σημερινό μοντέλο είτε με ένα διαφοροποιημένο μοντέλο. Και αυτός ο βασικός πυλώνας έχει οδηγήσει στο να είναι πολυτέλεια οι διακοπές για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και να υπάρχουν συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα για τους εργαζόμενους στα ξενοδοχεία. Η Ναυτιλία, εθνικός πρωταθλητής.

Αλήθεια, γιατί είναι αυτοί οι τομείς προτεραιότητα; Γιατί αυτοί οι τομείς έχουν συγκριτικά πλεονεκτήματα και δεν έχει η ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία στη χώρα μας; Για ποιο λόγο αυτή δεν πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων; Διότι οι εφοπλιστές δεν θέλουν να ναυπηγώσουν καράβια στην Ελλάδα και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση διαφωνεί με τις κρατικές ενισχύσεις. Το ίδιο ισχύει και για την αμυντική βιομηχανία. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο προσανατολισμός και η εξέλιξη.

Και συμφωνείτε ότι ο ρόλος του αστικού κράτους πρέπει να στηρίξει τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Η Κυβέρνηση με νέους τομείς ή και με νέα κίνητρα που πρέπει να δώσει το αστικό κράτος -ο κ. Σαχινίδης ήταν πολύ αποκαλυπτικός-...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Είμαι υπέρ του καπιταλισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρουμε, κύριε Σαχινίδη. Δεν σας κατηγορούμε για το αντίθετο εσάς.

Το αστικό κράτος θέλει να δώσει νέα φορολογικά κίνητρα και να καταργηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές των επιχειρήσεων. Θα καταρρεύσει, λοιπόν, το ασφαλιστικό σύστημα.

Αντίθετα, η Αξιωματική Αντιπολίτευση τι λέει; Μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων -αυτό είπε ο εισηγητής της στην επιτροπή- να διαμορφωθεί ένα κατάλληλο περιβάλλον που να στηρίξει, να ενισχύσει, να δώσει ώθηση στο ιδιωτικό κεφάλαιο να επενδύσει, αξιοποιώντας τα ΣΔΙΤ, τις συμπράξεις -είπε σήμερα ο Πρόεδρος κ. Τσίπρας- αλλά και με το ξένο κεφάλαιο για την αξιοποίηση της ακίνητης -και όχι μόνο- περιουσίας.

Τα ίδια «εργαλεία» θέλετε: Ρευστότητα -λέει- στην αγορά.

Αλήθεια, είναι πρόβλημα ρευστότητας; Και τα δισεκατομμύρια που είναι υπερσυγκεντρωμένα σε διάφορους φορολογικούς παραδείσους; Είναι κι αυτό πρόβλημα ρευστότητας;

Η Κυβέρνηση, βεβαίως, λέει ότι το πρόβλημα της ρευστότητας θα το λύσει μέσα από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει μέσα από την εξοικονόμηση πόρων που θα υπάρξει από την καλύτερη διαχείριση του δημόσιου χρέους και ότι αυτές οι λύσεις θα αντιμετωπίσουν την πιστωτική «ασφυξία» για να ενισχύσουν την πραγματική οικονομία.

Έτσι, λοιπόν, και στη μία και στην άλλη περίπτωση είναι καθοριστικός ο ρόλος των επιχειρηματικών ομίλων, που είναι αυτοί βεβαίως που έχουν τα «εργαλεία» στα χέρια τους, αυτοί που καθορίζουν το χαρακτήρα της ανάπτυξης και τις προτεραιότητες της ανάπτυξης.

Καμμία κυβέρνηση δεν μπορεί να ανατρέψει τις επιλογές των μονοπωλιακών ομίλων, ό,τι και αν κάνει. Έτσι, λοιπόν, δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διέξοδος στα πλαίσια του συστήματος. Αυτές οι επιπτώσεις είναι ορατές διά γυμνού οφθαλμού στο λαό.

Έχουμε πνιγμούς τον εικοστό πρώτο αιώνα, γιατί βεβαίως δεν είναι προτεραιότητα η αντιπλημμυρική προστασία και η αντισεισμική θωράκιση. Τι είναι προτεραιότητα; Τα ενεργειακά -λέει- πιστοποιητικά για τα οικήματα και τα κτήρια. Δηλαδή θα έχω ενεργειακό πιστοποιητικό, αλλά με τον πρώτο σεισμό μπορεί το σπίτι να πέσει στο κεφάλι μου και να με πλακώσει και να μου μείνει το ενεργειακό πιστοποιητικό στο χέρι.

Όσο για το φάρμακο, παλεύουν για ποιο λόγο, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση; Όχι αμφισβητώντας ότι το φάρμακο είναι εμπόρευμα, αλλά για τα επιμέρους συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών είτε είναι εγχώριες είτε είναι εισαγωγής, ενώ το ζήτημα για το λαό είναι αν το φάρμακο είναι κοινωνικό αγαθό που πρέπει να παρέχεται δωρεάν προς το λαό και όχι βεβαίως με έμμεση επιβάρυνση μέσω των ασφαλιστικών ταμείων.

Η ίδια αντίληψη υπάρχει και με την υπόθεση των οδικών αξόνων. Η Κυβέρνηση δίνει νέα κίνητρα για να ξεκινήσουν οι οδικοί άξονες μέσα από την παραχώρηση. Δημόσια έργα, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, που θα δοθούν στους κατασκευαστικούς ομίλους με άμεση κρατική χρηματοδότηση. Άρα, δηλαδή, και στη μία περίπτωση θα διασφαλιστεί το καπιταλιστικό κέρδος στους κατασκευαστικούς ομίλους και στην άλλη περίπτωση αυτό μπαίνει ως προτεραιότητα.

Απ' αυτή την άποψη, εμείς το λέμε καθαρά: Η όποια ανάκαμψη δεν θα οδηγήσει σε λαϊκή ευημερία, ούτε θα αναπληρώσει τις τεράστιες απώλειες και βεβαίως δεν πρόκειται να αποτρέψει τον κυκλικό χαρακτήρα εκδήλωσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Κύριε Τσακαλώτο, εμείς τουλάχιστον δεν προσπαθούμε να μελετήσουμε τον καπιταλισμό και τον Μαρξ και τη θεωρία του απέναντι στον καπιταλισμό μέσα από τον Σάμερς. Εμείς φροντίζουμε να μελετάμε τον ίδιο τον Μαρξ, με στόχο όχι απλά και μόνο να κατανοήσουμε τον καπιταλισμό και να προσπαθήσουμε να τον βελτιώσουμε, αντιμετωπίζοντας τις -υποτίθεται- αντιφάσεις του, αλλά με στόχο να ανατρέψουμε αυτό το βάρβαρο και εκμεταλλευτικό σύστημα. Αυτό που βιώνει σήμερα ο λαός στην Ελλάδα, αλλά και αλλού, είναι ο υπαρκτός καπιταλισμός και εμείς μ' αυτόν τον υπαρκτό καπιταλισμό δεν βολευόμαστε, γι' αυτό ακριβώς μιλάμε και για ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Απ' αυτή την άποψη, εμείς λέμε ότι σήμερα η ουσία της διαπάλης δεν είναι ποιος θα μπορέσει να εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του κεφαλαίου, δεν είναι ποιος θα μπορέσει να διαχειριστεί καλύτερα τη φτώχεια, η Κυβέρνηση μέσα από το πρωτογενές πλεόνασμα ή ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα από το αναπτυξιακό μέρισμα, δηλαδή από κάποια «ψίχουλα» από τα «καρβέλια» που θα «τρώει» το κεφάλαιο, οπότε και θα μπορέσουν να αναδιανείμεν τη φτώχεια σε ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Το πρόβλημα, λοιπόν, για το λαϊκό κίνημα δεν είναι να μπει κάτω από ξένη «σημαία», να επιλέξει τον ιμπεριαλιστή του, να υποταχθεί στα συμφέροντα της αστικής τάξης και της πλουτοκρατίας συνολικά.

Επιτρέψτε μου μία ακόμη αναφορά και θα ολοκληρώσω μ' αυτό: Τι είπε σήμερα ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ; «Καμμία χώρα δεν ανοικοδομήθηκε μετά τον πόλεμο χωρίς τη συστράτευση και τη συμβολή του λαού στην παραγωγική ανάπτυξη», δηλαδή υπο-

ταγή της εργατικής τάξης στις ανάγκες του κεφαλαίου, αποδοχή της αποπληρωμής του χρέους είτε είναι νόμιμο είτε είναι επαχθές.

Να επιλέγει, δηλαδή, το εργατικό λαϊκό κίνημα κάθε φορά τον κυβερνητικό διαχειριστή και να έχει μειωμένες απαιτήσεις, συμβιβάζόμενο με τη μιζέρια του. Και όπου δεν περνάει το καρότο, χρησιμοποιούν το μαστίγιο της Χρυσής Αυγής. Γιατί η Χρυσή Αυγή είναι παιδί του συστήματος και όχι λόγω της ανεργίας όπως ανιστόρητα ισχυριστήκατε, κύριε Τσακαλώτο.

Έτσι, λοιπόν, ο πραγματικός αντίπαλος για το λαό είναι τα μονοπώλια, είναι οι κεφαλαιοκράτες. Αυτοί φταίνε και για το διαβρωμένο πολιτικό σύστημα. Εδώ κάνουν πολέμους για το κέρδος. Βεβαίως, θα διαφθείρουν και κυβερνήσεις, για να έχουν ακόμη μεγαλύτερα κέρδη. Και αυτός ο υπαρκτός καπιταλισμός δεν μπορεί να βολέψει σήμερα τις λαϊκές ανάγκες. Γεννά φτώχεια, πείνα, εξαθλίωση για το σύνολο των λαϊκών αναγκών.

Για εμάς κριτήριο στις σημερινές συνθήκες είναι εάν υπάρχουν οι δυνατότητες –και λέμε ότι υπάρχουν– να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες. Πώς θα γίνει αυτό; Αν ξεμπερδέσουμε με το καπιταλιστικό κέρδος και την καπιταλιστική ιδιοκτησία. Κοινωνικοποίηση, λοιπόν, των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση –τη λυκοσυμμαχία του κεφαλαίου– και μονομερή διαγραφή του κέρδους.

Γι' αυτό το σκοπό χρειάζεται ένα ισχυρό κίνημα που θα ενώσει την εργατική τάξη, να ενισχύσει τον ταξικό του προσανατολισμό οικοδομώντας τις λαϊκές συμμαχίες χωρίς αυταπάτες. Θα είναι βάθρο για την ανακούφιση σήμερα της χειμαζόμενης λαϊκής οικογένειας, αλλά και βάθρο αντιμετώπισης για συνολικότερη ρήξη και ανατροπή.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρξει αυτό, είναι η αποφασιστική ισχυροποίηση του ΚΚΕ για να υπάρξει μια πολύ ισχυρή λαϊκή αντιπολίτευση που θα συγκεντρώνει δυνάμεις για να ανοίξει την ελπιδοφόρο προοπτική, δηλαδή τη λεωφόρο της απελευθέρωσης του ανθρώπου από τη σκλαβιά της εκμετάλλευσής του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

Ο κ. Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης έχει τον λόγο, ο τελευταίος από τους Γενικούς Εισηγητές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Συγγνώμη που δεν μπόρεσα να ακούσω τους περισσότερους εισηγητές, αλλά ήταν μια μεγάλη στιγμή απόψε. Ο Μίκης Θεοδωράκης ανακηρύχτηκε μέλος της Ακαδημίας και έκανε μία ιστορική ομιλία.

Το μόνο που άκουσα είναι ότι ο Σαμαράς έκασε και άκουσε τον Τσακαλώτο, ενώ εσένα, Φίλιππε, σου γύρισε την πλάτη και έφυγε. Να μην σε θεωρούν ποτέ δεδομένο. Αυτό είναι το αιώνιο δίδαγμα της πολιτικής!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ίσως είναι πρόκληση για το τι θα γίνει μετά τις επόμενες εκλογές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Το πας μακριά τώρα εσύ.

Κύριοι συνάδελφοι, πάει και το 2013. Αγαπητέ Ευκλείδη, κανένα καταστροφικό σενάριο για την παγκόσμια οικονομία δεν επιβεβαιώθηκε, αλλά και κανένα καλό. Δηλαδή, «μια από τα ίδια» προς τα κάτω, προς τη στασιμότητα. Η ομιχλώδης αβεβαιότητα κρέμεται βαριά πάνω από την Ευρωζώνη. Κανένας κύκλος ανάκαμψης δεν φαίνεται να ανοίγει στην Ευρωζώνη και στα πολιτικά –στον πολιτικό συσχετισμό των δυνάμεων στην Ευρώπη– δεν έχουμε τίποτα το θετικό.

Δεν ξέρω αν είχατε την υπομονή να διαβάσετε τις εκατόν ογδόντα πέντε σελίδες της προγραμματικής συμφωνίας Χριστιανοδημοκρατών-Σοσιαλδημοκρατών. Εγώ δεν βρήκα ούτε μία πρόταση η οποία να δημιουργεί μία ελπίδα ότι κάτι θα αλλάξει στη διαχείριση της ευρω-κρίσης χρέους. Η Γαλλία εξακολουθεί να είναι το όνομα μιας απουσίας και σκέφτομαι μήπως είτε και ένα σωστό εδώ ο Τσίπρας για το φίλο μας τον Ολάντ, ενώ ο Λέτα λέει ότι ψηφίζει Σαμαρά. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι συσχετισμό δυνάμεων έχουμε αυτήν τη στιγμή.

Αφού τόσοι καλοί ομιλητές-οικονομολόγοι μίλησαν για το δημοσιονομικό κενό, επιτρέψτε μου εμένα να ασχοληθώ με ένα άλλο κενό, το κενό στρατηγικής.

Κύριοι συνάδελφοι, λένε ότι η τύχη βοηθάει τα προετοιμασμένα μυαλά, δηλαδή αυτά που έχουν στρατηγική, σεναριακή σκέψη, που έχουν σχέδια. Όμως, μη φανταστείτε ότι έχω την αυταπάτη ή την παθογένεια της σχεδιομανίας.

Πρέπει να γνωρίζετε ότι επί του πραγματικού πεδίου της μάχης, όταν έχεις απέναντί τον αντίπαλο ενώπιος ενωπίω, όταν έχεις τα προβλήματα απέναντί σου, τότε μετράει κυρίως η ηγεσία. Και δυστυχώς, εμείς σε αυτήν την ιστορική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού –και του ευρωπαϊκού καπιταλισμού– έχουμε κενό σχεδίου και κενό ηγεσίας. Δηλαδή, η Ελλάδα του 2013 δεν διαθέτει ό,τι είχε η Ελλάδα του 1913.

Επειδή πολλοί υπέθεσαν λανθασμένα ότι έχω κάτι ιδιαίτερο με το Στουρνάρα, γιατί του έκανα σκληρή κριτική στην επιτροπή, με ρωτούσαν: Γιατί η Ελλάδα τελικά δεν έχει εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, ανάπτυξης; Γιατί δεν είχε ούτε πριν ούτε μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, πλην του αλήστου μνήμης σχεδίου των Ολυμπιακών Αγώνων; Γιατί έξι χρόνια ύφεση, τέσσερα χρόνια διαχείριση της χρεοκοπίας δεν υπάρχει ακόμη εθνικό σχέδιο; Γιατί;

Πρώτον. Όταν ο Στουρνάρας –σ' εμένα το ξεστόμισε– είπε σε μια στιγμή αυθορμητισμού –του ξέφυγε προφανώς, δεν θα το έλεγε έτσι– «ποιο εθνικό σχέδιο; Τι να το κάνουμε; Αφού έχουμε το μνημόνιο!», αυτή η φράση δεν είναι τυχαία, έχει πολύ βαθιές ρίζες. «Το εθνικό σχέδιο είναι η ΟΝΕ», ήταν η κυρίαρχη λογική πάνω από μία δεκαετία. Δηλαδή, επικράτησε, έγινε κυρίαρχη η συλλογική ψευδαίσθηση μιας αδιατάρακτης, γραμμικής, σχεδόν σιδηροδρομικής σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι που να λένε: «Τώρα πια μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα κράτη δεν χρεοκοπούν, τα κρατικά ομόλογα δεν γίνονται σκουπιδόχαρτα, οι τράπεζες δεν χρεοκοπούν, έχουμε Βασιλεία Ι, Βασιλεία ΙΙ, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποκλείεται να αγοράσει κρατικά ομόλογα, αποκλείεται να ανοίξει πιστωτική γραμμή απευθείας στις τράπεζες, αποκλείεται να βάλει επιτόκιο 0%, αποκλείεται να δώσει μη συμβατικά μέτρα ρευστότητας». Όλα αποκλείονται. Αυτή ήταν και είναι η κουλτούρα.

Ο Στουρνάρας –προσέξετε– την ώρα που έδινε συνέντευξη Τύπου ο Γκουρία –του δώσαμε ένα εκατομμύριο για να μας πει αυτά τα πράγματα– ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Επτακόσιες χιλιάδες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Εντάξει. Βάζω εγώ και λίγο παραπάνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κοντά είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Όταν ο άνθρωπος είπε ότι πρέπει τώρα το ταχύτερο δυνατόν να κουρέψουμε το χρέος, πετάχτηκε ο Στουρνάρας και είπε: «Οχι τώρα τέτοια συζήτηση. Τον Απρίλιο». Εδώ μιλάμε για ψύχωση. Το καταλαβαίνετε; Είναι ψύχωση ιδεολογική. Επιτομή ενός «εκσυγχρονισμού» είτε νεοκεϋνσιανής είτε νεοφιλελεύθερης κατεύθυνσης η οποία κυριάρχησε στην πολιτική ζωή από το 1995 μέχρι το 2010. Πρώτον, λοιπόν, αυτό.

Δεύτερον, δεν έχουμε εθνικό σχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, διότι δεν υπήρξε ηγεσία να αντισταθεί στους εταίρους όταν της έλεγαν: «Η το παίρνεις ή φύγε». Ηγεσία να αντισταθεί με επιτυχία, όχι αυτοκαταστροφικά.

Τρίτον. Δεν υπάρχει εθνικό σχέδιο διότι υπονοούν: «Το σχέδιο είμαι εγώ». Το σκέφτεται ο εκάστοτε Πρωθυπουργός, το λένε μέσα τους οι Υπουργοί, το λένε οι επιχειρηματίες, το λένε οι τραπεζίτες. «Το σχέδιο είμαι εγώ. Τι το θέλετε το σχέδιο;». Δηλαδή σχεδιάζουν το μέλλον της χώρας πάνω στην υπόθεση ότι «Εγώ θα κρατώ το τιμόνι, εγώ θα ράψω το κουστούμι στα μέτρα μου». «Εγώ θα μοιράσω το ΕΣΠΑ. Τόσα ΕΣΠΑ, τόσα Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης εγώ τα μοιράζω». Γι' αυτό η Ελλάδα του 2014 έχει μικρότερη διεθνώς εμπορεύσιμη παραγωγική βάση απ' ό,τι είχε το 1980. Αυτός είναι ο «εκσυγχρονισμός».

Τρίτον. Δεν έχουμε εθνικό σχέδιο διότι, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και μια ρηχότητα –ας το πω έτσι– των δομών: της διοίκησης, των κομμάτων που τελικά λειτουργούν ως διευρυμένα γραφεία Τύπου, των πανεπιστημίων, των δεξαμενών σκέψης.

Τέταρτον. Δεν υπάρχει εθνικό σχέδιο, διότι δεν είναι ένα τεχνοκρατικό κείμενο, ένα ουδέτερο κείμενο το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης. Δεν είναι κάτι που θα γίνει μ' ένα

πάρε-δώσε μεταξύ Μακίνζι και IOBE όπως το πάει ο Στουρνάρας. Νέο παραγωγικό πρότυπο σημαίνει αναδόμηση συμφερόντων. Σημαίνει αναδιάρθρωση όλης της οικονομικής δομής. Και αυτό δεν το θέλει το status quo, το οποίο παραμένει το ίδιο και μέσα από την κρίση και μετά απ' την κρίση.

Πέμπτο, δεν έχουμε εθνικό σχέδιο, διότι βεβαίως υπάρχει και μία αντικειμενική δυσκολία. Δεν είναι όπως στο παρελθόν. Τώρα, ας πούμε, ο εθνικός προγραμματικός βολонταρισμός υφίσταται τα όρια της πολυπλοκότητας, της αλληλεξάρτησης, της ολοκλήρωσης, τα όρια που βάζει μια ανοιχτή και βεβαίως πλαστική γεωμετρία παγκόσμιων αλληλεξαρτήσεων, συγκρούσεων και αντιθέσεων.

Έκτο, δεν υπάρχει εθνικό σχέδιο, διότι αυτό απαιτεί ένα νέο τόνο στην πολιτική ζωή, μια νέα κοινωνική και πολιτική διαλεκτική, μια νέα ηθικοπολιτική ηγεμονία, μια νέα εθνικολογική ενότητα, απαιτεί ένα νέο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό μπλοκ, όχι θεωρίες των δύο άκρων ή πόλωση ή να λέμε στον καθένα ό,τι θέλει να ακούσει.

Τέλος, έβδομο, να μου επιτρέψετε –στο γιατί δεν υπάρχει εθνικό σχέδιο ανάπτυξης– να απαντήσω με τη γλώσσα του Ελευθερίου Βενιζέλου. Πριν από ακριβώς εκατό χρόνια, τέτοιες μέρες, του πήρε μία συνέντευξη ο Βεντήρης μετά την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα και του λέει: «Πώς διάολο πάει αυτή η χώρα τόσα χρόνια; Δεν είχε ποτέ ένα εθνικό σχέδιο κ.λπ.» και απαντάει ο Μεγάλος Κρητικός: «Ξέρεις κάτι; Συνήθως λέμε ο Τρικούρης ήταν σπάταλος, ο Δεληγιάννης δημαγωγός, ο Γεώργιος αδιάφορος, ο Κωνσταντίνος επιπόλαιος. Στην πραγματικότητα» –στο βάθος-βάθος», λέει ο Ελευθέριος Βενιζέλος– «η αιτία είναι ότι δεν υπήρξε, δεν υπάρχει εθνική ηγετική αστική τάξη».

Και αν τελοσπάντων οι καθιερωμένες δυνάμεις δεν κάνουν εθνικό σχέδιο, δεν θα έπρεπε άλλες δυνάμεις να στηρίξουν μια πρωτοβουλία ίδρυσης μιας ανεξάρτητης –ας το πούμε έτσι– υψηλού κύρους και αποτελεσματικότητας εθνικής επιτροπής –δεν λέω θεωρητικολογίας– η οποία θα παρουσιάσει ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης; Δηλαδή, Ευκλείδη, εντάξει τα Levy Institute, τα «Brookings», είδες ότι ο «άλλος» έφαγε το κεφάλι του με αυτά. Δεν πρέπει δηλαδή να πάρουν άλλες δυνάμεις αυτήν την ιστορική πρωτοβουλία. Είναι ένα ανοιχτό ζήτημα. Θυμηθείτε την «Επιτροπή Αγγελοπούλου» και το ΕΑΜ έκανε Επιτροπή Ανάπτυξης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι ανάπτυξη έκανε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ε, δεν έκανε, ρε Θανάση, αφού πήγε το Δεκέμβριο του '44, του '46, έμπλεξε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πρόταση έκανε όμως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Πολύ σημαντική πρόταση ακόμα και σήμερα έχει αξία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποια θα ήταν η βάση όμως;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Διεύρυνση της παραγωγικής βάσης.

Κύριοι συνάδελφοι, έπειτα από τέσσερα χρόνια χρεοκοπίας, ας μου επιτρέψετε να δώσω μία μεταφορά ίσως επειδή ήμουν σε ένα κλίμα υψηλής μεταφοράς, μια και μιλούσε ο Μίκης πριν από λίγες ώρες– έπειτα από τέσσερα χρόνια προσομοιάζουμε ακόμα και σήμερα με τον οδηγό ο οποίος είτε από σφάλμα της τροχιάς, από εσφαλμένη σήμανση της Ευρώπης, είτε από αμέλεια και ανικανότητα δική του μπήκε στην αντίθετη λωρίδα κυκλοφορίας, σε μια λεωφόρο υψηλής ταχύτητας. Τι κάνεις; Τι κάνουμε; Εδώ είναι η αλφαβήτα της διαχείρισης μιας κρίσης.

Μία τακτική είναι να αναπτύξεις ίσια μπροστά ταχύτητα, να στοιχηματίζεις ότι ο οδηγός του επερχόμενου αυτοκινήτου είναι κότα και θα στρίψει την τελευταία στιγμή για να μην καταστραφεί μαζί σου. «Chicken game» δεν το λένε αυτό, σύντροφε Ευκλείδη; Αυτό μπορείς να το κάνεις, άμα είσαι απλώς ένα άτομο. Όταν, όμως, διαχειρίζεσαι τις τύχες ενός έθνους, δεν το παίζεις πενήντα- πενήντα. Πρέπει να αρχίζουμε να σκεφτόμαστε πολιτικά από το 75% και άνω θετικές πιθανότητες στα σενάρια μας, έτσι δεν είναι;

Ή μπορεί να πιστεύεις ότι θα έρθει ο από μηχανής θεός, ξέρω 'γω ο Αμερικάνος, ο Κινέζος, ο Ρώσος, ο Καταρινός να σε απεγκλωβίσει. Ή μπορεί να τα χάσεις, να πανικοβληθείς μέσα στη λεωφόρο –όπως εγώ, που δεν είμαι καλός οδηγός– και να κάνεις μία στραβοπομπή, να πάρεις μία τυφλή στροφή και να πέσεις

στον γκρεμό. Ή ένας άλλος λέει: «Κάτσε, ρε κουμπάρε, εκεί που είσαι, προσευχήσου, προσδέσου, μην κάνεις τίποτα, διότι βλέπεις υπάρχει ο γκρεμός, στο κακό που μας βρήκε υπάρχουν και χειρότερα». Αυτή είναι η αποθέωση της λογικής του μικρότερου κακού.

Η πολιτική αρχίζει από εδώ και πέρα όμως, όταν ο οδηγός ανάβει φώτα ομίχλης και emergency, κατεβάζει λίγο ταχύτητα, οδηγεί επιφυλακτικά και διακρίνει ένα, δύο, τρία και μισό σενάρια διαφυγής του. Εγώ πάντα προτείνω τα τρία και μισό σενάρια χωρίς κανένα ταμπού. Και το λέω αυτό επειδή ο Φίλιππος είναι απέναντί μου. Το θυμήθηκα αυτό επειδή μου είπαν περίπου τι είπε.

Κύριε συνάδελφε, σε κάθε βέλος χρόνου υπάρχει ένα φάσμα εναλλακτικών δυνατοτήτων. Δεν υπάρχει μονόδρομος.

Εδώ αρχίζει η πολιτική, γιατί η πολιτική είναι παντού και πάντοτε η επισημή και η τέχνη των δυνατικών εναλλακτικών λύσεων υπό συνθήκες πίεσης, αβεβαιότητας στα όρια που είπαμε πριν της αλληλεξάρτησης, στα όρια του συσχετισμού των δυνάμεων.

Πάντα, λοιπόν, έχεις ένα φάσμα εναλλακτικών δυνατοτήτων. Δεν υπάρχει μονόδρομος ποτέ. Άλλο ήταν το φάσμα των δυνατοτήτων τον Απρίλιο του 2008, άλλο τον Απρίλιο του 2009, άλλο τον Απρίλιο του μοιραίου 2010, άλλο θα είναι του χρόνου τον Απρίλιο που μας πάνε στη Eurostat. Τον Απρίλιο, του χρόνου, θα δούμε τα άλλα σενάρια.

Τότε, τον Απρίλη του 2010 η Ελλάδα βρέθηκε μπροστά στο εκβιαστικό δίλημμα: Ή άμεση άτακτη χρεοκοπία με ενδεχόμενο αλυσιδωτής αρνητικής αντίδρασης εξόδου από το ευρώ χωρίς πρόγραμμα όχι ως επιλογή, από ατύχημα ή μια δανειακή συνθήκη ισοδύναμη της Συνθήκης των Βερσαλλιών, όπως είχα πει και τότε, η οποία στο τέλος της διαδρομής πιθανόν να ανταμώσει την αφετηρία, δηλαδή και πάλι τη χρεοκοπία σε συνθήκες, που θα έχει εξαντληθεί το παραγωγικό δυναμικό και θα έχει καταστραφεί η βάση εμπιστοσύνης της κοινωνίας.

Ήταν, όμως, μόνο αυτές οι δύο δυνατότητες; Εξακολουθώ και τώρα, Φίλιππε, να πιστεύω ότι υπήρχε τότε μια τρίτη που έλεγε ότι πρώτα κάνουμε αναδιάρθρωση του χρέους και μετά συζητάμε τη διάσωση. Δηλαδή, τότε –είπαμε– έπρεπε η Βουλή των Ελλήνων μια Παρασκευή βράδυ την ώρα που κλείνουν τα διεθνή χρηματιστήρια να συνεδριάσει και να καλέσει με ευρεία πλειοψηφία τους πιστωτές να ανταλλάξουν τα ομόλογα που έχουν. Αν θέλουν να πληρωθούν στη λήξη θα κάνουν έκπτωση 25%-30%, αν αρνηθούν και θέλουν όλο το ονομαστικό κεφάλαιο στο χέρι, ε! τότε επιμύκνισα τριάντα χρόνια με χαμηλό επιτόκιο. Θα ζητούσε, βεβαίως, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να καλύψει αυτή την ανταλλαγή και επειδή οποιαδήποτε αναδιάρθρωση χρέους χρειάζεται υποτίμηση του νομίσματος την οποία δεν μπορούμε, θα έπρεπε να υπάρξουν άλλα μέτρα ισοδύναμα, αυτό που λέμε νομισματικό και επενδυτικό σοκ, για να απορροφήσουμε την ανεργία, να αντισταθμίσουμε την ύφεση από την αναπόφευκτη περιστολή της αντιπαραγωγικής δημόσιας δαπάνης, κ.λπ..

Αυτό θα μου πείτε είναι μια μονομερής ενέργεια. Βεβαίως. Αλλά έτσι γίνεται η πολιτική. Κάνεις ένα μικρό σπρώξιμο, δηλαδή βρίσκεις ένα κρίκο της αλυσίδας –λέει ο σοφός– και με μικρή ενέργεια μπορείς να έχεις τη μέγιστη δυνατή μετατόπιση της, με τη σκέψη ότι θα προκαλέσεις θετική αλυσιδωτή ενέργεια. Δηλαδή, να υποχρεωθείς να δημιουργήσεις μια παραγωγική κρίση, μια δημιουργική κρίση στην Ευρωζώνη για να μετατοπίσεις τα πράγματα. Δεν μπορείς να λες ότι ο μόνος εφικτός κόσμος είναι ο υπαρκτός, δηλαδή ό,τι λέει μέχρι τη δεδομένη στιγμή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Διότι για σκεφτείτε πόσα είπαν ότι δεν γίνονται που τελικά γίνανε. Στο κάτω-κάτω, διεκδικείς και τελικά κλείνεις τον πιο ευνοϊκό προωθητικό συμβιβασμό. Δεν αυτοπεριορίζεσαι προκαταβολικά.

Εδώ, λοιπόν, είναι το κρίσιμο ζήτημα. Μια ικανή ηγεσία μπορεί να κεφαλαιοποιεί και τα λάθη της. Και ύστερα στις εκλογές του 2012 –επαναλαμβάνω– ανατράπηκαν όλοι οι συσχετισμοί δύναμης, άλλαξε η διάταξη των πολιτικών δυνάμεων. Αυτή η Βουλή εκ των πραγμάτων είναι από αναθεωρητική έως ακυρωτική. Δηλαδή, αναθεωρητική με διαβαθμίσεις –ας το πούμε έτσι– ριζοσπαστικότητας.

Πρέπει έστω και στο παρά πέντε –να το ζητήσουν όλοι οι Βου-

λευτές όλων των κομμάτων, ας απελευθερώσουμε τους Βουλευτές- η Βουλή των Ελλήνων να βγάλει ψήφισμα-έκκληση SOS προς τα Κοινοβούλια των ευρωπαϊκών χωρών, τις κυβερνήσεις, τα κόμματα, το Ευρωκοινοβούλιο, την κοινή γνώμη στο όνομα του διπλού πλην 30, πλην 30 στην ανάπτυξη, πλην 30 στην απασχόληση, στο όνομα της χαμένης γενιάς, στο όνομα της καταστροφής του ανθρώπινου και παραγωγικού δυναμικού -και μια και βλέπω τον Μαριά- και υπογραμμίζοντας, όπως πολύ σωστά είπε, την ανάγκη αποζημίωσης για τις λανθασμένες προγνώσεις και τα λανθασμένα σχέδια, εκμεταλλευόμενοι και τις αντιθέσεις και τις αυτοκριτικές στο χώρο των εταίρων, τις συγκρούσεις μεταξύ τους και έχοντας στο χέρι ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, μετρήσιμο να καταθέσει συνολική ελληνική πρόταση -λίγο πολύ συμφωνεί η Βουλή, στην συντριπτική πλειοψηφία της άλλο τώρα ότι μας έχουν μαντρωμένους- πρόταση που θα περιλαμβάνει: περίοδο χάριτος, δηλαδή κανένας εθνικός πόρος δεν θα πηγαίνει στους δανειστές όσο η ανεργία είναι πάνω από το 15%, όχι δηλαδή μόνο ρήτρα ανάπτυξης -μια και υπάρχει και η άνεργη ανάπτυξη- ρήτρα ανεργίας -απομείωση του χρέους με ένα συνδυασμό κουρέματος και επιμήκυνσης -επενδυτικό σοκ. Διότι πολύ σωστά είπε ο Σαχινίδης ότι χρειάζεσαι 30 δισεκατομμύρια επιπλέον από τα 16,5 του ΕΣΠΑ. Και λέω εγώ, «Ωραία. Μας δίνετε, Ευρωπαίοι, ένα μικρό Σχέδιο Μάρσαλ που ζητάνε όλοι; Δεν μας δίνετε; Τότε δεν δυνάμεθα να σας δώσουμε εθνικούς πόρους οι οποίοι πρέπει να πάνε στην ανάπτυξη».

Δηλαδή, λέμε 6 δισεκατομμύρια θα πάνε φέτος στους δανειστές; Όχι, θα πάνε στην Αναπτυξιακή Τράπεζα, στο Επενδυτικό Ταμείο. Με μόχλευση 3, είναι 18 δις. Τρία λέτε -θεωρητικά μιλώ τώρα, ενδεικτικά- ότι θα έχετε πρωτογενές πλεόνασμα δεν το πιστεύω τρία επί τρία μόχλευση ίσον εννέα δισεκατομμύρια. Λέτε και τρία δισεκατομμύρια από ιδιωτικοποιήσεις -και πάλι δεν το πιστεύω, αλλά είναι στη λογική της τρόικας- τρία επί τρία ίσον εννέα, 36 δισεκατομμύρια το χρόνο περ 30 επί πέντε χρόνια περιόδους χάριτος, 150 δισεκατομμύρια. Να το επενδυτικό σοκ, για να αρχίσουμε να απορροφούμε ανεργία των νέων με βάση ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης.

Αντίθετα από αυτό, η τρικομματική Κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν μπόρεσε να επανατοποθετήσει το ελληνικό ζήτημα στην Ευρώπη. Διότι όλοι ξέρουμε, όπως έλεγε ο Ελευθέριος Βενιζέλος: «Το κρητικό ζήτημα είναι μέρος του ανατολικού ζητήματος, το ελληνικό ζήτημα είναι μέρος του γενικότερου ευρωπαϊκού ζητήματος». Δεν μπόρεσε να επανατοποθετήσει το ελληνικό ζήτημα έγκαιρα.

Μπορώ να πω ότι μετά την κρίση της Κύπρου, μετά το τραγικό γεγονός της Κύπρου τον Μάρτη, άρχισε μία αντίστροφη μέτρηση για την Κυβέρνηση, μία αναδίπλωση που καταγράφεται με τους εξής τίτλους: Success story, μαύρο στην ΕΡΤ, αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ, θεωρία των δύο άκρων.

Πολλές φορές είπα στο Στουρνάρα: «Γιάννη, το success story είναι αυτοεξαπάτηση, αυτοπαγίδευση, αυτοϋπονόμευση οποιασδήποτε διαδικασίας επαναδιαπραγμάτευσης». Διότι θα σου λένε όλοι -όπως είπε εκ των υστέρων ο Σόιμπλε- «ομάδα που κερδίζει δεν την αλλάζεις». Πρόγραμμα που κερδίζει δεν το αλλάζεις. Αφού λες ότι έχεις πρωτογενές πλεόνασμα, έχεις βελτιώσει τα εμπορικά έλλειμμα, έχεις το ένα, έχεις το άλλο, συνεχίζουμε κανονικά το πρόγραμμα!

Το πρωτογενές πλεόνασμα έχει ιδιαίτερο νόημα εκτός των άλλων, μόνο αν είσαι αποφασισμένος να το παίξεις ως χαρτί δύναμης σε μία διαπραγμάτευση, δηλαδή να πεις, «έχω πλεόνασμα, δεν σας ζητώ να πληρώσω μισθούς και συντάξεις, δεν δύναμαι να πληρώσω τόκους όσο η ανεργία είναι 30% και πρέπει να δείτε τι θα κάνετε. Διαφορετικά, κύριοι συνάδελφοι, το πρωτογενές πλεόνασμα γίνεται δίκαιο μαχαίρι». Διότι σου λέει, σύντεκνε Μανώλη Κεφαλογιάννη: «Αφού τώρα έχεις πρωτογενές πλεόνασμα, κάτσε τώρα να περιμένεις τη δόση μια και το επόμενο ομόλογο λήγει το Μάιο». Δηλαδή σε πάνε στο Μάιο, θα σου δώσουν μία γενική και αφηρημένη υπόσχεση ελάφρυνσης του χρέους. Δεν θα υπάρχει Ευρωκοινοβούλιο, δεν θα υπάρχει Κομισιόν μέχρι το Νοέμβριο και έτσι πάει η ιστορία, της μείωσης του χρέους από αναβολή σε αναβολή.

Είπα στον κ. Στουρνάρα, πολλές φορές και κατ' ιδίαν: «Θα τους υπογραμμίσω ότι αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα, δεν είναι σε καμμία περίπτωση διατηρήσιμο όσο φεύγει ο πάτος της οικονομίας καθοδικά». Το υπολόγισα μαθηματικά και λέω ότι ο πάτος της οικονομίας, όταν ξεκινούσε η κρίση είναι τα 180 δισεκατομμύρια. Δεν πιστεύω, όμως, σε μαθηματικούς πάτους.

Δεύτερον του είπα: «Θα τους πεις ότι η βελτίωση στο εμπορικό έλλειμμα -η οποία δεν επιβεβαιώνεται το Σεπτέμβριο, προσέξτε- δεν έχει σχέση με την εσωτερική υποτίμηση. Διότι η ελληνική οικονομία έχει διαρθρωτικά προβλήματα. Δεν αντιδρά η Ελλάδα σαν να ήταν μια μικρή εξαγωγική Γερμανία. Η βελτίωση οφείλεται στο ότι υποχώρησε η αγορά πλοίων, στο ότι αυξήθηκε η εξαγωγή καυσίμων ενώ δεν είχαμε ούτε εξαγωγών ούτε υποκατάσταση εισαγωγών».

Για τον τουρισμό, βεβαίως, ήταν μία ευλογημένη χρονιά και αυτοί πήραν αέρα από αυτό. Όμως, ο τουρισμός δεν μπορεί να αντισταθμίσει τη μείωση, τη συρρίκνωση της βιομηχανικής παραγωγικής βάσης της βιομηχανίας, η οποία έχει το μεγαλύτερο πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στον εξωστρεφή παραγόμενο κοινωνικό πλούτο, έχει τη μεγαλύτερη επίδραση στην τεχνολογία, στην παραγωγικότητα, σ' αυτά δηλαδή που μας ενδιαφέρουν ζωτικά.

Το βασικό θέμα είναι ότι η ελληνική οικονομία έπειτα από μνημόνια τριών χρόνων, εξακολουθεί να είναι μια αντεστραμμένη πυραμίδα, όπως ήταν και το 2006. Δηλαδή, μπορεί το οδοντό «ξεφούσκωμα» να μείωσε την υπερκείμενη δομή της πυραμίδας, αλλά στον ίδιο και μεγαλύτερο βαθμό μείωσε και την παραγωγική βάση. Υπολογίστε λοιπόν τώρα και τις δύο ακούραστες μηχανές της ανάπτυξης, την παραγωγικότητα και το δημογραφικό, και θα καταλάβετε σε τι τραγωδία βρίσκεται η Ελλάδα για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Έθεσα στον κ. Στουρνάρα πέντε, έξι κρίσιμα ερωτήματα. Δεν τα απάντησε. Δεν έχω χρόνο. Θα τελειώσω, κύριοι συνάδελφοι, λίγο παράδοξα.

Η Κυβέρνηση αυτή, Φίλιππε Σαχινίδη και Μανώλη Κεφαλογιάννη, βασίζεται σε ένα παράδοξο αρνητικό πλεονέκτημα: Δεν φαίνεται να την αγαπά κανείς. Δεν την υπερασπίζεται κανείς, πλην αυτών που ελπίζουν να κερδίσουν από την αναδιανομή των ιματίων μιας χρεοκοπημένης χώρας. Κατά κάποιον τρόπο, η Κυβέρνηση αυτή είναι το σημείο ασταθούς ισορροπίας αντίρροπων αντιπαθειών και νευρικών κρίσεων που προκαλούνται διαρκώς και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ και στην Αριστερά.

Εδώ όμως υπονοώ και κάτι, το οποίο αφορά και την Αντιπολίτευση. Η κυβερνητική διάταξη αυτή, η sui generis κυβερνητική διάταξη, οικειοποιείται το φόβο για τη πολιτική σταθερότητα, το φόβο για μια χαοτική τυφλή εξέλιξη. Σφτερίζεται κατά κάποιο τρόπο το φόβο για το αν υπάρχουν ή όχι ώριμες εναλλακτικές λύσεις είτε προς τα δεξιά είτε προς τα αριστερά, χωρίς μοιραίους κλυδωνισμούς για την παραμονή στο ευρώ και βεβαίως εσωτερικούς τους διενθεις και ευρωπαϊκούς συσχετισμούς δύναμης, που προανέφερα.

Είμαστε, λοιπόν, στην εξής κατάσταση: Κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν αυτή η Βουλή μπορεί ή πρέπει -εγώ λέω ότι δεν πρέπει- να δώσει ένα άλλο κυβερνητικό σχήμα. Δεν ξέρω το πατριωτάκι μου, ο Μανώλης, τι γνώμη έχει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν υπάρχει περίπτωση. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ:** Ο Μανώλης λέει ότι δεν υπάρχει περίπτωση. Σωστά! Αλλά και αυτήν την κάλπη την κοιτάζουν όλοι λίγο επιφυλακτικά, ακόμα και οι πιο ενθουσιώδεις και αναρωτιούνται: «Έχει ανεμογκάστρι ή πράγματι είναι γκαστρωμένη και αν ναι, σε ποιον μήνα;». Το πολύ να είναι στον πρώτο ή στον δεύτερο.

Υπάρχει, λοιπόν, μια επιφυλακτικότητα. Έχουμε έναν προϋπολογισμό της αναμονής και της αναίρεσας, όπως λένε πολλοί. Έχουμε μια κυβέρνηση της αναμονής. Τι ακριβώς περιμένουμε;

Λέει ο ποιητής, Νάντια -επειδή η συνάδελφος που θα ακολουθήσει και είναι ποιήτρια- ότι: «Κανείς δεν φεύγει, κανείς δεν έρχεται, η κατάσταση είναι ανυπόφορη». «Waiting for Godot», όπως λέει. Δηλαδή, «Περιμένοντας τον Γκοντό».

Είπα τον «Γκοντό». Μην γελάς. Δεν είπα τον «μικρό», Ευκλείδη. **ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ:** Υπάρχουν και οι βάρβαροι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ναι!

Ήθελα να τελειώσω -γιατί είμαι και μεγαλύτερος από τους περισσότερους από εσάς- με μια συμβουλή που την έχω διατυπώσει, Νίκο Βούτση, στο «Ε, Πρόεδρε!». «Είναι ο κανόνας του 70%». Πρόσεξέ το τώρα εσύ καλά αυτό.

Μια ανερχόμενη δύναμη, όταν θέλει να διαχειριστεί τα πράγματα εν μέσω μιας μεγάλης κρίσης και αβεβαιότητας, πρέπει να έχει βεβαίως ένα πρώτο σκληρό πυρήνα του 25% μιας ισχυρής αντιπροσώπευσης. Από εκεί και πέρα, χρειάζεται άλλο ένα 20%, είτε μέσω πολιτικών συμμαχιών είτε μέσω πολυσυλλεκτικότητας, προγραμματικής ή εκλογικίστικης-λαϊκίστικης.

Είναι λίγο ταλαντευόμενο αυτό το 20%. Ούτε όμως κι αυτό φτάνει, όπως λέει η παγκόσμια πείρα. Χρειάζεται άλλο ένα 25%-30% του εκλογικού ακροατηρίου των άλλων, με το οποίο να μπορεί να συνομιλήσει, έτσι που το λέει «αυτόν δεν μου πάει να τον ψηφίσω, δεν μπορώ να τον ψηφίσω, αλλά ό,τι καλό κάνει θα το στηρίξω, θα δείξω μια ανοχή και βλέπουμε».

Πρέπει, λοιπόν, να έχετε υπόψη σας και την απαίτηση μιας φιλικότητας και συμπάθειας στις πολιτικές σας εκδηλώσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ανδρουλάκη.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ειδικών εισηγητών, με πρώτο τον κ. Σάββα Αναστασιάδη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέει ένα διδακτικό παραμύθι πως στη διάρκεια μιας μεγάλης πυρκαγιάς σε ένα δάσος όλα τα ζώα του δάσους τράπηκαν σε φυγή, γιατί ήθελαν να σωθούν από τη φωτιά, πλην ενός κολιμπρί -το κολιμπρί είναι ένα μικρό, πανέμορφο πουλάκι με ένα μεγάλο ράμφος- το οποίο πήρε στο ράμφος του μια σταγόνα νερού και έτρεχε προς τη φωτιά. «Τι κάνεις;» του λέει ένα ζώο, «Είσαι τρελός; Δεν σβήνεις τη φωτιά. Θα καείς». «Ναι», λέει, «το ξέρω, όμως κάνω αυτό που μου αναλογεί».

Και εμείς λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνουμε αυτό που μας αναλογεί. Δεν τρεπόμαστε σε φυγή. Με πίστη στον αγώνα μας, και την πυρκαγιά στη χώρα μας σβήνουμε, αλλά και τις προϋποθέσεις της ευημερίας δημιουργούμε πλέον. Αδιάψευστο παράδειγμα είναι ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα, ο προϋπολογισμός του 2014. Είναι ένας προϋπολογισμός που απεικονίζει τα πρώτα βήματα αναστροφής της πορείας της κρίσης, που ακολουθεί η χώρα μας τα τελευταία χρόνια.

Σημαντικά στοιχεία αυτής της αναστροφής είναι: Η μετάβαση από την ύφεση, έστω και σε αναμική ανάπτυξη 0,6% το 2013. Η εξασφάλιση πρωτογενών πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό, ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια της Κυβέρνησης στη συζήτηση με τους εταίρους. Η μικρή έστω, προβλεπόμενη υποχώρηση του ποσοστού ανεργίας από το 25,5% κατά μέσο όρο που προβλέπεται το 2013 στο 24,5% για το 2014. Ο μικρός περιορισμός του δημοσίου χρέους από το 178,2% του ΑΕΠ που προβλέπεται για το 2013 στο 177,8% του ΑΕΠ.

Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό που για πρώτη φορά τα τελευταία τρία χρόνια δεν ενσωματώνει νέα μέτρα, εάν μόνο εξαιρέσουμε τον ενιαίο φόρο ακινήτων που αντικαθιστά το έκτακτο ειδικό τέλος ακινήτων. Είναι ένας προϋπολογισμός που αντανάκλα τη σιγουριά που δημιουργεί το πρωτογενές πλεόνασμα του προϋπολογισμού του 2013, που φιλοδοξεί να βγάλει τη χώρα στις αγορές.

Σ' αυτήν την προσπάθεια των Ελλήνων η Αντιπολίτευση, κυρίως η Αξιωματική, ήταν και είναι απούσα. Τράπηκε σε φυγή. Δεν έκανε αυτό που της αναλογούσε. Ακολούθησε και ακολουθεί ακόμη -πρόσφατο παράδειγμα η ψήφιση της τροπολογίας για τη μείωση της τιμής των φαρμάκων- την εύκολη, λαϊκίστικη δημιουργία. Ενώ διεκδικεί να είναι πρώτο κόμμα, φέρεται και λειτουργεί ακόμα με τη στολή που φορούσε όταν ήταν 4%. Επιδιώκει μάλλον να επιστρέψει εκεί που ήταν και μάλλον τα καταφέρνει καλά, απ' ό,τι φαίνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από κάθε προσδοκία, ο προϋπολογισμός του 2013 αποδεικνύεται ο προϋπολογισμός του δημοσιονομικού πλεονάσματος. Η Ελλάδα, από χώρα σε κρίση,

μετατρέπεται σε χώρα σε ανάκαμψη. Η ελληνική οικονομία, αργά αλλά σταθερά, αλλάζει πορεία. Εκτιμάται πως το πρωτογενές πλεόνασμα φέτος θα είναι υπερδιπλάσιο από το αντίστοιχο που είχε αποτυπωθεί στο προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2014 πριν από ένα μήνα περίπου και θα φτάσει σύμφωνα με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής στα 812 εκατομμύρια ευρώ. Να σας υπενθυμίσω ότι ο στόχος του Προγράμματος ήταν για μηδενικό πλεόνασμα φέτος, ενώ στο προσχέδιο του προϋπολογισμού υπήρχε πρόβλεψη για 340 εκατομμύρια ευρώ.

Όσοι άσκησαν κριτική και αμφισβήτησαν τις προβλέψεις για το δημοσιονομικό πλεόνασμα διαψεύστηκαν κατά τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο.

Τα ίδια υποστήριξαν και για τον προϋπολογισμό του 2014, πριν από ένα μήνα περίπου, όταν ήρθε το προσχέδιο. Η εκτίμηση και η βεβαιότητά μας είναι ότι και εδώ θα διαψευστούν.

Αυτές οι θετικές ενδείξεις, όμως, δεν μας εφησυχάζουν καθόλου, αλλά μας ενθαρρύνουν ακόμη περισσότερο, για να συνεχίσουμε την προσπάθεια για να βγει η χώρα μας όσο το δυνατόν γρηγορότερα από την κρίση.

Τα χρόνια διαρθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν έχουν αντιμετωπιστεί σε όλο τους το εύρος. Έχουμε δρόμο να διανύσουμε ακόμα. Η δημοσιονομική προσαρμογή, η εξυγίανση και η πειθαρχία, αν και αναγκαία, δεν είναι από μόνα τους ικανά να οδηγήσουν τη χώρα στην έξοδο από την κρίση. Σε αυτό πιστεύω ότι δεν διαφωνεί κανένας μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Γι' αυτό είναι απαραίτητη η συνέχιση της υλοποίησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και των θεσμικών αλλαγών, η γρήγορη προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, η επιτάχυνση των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και του επενδυτικού κλίματος. Απαιτούνται αναπτυξιακές δράσεις που θα συμβάλλουν καθοριστικά στην επαναφορά της πραγματικής οικονομικής δραστηριότητας σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης.

Αυτός είναι ο ορίζοντας προς τον οποίο κινείται η ελληνική οικονομία. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και ο προϋπολογισμός του 2014, ο οποίος θα μας φέρει πιο κοντά στην έξοδο από την κρίση, πιο κοντά στις αγορές, πιο κοντά στην ανάπτυξη. Το 2013 αποτέλεσε έτος καμπίς για την ελληνική οικονομία, καθώς η χώρα μας επιτυγχάνει πρωτογενές δημοσιονομικό πλεόνασμα. Η επιδίωξη ήταν, αφενός να διασφαλιστεί μεσομακροπρόθεσμα η ελληνική οικονομία, να μην ξαναβρεθεί σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό και αφετέρου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την περαιτέρω προώθηση των δημοσιονομικών μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών.

Η συρρίκνωση της φορολογικής βάσης, εξαιτίας της πολυετούς ύφεσης, δεν εμπόδισε την εκτέλεση του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τους στόχους, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών. Τα καθαρά έσοδα εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν φέτος στα 52,518 δισεκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση 1,4% σε σχέση με τα έσοδα του 2012. Η εξέλιξη αυτή αποτυπώνει το γεγονός ότι έχει ελεγχθεί η διαχείριση και έχει προωθηθεί η δημοσιονομική πειθαρχία στο σκέλος των δημοσίων δαπανών.

Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια τα έσοδα σε δημοσιονομική βάση υπερκαλύπτουν του στόχους. Για πρώτη φορά, επίσης, φέτος υπήρχαν στοχευμένες ελαφρύνσεις σε φόρους, όπως είναι η μείωση κατά 15 εκατοστιαίες μονάδες στο έκτακτο ειδικό τέλος ακινήτων και η μείωση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες στο συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας στην εστίαση, που παρά τις περί του αντιθέτου εκτιμήσεις, βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο, μέσα στους στόχους και θα συνεχιστεί.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014 διαμορφώθηκε λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτά τα δεδομένα τα οποία κεφαλαιοποιούν την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος του 2013. Συγχρόνως, ενσωματώνει τις προβλέψεις και τα στοιχεία της μεγάλης εθνικής προσπάθειας για τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών και την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας.

Οι προτεραιότητες της Κυβέρνησης για την υλοποίηση των στόχων της οικονομικής πολιτικής είναι: Πρώτον, η επίτευξη διαχειρίσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων. Δεύτερον, η ανάταξη

της οικονομίας το 2014 και η επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια. Τρίτον, η περαιτέρω ενίσχυση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους. Τέταρτον, η διαμόρφωση των συνθηκών για την έξοδο της χώρας στις αγορές.

Δημιουργούνται έτσι οι προϋποθέσεις επιστροφής της οικονομίας και της κοινωνίας στον ενάρετο κύκλο της ευημερίας, πάντα εντός της Ευρωζώνης. Το πρωτογενές πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης το 2014, σύμφωνα με τους όρους του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 1,6% του ΑΕΠ, έναντι στόχου 1,5% του ΑΕΠ.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Η επίτευξη αυτών των στόχων βασίζεται πάνω σε επτά άξονες:

Πρώτον, στην καλύτερη εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού, οι ευεργετικές επιδράσεις του οποίου τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών έχουν ενσωματωθεί στον προϋπολογισμό του 2014.

Δεύτερον, στις εκτιμήσεις για σταδιακή αύξηση της φορολογικής συμμόρφωσης από το επόμενο έτος.

Τρίτον, στην υλοποίηση ήδη ψηφισμένων πρωτοβουλιών που έχουν περιληφθεί στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Επισημαίνεται ότι σε αυτές δεν συμπεριλαμβάνεται η περικοπή που έχει προβλεφθεί από την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου στους υπηρέτοντες στα Σώματα Ασφαλείας.

Τέταρτον, στην απόδοση δημοσιονομικών παρεμβάσεων, όπως είναι η επιβολή τέλους παραμονής και πλόων, στον φόρο υπεραξίας σύμφωνα με το νέο κώδικα φορολογίας εισοδήματος, στη φορολόγηση αποθεματικών που δεν έχουν φορολογηθεί, στην απόδοση της προσυμπλήρωσης των φορολογικών δηλώσεων των συνταξιούχων.

Πέμπτον, στην υλοποίηση ενός πλέγματος δράσεων με στόχο τη βελτίωση των ισοζυγίων όλων των τομέων της γενικής κυβέρνησης.

Έκτον, στη συνεχή δημοσιονομική προσπάθεια για συγκράτηση και έλεγχο των δαπανών στον τομέα της υγείας.

Έβδομον, στην εφαρμογή ενός προγράμματος διαρθρωτικών δράσεων με στόχο την ενίσχυση των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον προϋπολογισμό που κατατέθηκε για ψήφιση και συζήταμα σήμερα προβλέπεται εκτός των άλλων σημαντική αύξηση των καθαρών εσόδων. Πιο συγκεκριμένα τα έσοδα προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 54,7 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, αυξημένα κατά 4% του ΑΕΠ έναντι του 2013. Η αύξηση αυτή οφείλεται στα εξής:

Πρώτον, στις προβλεπόμενες αυξημένες εισπράξεις των δύο πρώτων μηνών του 2014 κατά 1,15 δισεκατομμύριο ευρώ. Το ποσό αυτό, όμως, αφορά αποπληρωμή υποχρεώσεων του 2013, θα καταγραφεί στο δημοσιονομικό έτος 2013 μετά από τις προβλεπόμενες εθνικοοικονομικές προσαρμογές.

Δεύτερον, στις ευνοϊκότερες μακροοικονομικές προβλέψεις, οι οποίες είναι σημαντικά βελτιωμένες έναντι των προβλέψεων που είχαν ληφθεί υπ' όψιν κατά την κατάρτιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Τρίτον, στην θέσπιση του ενιαίου φόρου ακινήτων, ο οποίος από το 2014 αντικαθιστά το έκτακτο ειδικό τέλος ακινήτων και τον φόρο ακίνητης περιουσίας. Τα συνολικά έσοδα από τον ενιαίο φόρο ακινήτων σε ετήσια βάση εκτιμώνται στα 2.650.000.000, ενώ ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων μειώνεται κατά 75% με στόχο την τόνωση της αγοράς ακινήτων.

Τέταρτον, στα έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ενεργειακών προϊόντων και από τον φόρο προστιθέμενης αξίας πετρελαιοειδών, τα οποία αναμένεται να ανακάμψουν. Στην εξέλιξη αυτή θα συμβάλει η διεύρυνση των κριτηρίων του επιδόματος πετρελαίου θέρμανσης και η αύξηση της επιδότησης ανά λίτρο περίπου κατά 25%, η οποία αναμένεται να οδηγήσει στην αύξηση της κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και ήδη έχουμε τα πρώτα θετικά αποτελέσματα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όμως, κύριε Υπουργέ, παρά τις θετικές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας δεν πρέπει να μας διαφεύγει και να επισημάνουμε τα εξής. Το τεράστιο βάρος αυτής της προσπάθειας

ανέλαβαν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, η μικρομεσαία τάξη. Η φοροδοτική ικανότητα των ανθρώπων αυτών έχει σχεδόν εξαντληθεί. Πρέπει να μπει τέλος στην επιπλέον φορολόγηση.

Η δήλωση του κυρίου Υπουργού των Οικονομικών ότι η Ελλάδα φορολογεί χαμηλότερα από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι εύστοχη, διότι θα έπρεπε να είχαν συγκριθεί και να είχαν συνδυαστεί και με τις κοινωνικές παροχές, αλλά και με τα εισοδήματα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή και άλλες παραμέτρους.

Χρέος μας είναι να δημιουργήσουμε ένα κράτος δικαίου, να εντοπίσουμε τους λεγόμενους στρατηγικούς κακοπληρωτές, αυτούς που πιστεύουν ότι έχουν μόνο δικαιώματα και όχι υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος, αυτούς που ζητούν πάταξη της φοροδιαφυγής, αξιοκρατία και ίση μεταχείριση μόνο για τους άλλους και ποτέ για τον εαυτό τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ ένα λεπτό ανοχή, κυρία Πρόεδρε.

Είναι ηθική και ιστορική υποχρέωσή μας να ανατρέψουμε αυτήν την κατάσταση για να αποκαταστήσουμε τις αδικίες. Να πάρουμε μέτρα για να αποδώσουμε δικαιοσύνη και ισονομία.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, μια εκ βάθρων αναδιάρθρωση και ενίσχυση των φορολογικών υπηρεσιών γίνεται επιτακτική και αναγκαία, για να υλοποιηθεί η φορολογική μεταρρύθμιση που έχουμε ψηφίσει, για να πατάξει τη φοροδιαφυγή και να εισπράξει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο.

Πρωταρχική επιδίωξή μας πρέπει να είναι ο εντοπισμός και η φορολόγηση offshore εταιρειών, η πάταξη του λαθρεμπορίου καυσίμων, των οιοπνευματωδών και των ποτών, ο εντοπισμός της φοροδιαφυγής μέσω συναλλαγών αποδείξεων, μέσω των συναλλαγών μέσω τιμολογίων. Ο ταχύτατος έλεγχος των διάφορων λιστών που κυκλοφορούν, όπως Λαγκάρντ, Λουξεμβούργου που είναι και απαίτηση και επιθυμία της κοινωνίας. Έτσι μόνο θα εμπεδωθεί το περί δικαίου αίσθημα στην κοινωνία.

Έτσι μόνο θα περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή και λαθρεμπόριο που κάθε χρόνο στερούν δισεκατομμύρια ευρώ από τα κρατικά ταμεία. Έτσι θα ανοίξει πολύ πιο εύκολα και γρήγορα ο δρόμος για τη μείωση των φορολογικών συντελεστών που είναι και δέσμευση της κυβέρνησης, πρώτα στις επιχειρήσεις με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας και της ανταγωνιστικότητας και στη συνέχεια στα φυσικά πρόσωπα, ειδικά σε αυτούς που αφορούν τα χαμηλά και μεσαία στρώματα τα οποία μέχρι σήμερα έχουν σγκώσει το μεγαλύτερο βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Επίσης, από το πλεόνασμα των 812 εκατομμυρίων ευρώ του 2013 και το 70%, ύψους περίπου 569 εκατομμυρίων ευρώ, που θα διατεθεί για την ενίσχυση των ασθενέστερων οικονομικά ομάδων πρέπει, κύριε Υπουργέ, να δοθεί προτεραιότητα στους αναφάλιστους υπερήλικες, παλιννοστούντες Πόντιους, Βορειοηπειρώτες, στους ανασφάλιστους συμπολίτες μας, να τους ελαφρύνουμε από τον πόνο που νιώθουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2014 είναι μια πράξη που θα εκπέμψει ηχηρά μηνύματα όχι μόνο προς την ελληνική κοινωνία αλλά και προς τη διεθνή κοινότητα και τους θεσμικούς μας εταίρους, ιδιαίτερα στους θεσμικούς μας εταίρους που είναι δύσπιστοι και αναζητούν πάντα ορισμένα εύκολα προσχήματα για να μας πιέσουν περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε. **ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ:** Ο προϋπολογισμός για τον οποίο έχω την τιμή να είμαι ένας από τους ειδικούς αγορητές αποτελεί μια μεγάλη εθνική προσπάθεια. Βελτιώνει κρίσιμους δείκτες της οικονομίας, στηρίζεται σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις, δημιουργεί ελπίδα. Τονώνει την αισιοδοξία και τις προοπτικές της πατρίδας μας.

Με αυτές, λοιπόν, τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να στηρίξουμε όλοι τον προϋπολογισμό του 2014.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη από το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ.
ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση κατέθεσε την εισηγητική έκθεση Προϋπολογισμού 2014 σε συνθήκες χτισίματος γραμμών Μαζινό απέναντι στην τρόικα, δηλαδή οχυρών καταδικασμένων να πέσουν χωρίς μάχη εν μέσω διλημμάτων, όπως αυτό από αξιωματούχο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας: «Η πλειστηριασμούς τώρα ή κούρεμα των καταθέσεων μετά το καλοκαίρι.»

Ταυτόχρονα, μας αναγκάζει να συζητήσουμε ένα σχέδιο προϋπολογισμού που δεν υπάρχει ούτε καν στα χαρτιά, καθώς η τρόικα δεν έχει συμφωνήσει ακόμα για το ύψος και τα μέτρα του λεγόμενου δημοσιονομικού και του χρηματοδοτικού κενού 2014-2016.

Γι' αυτό ο ανταποκριτής της «Καθημερινής» στις Βρυξέλλες σημειώνει στην προσωπική του ιστοσελίδα: «Τα νούμερα που δίνει η Αθήνα θεωρούνται στις Βρυξέλλες βγαλμένα από τον "Άρχοντα των δακτυλιδιών" ή κάποιο άλλο έργο επιστημονικής φαντασίας».

Τα παραπάνω σημαίνουν πως στη συνέχεια θα ψηφιστεί και δεύτερος, συμπληρωματικός προϋπολογισμός και ότι θα μείνει σε εκκρεμότητα η μεγάλη συζήτηση για το χρέος. Η πρόταση προϋπολογισμού ωστόσο είναι επαρκώς καταστροφική, ώστε να προϊδεάζει και για τα έξτρα.

Έχοντας διαλύσει τη ζωή της μεγάλης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας, με τον προτεινόμενο προϋπολογισμό σκοπεύουν να αφαιρέσουν από την οικονομία το 2014 άλλα 5,3 δισεκατομμύρια ευρώ επιπρόσθετα στα 10,9 δισεκατομμύρια που αφαιρέσαν το 2013.

Έτσι, μπορεί το έλλειμμα να έχει μειωθεί κατά 31,8 δισεκατομμύρια κατά την πενταετία 2010-2014, ο λογαριασμός όμως περικοπής δαπανών και αύξησης της φορολογίας, που έχει σταλθεί στα σπίτια των ανθρώπων για το ίδιο διάστημα, είναι το θηριώδες ποσό των 62,9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Με άλλα λόγια, χάρη στη μνημονιακή πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης, οι κυβερνήσεις της τελευταίας τετραετίας καταφέραν να χάσουν διαχρονικά, στη «μαύρη τρύπα» της ύφεσης και του χρέους, τα μισά απ' όσα αφαιρέσαν από τις τσέπες του ελληνικού λαού.

Για το 2014 προς το παρόν περικόπτονται 2,9 δισεκατομμύρια παραπέρα δαπάνες. Από αυτές, τα 2,7 δισεκατομμύρια είναι «κοινωνικού κράτους», κρίσιμες ως αντίβαρο της κρίσης στους ήδη εξαιρετικά υποβαθμισμένους τομείς της παιδείας, που την έχετε κυριολεκτικά «ξεπατώσει» σε όλες τις βαθμίδες της φέτος, της κοινωνικής ασφάλισης, όπου η χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων μειώνεται κατά 16,5% με αποτέλεσμα να εμφανίζεται έλλειμμα 800 εκατομμυρίων ευρώ, που αργά ή γρήγορα θα καταλήξει σε νέο ψαλίδι στις συντάξεις, των προνοιακών επιδομάτων και της υγείας.

Είναι προφανές ότι θεωρείτε πολυτέλεια τις δαπάνες των νοσοκομείων, της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του ΕΟΠΥΥ, που πρακτικά τον διαλύετε απολύοντας και τους γιατρούς του αλλά και του φάρμακου σε συνθήκες 3 εκατομμυρίων ανασφάλιστων και βαθιάς ανθρωπιστικής κρίσης.

Σε πρόσφατη έκθεσή του για την υγεία ο ΟΟΣΑ διαπιστώνει ότι στην Ελλάδα από την επιτυχία του στόχου μείωσης των δαπανών υγείας πλήττονται τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα και αποσασθώνεται το δίκτυο κοινωνικής προστασίας, με μακροπρόθεσμες επιπτώσεις και για το προσδόκιμο ζωής.

Οι υπόλοιπες είναι περικοπές αναπτυξιακών δαπανών του, εξαιρετικά ισχνού, Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο κατά τη διετία 2013-2014 κουρεύτηκε παραπέρα κατά άλλα 500 εκατομμύρια σε μία Ελλάδα 1,5 εκατομμυρίου ανέργων.

Όσο για την αύξηση της φορολογίας κατά 2,3 δισεκατομμύρια, αυτή στηρίζεται στην αύξηση των άμεσων φόρων λόγω της κατάργησης του γενικού αφορολόγητου και του ειδικού για τα παιδιά και της φορολόγησης από το πρώτο ευρώ ελεύθερων επαγγελματιών, ατομικών επιχειρήσεων και αγροτών ενώ ταυτόχρονα ο φόρος επί των ακινήτων αυξάνεται κατά 40%, διευρύνεται αφάνταστα, ώστε να αγκαλιάσει χωρίς αφορολόγητο όριο την ευρύτατη μικρή ιδιοκτησία, και γίνεται ουσιαστικά δημοτικός.

Η βασική διαφορά, όμως, του προτεινόμενου προϋπολογισμού

από προηγούμενους είναι η εισαγωγή με τυμπανοκρουσίες της νέας μεγάλης ιδέας του έθνους, του πρωτογενούς πλεονάσματος ως προϋπόθεσης επανόδου της χώρας σε τροχιά ανάκαμψης και εξόδου από τα μνημόνια, στην προοπτική της βασικής πρόβλεψης ότι: Το 2014 η ελληνική οικονομία θα περάσει για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια ύφεσης και απώλειας του 1/4 του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της σε οριακή ανάπτυξη +0,6%, δηλαδή θα διανύσει μία απόσταση 4,5 ποσοστιαίων μονάδων από την προβλεπόμενη για το 2013 ύφεση -4% και θα εμφανίσει «πρωτογενές πλεόνασμα» φέτος, μία χρονιά πριν αρχίσει η παρέλαση των πλεονασμάτων, που αυξάνονται στο μεσοπρόθεσμο με μία περίεργη αριθμητική πρόοδο.

Σε αυτά τα δύο θέματα φαίνεται να υπάρχει, κατ' αρχάς, συμφωνία Κυβέρνησης και τρόικας. Ωστόσο, ο ΟΟΣΑ υποστηρίζει ότι θα συνεχιστεί μία ύφεση -0,4% και το 2014. Και η πρόβλεψη αυτή βρίσκεται σε συμφωνία με ανάλογες πρόσφατες εκτιμήσεις των βασικών γερμανικών οικονομικών ινστιτούτων για ύφεση από -1,5% έως -0,5% κατά περίπτωση.

Πού στηρίζετε την αισιοδοξία σας για οριακή έστω ανάπτυξη; Ως ατμομηχανές ανάπτυξης «εμφανίζονται οι κλασικές του, πλήρως αποτυχημένου, εξωστρεφούς μοντέλου, στο οποίο θα κατέληγε η ελληνική οικονομία αναμορφούμενη μέσω της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης, αφού πρώτα «πιάναμε πάτο» μέσω της ύφεσης, της ανεργίας και της πλήρους διάλυσης των εργασιακών σχέσεων.

Πρώτον, οι άμεσες ιδιωτικές επενδύσεις. Παρά τα διαχρονικά πρωθυπουργικά ταξίδια όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, με πενιχρά αποτελέσματα επί επτά χρόνια τώρα, καλούνται να κάνουν μέσα σε ένα χρόνο με μαγικό τρόπο ένα άλμα αύξησης από τα 11,2%, για να περάσουν από τη μείωσή τους φέτος κατά -5,9% σε αύξηση +5,3% το 2014.

Δεύτερον, οι εξαγωγές. Εξετάζοντάς τες -χωρίς τα πετρελαιοειδή- στο διάστημα 2007-2012 υπάρχει μείωση του παγκόσμιου μεριδίου της Ελλάδας κατά 26,7%, ενώ κατά τη διετία 2012-2013 μειώθηκαν κατά 2,3%.

Τρίτον, η επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων μιας δημόσιας περιουσίας, που πριν από την κρίση τη διατιμούσαν σε 220 έως 250 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο αρχικό μεσοπρόθεσμο του 2011 η τρόικα και η τότε κυβέρνηση έθεταν στόχο είσπραξης 50 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2016, για να εκπέσουν στο περσινο μεσοπρόθεσμο στα 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Με στόχο για τη διετία 2012-2013 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 1 δισεκατομμύριο, ως εκτός πραγματικότητας για φέτος, πέρασε ήδη στο πρόγραμμα του 2014, ενώ οι συνολικές εισπράξεις -εισπράξεις λέω, όχι ξεπούλημα, πωλήσεις- δεν φαίνεται ότι θα κλείσουν πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ ένα πραγματικό ξεπούλημα.

Βεβαίως, χρειάζεται κάπως διεστραμμένη σκέψη για να συγκαταλέγεις τους παράγοντες ανάπτυξης στις ιδιωτικοποιήσεις, όταν το όποιο αντίτιμο εκποίησης τους πάει κατευθείαν στο χρέος, ενώ το ελληνικό δημόσιο χάνει τα μερίσματα «μηχανών που βγάζουν λεφτά» στην κορυφή της λίστας των πιο κερδοφόρων ελληνικών επιχειρήσεων, παραδείγματος χάριν ΟΠΑΠ, ΕΛΠΕ, ΔΕΗ και ΛΑΓΗΕ, ΔΕΣΦΑ, «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ΕΥΔΑΠ.

Υπάρχει και η κωδικοποιημένη εμπειρία των πρώην δημόσιων επιχειρήσεων του, ιδιωτικοποιημένου ήδη κατά τα 2/3, από τη δεκαετία του '90, δημόσιου επιχειρηματικού τομέα: Ελάχιστες νέες επενδύσεις, ευρεία αποσπένδυση με πώληση θυγατρικών και ακίνησης περιουσίας, δραστική μείωση των υπαρχόντων θέσεων εργασίας και αύξηση των τιμολογίων τους. Με την επανακρατικοποίησή τους -καθώς οι βασικότερες προορίζονται για πώληση σε κρατικές επιχειρήσεις της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Κίνας- η Ελλάδα χάνει τα βασικά εργαλεία για άσκηση κρατικής πολιτικής παραγωγικής ανασυγκρότησης. Αυτός είναι, πέρα από όλους τους άλλους, και από το 2014, καθώς οι ανακεφαλαιοποιήσεις για να μπει όσο γίνεται πιο γρήγορα τέρμα στη διακυβέρνησή σας και στα μνημόνια.

Αποτελεί βέβαια γρίφο, πώς μπορεί να υπάρξει ανάκαμψη χωρίς ρευστότητα. Με την πιστωτική ασφυξία φέτος γύρω στο -3,5%, με «μια απ' τα ίδια» και για το 2014, καθώς οι ανακεφαλαιοποιήμένες με λεφτά του ελληνικού λαού τράπεζες, κατ' επιταγή

της τρόικας, λόγω των «κόκκινων δανείων», θα συνεχίσουν την πολιτική της αρνητικής πιστωτικής επέκτασης, με αποτέλεσμα να χαντακώνονται και του χρόνου όσες έχουν μείνει από τις υγιείς μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Γενικά, για να αποκτήσουν με σταθερότητα θετικό πρόσημο εξαγωγές και επενδύσεις, χρειάζεται άνοδος της διεθνούς οικονομίας, αντί για την αναμικτή οικονομική δραστηριότητα στην Ευρωζώνη και τη γενικότερη παγκόσμια αβεβαιότητα. Και, βέβαια, δεν μπορεί να συμβεί αυτό που υποστηρίζει η Γερμανία, το κάθε κράτος να είναι ανταγωνιστικό απέναντι σε κάθε άλλο. Επιπλέον, όσο πιο «εξωστρεφές» είναι το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης, δηλαδή όσο λιγότερο στηρίζεται στην εσωτερική κατανάλωση και αγορά -που σ' εμάς έχουν καταρρεύσει- τόσο πιο εκτεθειμένο είναι στους διεθνείς ανέμους.

Σχετικά με το «πρωτογενές πλεόνασμα».

Κατ' αρχάς για το τρέχον έτος, που από στόχο 0 έχει αναβαθμιστεί στα 812 εκατομμύρια ευρώ, ακόμα και στην περίπτωση που προκύπτει με όρους πραγματικότητας και όχι «δημιουργικής λογιστικής», θα πρόκειται για πλεόνασμα φτώχειας και δυστυχίας, καθώς αντλείται κατ' ευθείαν από το έλλειμμα στις τσέπες του εργαζόμενου λαού και στηρίζεται στη διάλυση της ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων.

Εξάλλου, για να εμφανιστεί το 2014 το προβλεπόμενο πλεόνασμα 1,5% του ΑΕΠ ή 3 δισεκατομμύρια ευρώ, απαιτούνται ήδη στο παρόν νομοσχέδιο πρόσθετα μέτρα 5,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, προσαυξημένα κατά το ποσό του όποιου δημοσιονομικού κενού του 2014. Άρα, για τι είδους πλεόνασμα πραγματικά μιλάμε;

Έτσι όπως είναι σχεδιασμένο από τρόικα και Κυβέρνηση, δεν αποτελεί μηχανισμό αναδιανομής εισοδήματος υπέρ των συντάξεων, των μισθών και των κοινωνικών αναγκών. Αντίθετα, αναδιανέμει εισόδημα από τους «κάτω», στους «πάνω» και στους «έξω», καθώς και το σύνολό του προορίζεται για την πληρωμή τοκοχρεολυσίων των δανειστών.

Εκεί θα πηγαίνει επιπρόσθετα και το 30% τυχόν υπέρβασης του στόχου, δηλαδή εφόσον προκύπτει μεγαλύτερο αποτέλεσμα. Το φετινό, όμως, πλεόνασμα για μια και μοναδική φορά έχει μια λειτουργία σχεδόν μαγική. Επειδή η πρόβλεψη μόνο για το 2013 είναι για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, θα αποτελέσει ολόκληρο υπέρβαση στόχου. Γι' αυτό και το 70% θα μπορούσε όντως να αναδιανεμηθεί με την άδεια της τρόικας. Αυτό βέβαια δεν πρόκειται να ξανασυμβεί, καθώς είναι λίγο δύσκολο να φανταστούμε ότι θα έχουμε υπέρβαση, έστω και 1 ευρώ, πάνω από τα 3, τα 6 ή και τα 9 δισεκατομμύρια του προγραμματισμένου στόχου για πλεόνασμα τα τρία επόμενα χρόνια.

Καταλαβαίνουμε έτσι, επίσης, γιατί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, που ξέρει πολύ καλύτερα από εμάς, μιας κι αυτός το έχει υπογράψει, ότι ολόκληρο το πλεόνασμα πάει στο χρέος, επαναλαμβάνει συνεχώς ότι το 70% του πλεονάσματος θα διανεμηθεί του χρόνου στο λαό. Σας αρκεί ότι η μοναδική χρονιά που αυτό είναι πιθανό να γίνει είναι το 2014, χρονιά διπλών, μπορεί και τριπλών εκλογών.

Πέρα απ' αυτά, κάθε δημοσιονομικό πλεόνασμα βαθιάει την ύφεση και αυξάνει την ανεργία, εκτός αν ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας είναι υψηλότερος απ' αυτό. Πράγμα που απαιτεί ρυθμούς ανάπτυξης μεγαλύτερους από 4,5% τα επόμενα χρόνια. Αυτό κι αν είναι επιστημονική φαντασία!

Με αυτόν τον προϋπολογισμό η Κυβέρνηση «κλείνει τα μάτια» προκειμένου να αποφύγει να τοποθετηθεί για το θηριώδες και μη βιώσιμο δημόσιο χρέος, που ρούφηξε στη «μαύρη τρύπα» του, την τετραετία 2010-2013, σχεδόν ολόκληρο το ποσό των δυο δανειακών συμβάσεων των μηνονίων 210,2 δισεκατομμύρια σε σύνολο 219 που θα έπρεπε να τα πάρει μέχρι το τέλος του χρόνου, αν παίρναμε και το 1 δισεκατομμύριο. Με μόλις 7,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή λιγότερα από 2 δισεκατομμύρια το χρόνο, να έχουν διοχετευθεί στο πρωτογενές έλλειμμα του προϋπολογισμού. Ενώ αφομοίωσε ταυτόχρονα, χωρίς να αφήσει ιδιαίτερα ίχνη, δυο κουρέματα χρέους το 2012, το PSI, στο οποίο κουρέψαμε κυρίως τον εαυτό μας και είναι σαν να πυροβολήσαμε το πόδι μας, και το buy-back. Όπως λέει και ο ποιητής: «Σπείρατε μελάνι και θερίσατε νούμερα». Εδώ, όμως, πρόκειται

κυριολεκτικά για αίμα.

Μετά απ' όλα αυτά, το χρέος, που το 2010 μπαίνοντας στο μηνόμιο ήταν 328,6 δισεκατομμύρια ή 142,8% ως ποσοστό του ΑΕΠ, έχει εκτοξευθεί και πάλι σε ύψος 32 ποσοστιαίων μονάδων παραπάνω απ' ό,τι το 2010, στο 175,5%. Ενώ σε απόλυτα νούμερα έχει μειωθεί μόλις στα 321 δισεκατομμύρια, δηλαδή 7,6 δισεκατομμύρια όλα-όλα λιγότερο. Είναι πραγματικά, δηλαδή, «απύθμενο».

Εννοείται ότι δεν πρόκειται να ανακαλύψει ποτέ κανείς ίχνος από το 1,5 δισεκατομμύριο των ιδιωτικοποιήσεων στον ειδικό λογαριασμό των δανειστών, που όμως αφορά το κυριολεκτικό ξεπούλημα του ΟΠΑΠ, των κρατικών λαχείων, της ΔΕΣΦΑ, του GOLDEN HALL, είκοσι οκτώ κεντρικών δημόσιων κτηρίων, Υπουργείων και άλλων, της ΓΑΔΑ κ.λπ..

Ούτε υπάρχει καλύτερη απόδειξη για το «απύθμενο» του χρέους, από το ότι η πρόβλεψη για το συνολικό χρέος στον προϋπολογισμό του 2014 είναι ότι, αφού καταπιεί 25 δισεκατομμύρια χρεολύσια, προβλέπεται να μειωθεί όλο κι όλο κατά 1 δισεκατομμύριο. Έτσι καταλαβαίνουμε και τη διόρθωση της προχθεσινής έκθεσης του ΟΟΣΑ, που πρόσθεσε ούτε λίγο ούτε πολύ πάνω από 30 ποσοστιαίες μονάδες στην πρόβλεψη του ΔΝΤ για το χρέος το έτος 2020, ανεβάζοντάς το στο 158%.

Αντιμέτωπη με τον κυκεώνα του χρέους, η Κυβέρνηση δεν τολμά να συνταχθεί με την άποψη, στο πλαίσιο της ενδοτροϊκανής σύγκρουσης, για κούρεμα. Υιοθετεί, αντίθετα, την πολιτική προσέγγιση της γερμανικής οικονομικής πολιτικής, της Κομισιόν και της ΕΚΤ, την αποκαλούμενη «no casualties», δηλαδή όχι απώλειες για τα κράτη-μέλη δανειστές και την ΕΚΤ, που προβλέπει «ελάφρυνση» του χρέους με επιμήκυνσή του κατά τριάντα - πενήντα χρόνια μέσω swap και μείωση των επιτοκίων κοντά στο 0% και την εξυπηρέτησή του μέσω ενός συνδυασμού μειωμένων τοκοχρεολυσίων, υψηλών και υφεσιακών επησίων πρωτογενών πλεονασμάτων και ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας.

Από εδώ και πέρα οι αντιλήψεις τρόικας και Κυβέρνησης χωρίζουν. Η Κυβέρνηση θέλει επιστροφή στις αγορές για τα «συμπληρωματικά» μες στο 2014 -με τι επιτόκιο αλήθεια;- ενώ το ευρωπαϊκό μέρος της τρόικας κλείνει προς τρίτο μηνόμιο με μικρή δανειακή σύμβαση που θα επιστρέψει ολόκληρη στους ιδιους.

Είτε έτσι είτε αλλιώς, αυτά σημαίνουν ότι ΕΕ και ΕΚΤ -και από κοντά η ελληνική Κυβέρνηση- περνούν σε άλλα κριτήρια αντιμετώπισης του χρέους, από τη βιωσιμότητα στην «εξυπηρετησιμότητα». Και έτσι ένα μη βιώσιμο χρέος δεν θα απασχολεί πλέον ως τέτοιο, εφόσον μπορούν να πληρώνονται τα τοκοχρεολύσια με οποιαδήποτε θυσία και οποιοδήποτε κόστος.

Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται ποτέ να καταφέρει ξανά να σταθεί στα πόδια της, όσα χρόνια και αν περάσουν, αν δεν ανατρέψει και μάλιστα σήμερα -όχι όταν θα είναι πολύ αργά- αυτήν την πολιτική. Μιλάμε για βαθιά μέσα στο χρόνο. Όπως επιβεβαιώσε, απαντώντας στην ερώτησή μου, ο κ. Όλι Ρεν, για όσο χρονικό διάστημα χρειαστεί μέχρι να αποπληρωθεί το 75% του ευρωπαϊκού χρέους που χρωστάμε δηλαδή τόσο πιο βαθιά μετά το μέσο του 21^{ου} αιώνα όσο πιο μεγάλη θα είναι η επιμήκυνση του χρέους σύμφωνα με τον δεύτερο ευρωπαϊκό Κανονισμό του λεγόμενου «two pack», όλες οι χώρες που βρίσκονταν σε μηνόμιο τον Μάιο του 2013, όταν βγουν από το σχετικό καθεστώς θα παραμείνουν σε καθεστώς μεταμνημονιακής ενισχυμένης εποπτείας, φτυστό με το σημερινό, με την τρόικα να συνεχίζει τις επισκέψεις της κυριολεκτικά στον «αιώνα των αιώνων».

Το συμπέρασμά μου είναι το εξής και κλείνω με αυτό: Οποιαδήποτε αφετηρία επιδίωξης μιας πολιτικής για την ανακούφιση των άνηγων και εργαζόμενων ανθρώπων που υποφέρουν, ανακοπής της μετανάστευσης των νέων, ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης προϋποθέτει απαλλαγή από τα μηνόμια και δραστικό κούρεμα του χρέους, moratorium τόκων και πληρωμή με ρήτρα ανάπτυξης για την Ελλάδα αλλά και για τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μη βιώσιμο χρέος.

Το χρωστάμε αυτό πριν απ' όλα στους αγέννητους ανθρώπους που σε διαφορετική περίπτωση θα έχουν χάσει τη ζωή που ακόμη δεν έχουν αποκτήσει σε μία κυριολεκτική αποικία χρέους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Βαλαβάνη.

Ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος, ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού, σε οποιοσδήποτε συνθήκες, αποτελεί έτσι κι αλλιώς μία κρίσιμη και κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Εκείνο όμως που κατά κύριο λόγο χαρακτηρίζει τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2014 είναι ο στόχος για επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος, οι προϋποθέσεις και οι δεσμεύσεις για την υλοποίησή του, καθώς και τα νέα δεδομένα που αυτός δημιουργεί.

Θέλω να πω εισαγωγικά απευθυνόμενος σε όσους επιφέρονται για το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 και τον στόχο για την αύξησή του το 2014, χάρις στις αποφάσεις που πάρθηκαν -όπως λένε- από το καλοκαίρι του 2012, όταν παρέλαβαν χάος, όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ότι κάνουν λάθος και αδικούν μια μεγάλη προσπάθεια που ξεκίνησε το 2010 από το ΠΑΣΟΚ.

Το λέω αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί για τις αποφάσεις που πάρθηκαν ΤΟ 2010, έχει γίνει πολύ μεγάλη κριτική για την πολιτική τους διαχείριση και για τον τρόπο που πάρθηκαν. Όμως, με την όποια κριτική μπορεί να ασκηθεί, το αποτέλεσμα που έχουμε σήμερα δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί, αν δεν είχαμε πάρει αυτές τις αποφάσεις τότε, αν δεν είχαμε μπει σε ένα δρόμο αιματηρών θυσιών, ώστε με τους κόπους του ελληνικού λαού να φτάσουμε σήμερα ως εδώ. Γιατί, αν δείτε την απόσταση που διανύσαμε από τα ελλείμματα του 2009 -τότε ήταν το χάος- μέχρι το πλεόνασμα του 2013, θα διαπιστώσετε ότι πρόκειται για μία πρωτοφανή τεράστια σημαντική απόσταση, που δεν έχει κάνει κανένα σύγχρονο κράτος του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου.

Είναι μία απόσταση που διανύθηκε επειδή εμείς πήραμε την πρωτοβουλία, όταν η Ευρώπη ήταν αμήχανη, συντηρητική και θεωρούσε ότι το πρόβλημα ήταν μόνο της Ελλάδας, ήταν μόνο ένα δημοσιονομικό πρόβλημα, που θα το αντιμετωπίζαμε σύντομα με περιστολή δαπανών και αύξηση εσόδων.

Έκαναν, όπως εμείς και αυτοί, λάθος εκτίμηση του μεγέθους της κρίσης, των επιπτώσεων των μέτρων, με αποτέλεσμα να οξυνθεί η ύφεση, να πολλαπλασιαστούν τα προβλήματα και αυτό να οδηγήσει στην συνεχή ανάγκη λήψης νέων μέτρων.

Πάλι, με δικές μας πρωτοβουλίες, πήγαμε το Φεβρουάριο του 2012 στο μεγαλύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα που υπήρξε ποτέ για τη χώρα μας και την περικοπή μεγάλου μέρους του δημόσιου χρέους, προσπάθεια που συνεχίστηκε από την παρούσα Κυβέρνηση με τις αποφάσεις του Δεκεμβρίου του 2012.

Είμαι υποχρεωμένος να τα θυμίσω αυτά, γιατί σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε ένα διαφορετικό τοπίο. Λένε μερικοί ότι έχουμε διανύσει τα τρία τέταρτα της απόστασης, άλλοι λένε ότι περάσαμε τον κάβο, εγώ λέω ότι βρισκόμαστε σε ένα πολύ διαφορετικό τοπίο.

Αυτό είναι μία καινούργια πραγματικότητα, δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανένας. Έχει επιτευχθεί μια δημοσιονομική εξυγίανση, σε συνθήκες ύφεσης, βεβαίως, με δραματικές επιπτώσεις στο βιοτικό επίπεδο και στα εισοδήματα μισθωτών και συνταξιούχων αλλά η βάση με την οποία θα συζητήσουμε για το μέλλον της χώρας, από εδώ και πέρα, είναι εντελώς διαφορετική και αυτό μας αφορά όλους όσους διεκδικούν τον οριστικό απεγκλωβισμό της Ελλάδας από το μνημόνιο και τις δανειακές συμβάσεις.

Εμείς έχουμε υποστηρίξει ένα δρόμο που διασφαλίζει ότι δεν θα πάνε χαμένοι οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού, άλλοι υποστηρίζουν ότι έχουν άλλο δρόμο. Το νέο δεδομένο, όμως, είναι εκείνο που θα καθορίσει στην πολιτική συζήτηση και θα οδηγήσει στη λήψη των όποιων αποφάσεων αφορούν το πλεόνασμα και το πώς θα το διαχειριστούμε.

Το άλλο μεγάλο ζήτημα, στη βάση πάλι αυτών των νέων δεδομένων, είναι το πώς θα διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα του χρέους και πώς θα υλοποιήσουμε το σχέδιο της παραγωγικής και οικονομικής ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας για να πάμε σε βιώσιμη και σταθερή ανάπτυξη.

Για εμάς, λοιπόν, που υποστήκαμε το κόστος της λήψης των

αποφάσεων και των επιπτώσεων των μέτρων, η αντιπαράθεση με κύριους άξονες από τη μία μεριά το μηδενισμό, την άρνηση και την καταστροφολογία και από την άλλη την οικειοποίηση των αποτελεσμάτων και το success story, αδικεί πάνω από όλα τους Έλληνες πολίτες, που σήκωσαν το βάρος αυτής της προσπάθειας και θολώνει το τοπίο για τις ευθύνες όλων μας μπροστά στις αποφάσεις, που πρέπει να παρθούν την άνοιξη του 2014 για την οριστική διευθέτηση του χρέους και τη μελλοντική πορεία της χώρας.

Εισαγωγικά, λοιπόν, ήθελα να κάνω αυτά τα σχόλια για να έρθω τώρα στα στοιχεία του προϋπολογισμού.

Πάντα, αγαπητοί συνάδελφοι, το πλεόνασμα ήταν μία σχέση εσόδων και δαπανών. Το πλεόνασμα είναι αυτοτελές μέγεθος, αριθμητικό από μόνο του, αλλά είναι πάντα και σχετικό με το ΑΕΠ. Δυστυχώς, το ΑΕΠ, σήμερα, στα 183 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου είναι στο επίπεδο αρκετών ετών πίσω, ως αποτέλεσμα της ύφεσης από το 2008 και μετά.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό και στα όρια των δημοσιονομικών μέτρων και της δημοσιονομικής εξυγίανσης, ο προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση εσόδων κατά 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ και μείωση δαπανών κατά 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ, έτσι ώστε να επιτύχει το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2014 2,9 δισεκατομμύρια ή το 1,6% του ΑΕΠ. Τα έσοδα, συγκεκριμένα, θα διαμορφωθούν στα 52 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 51 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013, από τα οποία τα φορολογικά είναι 45,6 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 44,4 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013, μια αύξηση 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ, ενώ οι δαπάνες θα διαμορφωθούν στα 49,4 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 52,6 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013, μειωμένες κατά 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μια περαιτέρω ανάλυση των μεγεθών των εσόδων και των δαπανών μας υποχρεώνει να πούμε ότι η κύρια αύξηση των εσόδων προέρχεται από το φόρο εισοδήματος, αυξημένος στα 12,9 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 11,5 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013 και τον αυξημένο φόρο περιουσίας σε 3,9 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 2,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, με σταθερά τα έσοδα από την έμμεση φορολογία στα 24 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, η ανάλυση των αριθμών μας δείχνει ότι για τους μισθούς και συντάξεις έχουμε ακριβώς το ίδιο ποσό, όπως και πέρυσι, ήτοι 17,7 δισεκατομμύρια ευρώ, έχουμε μία σημαντική μείωση των καταναλωτικών δαπανών στα 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ από 2,3 πέρυσι και έχουμε, επίσης, μία μείωση των μεταβιβαστικών πληρωμών από 17 δισεκατομμύρια ευρώ του 2013 σε 13,9, όπως και μία μείωση των τόκων στα 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ από 12 το 2013, δηλαδή κατά 50%. Στις μειώσεις των δαπανών μεγαλύτερη κατανομή έχει η υγεία με μείωση στα 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ από 5,4 το 2013, δηλαδή κατά 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ και η ασφάλιση από 12,2 δισεκατομμύρια ευρώ στα 10,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν μιλάμε για αυξήσεις φόρων και μειώσεις των δαπανών πάντα προκαλείται φόβος για τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν, αποτελούν δε εύκολο σημείο κριτικής και καλλιέργειας αυτού του φόβου και του κλίματος ανασφάλειας των πολιτών, που έτσι και αλλιώς δοκιμάζονται. Δεν χρειάζεται να τους φοβίσουμε άλλο.

Είμαστε υποχρεωμένοι, κατά συνέπεια, να προσεγγίσουμε την εξέλιξη αυτών των μεγεθών και να κάνουμε μία σχετική ανάλυση.

Ήθελα, όμως, να σημειώσω προκαταβολικά και απευθύνομαι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, κυρίες, όμως, στην Αριστερά -και μίλησε ο κ. Τσακαλώτος, για αυτό, ότι σύμφωνα με όλες τις μελέτες και τις στατιστικές, τα φορολογικά έσοδα στην Ελλάδα ήταν πάντα πολύ μικρότερα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, από το μέσο όρο όλης της Ευρώπης. Η Ελλάδα υστερούσε, τουλάχιστον, κατά πέντε μονάδες, δηλαδή, ο μέσος όρος των φορολογικών εσόδων ήταν γύρω στο 40% - 41% του ΑΕΠ στην Ε.Ε., και εμείς είχαμε γύρω στο 35%.

Αυτό δεν είναι κάτι νέο, ούτε οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν υπερφορολογούνται οι συνεπείς Έλληνες φορολογούμενοι ή τουλάχιστον εκείνοι που δεν μπορούν να αποκρύψουν τα εισοδήματά τους.

Έγκριτοι οικονομολόγοι και αναλυτές έχουν μιλήσει τα προ-

ηγούμενα χρόνια για το μεγάλο εύρος της φοροδιαφυγής στη χώρα μας, την οποία την υπολόγιζαν με κάποιες μεθόδους βασισμένες στα εθνικολογιστικά σχέδια.

Το θέμα, λοιπόν, που έπρεπε να συζητούμε είναι πώς η ανταγωνιστική επιλογή για συνεισφορά στα βάρη όλων των Ελλήνων, ανάλογα τις δυνατότητές τους, θα επιτευχθεί με διεύρυνση της φορολογικής βάσης, με πάταξη της φοροδιαφυγής, με δικαιότερη κατανομή των βαρών και όχι να κλείνουμε πονηρά το μάτι στους φοροφυγάδες και, κυρίως, σε αυτούς που απέκτησαν εισοδήματα και περιουσίες, χωρίς ποτέ να έχουν συνεισφέρει αυτό που τους αναλογεί, έτσι ώστε να μειώσουμε τη φορολογική επιβάρυνση σε αυτούς που, δυστυχώς, υπερφορολογούνται, γιατί οι άλλοι δεν πληρώνουν.

Είμαι υποχρεωμένος να την κάνω αυτήν την παρατήρηση, γιατί με αφορμή τον προϋπολογισμό, αλλά και τη συζήτηση για το φόρο στην περιουσία, πάρα πολλοί από όλες τις πτέρυγες μιλούν με έναν τρόπο που προσβάλλει τη στοιχειώδη κοινή λογική. Δηλαδή, στην Ελλάδα, ο Έλληνας πολίτης –σε μια περίοδο που προσπαθούμε να σταθούμε στα πόδια μας- θα πρέπει να πληρώνει λιγότερους φόρους στην περιουσία απ' ό,τι πληρώνει ένας μέσος Ευρωπαίος πολίτης; Πόσο πρέπει να είναι αυτό το βάρος; Να είναι 0,5%; Θα είναι 3 τοις χιλίοις; Θα είναι 2 τοις χιλίοις; Να συμφωνήσουμε, όμως και ποιο θα είναι το ποσό που θα είναι απαλλασσόμενο. Το να λέει κάποιος ότι δεν πρέπει να πληρώνει κανένας αυτό δεν μπορεί να το δεχτώ.

Κατά συνέπεια, είναι πιστεύω λογικό να εξηγήσουμε την αύξηση των φορολογικών εσόδων από την περιουσία σε σχέση με τις καταβολές των δόσεων, θα πληρωθούν δόσεις από 1-1-2014 μέχρι τον Μάιο μήνα και αφορούν το προηγούμενο έτος, αλλά όχι σε σχέδιο που έχουμε παρουσιάσει για τη φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας, το οποίο είναι πιο δίκαιο από το σύστημα που ισχύει μέχρι σήμερα, διότι φορολογεί την μεγάλη ακίνητη περιουσία προοδευτικά, διευρύνει τη φορολογητέα βάση αθροιστικά προβλέπει λιγότερα έσοδα κάνει και λαμβάνει υπ' όψιν τη φοροδοτική ικανότητα των αδύναμων συμπολιτών μας.

Επίσης, σε ό,τι αφορά στη φορολογία του εισοδήματος, η αύξηση της δεν προβλέπεται από νέα μέτρα αλλά από την υλοποίηση των ήδη ψηφισμένων, καθώς και από την πάταξη της φοροδιαφυγής, εκεί δηλαδή που πρέπει να γίνει η μεγάλη προσπάθεια.

Για την ώρα, που ο φιλότιμος και ο έντιμος Έλληνας φορολογούμενος πάει στο δημόσιο ταμείο καταβάλλει αυτά που του αναλογούν από το υστέρημά του, πρέπει να έχουμε, την απαίτηση από τον φοροεισπρακτικό μηχανισμό, κυρίως όμως από την πολιτική του ηγεσία να ανταποκριθεί στο έργο του, για να μην πίνουν κάποιοι στην υγεία των κορόιδων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Πρέπει να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις για το σκέλος των δαπανών. Αναφέρθηκα νωρίτερα, στο ότι οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις είναι ίδιες με πέρυσι. Ισχύει, αυτό που έχουμε πει ότι οριζόντια μέτρα περικοπής μισθών και συντάξεων δεν μπορεί να υπάρξουν, δεν το αντέχει η κοινωνία, δεν το αντέχει η οικονομία.

Έρχομαι, τώρα, στις περικοπές της υγείας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε συμφωνήσει όλοι μαζί ότι έγινε το μεγάλο πάρτι στο χώρο της υγείας; Δεν έχουν δώσει στοιχεία τα Υπουργεία Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για το πώς εκτινάχθηκαν οι δαπάνες των φορέων κοινωνικής ασφάλισης από 5,5 δισεκατομμύρια το 2004 σε 8,3 δισεκατομμύρια το 2009, ενώ υπερδιπλασιασμός υπήρχε και την ίδια περίοδο για τη φαρμακευτική δαπάνη.

Δεν είναι γνωστό ότι μια τιτάνια προσπάθεια απέδωσε περικόπτοντας τη σπατάλη, τη διαρροή των πόρων και προκάλεσε τεράστιες αντιδράσεις; Είναι αλήθεια.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε συμφωνήσει σε ένα σχέδιο για να μειωθούν περαιτέρω οι δαπάνες, για τα φάρμακα και δυστυχώς με έωλα επιχειρήματα και φτηνές δικαιολογίες, το σχέδιο αυτό δεν υποστηρίχθηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Αυτή είναι, λοιπόν, η προσπάθεια για την οικονομία στην υγεία και εξοικονόμηση του 1,1 δισεκατομμυρίου, ταυτόχρονα, με την

προσπάθεια να διασφαλίσουμε την ισότιμη πρόσβαση όλων των πολιτών στο δημόσιο σύστημα υγείας.

Προφανώς και θα πρέπει να απαντήσουμε και το άλλο ζήτημα που αφορά τη μείωση των επιχορηγήσεων των ασφαλιστικών ταμείων, το πρόβλημα είναι δύσκολο.

Όλοι ξέρουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, την οριακή κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων, καθώς επίσης και το μέγεθος της εισφοροδιαφυγής. Το Υπουργείο Εργασίας κατέθεσε ένα νομοσχέδιο για να βελτιώσει το σύστημα της είσπραξης των εισφορών και να καθιερώσει μια ενιαία διαδικασία για τις εισφορές της κύριας ασφάλισης, της επικουρικής και των ταμείων πρόνοιας και ταυτόχρονα, να κλείσει το χάσμα, μεταξύ των δηλώσεων και των καταβολών, όταν διαπίστωσε ότι αυτό το χάσμα ήταν 1 δις και προσδοκά, στοιχείο που το αποδέχονται και οι εταίροι μας, να εισπράξει μέσω αυτών των ρυθμίσεων, πρόσθετα 600 δις. Άρα, λοιπόν, προσδοκούμε να καλυφθεί αυτό το κενό, με βάση αυτήν την προσπάθεια και άλλες που πρέπει να γίνουν σχετικά με τη διευκόλυνση των οφειλετών ώστε να μην έχουμε προβλήματα σε ένα σύστημα, το οποίο, έτσι και αλλιώς, είναι στα όριά του.

Θα τελειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτήν την προσέγγιση στην εξέλιξη των μεγεθών επαναλαμβάνοντας, με δεδομένο όπως όλοι εκτιμούμε, ότι έχουν εξαντληθεί τα όρια της δημοσιονομικής προσαρμογής και της φορολογικής αποδοτικότητας των Ελλήνων πολιτών, υπάρχει μία μεγάλη ευθύνη στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης και στην Κυβέρνηση συνολικά, της οποίας θα κριθεί και η αποτελεσματικότητα, θα υλοποιήσει αυτόν τον Προϋπολογισμό αξιόπιστα, χωρίς να βρεθούμε στο πρώτο τρίμηνο ή εξάμηνο στην ανάγκη τροποποιήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας σε ένα λεπτό.

Με δεδομένη, αγαπητοί συνάδελφοι, τη δημοσιονομική σταθεροποίηση και την πολιτική μας δέσμευση και απόφαση ότι δεν μπορεί να υπάρξουν άλλα μέτρα, θα πρέπει να δούμε τώρα σε αυτό το νέο τοπίο τα προβλήματα της πραγματικής οικονομίας και την κοινωνική συνοχή. Πώς θα επιτύχουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης, πώς θα αξιοποιήσουμε ένα μέρος των πλεονασμάτων, πώς θα εξαλείψουμε τις γραφειοκρατίες και πώς θα πάμε σε κίνηση για την ανάπτυξη.

Να εξασφαλίσουμε ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα πάει στην αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, θα λειτουργήσουν οι μηχανισμοί για τη ρευστότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στους αγρότες.

Να συμφωνήσουμε σε αυτό που εμείς έχουμε καταθέσει ως σχέδιο για το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης, αποτελούμενο από προτάσεις για την ανασχεση της ανεργίας, για την επέκταση του πιλοτικού προγράμματος του εγγυημένου εισοδήματος και για συμπληρωματικούς μηχανισμούς που θα στηρίξουν τους φτωχούς και τους αδύναμους και θα αντιμετωπίσουν τα φαινόμενα της ακραίας φτώχειας, κυρίως, όμως, για να κλείσει ο κύκλος της ανασφάλειας, της μετρολαγνείας, της καταστροφολογίας, ώστε να μπορέσει ο Έλληνας πολίτης να δημιουργήσει ξανά.

Εγγυόμαστε γι' αυτό και με διαπραγματευτικό σθένος, όπου χρειάζεται και με επιχειρήματα απέναντι στους εταίρους και δανειστές, απαιτώντας το σεβασμό των προσπαθειών του ελληνικού λαού. Εμείς και με τη δράση μας και με τις κοινοβουλευτικές μας πρωτοβουλίες σε αυτή τη γραμμή θα κινηθούμε.

Θα αξιοποιήσουμε αυτά τα αποτελέσματα και τα οποία πλεονάσματα για να επιστρέψουμε τα οφέλη σε αυτούς που σήκωσαν το βάρος της κρίσης με έναν τρόπο, όμως, που θα διασφαλίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη και τον οριστικό απεγκλωβισμό της χώρας μας από τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, δηλαδή στον ελληνικό λαό.

Εμείς θα είμαστε παρόντες και στη νέα περίοδο που θα μπει η χώρα, ως δύναμη εθνικής ευθύνης και παράγοντας σταθερότητας –όπως ήταν πάντα το ΠΑΣΟΚ και η δημοκρατική παράταξη- με τη δική μας στρατηγική για να διασφαλίσουμε την προοπτική της με ασφάλεια, διάλογο για τις απαραίτητες συναενώσεις και τις μελλοντικές αποφάσεις, μακριά από τυφλές, αδιέξοδες συγ-

κρούσεις και εθνικά επικίνδυνες πολιτικές λογικές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Τον λόγο έχει η ειδικήισηγήτρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση στην πατρίδα μας είναι πρωτίστως πολιτισμική, ηθική και μετά οικονομική. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, θα πρέπει να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Κανείς από εμάς δεν κατέχει τη μία και μόνη αλήθεια και πρέπει να προτάξουμε τη στοιχειώδη συνεννόηση. Όσο κι αν είναι δύσκολο, θα πρέπει να σκεφτείτε ότι, ενδεχομένως, να είναι λάθος, να υπάρχει δυνατότητα διορθωτικών παρεμβάσεων και ότι οι απόψεις και οι προτάσεις των άλλων έχουν κάποια αξία και ρεαλισμό.

Μην προσπερνάτε, λοιπόν, αβασάνιστα τους προβληματισμούς που θέτουμε. Χωρίς εθνικό σχέδιο ριζικής ανασύνταξης και συνεννόησης δεν υπάρχει περιήγηση εξόδου από την κρίση. Και όσοι πιστεύουν σ' αυτό και στις δημοκρατικές διαδικασίες, έχουν ευθύνη να προσαρμόσουν τη στάση τους ανάλογα.

Έχουμε μία κοινωνία παραζαλισμένη, σε φάση γενικευμένης εθνικής κατάθλιψης, απελπισμένη, οργισμένη και το κυριότερο φοβισμένη, πολίτες που νοιάζονται μόνο για το πώς θα βγάλουν τον επιούσιο, πώς θα ζήσουν τα παιδιά τους και πως θα αντέξουν τη φοροκαταιγίδα που έρχεται. Και η Κυβέρνηση της χώρας δεν ακούει τους ψιθύρους της κοινωνίας. Όταν, όμως, θα ακούσουν τις κραυγές της κοινωνίας, τότε θα είναι πολύ αργά.

Ας ξεκαθαρίσουμε στους πολίτες το συντομότερο δυνατό αυτό που έρχεται απλά και κατανοητά. Οι ιστορικοί του μέλλοντος θα μας κρίνουν πολύ αυστηρά και ιδιαίτερα εκείνους που ενώ είχαν τη δυνατότητα και τη δύναμη να πράξουν το σωστό, πρόταξαν να ικανοποιήσουν το εφήμερο.

Εμείς σήμερα θα πρέπει να προτάξουμε το αυτονόητο.

Το 2014 θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα 2,9 δισεκατομμύρια. Από την ύφεση κοντά στο μείον 4%, λέτε ότι θα πετύχουμε ανάπτυξη περί το 1%. Επιμένετε, δηλαδή, κύριε Υπουργέ, ότι σε δώδεκα μήνες θα πετύχουμε ανάπτυξη κοντά στο 5%. Θα καλύψουμε, δηλαδή, το μείον 4% και συν 1% ανάπτυξη! Είναι δυνατόν αυτό;

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2014 χαρακτηρίζεται από υπέρμετρη αισιοδοξία. Προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6%, όταν έγκριτοι Έλληνες και ξένοι οικονομολόγοι προβλέπουν συνέχιση της ύφεσης εξαιτίας των νέων περικοπών στις δαπάνες και της αύξησης των φόρων.

Η ιδιωτική κατανάλωση θα μειωθεί κατά 1,6% και η δημόσια κατά 4%. Παρ' όλα αυτά, οι επενδύσεις προβλέπεται να παρουσιάσουν εντυπωσιακή αύξηση της τάξης του 5,3%. Πώς, όμως, θα γίνει αυτό; Δεν μας το διευκρινίζετε επακριβώς.

Η ανεργία ισχυρίζεστε ότι θα σταθεροποιηθεί στο 24,5% του ενεργού πληθυσμού. Η πραγματική ανεργία, όμως, έχει ήδη ξεπεράσει το 30% και οδεύει προς το 35%.

Για την εξασφάλιση του πλεονάσματος το οικονομικό επιτελείο προβλέπει για το επόμενο έτος κοινωνική επιβάρυνση ύψους 6.000.000.000 που θα προκύψουν από πρόσθετους φόρους 2.500.000.000, μείωση από μισθούς και συντάξεις άλλα 2.500.000.000 ευρώ, περικοπές κοινωνικών δαπανών στην υγεία, την ασφάλιση και την πρόνοια 500.000.000 και από κρατικές δαπάνες άλλα 500.000.000 ευρώ. Όλα αυτά θα εξασφαλιστούν από μέτρα που ήδη έχουν αποφασιστεί από τις αρχές του 2013 και απλώς δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί.

Όμως, κύριε Υπουργέ, αυτό το πλεόνασμα είναι υγιές και βιώσιμο;

Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό δεν προέρχεται από την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, αλλά αφαιρείται από ό,τι έχει απομείνει από την ελληνική κοινωνία, δηλαδή με την πρόσθετη φορολογία, τις εισοδηματικές μειώσεις και, φυσικά, την αποσάθρωση του εναπομεινάντος κοινωνικού κράτους.

Ας συμφωνήσουμε ότι όλοι θα συνεισφέρουν στο πλεόνασμα

για το 2014. Δεν διερωτηθήκατε, όμως, από ποιες πηγές θα εισπραχθούν τα επόμενα; Από τους ιδιοκτήτες των ακινήτων, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία αδυνατούν να ανταποκριθούν στην εξωπραγματική φορολόγηση και έχουν ήδη αρχίσει οι κατασχέσεις; Από τη φορολογία του εισοδήματος, που οι περισσότεροι διακανονίζουμε με δόσεις; Τα δικά σας πλεονάσματα στην ουσία είναι τα ελλείμματα των οικογενειακών προϋπολογισμών εκατομμυρίων Ελλήνων, «προνομιούχων» επειδή ακόμα εξακολουθούν να έχουν δουλειά. Τα δικά σας υποτιθέμενα πλεονάσματα είναι η πραγματική, συστηματική φτωχοποίηση των Ελλήνων. Το ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων μήπως περνά απαρατήρητο;

Οι εισπράξεις από τους φόρους στην περιουσία προβλέπεται στον προϋπολογισμό να αυξηθούν κατά 1.153.000.000 ευρώ. Ζητάτε απ' όλους εκείνους τους φορολογούμενους που έβαλαν βαθιά το χέρι στη τσέπη, προκειμένου να εξοφλήσουν το χαράτσι, αλλά και τους τρεις μαζεμένους ΦΑΠ, του 2011, του 2012 και του 2013. Και ακόμα δεν είδαμε πώς θα καλυφθεί το δημοσιονομικό κενό του 2014.

Προφανώς, θα ακολουθήσει διορθωτικός προϋπολογισμός. Θα έρθουν νέα μέτρα που ακολουθούν κάθε αξιολόγηση. Θα έρθουν νέες νομοθετικές πράξεις. Και όλα αυτά για να μας σώσετε ακόμα μία φορά!

Πώς θα σταθεροποιηθεί η οικονομία με την επιβολή νέων μέτρων ή επιβολή μέτρων κάθε φορά, κάθε τρίμηνο, που έρχεται η τρόικα; Τέσσερα χρόνια η ίδια ακριβώς ιστορία. Αυτό δεν αποτελεί στην ουσία μία ακόμα απόδειξη για την αποτυχία του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής της χώρας μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ένα χρόνο το ΕΥΡΟΓΡΟΠΕΙΟ είχε θέσει ως προϋπόθεση για να συζητήσει μία νέα αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, την ύπαρξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Πώς, όμως, θα προκύψει αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα; Το βιώνουμε τα τελευταία χρόνια. Επιβολή νέων αφορτηών φόρων, οριζόντια περικοπή δημοσίων δαπανών και, φυσικά, ψαλίδισμα των δημοσίων επενδύσεων.

Εύκολα θα μπορούσε κάποιος να χαρακτηρίσει την κατάσταση και στάση πληρωμών, ενώ δεν ικανοποιείται ούτε ο στόχος του επικαιροποιημένου μεσοπρόθεσμου που εσείς ψηφίσατε.

Αν το δημόσιο ήταν συνεπές στις υποχρεώσεις του, το ξέρετε ότι αντί για μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, θα είχε καταγραφεί πρωτογενές έλλειμμα κοντά στα 2,5 δισεκατομμύρια. Απλώς, η συνταγή της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος είναι το σύνθημα, «δεν πληρώνω, δεν αποζημιώνω, δεν καταβάλλω, δεν επιστρέφω».

Αν τα νούμερα, κύριε Υπουργέ, είναι αναληθή, θα χαρώ να μας διαψεύσετε!!

Οι Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης χρωστούν 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ο ΕΟΠΥΥ χρωστά 2 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ, το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων χρωστά 870 εκατομμύρια ευρώ, τα νοσοκομεία 1 δισεκατομμύριο ευρώ και κοντά στα 700 εκατομμύρια ευρώ οι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το πιθανότερο είναι να αποκαλυφθεί σύντομα ότι το πρωτογενές πλεόνασμα είναι πλασματικό. Για ποια αξιοπιστία μιλάτε μετά;

Πρόσφατα ο κύριος Πρωθυπουργός σε αυτήν την Αίθουσα χαρακτήρισε το επίτευγμα του πρωτογενούς πλεονάσματος «μη κανονικό» και σημείωσε ότι τα κανονικά πλεονάσματα θα εμφανιστούν από το 2016 και μετά. Η πραγματική ανάλυση αυτής της παραδοχής στο σήμερα είναι ότι το πρωτογενές πλεόνασμα είναι πλασματικό και επιτυγχάνεται με τη μη επιστροφή του ΦΠΑ, με την εξόφληση των χρεών του δημοσίου μόνο με 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι η παραδοχή ότι το πλεόνασμα στηρίζεται σε υποθέσεις για είσπραξη του συνόλου των φόρων του 2013 αλλά και προηγούμενων ετών που έχουν συσσωρευτεί.

Πώς προσδοκάτε να εισπραχθούν φόροι, την ώρα που αυξάνονται ιλιγγιωδώς τα ληξιπρόθεσμα χρέη των ιδιωτών και των επιχειρήσεων προς το δημόσιο;

Ακόμα κι αν επιτευχθεί η ισχνή ανάπτυξη που προβλέπετε για το 2014, είναι πολύ μακριά από το 4% ή 4,5% που είναι αναγκαίο για να υπάρξουν τα κανονικά, όπως τα χαρακτήρισε ο Πρωθυ-

πουργός, δημοσιονομικά πλεονάσματα και να αρχίσει έτσι να μειώνεται το δημόσιο χρέος, ένα χρέος που το 2013 ανήλθε στα 320.000.000.000 ευρώ, ενώ το 2009, στην αρχή της κρίσης, ήταν 299.000.000.000 ευρώ.

Λέτε ότι θα αυξηθούν τα καθαρά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού σε ταμειακή βάση, δηλαδή τα έσοδα θα ανέλθουν περίπου σε 54,6 δισεκατομμύρια, αυξημένα κατά 2,177 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το βάρος της στήριξης των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού πέφτει στις επιχειρήσεις, στους ελεύθερους επαγγελματίες και στους ιδιοκτήτες ακινήτων, την ώρα που η αγορά, εγκλωβισμένη στον έκτο χρόνο ύφεσης, αναζητά απεγνωσμένα ρευστότητα, προκειμένου να αποφευχθούν νέα λουκέτα και περαιτέρω αύξηση της ανεργίας, ενώ στο χώρο των ακινήτων τουλάχιστον το 50% των ιδιοκτητών αδυνατεί να ανταποκριθεί στην πληρωμή των φόρων.

Η φορολογία του εισοδήματος φυσικών προσώπων παρουσιάζει μείωση στα 6,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Όμως, αυτό σε καμία περίπτωση δεν οφείλεται σε ελαφρύνσεις που ετοιμάζει η Κυβέρνηση για το επόμενο έτος σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Το αντίθετο μάλιστα. Το 2014 θα εκτοξευθούν στα ύψη οι φόροι και για μισθωτούς και συνταξιούχους με ένα ή περισσότερα προστατευόμενα τέκνα, αφού αποφασίσατε να καταργήσετε το σύνολο σχεδόν των φοροαπαλλαγών.

Με τις νέες αλλαγές καταργείται η έκπτωση φόρου για τόκους δανείων πρώτης κατοικίας, για δίδακτρα, ασφάλιστρα και ενόικια, ενώ και η απαλλαγή για ιατρικά έξοδα θα χορηγείται πλέον σε λίγους φορολογούμενους, καθώς για να αναγνωριστούν τα έξοδα θα πρέπει να υπερβαίνουν το 5% του συνολικού εισοδήματός τους.

Αυτή η μείωση οφείλεται στο γεγονός ότι κατηγορίες φορολογουμένων που μέχρι φέτος υπόκειντο σε φορολογία ως φυσικά πρόσωπα πρόκειται να φορολογηθούν από το επόμενο έτος ως νομικά.

Ο νέος προϋπολογισμός ούτε δίκαιος είναι, ούτε αναπτυξιακός για τους εξής, κυρίως, λόγους:

Πρώτον, υποθέτει και βασίζεται σε ανάκαμψη της οικονομίας, την οποία, όμως, ο ίδιος υπονομεύει με τα μέτρα λιτότητας που παίρνει. Υπεραισοδοξεί σε ό,τι αφορά τη δυναμική ανάπτυξης της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας οικονομίας, ενώ υποτιμά την υστέρηση της ελληνικής οικονομίας στο μέτωπο των επενδύσεων και δευτερευόντως των εξαγωγών. Υποθέτει θεαματική αντιστροφή του κλίματος και δεδομένων ικανών για την επανεκκίνηση της οικονομίας το 2014. Τέτοια, όμως, εντυπωσιακά θαύματα δεν έχουμε δει, δυστυχώς, να γίνονται στην οικονομία.

Δεύτερον, ο προϋπολογισμός κατανέμει και πάλι με κοινωνικά άδικο τρόπο τα δημοσιονομικά βάρη. Παρ' ότι αυξάνει τα προσδοκώμενα έσοδα κατά 2 δισεκατομμύρια, αντλώντας το ισόποσο, περίπου, από την αύξηση του φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων, αυξάνει κατά 1,2 δισεκατομμύριο τα έσοδα από τους φόρους περιουσίας, ενώ μειώνει συγχρόνως τις επιστροφές φόρων και τους άμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών κατά σχεδόν 1.000.000.000.

Εκεί, όμως, που η κοινωνική αδικία είναι ολοφάνερη, είναι στις κοινωνικές δαπάνες που περικόπονται κατά 7,1 δισεκατομμύρια ευρώ, περικοπές, δηλαδή, προνοιακών επιδομάτων με περιστολή επιχορήγησης ασφαλιστικών ταμείων κ.λπ..

Ένα σημαντικό σημείο είναι το χρηματοδοτικό κενό το οποίο δεν αναφέρεται στον προϋπολογισμό, αλλά εξάγεται εμμέσως. Οι χρηματοδοτικές ανάγκες ανέρχονται σε 68,6 δισεκατομμύρια -παραμένουν, δηλαδή, ιδιαίτερα υψηλές- τα 40.000.000.000 θα καλύψουν εκδόσεις έντοκων γραμματίων, ενώ 3,3 δισεκατομμύρια θα προέλθουν από τον τομέα των αποκρατικοποιήσεων. Έτσι, τα υπόλοιπα 25,2 δισεκατομμύρια, που είναι οι καθαρές χρηματοδοτικές ανάγκες μας, θα έρθουν, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, από το μηχανισμό στήριξης, την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή, και το ΔΝΤ.

Μόνο που στην τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον Ιούλιο του 2013 προβλέπονται καθαρές χρηματοδοτικές ανάγκες ύψους 24,3 δισεκατομμυρίων για το 2014 και κάλυψη από το μηχανισμό στήριξης των άλλων 17,5 δισεκατομμυρίων.

Υπολογίζεται, δηλαδή, ένα χρηματοδοτικό κενό 6,8 δισεκατομμυρίων, που με τον προϋπολογισμό αυξάνει στα 7,7 δισεκατομμύρια.

Πέραν του δημοσιονομικού κενού, ο προϋπολογισμός θέτει και θέμα αυξημένου χρηματοδοτικού κενού, με όλη την αβεβαιότητα που συναρτάται με την κάλυψή του. Οι «γκρίζες ζώνες» του προϋπολογισμού είναι πολλές: Ο ενιαίος φόρος ακινήτων που σύμφωνα με την τρόικα υπάρχει χάσμα 400 εκατομμυρίων ευρώ και τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, με το σχέδιο του Υπουργού Εργασίας για «μάζεμα» εισφορών 600 εκατομμυρίων ευρώ να αμφισβητείται εντόνως από τους δανειστές. Εάν προσθέσουμε την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού, το ύψος του οποίου ακόμα δεν έχει αποφασιστεί και το αναμενόμενο μεσοπρόθεσμο του 2014-2017, έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο το παζλ των διαφορών που δεν επέτρεψαν στην τρόικα να εγκρίνει το σχετικό προϋπολογισμό. Μία αναμενόμενη τροποποίησή του θα πλήξει ακόμα περισσότερο την πραγματική οικονομία και την κοινωνία.

Η προπαγάνδα της Κυβέρνησης δεν μπορεί να ανατρέψει τη δραματική καθημερινότητα. Υποκύπτετε κι εσείς στο «σύνδρομο του Σημίτη». Όπως τότε η προπαγάνδα για την ισχυρή Ελλάδα δεν κατόρθωσε να ανατρέψει την πραγματικότητα, έτσι και τώρα θα χάνετε συνεχώς τις μάχες της σκληρής καθημερινότητας: Φοροεξόντωση, απολύσεις, αποσάθρωση κοινωνικού κράτους, εκτόξευση της ανεργίας, ύφεση, εκποίηση δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, πλειστηριασμοί και συντάξεις που τις μετατρέπετε σε επιδόματα φτώχειας και ελεημοσύνης και εκατοντάδες χιλιάδες ανασφάλιστοι πολίτες αποκλεισμένοι από τις υπηρεσίες υγείας συνθέτουν το διάκοσμο της κόλασης!

Αυτήν την πρωτοφανή καταστροφή της οικονομίας και την ανθρωπιστική κρίση την ονομάζετε «επιτυχία». «Επιτυχία», όμως, που συνεχίζεται και την επόμενη χρονιά. Αυτός ο εφήμερος, προσωρινός, υποψήφιος για άμεση αναθεώρηση προϋπολογισμός βασίζεται στην υπερφορολόγηση. Και επειδή γίνεται ήδη λόγος για τρίτο μνημόνιο -που το ξορκίζει, βέβαια, η Κυβέρνηση, ανεβάζοντας τους δικούς της αντιμνημονιακούς εικονικούς τόνους- να σημειώσω ότι σε ανάλυση που δημοσιοποιήθηκε, αναφέρεται: «Στον πίνακα για την κάλυψη των δανειακών αναγκών του 2014 ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι ο μηχανισμός στήριξης θα συμβάλει με 25,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, με βάση το ισχύον δεύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, η συνεισφορά της τρόικας για το 2014 προβλέπει ότι θα είναι 17,5 δισεκατομμύρια».

Ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός δεν διευκρινίζει εάν σε αυτό το ποσό περιλαμβάνονται οι επιστροφές από τις κεντρικές τράπεζες των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα που κατέχουν. Το δεύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα προβλέπει για το 2014 επιστροφές κεντρικών τραπεζών ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων.

Αν ο προϋπολογισμός λοιπόν περιλαμβάνει και αυτό το ποσό, αυθαίρετα και παρακινδυνευμένα, θεωρώντας ότι εντάσσεται στη χρηματοδότηση από το μηχανισμό στήριξης, τότε η πρόβλεψη για το κενό μειώνεται σε 5,3 δισεκατομμύρια. Στην καλύτερη περίπτωση, λοιπόν, η Κυβέρνηση παραδέχεται χρηματοδοτικό κενό για το 2014 ίσο με 5,3 δισεκατομμύρια, στη χειρότερη περίπτωση 7,75 δισεκατομμύρια. Για να κάνουμε και μια σύγκριση, το ΔΝΤ υπολογίζει το κενό σε 4,5 δισεκατομμύρια.

Για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση συλλαμβάνεται υποκρινόμενη. Από τη μια μιλάει αντιμνημονιακά και από την άλλη εμφανίζεται να αποδέχεται οικειοθελώς όσα υποτίθεται ότι αρνείται. Άλλη μια απόδειξη είναι ότι στον προϋπολογισμό έχουν ενσωματωθεί όλες οι απαιτήσεις των δανειστών, απλώς δεν έχουν ακόμα εξειδικευτεί όλα τα μέτρα που θα τους υπηρετούν.

Δεν το έχετε αντιληφθεί, κύριε Υπουργέ; Θα ευχόμουν πραγματικά να το είχατε αντιληφθεί! Βιώνουμε ολική οικονομική καταστροφή, η οποία έχει μετατραπεί σε ανθρωπιστική κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι φρόνιμο, λοιπόν, να σας υπενθυμίσω ότι τα οικονομικά αδιέξοδα τείνουν να γίνουν εθνικά. Η μείωση του πληθυσμού της πατρίδας μας κατά 5,5%, όπως καταγράφηκε το 2012, τότε θα

σας απασχολήσει; Καταθέσατε έναν προϋπολογισμό που μας οδηγεί πέρα από τη χρεοκοπία, πέρα και από την πτώχευση, στον αφανισμό. Εύχομαι να κάνουμε λάθος.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να σας υπενθυμίσω ότι επιπλέον μέτρα θα έχουν δυσμενείς πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις που θα εμποδίσουν την εξομάλυνση των συνθηκών στην ελληνική οικονομία και την επιστροφή της χώρας στην ανάπτυξη.

Δεδηλωμένος στόχος των δανειστών μας είναι η βαθιά υποτίμηση, ώστε το χαμηλό επίπεδο ζωής μας να μη δημιουργεί δημοσιονομικά προβλήματα στην Ευρωζώνη, όπως επίσης και η κατεδάφιση των δομών της εθνικής οικονομίας, που αποτελούν το υπόβαθρο της μεσαίας τάξης και η επιβολή του πιο ακραίου και παγκοσμιοποιημένου νεοφιλελευθερισμού.

Οι νέες μαζικές απολύσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία συνάδελφε, εμείς οφείλουμε να δίνουμε το παράδειγμα.

MARIA ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Προσπαθώ να το δώσω, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ναι, αλλά έχετε φτάσει στα δεκαεπτάμισι λεπτά.

MARIA ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με το εξής.

Δεν είναι δυνατόν ένα έθνος, μια χώρα και μια κοινωνία να ζει πέρα από τις δυνάμεις της και να πορεύεται με δάνεια από το παρελθόν και δανεικά από το μέλλον.

Όμως, θέλω να θυμάστε ότι οι δοκιμαζόμενοι συμπολίτες μας, οργισμένοι, διερωτώνται πώς φτάσαμε ως εδώ και οι περισσότεροι καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι για την πορεία της χώρας το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης το έχει μια μικρή ομάδα ισχυρών που επιβάλλεται να απομακρυνθεί από τις θέσεις της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, ώστε να γεννηθεί το καινούργιο, το οποίο πιστεύω ότι έρχεται. Με αυτές τις σκέψεις καταψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANELA)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ματθαίοπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σας συχαίρω κατ' αρχάς για τους αστεϊσμούς και το εύθυμο κλίμα που επικρατεί στην Αίθουσα, τη στιγμή μάλιστα που συζητάμε ποια θα είναι η οικονομική πολιτική που θα ακολουθήσει το κράτος τον επόμενο χρόνο, τον ερχομό δηλαδή στην ουσία νέων αιματηρών μέτρων που θα βουλιάξουν περαιτέρω τον ελληνικό λαό σε φτώχεια και ανέχεια.

Τι να περιμένει κανείς διαφορετικό από εσάς που το βράδυ του Σαββάτου, με το πέρας δηλαδή της ψηφοφορίας, με μια προφανώς δυνητική επικύρωση του κρατικού προϋπολογισμού θα έχετε εκπληρώσει μια ακόμα υποχρέωση απέναντι στην τρόικα, κατά παραγγελία της οποίας έχει καταρτιστεί ο προϋπολογισμός, κάτι το οποίο στο κάτω-κάτω δεν έχει αρνηθεί κανείς μέχρι τώρα;

Τα γεγονότα όμως και οι πρόσφατες εξελίξεις με αναγκάζουν να φύγω λίγο από το ζητούμενο και να επανέλθω σε κάτι πολύ σημαντικό, επαναφέροντας ένα θέμα για το οποίο ζητώ την προσοχή όλων.

Πράγματι η σημερινή διαδικασία είναι σημαντική. Συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό του ερχόμενου έτους, βάσει του οποίου η Ελλάδα θα προβεί σε νέες περικοπές και σε νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων. Αυτό είναι σημαντικό, αλλά δυστυχώς οι ώρες που σπαταλάμε εδώ μέσα είναι χάριν μιας συζήτησης που δεν έχει καμμία θεσμική ανταπόκριση, διότι όλη η διαδικασία είναι αντισυνταγματική, μη θεσμική και παράνομη.

Για να είμαι πιο ακριβής, θα έλεγα ότι το αποτέλεσμα κάθε ψηφοφορίας από εδώ και στο εξής ή κάθε κοινοβουλευτικής εργασίας -είτε αφορά κάποιο σημαντικό ή λιγότερο σημαντικό ζήτημα- είναι εκ προοιμίου άκαιρη για τον απλούστατο λόγο ότι η Βουλή λειτουργεί με διακόσιους ενενήντα επτά Βουλευτές και όχι με τριακόσιους, όπως ορίζει το ίδιο το Σύνταγμα.

Το γιατί φτάσαμε σε αυτό το τραγελαφικό σημείο, δηλαδή στο σημείο η Βουλή να λειτουργεί με τρεις Βουλευτές λιγότερους

είναι κάτι το οποίο όλοι σας λίγο πολύ γνωρίζετε και δεν είναι τυχαίο. Κάποιοι επιδίωξαν να βρεθούμε σε μία τέτοια κατάσταση. Όλοι γνωρίζετε ότι υπάρχουν τρεις Βουλευτές από τη Χρυσή Αυγή οι οποίοι βρίσκονται άδικα προφυλακισμένοι.

Επειδή έχουμε τεκμηριώσει πολλές φορές το άδικο του χαρακτηρισμού της προφυλάκισης, καταθέσαμε χθες μία αίτηση αποφυλάκισης από τον ίδιο τον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος ζήτησε το αυτονόητο, να αποφυλακιστεί γιατί δεν έχει βρεθεί κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο εις βάρος του και μιλάω για στοιχεία και όχι για θεωρήσεις και διάφορα άλλα θεωρητικά βάσεις των οποίων κατέληξαν στη φυλακή τρεις συναγωνιστές.

Το ερώτημα είναι το εξής: Η άρνηση της αποφυλάκισης έχει προέκταση στην ελληνική Βουλή; Έχουν η Βουλή και οι Βουλευτές ευθύνη γι' αυτό το γεγονός;

Προφανώς και έχουν γιατί πολλές φορές έχουν επιχειρηματολογήσει διάφοροι από εδώ ότι η Βουλή δεν έχει καμμία δικαιοδοσία να επεμβαίνει στο έργο της δικαιοσύνης. Είναι τραγικό να λέμε ότι η Βουλή δεν επεμβαίνει στο έργο της δικαιοσύνης όταν πρωτίστως ο Πρωθυπουργός με τηλεφωνική του παρέμβαση διέλυσε τα σύνορα της διάκρισης των εξουσιών, όταν ο Υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ. έστειλε στον Άρειο Πάγο υποθέσεις και κατηγορητήρια τα οποία δεν είχαν καμμία σχέση με την πραγματικότητα, όταν ο Υπουργός Δικαιοσύνης μίλησε για δίκαιες δίκες πριν καν αποφανθεί το ίδιο το δικαστήριο.

Άρα λοιπόν μη λέτε ότι η Βουλή δεν έχει καμμία δικαιοδοσία στο έργο της δικαιοσύνης, όταν τα ίδια τα μεγάλα στελέχη της μνημονιακής συγκυβέρνησης έχουν στείλει από εμπάθεια τρεις συναγωνιστές, τον Αρχηγό του πολιτικού κόμματος, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και τον Βουλευτή Πειραιώς, στη φυλακή βάσει ενός σαθρού κατηγορητηρίου.

Θα μεταφέρω το λόγο για τον οποίο απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης. Στην αιτιολόγηση αναφέρθηκε ότι έχει γραφτεί ένα βιβλίο ιστορικού περιεχομένου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Ματθαίοπουλε...

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα επανέλθω στον προϋπολογισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ακριβώς. Το ξέρετε ότι σήμερα μιλάμε για τον Προϋπολογισμό.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αφορά τη διαδικασία, γιατί πέρα από την αίτηση αποφυλάκισης, έχει γίνει και αίτηση να παρευρεθούν στην ψηφοφορία, όπως είχε γίνει και με την πρόταση μομφής και για άλλες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, στις οποίες επίμονα η Βουλή δεν παραχωρεί το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα σε τρεις εν ενεργεία Βουλευτές να ασκήσουν τα κοινοβουλευτικά τους καθήκοντα.

Μιλάμε εδώ για μία κατάσταση η οποία συντηρείται δύο ολόκληρους μήνες και η Βουλή δεν δίνει το δικαίωμα -επαναλαμβάνω- σε τρεις εν ενεργεία Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, εκπροσώπους του ελληνικού έθνους, εκπροσώπους ενός και πλέον εκατομμυρίου Ελλήνων να ασκούν τα κοινοβουλευτικά τους καθήκοντα για μία κοινοβουλευτική διαδικασία που στο κάτω-κάτω, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, είναι εξόχως σημαντική. Με ποια δικαιολογία η Βουλή αρνείται στους Βουλευτές της να συμμετάσχουν στη διαδικασία αυτή και να ψηφίσουν;

Επομένως, καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε, και αναφέρομαι σε όλους τους υπόλοιπους που ακούν σήμερα την ομιλία, ότι εδώ έχουμε μία ξεκάθαρη συνταγματική εκτροπή και απορρέουν ξεκάθαρες πολιτικές ευθύνες από πρόσωπα τα οποία πρέπει επιτέλους να λογοδοτήσουν στη δικαιοσύνη.

Είναι χρέος, λοιπόν, της Βουλής και πρέπει η Βουλή να στείλει μία επιστολή και να κυνηγήσει το δίκαιο αίτημα να παρευρίσκονται οι Βουλευτές εδώ και να ψηφίζουν. Όπως είχε το δικαίωμα και την υποχρέωση κατά εσάς να παρέμβει στη δικαιοσύνη και να ζητήσει τις προφυλάξεις, έτσι λοιπόν πρέπει να στείλει μία επιστολή και να απαιτήσει οι Βουλευτές που δεν έχουν στερηθεί τα δικαιώματά τους να παρευρίσκονται σε όλες τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Ας έρθω λοιπόν στον προϋπολογισμό που είναι και το ζητούμενο. Άκουσα όλους τους ομιλητές με ιδιαίτερη προσοχή. Περί-

μενα πάνω κάτω να ακούσω συγκεκριμένα επιχειρήματα τα οποία ακούσαμε και πέρυσι όταν συζητούσαμε τον φετινό προϋπολογισμό. Κάποιοι μάλιστα δεν δίστασαν να επικαλεστούν νούμερα, στατιστικά δεδομένα και άλλα στοιχεία τα οποία πραγματικά δεν έχουν καμμία σχέση με την ελληνική πραγματικότητα.

Δεν πίστευα όμως ότι θα υπάρχει τόσο μεγάλη αισιοδοξία ιδιαίτερα από τους εισηγητές της μνημονιακής συγκυβέρνησης, δηλαδή, από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι μίλησαν για αναπτυξιακές τροχιές, για έξοδο στις αγορές, για προϋπολογισμό ο οποίος είναι αναγκαίος να κατοχυρωθεί διότι έτσι η Ελλάδα θα διανύσει το τελευταίο έτος κρίσης, αυτά τα οποία λίγο-πολύ όλοι μας ακούμε όλο αυτό το τελευταίο διάστημα.

Θα φύγω λίγο από το τεχνοκρατικό ζήτημα και διάσταση του προϋπολογισμού και θα έρθω σε κάτι για το οποίο η Χρυσή Αυγή έχει εξαρχής εντοπίσει ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα. Πράγματι η οικονομία είναι ένας σημαντικός τομέας, αλλά δεν είναι ο μόνος με τον οποίο πρέπει να ασχοληθεί ο προϋπολογισμός.

Θα γίνω πιο συγκεκριμένος: Για εμάς πάνω απ' όλα πρέπει να εξεταστούν τα εθνικά θέματα σε σχέση με τον προϋπολογισμό. Τι προβλέπει ο προϋπολογισμός για την κατοχύρωση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας και πιο συγκεκριμένα τι γίνεται με τις περιπτώσεις εκείνες όπου το ίδιο το κράτος υπονομεύει την ανεξαρτησία των Ενόπλων Δυνάμεων και όταν η ίδια η Κυβέρνηση με δηλώσεις αξιωματούχων ακυρώνει την πεμπτοσύνη της εθνικής κυριαρχίας, παραδίδοντας γη και ύδωρ σε γειτονικές χώρες.

Επιτρέψτε μου να μεταφέρω μία δήλωση, η οποία προέρχεται από τον Υπουργό Εξωτερικών και Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Βενιζέλο, ο οποίος μεταξύ άλλων, αναφερόμενος στο Αιγαίο, είπε κάτι εξοργιστικό. Είπε ότι οι Τούρκοι και οι Έλληνες επιχειρηματίες βλέπουν το Αιγαίο ως μία θάλασσα ειρήνης και συνεργασίας.

Ταυτόχρονα με αυτήν τη δήλωση, βλέπουμε στον προϋπολογισμό ότι υπάρχει μία συνεχόμενη μείωση δαπανών στις Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν μιλάω μόνο για το μισθολογικό. Δεν μιλάω μόνο για το πετσόκομμα στους μισθούς των ανθρώπων που υπηρετούν σε οποιοδήποτε Σώμα ή Όπλο αλλά μιλάω και για τους εξοπλισμούς και για όλα τα εφόδια που θα έπρεπε να διαθέτει ο Ελληνικός Στρατός. Όμως, η πολιτεία, δυστυχώς, δεν θέλει να σπαταλήσει ούτε μισό ευρώ παραπάνω, διότι –για να το πω έτσι απλά και λαϊκά– τα νούμερα δεν βγαίνουν.

Θα επαναλάβω, λοιπόν, αυτό για το οποίο η Χρυσή Αυγή φώναζε εξαρχής και που για μας είναι το πρώτο ζητούμενο. Εμείς λέμε «ούτε μία σφαίρα λιγότερη για τις Ένοπλες Δυνάμεις». Τι να κάνεις μία υγιή και αναπτυξιακή οικονομία, όταν είσαι ένα κράτος υποτελές, ένα κράτος εξαρτημένο από ξένα συμφέροντα και ξένες δυνάμεις, όπως είναι –δυστυχώς– η Ελλάδα σήμερα προς τους ξένους τοκογλύφους;

Από εκεί, λοιπόν, ξεκινά για μας το πρόβλημα, από την εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας. Και το πιο εξοργιστικό απ' όλα είναι ότι, πέρα από τη δήλωση του Βενιζέλου, για την οποία δεν άκουσα κανέναν να διαμαρτύρεται, επικαλείσθε ότι αυτό πρέπει να γίνει με οικονομικά επιχειρήματα, γιατί είμαστε μία χώρα η οποία χρωστάει εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ευρώ στους εταίρους –όπως τους χαρακτηρίζετε, εμείς τους λέμε «ξένους τοκογλύφους»– γιατί έχουν πνίξει τον ελληνικό λαό– και επειδή τα δεδομένα και τα νούμερα είναι τέτοια που δεν αφήνουν κανένα περιθώριο εξυγίανσης των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αλλά πριν κάνετε όλα αυτά, εγώ θα επαναφέρω κάτι που είχαμε πει και στην προηγούμενη συζήτηση για το θέμα αυτό, για τον προϋπολογισμό αλλά και για κάθε οικονομικό θέμα που έρχεται στη Βουλή. Θα έλεγα τι θα έπρεπε να κάνει η πολιτεία, το κράτος, πριν καταρτίσει έναν προϋπολογισμό, γιατί εδω μιλάμε για ένα προσχέδιο, το οποίο προφανώς κατά τη διάρκεια θα αλλάξει ή θα γίνουν κάποιες «διαρθρωτικές αλλαγές», όπως εσείς τις αποκαλείτε.

Το ζητούμενο είναι για ποιο λόγο δεν έχει γίνει διενέργεια λογιστικού ελέγχου από ανεξάρτητες οικονομικές αρχές για να προσδιορίσουν δύο σημαντικά ζητήματα, πρώτον, το ύψος της οφειλής, δηλαδή να συγκεκριμενοποιηθεί και να μας πει επιτόκους κάποιος πόσα χρωστάει η Ελλάδα και δεύτερον, γιατί χρω-

στάει η Ελλάδα και πώς κατάφερε η Ελλάδα μέσα σε λίγα χρόνια να εκτινάξει τα χρέη της απέναντι στους εταίρους σε ποσά τα οποία ουδείς μπορούσε από εμάς να φανταστεί, ακόμη και οι πιο απαισιόδοξοι.

Για ποιο λόγο, λοιπόν, η Ελλάδα κατάφερε μέσα σε λίγα χρόνια να καταντήσει μία χώρα, η οποία δανείζεται για να καλύψει προηγούμενα δάνεια και δανείζεται ξανά για να καλύψει προηγούμενους στόχους;

Γιατί, λοιπόν, εσείς ως Υπουργός Οικονομικών και το κάθε Υπουργείο Οικονομικών οποιασδήποτε Κυβέρνησης δεν έκανε κάποιες απλές κινήσεις, όπως για παράδειγμα –τα λέω με τυχαία σειρά– έλεγχο στα δημόσια έργα; Αυτό είναι το πιο βασικό. Για εμάς είναι μία μεγάλη γάγγραινα που έχει κυριολεκτικά γονατίσει την ελληνική οικονομία. Κάντε, αν θέλετε, δειγματοληπτικά μία αντιπαραβολή των διεθνών και των εγχώριων τιμών σε ό,τι αφορά τη διεκπεραίωση ενός δημοσίου έργου, για παράδειγμα την κατασκευή ενός δρόμου. Θα δείτε ότι οι τιμές αποκλίνουν τόσο πολύ από αυτές που ισχύουν στο εξωτερικό, που θα οδηγηθείτε στο συμπέρασμα –αυτό που πιστεύουμε και εμείς– ότι υπάρχουν εμπλεκόμενοι, ενδιάμεσοι μεγαλοεργολάβοι, οι οποίοι τσεπώνουν ζεστό κρατικό χρήμα για να πηγαίνει αργότερα ο ελληνικός λαός να πληρώνει αύξηση –άκουσον, άκουσον– 60% παραπάνω στα διόδια.

Άλλος τομέας για τον οποίο θα μπορούσατε να κάνετε κάποιον έλεγχο είναι η φοροδιαφυγή. Πάρα πολλές φορές έχω ακούσει και εσάς προσωπικά να λέτε ότι η Ελλάδα έχει κάνει ό,τι περνά από το χέρι της για να ελέγξει ή να περιορίσει το φαινόμενο της φοροδιαφυγής. Τι έχετε να πείτε, λοιπόν, για τα μεγάλα ονόματα που δεσποζουν πρώτα-πρώτα στη λίστα Λαγκάρντ, τα οποία ουδείς εισαγγελέας τόλμησε να καλέσει στη δικαιοσύνη να λογοδοτήσουν; Τι έχετε να πείτε για τα εκατομμύρια ευρώ που έχουν φύγει από ελληνικές τράπεζες και έχουν πάει στο εξωτερικό και δεν έχετε εισπράξει ούτε 1 ευρώ από άτομα που διακεκριμένα έχουν προσφύγει στο μεγάλο έγκλημα της φοροδιαφυγής;

Όσον αφορά τους προμηθευτές υγείας, μίλησε πριν από δεκαπέντε λεπτά ένας άλλος εισηγητής και είπε ότι γινόταν πάρτι στη δημόσια υγεία. Το δεχόμαστε και πράγματι έτσι είναι. Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι έστησαν αυτό το πάρτι; Γιατί δεν είναι γνωστοί; Γιατί δεν έχουν λογοδοτήσει; Ποιος τους αφήνει ανεξέλεγκτους να διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα και να το κατασπαταλούν κατά το δοκού;

Επίσης, κάτι που εγώ τουλάχιστον προσωπικά θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό είναι το τραπεζικό σύστημα. Κατ' αρχάς, είναι άθλιο, ληστρικό, πρόχειρο και δεν είναι ελληνικό, γιατί δεν υπάρχει σήμερα ούτε μία τράπεζα ελληνική που να είναι κυριολεκτικά και ουσιαστικά ελληνική. Μιλάμε για ξένους μετόχους οι οποίοι κρατούν στο χαρτοφυλάκιό τους μεγάλα ποσοστά των μετοχών και όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες μέτοχοι απλώς συνδιαχειρίζονται ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το οποίο καταληστεύει τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η οποία στοιχίζει δισεκατομμύρια ευρώ από το υστέρημα και την τσέπη του ελληνικού λαού.

Κλείνω με το μεγάλο σκάνδαλο, αυτό που όλοι εμείς ονομάζουμε μίζες, όπως είναι για παράδειγμα με τις μίζες στο χρηματιστήριο, με τις μίζες στους εξοπλισμούς, με τις μίζες στα υποβρύχια, με τις μίζες όταν αναλάβαμε το «εθνικό καθήκον» –όπως λέγατε– διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, για να δείτε ποιοι διαχειρίστηκαν από τότε μέχρι σήμερα το δημόσιο χρήμα και πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά.

Εάν εσείς ή οποιοσδήποτε άλλος που ηγείται του Υπουργείου σας έκανε αυτά τα πέντε απλά βασικά πράγματα, τότε θα είχατε το δικαίωμα να έρθετε σήμερα και να πείτε: «Φέρνω έναν προϋπολογισμό ο οποίος λόγω έκτακτης ανάγκης προβλέπει κάποια μείωση μισθών ή συντάξεων».

Όμως, όταν αφήνετε ανεξέλεγκτους και ατιμώρητους αυτούς οι οποίοι έχουν κατακλέψει τα δημόσια ταμεία και ζητάτε επιστροφή από τον μικρό ή μεσαίο επιχειρηματία, από τον Έλληνα φορολογούμενο, από τον άνεργο, από το μισθωτό από τον συνταξιούχο, τότε δεν μπορείτε να κάνετε κάτι τέτοιο, γιατί μιλάμε για δύο μέτρα και για δύο σταθμά.

Κλείνω λέγοντας ότι δυστυχώς η πράξη και τα ίδια τα γεγονότα έχουν αποδείξει ότι ουδείς προϋπολογισμός έχει υλοποιηθεί στο ακέραιο και αυτό γιατί περιέχονται μέσα σ' αυτούς λογιστικές αλχημείες, έχουν γίνει υπερεκτιμήσεις ή αντίστροφα υποεκτιμήσεις σε δεδομένα και νούμερα, όπως για παράδειγμα ακούω κάθε λίγο και λιγάκι να επικαλούνται διάφοροι ότι θα επιτύχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, ότι θα επιτύχουμε αύξηση του ΑΕΠ, ότι θα έχουμε μία αναπτυξιακή οικονομία. Όλα αυτά πράγματι στους αριθμούς και στα νούμερα μπορεί να είναι δελεαστικά και ίσως εφαρμόσιμα, αλλά δεν μπορείς να έχεις μία χώρα η οποία χρωστάει δισεκατομμύρια ευρώ, δεν έχει καλύψει βασικές της ανάγκες και να πιστεύεις ότι αυτά τα νούμερα θα εφαρμοστούν έξω στην ελληνική κοινωνία.

Για εμάς, λοιπόν, το ζητούμενο είναι ότι η οικονομία πρέπει να εξυπηρετεί το έθνος και όχι ο Έλληνας και η Ελληνίδα να πεθαίνει κυριολεκτικά από την πείνα για να ευημερούν οι αριθμοί.

Για τους λόγους αυτούς, λοιπόν, καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, γιατί δεν νομιμοποιούμε ένα ακόμα έγκλημα, δεν νομιμοποιούμε την εξουσία των διεθνών τοκογλύφων έναντι της πατρίδος μας και επειδή θεωρούμε ότι ακόμα και αν αυτός ήταν καταρτισμένος με τρόπο τέτοιο, ώστε να μπορούσε να εφαρμοστεί, είστε ανίκανοι σε οτιδήποτε και γι' αυτόν το λόγο θα είχατε αποτύχει ακόμα και σε κάτι τέτοιο.

Για τους λόγους, λοιπόν, αυτούς λέμε όχι. Τα υπόλοιπα θα τα καλύψουν οι συναγωνιστές κατά τη συνεδρίαση της αυριανής ημέρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω οι τηλεθεατές να είναι περισσότεροι από όσους είναι σήμερα και αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα, γιατί ειλικρινά αναρωτιέμαι, κύριε Πρόεδρε, και απευθύνομαι σε εσάς που έχετε τεράστια κοινοβουλευτική εμπειρία, αν τελικά αυτές οι διαδικασίες εξυπηρετούν την προσπάθεια που κάνουμε να καταθέσει κάθε χώρος αλλά και κάθε Βουλευτής την άποψή του σε μια κορυφαία πολιτική διαδικασία, όπως είναι η ψήφιση του προϋπολογισμού.

Εισαγωγικά, κύριε Υπουργέ, για εμάς, για τη Δημοκρατική Αριστερά -το είπαμε και στην επιτροπή- πρόκειται για έναν σφιχτό προϋπολογισμό, χωρίς πολιτικό σχέδιο και στόχους, που συντάχθηκε υπό το άγχος τόσο της λογιστικής απόδειξης ικανού πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2013 όσο και της συμφωνίας που θα επιτύχει η Κυβέρνηση με την τρόικα και τους εταίρους για το δημοσιονομικό κενό του 2014.

Τώρα, σε ό,τι έχει να κάνει με την αξιοποίηση του πρωτογενούς πλεονάσματος -το είπαμε και στην επιτροπή- ειπώθηκαν πολλά τόσο και από την τοποθέτηση του κ. Ανδρουλάκη ιδιαίτερα αλλά και από άλλους γενικούς εισηγητές.

Για εμάς, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός δυστυχώς είναι ένας προϋπολογισμός που δεν αφήνει χαραμάδα ελπίδας, ένας προϋπολογισμός που δυστυχώς δεν αντιμετωπίζει πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά κρίσιμα θέματα, όπως είναι η ύφεση, η ανεργία και η φτώχεια. Αντί να κυριαρχεί η αναπτυξιακή διάσταση, δυστυχώς κυριαρχεί μία λογική φορομπηχτική και αντιαναπτυξιακή.

Θα περιμέναμε, επίσης, να υπάρχει το πρόσημο μιας θετικής παρέμβασης για μέτρα κοινωνικής επανόρθωσης των επιπτώσεων από το σκληρότερο σε χώρα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και ύφεσης. Θυμίζω, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι είναι το σκληρότερο στα τελευταία εκατό χρόνια.

Λέπουν, δυστυχώς, οι εθνικές προτάσεις γι' αυτά τα προβλήματα για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης και ένα πρόγραμμα διεκδικήσεων για την αναδιάρθρωση του χρέους και τη συνολική δίκαιη λύση διεξόδου από την κρίση. Πρόκειται για προτάσεις που προφανώς θα χρησίμευαν στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, με τους εταίρους, γιατί, όπως ειπώθηκε και από τη γενική εισήγηση της Δημοκρατικής Αριστεράς μέσω της συ-

ναδέλφου κ. Ξηροτύρη, όταν δεν έχεις να προτείνεις τίποτα, τελικά αποδέχεσαι ό,τι προτείνουν οι άλλοι.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ένας ακόμα προϋπολογισμός που δεν καταφέρνει να πείσει με ποιον τρόπο θα αναχαιτίσει τη συνεχιζόμενη ύφεση της ελληνικής οικονομίας, ακόμα και αν στις προβλέψεις του περιλαμβάνει ευχές για ανάπτυξη στο 0,6 % του ΑΕΠ, χωρίς φυσικά να συνηπολογίζει την αλλοίωση που θα υποστούν έτσι κι αλλιώς οι στόχοι του προϋπολογισμού μετά τη λήψη μέτρων για την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού.

Μάλιστα, το σχέδιο του προϋπολογισμού αναφέρει ότι η αύξηση, έστω και αυτού του αναμικτού 0,6% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, θα είναι συνέπεια της αύξησης των επενδύσεων και της ενίσχυσης των εξαγωγών. Όμως, σ' αυτό το συνεχώς και διαρκώς μεταβαλλόμενο οικονομικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε, είναι αμφίβολο αν έχουν δημιουργηθεί οι συνθήκες για μακροχρόνιες επενδύσεις που θα βάλουν τη χώρα σε τροχιά ανάκαμψης. Η έλλειψη πολιτικής βούλησης για νέες στρατηγικές που θα οδηγήσουν τη χώρα μακριά και έξω από την κρίση παρουσιάζει ένα δημόσιο χρέος το οποίο μένει σχεδόν αμετάβλητο και δημοσιονομικά ελλείμματα, τόσο για το 2013 όσο και για το 2014, συνολικού ύψους 8,1 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τη σημαντικότερη συνθήκη που δημιουργεί την πεποίθηση της προσωρινότητας του προϋπολογισμού αποτελεί αυτή η αδυναμία προσδιορισμού των μέτρων που θα καλύψουν το δημοσιονομικό κενό το οποίο, δυστυχώς, δεν είναι ακόμα συμφωνημένο με την τρόικα, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο θα αλλοιωθούν οι οικονομικοί στόχοι του 2014, μετά την εφαρμογή των μέτρων που αυτήν τη στιγμή δεν υπολογίζει.

Θυμίζω -όχι για εσάς, αλλά γι' αυτούς που ίσως μας παρακολουθούν- ότι ως «δημοσιονομικό κενό» εννοούμε τη διαφορά ανάμεσα στο πρωτογενές πλεόνασμα και στο στόχο που έχει θέσει το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Επίσης, θα ήθελα να θυμίσω ότι στην αρχή η τρόικα το είχε στα 2,8, αλλά μετά έπεσε στα 1,8. Η Κυβέρνηση έλεγε για 500 εκατομμύρια και τελικά πήγε στο 1,3. Ακόμα, όμως, δεν έχει βρεθεί κοινό σημείο.

Οι πολιτικές που θέλει να εφαρμόσει η δικομματική Κυβέρνηση, όπως αναδεικνύονται από την ανάγνωση του προϋπολογισμού, παρουσιάζονται μονοδιάστατα, καθώς ο τρόπος που προτείνεται για το πέρασμα σε συνθήκες ανάπτυξης εξαρτάται καθαρά από την εισπραξιμότητα των δημοσίων εσόδων, τα οποία για ακόμα μια χρονιά εμφανίζουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από τους Έλληνες φορολογούμενους. Γι' αυτό και μίλησα για υπερφορολόγηση και σε ένα βαθμό -ίσως με δόση υπερβολής- και για φορομπηχτικό μηχανισμό.

Βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε το παράλογο που έγκειται στο ότι για τον προϋπολογισμό του 2012 είχε υπολογιστεί η καταβολή του ΦΑΠ για τρία συνεχόμενα χρόνια, ενώ από τον φετινό προϋπολογισμό μόνο από το φόρο περιουσίας η Κυβέρνηση επιθυμεί να εισπράξει 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα.

Η δημοσιονομική προσαρμογή που προτείνει η Κυβέρνηση είναι της τάξης των 5,2 δισεκατομμυρίων ευρώ και στηρίζεται στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και στην περιστολή των κοινωνικών δαπανών. Πρόκειται για μια δημοσιονομική προσαρμογή που έρχεται στις ήδη συρρικνωμένες κοινωνικές δαπάνες, αλλά και στην ήδη επιβαρυνμένη υψηλή φορολογία ακινήτων.

Έχουν περάσει ήδη έξι χρόνια ύφεσης και τρία χρόνια άγριας και σκληρής λιτότητας στα οποία οι πολίτες έχουν συνεισφέρει τα μέγιστα αγγίζοντας ή και ξεπερνώντας τα όρια της φοροδοτικότητας τους ικανότητας.

Και με τον φετινό προϋπολογισμό δυστυχώς ζητείται από αυτούς τους πολίτες να συνεισφέρουν κατά 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα, στόχος ο οποίος για εμάς για τη Δημοκρατική Αριστερά, κύριε Υπουργέ, φαντάζει δύσκολος έως απίθανος μέσω της κατάργησης και των φοροαπαλλαγών και εκπτώσεων φόρων.

Ο περιορισμός των κοινωνικών δαπανών κατά 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ θα πιέσει πολύ περισσότερο τα ταμεία και τους ασφαλισμένους με το ενδεχόμενο περαιτέρω μείωσης συντάξεων να φαντάζει πολύ μα πολύ πιθανό. Με τη σειρά του το γε-

γονός αυτό θα οδηγήσει -όπως είναι αντιληπτό απ' όλους σας- σε μείωση κατανάλωσης και μείωση ασφαλιστικών εισφορών και κατά συνέπεια σε αυτό που λέμε «αντροφοδότηση της ύφεσης».

Θα προσπαθήσω να αποδομήσω τη βασική επιχειρηματολογία του κυβερνητικού σχηματισμού, η οποία συμπυκνώνεται στα εξής τέσσερα σημεία:

Πρώτον, την επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων μέσω της εφαρμογής των κανόνων και πρακτικών χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Όμως, κατά τη γνώμη μας, κατά τη γνώμη της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι ότι η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων δεν σχετίζεται με τις διαρθρωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις, εάν αυτές δεν συνοδεύονταν με τις απαραίτητες αλλαγές στο αναπτυξιακό περιβάλλον, που θα διασφαλίσουν καλύτερες παραγωγικές και ανταγωνιστικές δυνατότητες για το σύνολο της ελληνικής οικονομίας.

Στο δεύτερο επιχείρημα που χρησιμοποιεί η πλευρά της Κυβέρνησης ότι από την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης που εδράζεται στην αύξηση των επενδύσεων και την ενίσχυση των εξαγωγών, καθώς και στη διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα, τι απαντάμε εμείς; Τα στοιχεία του προϋπολογισμού από μόνα τους δείχνουν ότι η μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης ήδη έχει μειωθεί κατά 1,6%. Ο προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση των επενδύσεων από -5,9% το 2013 σε 5,3% το 2014 και ρυθμό επέκτασης των εξαγωγών, αγαθών και υπηρεσιών από 2,5% το 2013 σε 4,6% το 2014. Και σ' αυτήν την περίπτωση παρατηρούμε ότι οι προβλέψεις αυτές γίνονται κάτω από την προϋπόθεση παραδοχών που θέλουν την ελληνική οικονομία να επιτυγχάνει άλματα ανταγωνιστικότητας και να ανατρέπει τις υφεσιακές τάσεις της οικονομίας.

Δυστυχώς, όμως και σύμφωνα με τα στοιχεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η Ελλάδα πρόκειται να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά τους με όρους κόστους εργασίας μόλις κατά 2%, ποσοστό που δεν θεωρείται ικανό για να ανατρέψει τη στασιμότητα και την ύφεση.

Παράλληλα, ακούστηκε και από άλλες τοποθετήσεις, εκτιμήσεις διεθνών οικονομολόγων αναφορικά με τις τάσεις ανάπτυξης προβλέπουν ότι δεν θα υπάρξει εντυπωσιακή ανάκαμψη στην παγκόσμια οικονομία και κατά συνέπεια δυστυχώς συμπαρασύρει και τη δική μας ελληνική οικονομία.

Με τις εισροές ξένων άμεσων επενδύσεων να αφορούν κυρίως την εξαγορά εγχώριων ΔΕΚΟ και υπηρεσιακών στοιχείων, δηλαδή μόνο από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, η παραγωγική δυνατότητα της χώρας είναι προφανές ότι παραμένει στάσιμη χωρίς να δημιουργούνται συνθήκες ανάπτυξης, που θα αντιστρέψουν την οικονομική στασιμότητα.

Τρίτο επιχείρημα της Κυβέρνησης. Στηρίζεται, λέει, στην περαιτέρω ενίσχυση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους, την οποία στηρίζει με τη σειρά της στην επίτευξη διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, στην ολοκλήρωση των αναπτυξιακών εργαλείων, αλλά κυρίως στην αρωγή των εταίρων για ελάφρυνση του δημοσίου χρέους.

Για εμάς αυτή είναι μια έμμεση παραδοχή για τη μη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους, εάν βέβαια συνυπολογίσουμε τις προαναφερθείσες αναλύσεις τόσο για την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, που βασίζονται μόνο στη δημοσιονομική προσαρμογή όσο και για τη δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξης βασισμένη σ' αυτήν την πολιτική.

Αναφέρω εδώ, κύριε Υπουργέ, για άλλη μια φορά ότι σε ό,τι αφορά τη Δημοκρατική Αριστερά, με επαναλαμβανόμενες ερωτήσεις προς το Υπουργείο Οικονομικών, έχουμε ζητήσει ενημέρωση για την πρόοδο της μελέτης που αφορά στη σύνταξη του αναπτυξιακού μοντέλου δεκαετούς διάρκειας, που βέβαια θα έπρεπε να έχει παραδοθεί -αν θυμάμαι καλά- Μάιο-Ιούνιο από το ΙΟΒΕ και το ΚΕΠΕ και, βέβαια, μέχρι τώρα δεν έχει ολοκληρωθεί και δεν έχει παραδοθεί.

Γιατί το λέμε αυτό; Το αναφέρουμε ως πραγματικότητα, για να γίνει αντιληπτό τόσο εντός όσο και εκτός της Αιθούσης ότι τα υφεσιακά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται σε επίπεδο εξαγγελιών, αλλά με

εφαρμόσιμες πολιτικές που θα τοποθετήσουν την Ελλάδα σε ένα νέο ανταγωνιστικό επίπεδο και θα διασφαλίσουν τη μακρόχρονη καλή απόδοσή της τόσο με όρους ανταγωνιστικότητας όσο και με όρους ανάπτυξης, όπως προείπα.

Παράλληλα, η πεποίθηση ότι οι εταίροι μας θα πειστούν να ελαφρύνουν το δημόσιο χρέος προς στιγμή δεν έχει απήχηση στους ευρωπαϊκούς κύκλους, καθώς κάθε παρόμοια συζήτηση μετατίθεται χρονικά για το εγγύς ή το απώτερο μέλλον.

Τέταρτον, το Υπουργείο Οικονομικών ισχυρίζεται ότι η τελευταία προτεραιότητα που θέτει το Υπουργείο Οικονομικών ως προϋπόθεση για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων είναι η διαμόρφωση συνθηκών για την έξοδο της χώρας στις αγορές.

Το σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λαμβάνει ως δεδομένη την επιτυχία όλων των παραπάνω στόχων και εξαγγέλλει την έξοδο στις αγορές εντός του 2014, γεγονός που δυστυχώς διαψεύεται απ' όλους τους οικονομικούς οργανισμούς που εποπτεύουν τη χώρα.

Η Δημοκρατική Αριστερά, θέτοντας, κύριε Υπουργέ, ως κύριο όπλο απέναντι στη συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας που ανατροφοδοτεί την ύφεση αυτές τις αναπτυξιακές πολιτικές, βλέπει, δυστυχώς, και στον φετινό προϋπολογισμό να σημειώνονται μειώσεις στα προγράμματα που μπορούν να αποδώσουν με πολλαπλασιαστική ισχύ, όπως για παράδειγμα το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας μόνο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα σταθώ μόνο για μερικά δευτερόλεπτα στο ζήτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης. Όλοι γνωρίζουν ότι αυτήν τη στιγμή η τοπική αυτοδιοίκηση στην ουσία αντικαθιστά και υποκαθιστά το κοινωνικό κράτος. Δυστυχώς, και σε αυτόν τον τομέα βλέπουμε να έχουμε μείωση, τουλάχιστον, 100 ευρώ, δημιουργώντας έτσι ένα μεγαλύτερο πρόβλημα στην αυτοδιοίκηση να ανταποκριθεί στις κοινωνικές ανάγκες της συγκυρίας.

Κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι η Δημοκρατική Αριστερά θα καταψηφίσει αυτόν τον προϋπολογισμό, διότι, δυστυχώς, διατηρεί την ύφεση, φροντίζει μόνο για τη διάσωση των τραπεζών, λαμβάνει υπ' όψιν μόνο τους αριθμούς, δεν δίνει καμμία προοπτική στους νέους, δεν δίνει πειστικές απαντήσεις για τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές, συμβάλλει σε νέα μείωση του ΑΣΕΠ, προωθεί μόνο τη φορολόγηση και την υπερφορολόγηση, συντηρεί τη λογική των προϋπολογισμών των προηγούμενων ετών. Μπορεί να είναι ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός, αλλά απευθύνεται σε ένα φτωχοποιημένο λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Αναγνωστάκη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης για δεκαπέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Δεν υπάρχει στρατηγική. Δεν έχουμε εθνικό στόχο» είπε ο κ. Ανδρουλάκης στην τοποθέτησή του. «Δεν υπάρχει στόχος», λέει στο τέλος.

Και στρατηγική υπάρχει και σχέδιο που την υπηρετεί. Είναι η στρατηγική των μονοπωλίων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Όσον αφορά για τον στόχο, προφανώς θέλει ένα στόχο που θα παρουσιάζεται σαν παλλαϊκός, θα ενσωματώνει τον λαό, για να υπηρετείται καλύτερα η στρατηγική του καπιταλισμού.

Η διαχωριστική γραμμή έχει προ πολλού κριθεί. Είναι «μονοπώλια ή λαός;». Δύο δρόμοι υπάρχουν: Ο ένας είναι ο καπιταλισμός και η βαθιά εκμετάλλευση με τη δικτατορία του μονοπωλίου και ο άλλος είναι ο σοσιαλισμός και η οριστική λύση των προβλημάτων του λαού, με κατάργηση της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο. Όπως επιβεβαιώνεται από την κατάσταση που βιώνει ο λαός μας, το καπιταλιστικό σύστημα δεν έχει να δώσει τίποτα άλλο ή μάλλον το σωστό είναι ότι θα δίνει βάσανα, φτώχεια και εξαθλίωση.

Η κρίση είναι αγιάτρευτη αρρώστια του καπιταλισμού. Όπως και στο παρελθόν, έτσι και τώρα το σύστημα τη φορτώνει στην εργατική τάξη και στο λαό. Η συζήτηση για τον τρόπο διαχείρι-

σης δεν είναι καινούργια. Η ίδια συζήτηση γινόταν και στις άλλες περιόδους της καπιταλιστικής κρίσης. Οι όποιες μορφές ακολουθήθηκαν, θύματά τους είχαν τα λαϊκά στρώματα, ακόμα και με πολέμους.

Η στρατηγική που ακολουθήθηκε και στη χώρα μας, το σχέδιο, το «εθνικό» όπως ονομάζεται, είχε τα αποτελέσματά του: 27% η ανεργία, 31% το ποσοστό κάτω από το όριο της φτώχειας, 40% η μείωση των μισθών και των συντάξεων, εκατόν πενήντα με διακόσιες χιλιάδες νέοι και νέες μετανάστες, υποσιτισμός των παιδιών, θύματα από πλημμύρες, από ενεργειακή φτώχεια, χιλιάδες μικρομεσαίοι εμφανίστηκαν, χιλιάδες ήδη πλειστηριασμοί κατοικιών για χρέη προς το δημόσιο, αρπαγή των μικροκαταθέσεων ακόμα και συντάξεων από τις εφορίες, αβάσταχτοι φόροι, οι χώροι δουλειάς σκλαβοπάζαρα, οι συντάξεις στα τάρταρα, τα όρια ηλικίας στα ύψη, οι συλλογικές συμβάσεις υπό πλήρη κατάργηση, δρόμοι, βουνά, παραλίες, λιμάνια, επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας παραδίδονται στους επιχειρηματικούς μονοπωλιακούς ομίλους, η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια, η ασφάλιση βορά στους επιχειρηματικούς ομίλους, ο λαός στερείται τα φάρμακα, την υγεία.

Όλα αυτά είναι τα επιτεύγματα των μνημονίων, απότοκα των αναδιαρθρώσεων, της Συνθήκης του Μάαστριχτ, της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απότοκα των προηγούμενων προϋπολογισμών. Όλα αυτά είναι που τα ονομάζετε αναδιαρθρώσεις, μεταρρυθμίσεις, αναγκαίες βέβαια για την ανταγωνιστικότητα, για τη δημιουργία του κατάλληλου περιβάλλοντος, όπως λέτε, για την προσέλκυση επενδύσεων. Παρουσιάζετε όλα τα μέτρα σαν προσωρινά, αναγκαία για να βγούμε από την κρίση και μετά λέτε ψέματα ότι θα τα επαναφέρετε.

Προχωρήσατε με γρήγορους ρυθμούς στην υλοποίηση των πολιτικών του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Σε κάθε μέτρο επικαλείσθε τις στρεβλώσεις του παρελθόντος, επικαλείσθε το παραγωγικό μοντέλο που ήταν στρεβλό κι ότι όλα αυτά αποτελούν προϋποθέσεις διάρθωσης, αλλαγής του. Χρησιμοποιείτε ατάκες όπως: «Μαζί τα φάγαμε», «Καταναλώνουμε περισσότερο από όσο παράγουμε», «Υπογράφονταν συμβάσεις με αυξήσεις σε φθίνοντες κλάδους», όπως είπε χθες ο Υπουργός Εργασίας κι άλλα τέτοια επιχειρήματα, για να δημιουργήσετε ενόχες στην εργατική τάξη, στο λαό, που μόνο πλούτο παράγουν.

Οι θυσίες πιάνουν τόπο, λέτε, έρχεται η ανάκαμψη. Τι σημαίνει ανάκαμψη για τους εργαζόμενους και το λαό; Μήπως θα βρουν δουλειά; Θα αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις; Θα γίνει η υγεία, η παιδεία, το φάρμακο κοινωνικό αγαθό; Η ανάκαμψη αφορά τα μονοπώλια και την κερδοφορία τους κι όχι την αντιμετώπιση των οξυμένων προβλημάτων του λαού.

Ο προϋπολογισμός του 2014 απαιτεί από το λαό ακόμα 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι 4.753 δισεκατομμύρια μειωμένες οι δαπάνες του λεγόμενου κοινωνικού προϋπολογισμού.

Ας δούμε τις επιπτώσεις σε βασικές πλευρές που απασχολούν την εργατική λαϊκή οικογένεια. Οι άνεργοι θα βρεθούν σε πολύ χειρότερη κατάσταση. Η ανεργία θα συνεχιστεί και το 2014. Το κονδύλι, όμως, για επιδόματα μένει καθηλωμένο στα φετινά επίπεδα. Μέχρι τώρα είναι γνωστό ότι μόνο εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδες επιδοτούνται από το ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων. Το 66,6% είναι μακροχρόνια άνεργοι και η μεγάλη τους πλειοψηφία είναι στα αζήτητα. Μία μικρή μειοψηφία παίρνει 200 ευρώ το μήνα κι αυτό για πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Το ποσοστό των νέων ανέργων έφτασε στο 62%. Μέρος απ' αυτούς τους νέους ανακυκλώνονται στα προγράμματα κατάρτισης, απόκτησης εμπειρίας, μαθητείας, επιταγή εργασίας και ξανά στην ανεργία.

Ο ΟΑΕΔ έχει μετατραπεί σε οργανισμό στήριξης των επιχειρηματιών. Δισεκατομμύρια ευρώ μεταφέρονται στα χρηματοκιβώτιά τους, μέσω των λεγόμενων ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση. Την πλειοψηφία των ανέργων την κατευθύνετε προς τις ΜΚΟ, τη φιλανθρωπία, τα συσσίτια.

Μιλάτε για φρενάρισμα της ανεργίας, για διαφαινόμενη ανάπτυξη που θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Διάφοροι οικονομολόγοι, ινστιτούτα όπως της ΓΕΣΕΕ αλλά και του ΙΟΒΕ εκτιμούν ότι για να βρει δουλειά το ένα εκατομμύριο άνεργοι που δημιουργήθηκαν αυτά τα τρία χρόνια, θα απαιτηθούν είκοσι χρόνια

και ανάπτυξη 3,5% για κάθε χρόνο. Η ανεργία είναι παιδί του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με όποια μορφή διαχείρισης σε αυτό το σύστημα.

Η ριζική αντιμετώπιση της μπορεί να γίνει, όταν τα «κλειδιά» της οικονομίας, εργοστάσια, επιχειρήσεις, γη, ορυκτός πλούτος και κάθε άλλη παραγωγική πηγή θα έρθουν στα χέρια της εργατικής τάξης, του λαού. Μόνο σε αυτές τις συνθήκες όπου δεν θα υπάρχει το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους, θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για την εξάλειψη της ανεργίας. Η ουσιαστική, όμως, προστασία των ανέργων αποκτά επείγοντα χαρακτήρα. Η πρόταση που έχει καταθέσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και την απορρίψατε είναι ανάγκη να αποτελέσει ζήτημα πάλης του εργατικού, του λαϊκού κινήματος.

Δεύτερον, οι μειωμένες δαπάνες, ιδιαίτερα στα ασφαλιστικά ταμεία, σημαίνουν παραπέρα μείωση των συντάξεων. Έχουν ανατραπεί οι προσδοκίες εκατομμυρίων εργαζομένων από την υλοποίηση αυτών των μέτρων που τα ονοματίζετε αναδιαρθρώσεις, μεταρρυθμίσεις και αφορούν σημαντικές πτυχές της ζωής τους. Ο κρατικός προϋπολογισμός προβλέπει σημαντικές περικοπές. Θα στερήσουν βασικές υπηρεσίες από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους ανέργους, όπως ήδη η υλοποίηση του ν. 3863/2010 φέρνει μεγάλες ανατροπές στη ζωή της εργατικής τάξης και ιδιαίτερα των απόμαχων της δουλειάς.

Η πολιτική σας ενισχύει την επιχειρηματική δράση στην ασφάλιση. Υποτίθεται πως οι επικεφαλής της δημόσιας ασφάλισης «στριμώχνονται» για να πάρουν μέρος στις συζητήσεις που οργανώνουν οι επιχειρηματίες της ιδιωτικής ασφάλισης για το μέλλον των κερδών τους. Αλήθεια, ποιον μπορεί να πείσει η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Εργασίας ή ο Διοικητής του ΙΚΑ ότι πράγματι ενδιαφέρονται για τη δημόσια ασφάλιση; Δεν είναι, λοιπόν, τυχαία η παρουσία στα fora των επιχειρηματιών και την ιδιωτική ασφάλιση.

Οι κυβερνήσεις, τα αστικά κόμματα, όπως και η ίδια η αστική τάξη, διαχρονικά έκαναν «πλιάτσικο» στις συντάξεις της εργατικής τάξης. Έκλεψαν το κομμάτι της υπεραξίας που κατέθεσαν οι εργαζόμενοι στο διάβα των σκληρών και αιματηρών αγώνων. Η εγγύηση του κράτους για τις βασικές συντάξεις τώρα είναι 360 ευρώ από 460 ευρώ. Αύξηση των ορίων ηλικίας, στα εξήντα επτά η σύνταξη –από τη δουλειά στον τάφο. Κατάργηση των βαρέων και ανθυγιεινών, κατάργηση του ΕΚΑΣ για όσους είναι κάτω των εξήντα πέντε ετών. Καθιέρωση όλο και μεγαλύτερης συμμετοχής στα φάρμακα, στη νοσηλεία, στις εξετάσεις. Ήδη για κάθε συνταγή παρακρατείται 1 ευρώ. Πέρα από τα 5 ευρώ για το εισιτήριο στα νοσοκομεία καθιέρωσαν και 25 ευρώ για τη νοσηλεία. Οι ασφαλισμένοι αναγκάζονται να πληρώνουν στα απογευματινά ιατρεία, αφού τα ραντεβού δίνονται μέχρι και δύο χρόνια μετά.

Τα κέντρα πιστοποίησης αναπήρων αποτέλεσαν το εργαλείο, τον μηχανισμό περικοπής και κατάργησης των αναπηρικών συντάξεων. Είναι χαρακτηριστικό ότι άτομα με νοητική στέρηση πιστοποιούνται από τα ΚΕΠΑ σαν υγιή.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία δεν είναι λογιστικό πρόβλημα ή ζήτημα κακοδιαχείρισης –που βέβαια υπάρχει κι αυτή– αλλά αποτέλεσμα συστηματικής και σχεδιασμένης κρατικής παρέμβασης εδώ και πολλά χρόνια.

Στόχοι της κρατικής παρέμβασης είναι: Πρώτον, η συρρίκνωση της τιμής της εργατικής δύναμης με τη μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους. Δεύτερον, η μεταφορά των ασφαλιστικών βαρών του κράτους και των μονοπωλιακών ομίλων στις πλάτες των εργαζομένων. Τρίτον, η επιβολή της ανταποδοτικότητας με τη χρησιμοποίηση του ασφαλιστικού ως πεδίου κερδοφόρων επενδύσεων. Τέταρτον, η αξιοποίηση των αποθεματικών του ασφαλιστικού συστήματος για τη χρηματοδότηση των μονοπωλιακών ομίλων.

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, το ασφαλιστικό σύστημα συνεχίζει να δέχεται συντριπτικά χτυπήματα. Απαιτείται, κατά την εκτίμησή μας, «συναγερμός», γιατί αυτό που πρότείνει η τρόικα και είδε το φως της δημοσιότητας, το αυστραλιανό μοντέλο –δηλαδή σύνταξη που θα συσχετίζεται με τα περιουσιακά κριτήρια– δεν θα μείνει σαν πρόταση.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θέλει να θέσει στο εργατικό

κίνημα τα επείγοντα ζητήματα για διεκδίκηση στην κοινωνική ασφάλιση, όπως είναι: Επαρκής χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων και η εξασφάλιση χορήγησης συντάξεων και παροχών. Πλήρης κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και των παροχών. Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές επιδομάτων και συντάξεων σε ειδικές ομάδες, όπως συντάξεις αναπηρίας, χρειάς κλπ. Κατάργηση όλων των αντισταλτικών νόμων και των εφαρμοστικών νόμων. Κανένα πρόγραμμα ανεργίας, πρακτική άσκηση ή πρόγραμμα μαθητείας που έχουν γενικευτεί το τελευταίο διάστημα να είναι χωρίς συντάξιμα έσοδα. Πρέπει να πληρώσει το κράτος και η εργοδοσία για τα ελλείμματα στα ταμεία. Κάλυψη με κρατική χρηματοδότηση του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Λέμε «όχι» στη μεταφορά των χρεών των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ στην εφορία και πρέπει να παγώσουν οι οφειλές προς τον ΟΑΕΕ όσο διαρκεί η κρίση χωρίς προσαυξήσεις ή πρόστιμα.

Ζητάμε: Κατάργηση όλων των διατάξεων που προβλέπουν την ποινικοποίηση των οφειλών προς τα ταμεία. Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς υποβιβασμό της ασφαλιστικής κλάσης και χωρίς μείωση της σύνταξης. Κάλυψη των ελλειμμάτων και χρηματοδότηση του ΟΓΑ κατά 2/3 από το κράτος και κατά 1/3 από τον ασφαλισμένο. Κάλυψη της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης όλων των αγροτών με αποκλειστική ευθύνη του κράτους. Να μην πληρώσουν οι φτωχοί αγρότες τον ΟΓΑ, τις εισφορές για υγεία, σύνταξη, αναβάθμιση των κοινωνικών συνθηκών ζωής στην ύπαιθρο, με πλήρη κάλυψη και με υψηλού επιπέδου δημόσιες, δωρεάν παροχές σε υγεία, παιδεία, πρόνοια, παιδικούς σταθμούς.

Αυτά είναι αιτήματα και θέσεις που αφορούν την πλειοψηφία του λαού. Δεν μπορούν να ικανοποιηθούν από τις πολιτικές σας, γιατί κινείστε ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση. Η πρότασή μας απευθύνεται, όπως είπαμε, στους εργαζόμενους. Την έχουμε ήδη καταθέσει και στα Πρακτικά.

Τρίτο ζήτημα: Σε οικονομικό «στραγγαλισμό» οδηγούνται τα νοσοκομεία, αλλά και ο ΕΟΠΥΥ. Οι επιχορηγήσεις προς τα νοσοκομεία μειώνονται σε 1,11 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 1,639 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013. Πρόκειται για μειώσεις στο 32,2% σε σχέση με το 2013. Ο ΕΟΠΥΥ θα χρηματοδοτηθεί μόνο με 777 εκατομμύρια ευρώ, όταν το 2012 χρειάστηκε επιπρόσθετη κρατική επιχορήγηση 300 εκατομμυρίων ευρώ για να διαμορφωθεί τελικά σε 1,108 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2013. Μειώνεται η επιχορήγηση κατά 29,9%. Η οικονομική «θηλιά» στον ΕΟΠΥΥ, σε συνδυασμό με τις ανατροπές στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, θα μετακυλίσει ακόμα μεγαλύτερα βάρη στις τσέπες των ασθενών. Μόνο από τις περικοπές της φαρμακευτικής δαπάνης οι ασφαλισμένοι θα οδηγηθούν να πληρώνουν στο τέλος του 2013 μεσοσταθμική συμμετοχή στα φάρμακα κοντά στο 32%, όταν το 2010 ήταν 9%.

Συνολικά οι δαπάνες υγείας του τακτικού προϋπολογισμού θα διαμορφωθούν σε 4,361 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014 έναντι 5,434 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013, δηλαδή είναι μειωμένες κατά 19,7%.

Ο Υπουργός Υγείας, εκφράζοντας βεβαίως την Κυβέρνηση, δηλώνει ότι τίποτα δεν είναι δωρεάν και ότι η υγεία κοστίζει. Σε αυτήν τη γραμμή ενισχύει την εμπορευματοποίηση και ανοίγει διάπλατα τις ήδη ανοικτές πόρτες στην επιχειρηματική δράση.

Το ΚΚΕ αντιμετωπίζει την υγεία σαν κοινωνικό δικαίωμα και παλεύει για ένα αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες, με βασικό προσανατολισμό στην πρόληψη, ρίχνοντας βάρος στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας με το κέντρο υγείας που θα είναι συνδεδεμένο με τους χώρους δουλειάς, τα σχολεία, τους χώρους άθλησης και άλλα. Παλεύει για πλήρως ελεγχόμενες και εξοπλισμένες μονάδες υγείας σ' όλα τα επίπεδα του συστήματος, που θα αξιοποιούν τις κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνολογίας προς όφελος των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων. Έχουμε ήδη καταθέσει πρόταση για την υγεία στα πρακτικά και στην επιτροπή.

Βασικό «εργαλείο» για την προώθηση των αναγκαστικών αναδιαρθρώσεων στο δημόσιο αποτελούν οι περιφέρειες και οι

δήμοι με το πρόγραμμα «Καλλικράτης». Ο προϋπολογισμός προβλέπει επίσης παραπέρα περικοπή των δαπανών κατά 30% από τα 3,25 δισεκατομμύρια το 2013 στα 2,573 δισεκατομμύρια. Περιφερειάρχες και δήμαρχοι, είτε με κομματική στήριξη είτε ως ανεξάρτητοι είτε ως αντικαλλικρατικοί, προετοίμασαν το έδαφος και προώθησαν την προσαρμογή της τοπικής και περιφερειακής διοίκησης στο καπιταλιστικό περιβάλλον για ανταγωνιστικό δημόσιο στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Αποδείχθηκε ότι η τοπική διοίκηση ως αναπόσπαστο κρατικό όργανο του αστικού κράτους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο έχει ως αποστολή την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών και των έργων, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις απολύσεις εργαζομένων. Μεγάλο μέρος από τις έντεκα χιλιάδες απολύσεις, όπως ήδη ανακοίνωσε η Κυβέρνηση, θα καλυφθεί από τους εργαζόμενους στους δήμους και στις περιφέρειες.

Το εισόδημα των εργαζομένων έφτασε στα κατώτερα όρια. Πάνω στα ερείπια των μισθών, των εργασιακών σχέσεων, των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες, δημιουργήσατε το πρωτογενές πλεόνασμα και λέτε ότι ο στόχος σας είναι η διατήρησή του και η παραπέρα αύξησή του. Γι' αυτό καταργήσατε το θεσμό των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και μειώσατε με νόμο τον κατώτερο μισθό από τα 751 στα 586 ευρώ και στα 512 ευρώ για τους νέους και τις νέες. «Θωρακίσατε» την εργοδοσία από τις διεκδικήσεις των εργαζομένων, καταργώντας στην ουσία τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Αξιοποιήσατε τις δυνάμεις του συμβιβασμού και της υποταγής στο εργατικό κίνημα οι οποίες υπογράφουν κλαδικές επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις με μειώσεις των κρατικών μισθών, με στόχο να πάνε στα κατώτερα επίπεδα, αλλά και παραπέρα, στις ανταγωνίστριες χώρες.

Είναι χαρακτηριστικές οι ρυθμίσεις που περιελάμβανε η επιχειρησιακή σύμβαση που υπέγραψε η εταιρεία σεκιούριτι με τους ανθρώπους της που θα παρουσιάζονταν σαν εκπρόσωποι των εργαζομένων που πρόβλεψαν ακόμα και την καταβολή των δεδουλευμένων μετά από τρεις μήνες.

Ο νόμος Κατσέλη, ο οποίος προέβλεπε την ίδρυση ενώσεων προσώπων και υπογραφή συμβάσεων, έχει συμβάλει τα μέγιστα σε αυτό που επισημάνεται στη μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας. Η παραπέρα συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης είναι ο στόχος σας και αναδεικνύεται από τον προϋπολογισμό.

Το ΚΚΕ στηρίζει το αίτημα για επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ, για κατάργηση του νόμου Κατσέλη, για επαναφορά του νόμου, για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Επειδή δεν προλαβαίνω γιατί τελείωσε ο χρόνος μου, θα ήθελα να πω ότι υπάρχει και το θέμα της παιδείας που ήδη έχουμε καταθέσει πολλές φορές προτάσεις στη Βουλή σε συζητήση. Υπάρχει βέβαια και το θέμα της διεξόδου, το οποίο ανέλυσε πολύ καλά ο σύντροφός μου Νίκος Καραθανασόπουλος.

Καταψηφίζουμε τον κρατικό προϋπολογισμό του 2014.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσώτη.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο. Προηγουμένως –όχι στην ομιλία σας– κάποιος συνάδελφος έκανε κριτική ότι όταν ανέβηκε στο Βήμα δεν ήταν αρκετοί συνάδελφοι να τον παρακολουθήσουν. Μόλις κατέλθε από το Βήμα, αποχώρησε και ο ίδιος. Καλό είναι όταν κάνουμε κριτική, να βλέπουμε πρώτα τον εαυτό μας.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή δικογραφία, σύμφωνα με τα άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, που αφορά στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη.

Επίσης, ο Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασίλειος Καπερνάρος κατέθεσε πρόταση νόμου «Προστασία κύριας κατοικίας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Ο ειδικός εισηγητής κ. Νικολόπουλος απουσιάζει.

Τον λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια και συνάδελφος κ. Αικατερίνη Παπακωνσταντινίδου για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2014 είναι ένας προϋπολογισμός πραγματικός αλλά και σταθεροποιητικός. Δεν περιέχει μέτρα λιτότητας και εμπεριέχει ως βασική αρχή του τη μείωση της φορολογίας, μια αρχή που διακατέχει και διαπνέει το σκληρό πυρήνα της παράταξης την οποία ανήκω. Αυτό, όμως, όπως αντιλαμβάνεστε προϋποθέτει σταθεροποίηση της οικονομίας, κάτι το οποίο σε αυτόν τον προϋπολογισμό φαίνεται να συμβαίνει.

Έκανα αυτήν την αναφορά, για το σκληρό πυρήνα της ιδεολογίας της Νέας Δημοκρατίας, διότι η βάση πάνω στην οποία πατά η πολιτική μας έκφραση είναι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός, ο οποίος θέτει τέσσερις βασικές αρχές. Και, βέβαια, ο κοινωνικός φιλελευθερισμός είναι η ιδανική σύνθεση ανάμεσα στην ατομική ελευθερία και στην κοινωνική συνεκτικότητα.

Αρχή πρώτη: Η αγορά πρέπει να υπάρχει ως ελεύθερη μόνο για το καλό του πολίτη και πρέπει να αναστέλλεται όταν αντιβαίνει στα συμφέροντα του πολίτη.

Η δεύτερη βασική αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η θετική θεώρηση της ελευθερίας. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι το κράτος πρέπει να στηρίζει τους πολίτες του στην πραγματοποίηση των στόχων τους.

Η τρίτη βασική αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η ισότητα. Όμως, η ισότητα σε τι μεταφράζεται; Μεταφράζεται σε ισότητα ευκαιριών, σε πλούσιους και φτωχούς με μία λέξη: Την αρχή της αξιοκρατίας. Δεν οφείλει το κράτος να εγγυάται σε όλους ότι θα τα καταφέρουν. Είναι, όμως, αντίθετο στο σκληρό πυρήνα της ιδεολογίας του κοινωνικού φιλελευθερισμού να μη δίνει η ευνομούμενη και δημοκρατική πολιτεία την ευκαιρία σε όλους να το προσπαθήσουν.

Η τέταρτη αρχή του κοινωνικού φιλελευθερισμού είναι η δυνατότητα του κράτους να παρεμβαίνει υπέρ της ασθενέστερης πλευράς, δηλαδή υπέρ των μη προνομιούχων πολιτών.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, η ανταγωνιστικότητα και η αξιοκρατία δημιουργούν, κατά τεκμήριο, πετυχημένους και δημιουργικούς πολίτες. Προσέξτε όμως, αυτό δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση πως η επιτυχία τους θα ορίζεται σε βάρος των μη προνομιούχων.

Αυτές, λοιπόν, οι αρχές αποτελούν το δικό μας ιδεολογικό οδικό χάρτη δηλαδή τις πολιτικές μας, οι οποίες έχουν ως πυρήνα τους τον άνθρωπο και απευθύνονται σ' αυτόν.

Η ελευθερία είναι ουσιαστικά κοινωνική ανάγκη για ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους πολίτες. Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός, δηλαδή, δίνει έμφαση και εστιάζει στην αναδιανομή ευκαιριών υπέρ των μεσαίων τάξεων, των μεσαίων στρωμάτων, των μεσαίων επιχειρηματιών σε αντίθεση με τα σοσιαλιστικά κόμματα, με το ΣΥΡΙΖΑ στην προκειμένη περίπτωση και με τις άλλες παρατάξεις που υπηρετούν άλλου είδους ιδεολογήματα.

Τα σοσιαλιστικά κόμματα –για παράδειγμα– πιστεύουν στο κράτος επιχειρηματία. Πιστεύουν στο κράτος «γίγαντα». Πιστεύουν στο κράτος εκείνο που αν μπορούσε θα υπέβαλλε τον τρόπο σκέψης του στους πολίτες. Εμείς δεν πιστεύουμε στο κράτος «γίγαντα». Και δεν πιστεύουμε στο κράτος επιχειρηματία, ούτε στην οικονομία ούτε στην κοινωνία.

Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός αποσκοπεί και παλεύει στη διάχυση ευκαιριών και ευημερίας παντού: στην οικονομία και στην κοινωνία. Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός ως πολιτική πρακτική υπερασπίζεται τις κοινωνικές δομές με τον υγιή τρόπο όχι με τον ανεύθυνο του κρατικίστικου σοσιαλισμού, ο οποίος παράγει ελλείμματα και, εν τέλει, ως συνέπεια αυτής της ανευθυνότητας, οδηγεί στην κατάρρευση του κοινωνικού κράτους ως αποτέλεσμα.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια επικράτησε ο κρατισμός, ενοχοποιήθηκε η ιδιωτική πρωτοβουλία και αποδυναμώθηκε εν τέλει ο παραγωγικός ιστός.

Πρέπει να σας πω ότι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός δεν είναι μια θεωρία. Έχει εφαρμοστεί στην πράξη τόσο στη συντηρητική Μεγάλη Βρετανία όσο και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής πρέπει να σας πω ότι είχε ένα συγκεκριμένο πολιτικό αποτέλεσμα και το οποίο ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει. Ήταν το new deal, το οποίο βοήθησε την αμερικανική κοινωνία να ξεπεράσει τα προβλήματα της οικο-

νομίας της και να φύγει απ' αυτά.

Πρέπει να σας πω ότι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός θεωρείται μια ουμανιστική μέση οδός ανάμεσα στον ανεξέλεγκτο καπιταλισμό, κύριε Τσακαλώτε, και στον οικονομικά και πολιτικά καταπιεστικό σοσιαλισμό.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Στη δε Μεγάλη Βρετανία, επειδή σας βλέπω ότι αντιδράτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην κάνετε σχόλια, κυρία συνάδελφε, γιατί θα ζητηθεί ο λόγος μετά. Μην κάνετε σχόλια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Στη Μεγάλη Βρετανία ο κοινωνικός φιλελευθερισμός συνέβαλε, ώστε να παρθούν μέτρα για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Άρα, συμπερασματικά, ο κοινωνικός φιλελευθερισμός συνιστά ένα ιδεολογικό πεδίο εντός του οποίου συνυπάρχουν και η ανάπτυξη αλλά και η κοινωνική δικαιοσύνη.

Για μας, λοιπόν, αλλά και γενικότερα, είναι η μόνη διέξοδος, το μόνο εργαλείο για τις κοινωνίες ειδικότερα στην περίοδο της κρίσης αξιών, την οικονομική κρίση που βιώνουμε και είναι και η μόνη διέξοδος για μια Ευρώπη που ομολογουμένως υπήρξε αμήχανη και ανέτοιμη αρχικά να αντιμετωπίσει κρίση χρέους της Ευρωζώνης. Στη δε χώρα μας το κεντροδεξιό, φιλοευρωπαϊκό μέτωπο είναι η ελπίδα της Ελλάδας για τη φυγή προς τα εμπρός.

Αυτές οι αρχές διέπουν την πολιτική βούληση και τον ιδεολογικό οδικό χάρτη της δικής μου παράταξης που μετέχει στην Κυβέρνηση και οι οποίες φέτος για πρώτη φορά σε έναν προϋπολογισμό πραγματικό και σταθεροποιητικό τείνουν να συναντήσουν αυτούς τους στόχους.

Αναφέρω τις θετικές ενδείξεις με τίτλους και με μεγέθη αναγνωρίσιμα. Θα σας πω ένα μέγεθος που είναι αναγνωρίσιμο. Είναι ο πληθωρισμός. Ο πληθωρισμός, λοιπόν, σ' αυτόν τον προϋπολογισμό φαίνεται ότι υποχωρεί διαρκώς. Αυτό είναι μετρήσιμο. Πώς είναι μετρήσιμο; Διαμορφώνεται στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων σαράντα πέντε ετών παρά τις υπαρκτές στρεβλώσεις των αγορών.

Θα σας πω ένα άλλο μετρήσιμο μέγεθος. Είναι η ύφεση. Η ύφεση φαίνεται ότι επιβραδύνεται επίσης. Και φαίνεται ότι επιβραδύνεται, διότι αναθεωρούνται οι αρχικές εκτιμήσεις –προς το καλύτερο όμως– και εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί τελικά στο 4% έναντι ύφεσης 6,4% το 2012. Άρα, λοιπόν, είναι κι αυτό ένα αναγνωρίσιμο μετρήσιμο μέγεθος.

Ένα άλλο μετρήσιμο και αναγνωρίσιμο μέγεθος είναι το κόστος δανεισμού. Για να δούμε τι έχει γίνει με το κόστος δανεισμού. Είναι ένα μέγεθος που δείχνει αν ο προϋπολογισμός μας είναι ρεαλιστικός, αν είναι σταθεροποιητικός. Φαίνεται, λοιπόν, ότι το κόστος του δανεισμού μειώνεται.

Μάλιστα, πρέπει να σας πω ότι το στοιχείο που το αποδεικνύει –και είναι επίσημο στοιχείο– είναι η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία αποτυπώνει ότι η Ελλάδα είναι η χώρα με τον υψηλότερο για την περίοδο 2011-2012 ρυθμό προώθησης των μεταρρυθμίσεων.

Πρέπει να σας πω και να σας ρωτήσω το εξής: Είναι ή δεν είναι μετρήσιμο στοιχείο το γεγονός ότι μεγάλο μέρος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ελληνικού δημοσίου έχει αποπληρωθεί; Ασφαλώς και είναι.

Ένα άλλο κρίσιμο ερώτημα, μετρήσιμο μέγεθος, είναι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Για να δούμε τι συμβαίνει με την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και από πού αυτό προκύπτει. Από το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Το ισοζύγιο, τρεχουσών συναλλαγών εκτιμάται ότι θα είναι απολύτως ισοσκελισμένο. Άρα, το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται.

Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους έχουν μειωθεί ή έχουν αυξηθεί; Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους, για το οποίο αγωνιούμε και συζητούμε όλοι παντού στη δημόσια σφαίρα, έχουν μειωθεί και μάλιστα σημαντικά. Πρέπει να δούμε ποιες είναι οι εκτιμήσεις τώρα, γιατί πρέπει να δούμε κι ένα άλλο κρίσιμο μέγεθος: Τι ενδείξεις, τι εκτιμήσεις έχουμε για το 2014;

Η πρώτη εκτίμηση είναι ότι η ελληνική οικονομία προβλέπεται να εξέλθει από την παρατεταμένη ύφεση και αυτό είναι μία ση-

μαντική παράμετρος.

Μία άλλη παράμετρος είναι η ανεργία, κρίσιμο ζήτημα και πολύ μεγάλο. Πρέπει να σας πω ότι το ποσοστό ανεργίας αντιδρά με κάποιο βαθμό υστέρησης στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, πλην όμως προβλέπεται ότι αυτό θα μειώνεται σταδιακά.

Το πρωτογενές πλεόνασμα της Κυβέρνησης φαίνεται ότι θα διαμορφωθεί πάνω από το στόχο, δηλαδή πάνω από το 1,5% του ΑΕΠ. Αυτές είναι οι εκτιμήσεις για το 2014.

Όσον αφορά στις εισπράξεις, οι οποίες αυξάνονται το 2014 κατά 137,3% έναντι του 2013, από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, και για τις οποίες μας ρωτάτε αν αυξάνονται οι φόροι, η απάντηση είναι κατηγορηματικά «όχι». Οι φόροι δεν αυξάνονται. Η αύξηση των εσόδων είναι υπαρκτή και προέρχεται από τις εξής πηγές:

Προέρχεται από την υλοποίηση της φορολογικής μεταρρύθμισης του Γενάρη του 2013. Συγκεκριμένα, κατηγορίες φορολογουμένων οι οποίοι μέχρι πέρυσι φορολογούντο ως φυσικά πρόσωπα, από το 2014 φορολογούνται με βάση την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.

Η δεύτερη αιτίαση -και το κριτικό σχόλιο που ακούσαμε και το οποίο χρήζει απάντησης- είναι ότι το 2014 προβλέπεται να εισπραχθούν 1.150 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από φόρους περιουσίας, με αποτέλεσμα αύξηση κατά 41% το 2014 έναντι του 2013, επιβαρύνοντας -όπως είπατε- υπέρμετρα την ακίνητη περιουσία. Πρέπει να σας πω ότι, η πραγματική αύξηση του 2014 έναντι του 2013 είναι της τάξεως των 250 εκατομμυρίων ευρώ και οφείλεται στο γεγονός ότι τους πρώτους μήνες του 2014, αγαπητοί συνάδελφοι, θα εξοφληθούν και οι τελευταίες δόσεις του ΕΤΑΚ του 2013.

Υπενθυμίζω δε ότι το 2013 εισπράττονται ΦΑΠ τριών ετών, από το 2010 μέχρι και το 2012, οι οποίοι είναι συνολικού ύψους 900 εκατομμυρίων ευρώ περίπου, τα οποία όμως ακριβώς επειδή αφορούν φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών καταγράφονται στους άμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών. Έτσι, το 2013 το σύνολο φόρων περιουσίας που καταβάλλουν οι φορολογούμενοι, ανεξάρτητα από τους κωδικούς του προϋπολογισμού, είναι συγκρίσιμο με αυτό που θα καταβάλουν το 2014.

Ο κοινωνικός προϋπολογισμός έχει αυξημένα έσοδα κατά 569 εκατομμύρια ευρώ το 2014 σε σχέση με το 2013. Θα πρέπει να σας πω ότι για την κοινωνική ασφάλιση προβλέπεται να δαπανηθούν 10,8 δισεκατομμύρια το 2014, ενώ για την υγεία τα αντίστοιχα ποσά είναι 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα σας πω κωδικοποιημένα τις σημαντικότερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν το 2013 από το Υπουργείο Εργασίας και συνεχίζονται:

Θεσμοθετήθηκε το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων και καταβάλλεται για πρώτη φορά από το πρώτο παιδί. Λαμβάνεται μέρη για το ειδικό επίδομα τρίτεκνων και πολύτεκνων. Υλοποιούνται δράσεις για τη διευκόλυνση μετακίνησης των ατόμων με αναπηρία. Λειτουργούν τα νέα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας και εξασφαλίζεται η χρηματοδότησή τους για μία συνεκτική και αποτελεσματική προνοιακή πολιτική που είναι απαραίτητη. Διασφαλίστηκε η συνέχιση λειτουργίας των κέντρων ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων και του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», αλλά θεσπίστηκαν και καινοτόμα προγράμματα, όπως το «Κατ' οίκον κοινωνική φροντίδα» και το «Κατ' οίκον νοσηλεία».

Καταβάλλεται ειδικό βοήθημα ανεργίας σε αυτοαπασχολούμενους που διέκοψαν την άσκηση επαγγέλματος ή έκλεισαν την επιχείρησή τους κι αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για νέους και γυναίκες.

Θεσμοθετήθηκε ο νέος μηχανισμός καθορισμού του κατώτατου μισθού, ο οποίος θα διαμορφώνεται ύστερα από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τη συνδρομή επιστημονικών φορέων, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Καταρτίστηκε από ειδική επιστημονική επιτροπή κατάλογος με σαράντα τρεις παθήσεις, για τις οποίες η διάρκεια της αναπηρίας καθορίζεται επιτέλους επ' αόριστον και συνεπώς δεν θα απαιτείται επαναξιολόγηση από τα ΚΕΠΑ, δίνοντας τέλος στην ταλαιπωρία των συνανθρώπων μας με αναπηρία.

Υλοποιείται το πρόγραμμα «Επιταγή εισόδου στην αγορά ερ-

γασίας» για σαράντα πέντε χιλιάδες ανέργους νέους έως είκοσι εννέα ετών.

Υλοποιούνται προγράμματα κοινωφελούς εργασίας για πενήντα χιλιάδες ανέργους στην τοπική αυτοδιοίκηση και κοινωνικές υπηρεσίες του δημόσιου τομέα.

Προωθείται, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο θεσμός της κοινωνικής οικονομίας και της κοινωνικής επιχειρηματικότητας για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Πρέπει, επίσης, να σας πω ότι ξεκινά πιλοτική εφαρμογή του προγράμματος ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος σε δύο περιοχές της χώρας, με στόχο τη διεύρυνσή του σε όλη την Ελλάδα.

Έχουμε το διάλογο με άξονα την Πράσινη Βίβλο για την εθνική στρατηγική κοινωνικής ένταξης, με στόχο η Ελλάδα να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη και πολύπλευρη στρατηγική για την κοινωνική ένταξη και την αντιμετώπιση της φτώχειας, όπως είναι το ζητούμενο.

Πρέπει να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης για την αντιμετώπιση της ανεργίας και της φτώχειας πατούν πάνω στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού 2007 – 2013». Είναι ένα βασικό εργαλείο για εμάς για την υποστήριξη των ανέργων, των εργαζομένων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Γι' αυτόν το λόγο καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την επιτάχυνση της υλοποίησης, για την ανακατανομή των πόρων, για τη χρηματοδοτική ενίσχυση του συγκεκριμένου προγράμματος.

Βασικοί στόχοι της αναθεώρησης είναι η επιτάχυνση του ρυθμού απορρόφησης των πόρων, η διαχείρευσή τους στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία, η εξασφάλιση των πόρων που απαιτούνται για την επανεκκίνηση των αυτοκινητοδρόμων, για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, για την ανάσχεση της ανεργίας, για τη στήριξη του κοινωνικού ιστού με δράσεις όπως είναι οι βρεφονηπιακοί σταθμοί και η κοινωφελής εργασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω και να υπογραμμίσω ότι στόχος μας είναι να βγούμε από την κρίση όσο πιο γρήγορα μπορούμε, να βγούμε από την επιτήρηση το συντομότερο, να μπει θετικό πρόσημο στην ανάπτυξη και στην απασχόληση, ώστε αυτοτελώς και με αυτόρκεια η χώρα να σταθεί στα πόδια της, για να διασφαλίσει καλύτερες αμοιβές για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, καλύτερη ποιότητα ζωής, καλύτερη οικονομική και κοινωνική ποιότητα.

Ο φετινός προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος μπορεί για πρώτη φορά να δώσει όραμα και προοπτική. Είναι ένας προϋπολογισμός πραγματικός, δείχνει ότι η χώρα βρίσκεται σε καλό δρόμο αξιοποιώντας τις θυσίες του ελληνικού λαού και γι' αυτόν το λόγο θεωρώ ότι αυτός ο προϋπολογισμός πρέπει να υπερψηφιστεί.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπακώστα και ολοκληρώνουμε τη σημερινή μας συνεδρίαση με τον Ειδικό Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Δημήτριο Γελαλή.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τα δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Αφού είμαι τελευταίος θα έχω και την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Πάντως, κύριε Γελαλή, να ξέρετε ότι ο καλός στρατηγός χτυπάει πρώτος και ο καλός πολιτικός μιλάει τελευταίος. Άρα, είστε καλός πολιτικός.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος καταστρώθηκε από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης με βάση τα απαιτούμενα και προαπαιτούμενα της τρόικας και με τη λογική των μνημονίων. Συμπεριλαμβάνει νέα μέτρα τα οποία έχουν παρθεί και θα εφαρμοστούν για πρώτη φορά το 2014.

Περαιτέρω, βέβαια, μέτρα θα παρθούν όταν θα συμφωνηθούν τα δημοσιονομικά κενά τα οποία υπάρχουν. Θα υποβληθεί και συμπληρωματικός ή τροποποιητικός προϋπολογισμός. Το έχει, ήδη, προαναγγείλει και η ίδια η Κυβέρνηση, η οποία έχει πει

και δεσμεύτηκε ότι δεν θα είναι οριζόντια τα μέτρα. Θα υπάρχουν μεν μέτρα, αλλά αυτά δεν θα είναι οριζόντια, θα είναι στοχευμένα, δηλαδή θα πληγούν λιγότεροι από αυτά τα μέτρα; Δεν θα είναι μνημονιακά μέτρα;

Οι Βρυξέλλες και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο σε κάθε ευκαιρία δηλώνουν την ανάγκη νέων θυσιών από τον ελληνικό λαό. Βέβαια, είναι αδιανόητο να μη σχολιάσουμε τη δήλωση του κ. Τόμσεν ότι η Κυβέρνηση πρέπει να εξασφαλίσει καταλύματα, δηλαδή άσυλα για όσους θα κατασχεθούν τα σπίτια τους. Θεωρούμε ότι είναι μία πρόταση απαράδεκτη για ολόκληρο το έθνος μας και θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση θα έπρεπε να ζητήσει να είναι ανεπιθύμητος ο κύριος αυτός για τη χώρα μας.

Συνταρακτικά βέβαια και απογοητευτικά, θα έλεγα, είναι και τα στοιχεία του προϋπολογισμού, τα οποία βγαίνουν από το ίδιο το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. Οι εισηγητές διαπιστώνουν τη λαίλαπα των καινούργιων μέτρων που έρχονται. Αυτά τα μέτρα θα πληρωθούν από τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα.

Η φτωχοποίηση των πολιτών συνεχίζεται, είναι στο 23% αυτοί που ζουν στο όριο της φτώχειας, ενώ ένα άλλο 36%, που βιώνει καθημερινά αυτές τις στερήσεις, βρίσκεται κι αυτό κοντά στα όρια της φτώχειας. Δηλαδή έχουμε ένα ποσοστό της τάξης του 59%, το οποίο μεταφράζεται σε πάνω από έξι εκατομμύρια πολίτες. Με αυτό το ποσοστό βρισκόμαστε στην πρώτη θέση της Ευρώπης.

Σε ό,τι αφορά τα βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, έχουμε για φέτος ύφεση 4% -είναι η έκτη χρονιά- και προβλέπεται οριακή ανάπτυξη 0,6% για το 2014. Έχουμε ανεργία η οποία είναι στο 27,3%, για τους νέους είναι 61%. Βέβαια το 2014 προβλέπεται να γίνει μείωση κατά 0,6%, επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης της ανεργίας. Με αυτούς τους ρυθμούς υπολογίζουμε ότι γύρω στα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια θα πιάσουμε ξανά αυτόν τον στόχο τον οποίο βάζαμε σαν χώρα, να έχουμε ανεργία σε μονοψήφιο αριθμό. Βέβαια, όλα αυτά θα γίνουν εάν θα έχουμε και ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από το 4%.

Ο πληθωρισμός κινείται πάλι σε αρνητικά επίπεδα, 0,8% για το 2013, μείον 0,4% για το 2014, πράγμα που επηρεάζει αρνητικά και το ΑΕΠ της χώρας. Η δημόσια κατανάλωση παραμένει σε σταθερά χαμηλά επίπεδα.

Η υπεραστιόδοξη πρόβλεψη για αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων αλλά και των εξαγωγών, σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους δείκτες, αποτελούν μία μαγική εικόνα που δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εμφανίζει πλεόνασμα 2,6 δισεκατομμύρια, θετικό στοιχείο. Βέβαια, εδώ να λάβουμε υπ' όψιν τις εξαγωγές των πετρελαιοειδών, κάτι το οποίο συνδέεται και με την τροφοδοσία των πλοίων κρουαζιέρας. Οι δείκτες του ισοζυγίου δείχνουν ότι η οικονομία εξακολουθεί να βυθίζεται στην ύφεση, γεγονός που οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αδυναμία των νοικοκυριών να δαπανήσουν και στη συνεχιζόμενη αποβιομηχάνιση της χώρας.

Ρευστότητα της αγοράς. Νομίζω ότι δεν υπάρχει ρευστότητα. Όλα τα χρήματα που πήγαν για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έμειναν εκεί για να καλύψουν την «τρύπα» των τραπεζών και στις επιχειρήσεις δεν πήγε ούτε 1 ευρώ. Η κατάσταση βέβαια θα χειροτερεύει λόγω και της εποπτείας των τραπεζών που έχουμε τώρα, στο πλαίσιο της τραπεζικής ένωσης στην Ευρώπη.

Στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δεν υπάρχει, είναι ανύπαρκτη, ενώ τα εργαλεία που προβλέπονται φαίνεται ότι απευθύνονται κυρίως σε ξένους επενδυτές ή κυρίως στις ξένες αγορές, όπως η χορήγηση πιστώσεων προς τις ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να αγοράζονται πρώτες ύλες από το εξωτερικό.

Θα έχουμε καινούργιο επενδυτικό ταμείο για το οποίο λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι σκοπό θα έχει να χρηματοδοτεί τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και έργα υποδομής με ίδια κεφάλαια, εγγυήσεις και άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα. Είναι το ταμείο το οποίο ετοιμάζεται να γίνει με χρήματα του ελληνικού δημοσίου, αλλά που θα είναι για γερμανικές επενδύσεις στην Ελλάδα. Θα συνεισφέρει 350 εκατομμύρια το ελληνικό δημόσιο και άλλα 100 εκατομμύρια η γερμανική ιδιωτική τράπεζα KFW.

Παρά τις πολλαπλές διευκολύνσεις και παρά το «κούρεμα», η διόγκωση του δημόσιου χρέους αποτελεί ένα παράγοντα υψηλού ρίσκου και λειτουργεί αποτρεπτικά για τους επενδυτές.

Στο δεύτερο κεφάλαιο η Κυβέρνηση παρουσιάζει τα αποτελέσματα για το 2013 και τους στόχους για το 2014, νομίζοντας ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα ή ότι δεν είμαστε σε αυτήν τη χώρα, αλλά ζούμε σε μια ευνοούμενη χώρα.

Στο πλαίσιο άσκησης φορολογικής πολιτικής ως στόχος παρουσιάζεται η δημιουργία ενός δίκαιου και αποτελεσματικού φορολογικού περιβάλλοντος που θα λειτουργεί με διαφάνεια. Επειδή όμως η αναδιάρθρωση της φορολογικής διοίκησης σύμφωνα με το επιτελείο σας απαιτεί ένα διάστημα ενός ως τριών ετών, θεωρείται επιτακτική ανάγκη για την ενίσχυση των φορολογικών εσόδων και επιβάλλει την υλοποίηση της φορολογικής μεταρρύθμισης μέσω ενός μείγματος άμεσων μέτρων. Ομολογείτε, δηλαδή, ότι η Κυβέρνηση, επειδή δεν μπορεί να υλοποιήσει άμεσα και αποτελεσματικά το να έχει μια διοίκηση τέτοια που θα ενισχύσει τους εθνικούς πόρους με έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, θα συνεχίσει και τα επόμενα χρόνια να φορολογεί τα συνήθη «υποζύγια». Βέβαια τώρα έχουμε και το καινούργιο «φρούτο», δηλαδή τη υπερφορολόγηση των ιδιοκτητών ακινήτων.

Το «ράβε-ξήλωνε» της φορολογικής μηχανής συνεχίζεται. Οι ελεγκτικές υπηρεσίες, που υποτίθεται ότι θέλετε να φτιάξετε, έχουν καταντήσει να είναι «γεφύρι της Άρτας» που όλη την ημέρα το χτίζουμε και τη νύχτα το γκρεμίζουμε. Το τίμημα της προχειρότητάς σας το πληρώνουν τα συνήθη «υποζύγια», που επωμίζονται περισσότερους φόρους από αυτούς τους οποίους μπορούν να αντέξουν.

Έτσι έχουμε το ΣΔΟΕ και τη Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων να αποτελούν δυο κομμάτια το καθένα, με αποτέλεσμα την αποδυνάμωσή τους. Προϊσταμένους των υπηρεσιών να τοποθετούνται κατά παρέκκλιση του νόμου και με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Τις ελεγκτικές υπηρεσίες να είναι σε διαρκές καθεστώς κατάρτησης και επανασύστασης. Το ανθρώπινο δυναμικό να μεταφέρεται από υπηρεσία σε υπηρεσία, καμμία οργάνωση στους χώρους εργασίας, χωρίς καν το βασικό εξοπλισμό. Στο τέλος θεωρείτε ότι οι υπεύθυνοι για την όλη διαδικασία είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν πίνουν τους στόχους, και ότι είναι ακατάλληλο το προσωπικό.

Διαφημίζεται η μεταρρύθμιση του φορολογικού-θεσμικού πλαισίου, όπως η θέσπιση του ΚΦΑΣ, για τον οποίο προβλέπονται σαρωτικές αλλαγές με σχέδιο νόμου που ετοιμάζει η Κυβέρνηση, η εισαγωγή νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ενώ δεν έχει καταργηθεί ο προηγούμενος και η θέσπιση του ΕΝΦΑ, που όμως δεν έχει συμφωνηθεί ούτε μέσα στην ίδια την Κυβέρνησή σας αλλά ούτε και με την τρόικα.

Πολλά από όσα προβλέπονται για τον εντοπισμό και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της αναδιάρθρωσης των υπηρεσιών είναι ευχολόγια και νομίζω ότι η Κυβέρνησή σας δεν έχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο γι' αυτά.

Το ίδιο ισχύει και για το περιουσιολόγιο, το οποίο συζητείται εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά συνεχίζει να καθυστερεί, αφού δεν έχετε φέρει μέχρι σήμερα ένα περιουσιολόγιο έστω και για συζήτηση.

Το ίδιο ισχύει για τις αποφάσεις, τις δράσεις για την προμήθεια του απαραίτητου εξοπλισμού, ώστε να γίνονται αποτελεσματικοί έλεγχοι στα τελωνεία και στη διακίνηση των ναυτιλιακών καυσίμων.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι ένα πρωτογενές πλεόνασμα για το 2013 ύψους 812 εκατομμυρίων ευρώ, ήτοι 0,4% του ΑΕΠ, ενώ για το 2014 προβλέπετε 2,9 δισεκατομμυρίων ευρώ, ήτοι 1,6% του ΑΕΠ.

Τι προσπαθείτε να κάνετε με αυτά τα πράγματα; Πρώτον, επιθυμείτε να βγει η χώρα μας όσο πιο γρήγορα γίνεται στις αγορές. Το λέτε και μέσα στον προϋπολογισμό ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2014 θα καταφέρετε να βγείτε στις αγορές. Πράγμα αδύνατο. Δεύτερον, λέτε ότι η αυστηρή αυτή δημοσιονομική πολιτική, την οποία ακολουθείτε, έχει αποτελέσματα, άρα δίνετε τα διαπιστευτήρια στους τροϊκανούς.

Η λιτότητα, η περαιτέρω μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος

μέσω της υπερφορολόγησης, η εντεινόμενη περιστολή των κοινωνικών δαπανών, οι εξωφρενικές απαιτήσεις των δανειστών, οι απολύσεις κ.λπ. διευκολύνουν τη «μαύρη τρύπα» και καθιστούν όλες τις θυσίες τις οποίες κάνει ο ελληνικός λαός μάταιες.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται στο 2,2% του ΑΕΠ για φέτος και 2,3% για το 2014. Αν προσθέσουμε την επίδοση της χρηματοδοτικής στήριξης των τραπεζών, πάμε στα 23 δισεκατομμύρια. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί το επιχείρημα ότι σαν αντάλλαγμα θα πάρουμε κάποιες μετοχές οι οποίες θα μας αποδώσουν μακροπρόθεσμα. Είναι πολύ αμφίβολο, κύριε Υπουργέ, γιατί το μεγάλο πρόβλημα είναι σήμερα.

Το δημόσιο χρέος θα ανέλθει στο 174,8% του ΑΕΠ το 2014, το οποίο λέμε ότι δεν είναι διαχειρίσιμο. Και, βέβαια, είναι ένα γεγονός το οποίο μας δείχνει ότι δεν είναι δυνατόν να βρούμε στις αγορές και πως δεν είναι αισιόδοξη η πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Όσον αφορά στον προϋπολογισμό του 2013, το γεγονός ότι οι φορολογούμενοι έπαιρναν το ένα εκκαθαριστικό μετά το άλλο, αλλά και η φιλοτιμία, αν θέλετε, για να είναι συνεπείς, κράτησαν τα φορολογικά έσοδα κοντά στο στόχο, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι οι φόροι που καταλογίστηκαν φέτος θα εξοφληθούν μέχρι το Μάρτιο του 2014.

Το Υπουργείο ενώ παραδέχεται τη θετική επίδραση στα έσοδα του μέτρου της μείωσης του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση, δεν δεσμεύεται ότι θα παραμείνει στο 13%. Μπορεί να πάμε στο 23% στο ΦΠΑ της εστίασης, ποσοστό, βέβαια, που επιθυμεί η τρόικα.

Αντίθετα, η επιβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα μείωσε τα προσδοκώμενα έσοδα κατά 536 εκατομμύρια ευρώ. Η κατανάλωση του πετρελαίου -που δεν το περιμένατε, αλλά, βέβαια, σας το λέγαμε- μειώθηκε κατά 70% και παράλληλα κόστισε και συνεχίζει να κοστίζει ανθρώπινες ζωές. Το τελευταίο θύμα ήταν αυτό που είχαμε στη Θεσσαλονίκη. Λυπηρό γεγονός! Δυστυχώς, όμως, το μόνο που κάνετε είναι να βάζετε ανθρωποκτόνους ειδικούς φόρους.

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2014 αναμένεται να αυξηθούν τα έσοδα κατά 2,2 δισεκατομμύρια ή 4,1% σε σχέση με φέτος, ενώ τα καθαρά έσοδα θα αυξηθούν κατά 2,3 δισεκατομμύρια ή 4,9% του ΑΕΠ. Η αύξηση των έμμεσων φόρων κατά 1,7 δισεκατομμύρια θα προέλθει πρώτον, από την αύξηση των φόρων περιουσίας που θα διαμορφωθεί στα 3,9 δισεκατομμύρια σημειώνοντας αύξηση 41,4% σε σχέση με το 2013 και, δεύτερον, από την αύξηση κατά 11,5% των φόρων εισοδήματος, που γίνεται λόγω της κατάργησης του αφορολογήτου ορίου των 5.000 ευρώ και των πρόσθετων αφορολόγητων ορίων στα προστατευόμενα παιδιά, λόγω της κατάργησης των φοροαλλαγών και λόγω της αύξησης της φορολογίας στις ατομικές επιχειρήσεις και στους ελεύθερους επαγγελματίες.

Διαφημίστε ότι τα φυσικά πρόσωπα θα πληρώσουν 13,8% λιγότερους φόρους σε σχέση με το 2013. Είναι ένα τρικ του Υπουργείου Οικονομικών, γιατί εξαιρεί μεγάλες κατηγορίες -ατομικές επιχειρήσεις, ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους κ.λπ.- και μεταφέρει στην άλλη κατηγορία στα έσοδα νομικών προσώπων που θα αυξηθούν κατά 4 δισεκατομμύρια περίπου. Οι έμποροι, οι βιοτέχνες, οι ελεύθεροι επαγγελματίες θα πληρώσουν φόρο 26% από το πρώτο ευρώ. Άρα για 5.000 εισόδημα μαζί με την προκαταβολή 55% κάποιος θα πληρώσει αυτήν τη στιγμή 2.015 ευρώ.

Η αύξηση των φορολογικών εσόδων οφείλεται μεταξύ άλλων και στη φορολόγηση των αφορολόγητων αποθεματικών. Έκαναν λάθος οι επιχειρήσεις το 2004 και 2005 να σχηματίσουν τα αφορολόγητα αποθεματικά, τα οποία θα πληρώσουν τώρα για το 2004 και 2005. Εάν νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο ως Κυβέρνηση μπορείτε να προσελκύσετε επενδυτές, μάλλον κάνετε λάθος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά επιπλέον.

Και, βέβαια, να πούμε ότι ο μόνος ο οποίος πιστεύει στη χώρα μας ότι δεν υπερφορολογούνται οι Έλληνες, είναι ο Υπουργός Οικονομικών.

Εμείς προτείνουμε μία ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού

συστήματος. Και μιλάμε για ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα που θα αποσκοπεί στην καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης, θα μεταφέρει τα φορολογικά βάρη χαμηλών και μικρομεσαίων στρωμάτων στα μεγάλα και πολύ μεγάλα εισοδήματα και θα λαμβάνει υπ' όψιν τη φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων.

Για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων παρατηρούμε μία διαχρονική μείωση των προβλέψεων, η οποία συντηρεί την ύφεση και αυξάνει την ανεργία.

Εκτός, όμως, από τις μειωμένες προβλέψεις, βλέπουμε ακόμα μικρότερα ποσά στις τελικά διαμορφωμένες πραγματοποιήσεις. Είναι ξεκάθαρο πως όποτε η Κυβέρνηση θέλει να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό, κόβει κονδύλια από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προκειμένου να καλύψει τρύπες και αποτυχίες.

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος, θα ήθελα να πω το εξής: Το χρέος της γενικής κυβέρνησης το 2009 ήταν 299 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2014 πάμε στα 320 δισεκατομμύρια ευρώ σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση. Δηλαδή, παρ' όλα τα μέτρα τα οποία έχουν παρθεί, έχουμε μία αύξηση 21 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα ως ποσοστό του ΑΕΠ, καθώς το 2009 ήταν στο 127% και το 2014 είναι στο 174,8%. Έχουμε, δηλαδή, μία αύξηση του ΑΕΠ κατά 45,1%. Άρα συνεχίζεται αυτός ο φαύλος κύκλος, με δάνεια και κόντρα δάνεια και κόντρα δάνεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το χρέος, βέβαια, με όλη αυτή τη διαδικασία την οποία ακολουθούμε, δεν είναι βιώσιμο. Η μόνη ρεαλιστική λύση δεν είναι ελληνική, είναι ευρωπαϊκή. Πρέπει να γίνει αναστολή πληρωμών των τόκων, να γίνει βιώσιμο το χρέος και να γίνει ένα κούρεμα. Βέβαια, όχι κούρεμα σε αυτήν τη λογική την οποία έκανε την προηγούμενη φορά η Κυβέρνηση, μεταφέροντας τα βάρη στα ασφαλιστικά ταμεία και στους ομολογιούχους. Πρέπει να συνδυαστεί αυτό με τερματισμό της λιτότητας και εφαρμογή σχεδίου άμεσων δημοσίων αναπτυξιακών επενδύσεων. Μόνο μέσα από μία τέτοια διαδικασία μπορούμε να ξεφύγουμε από την οικονομική κρίση.

Οι εγγυήσεις -τα έχουμε πει και σε προηγούμενη ομιλία- είναι ένα άλλο σημείο του κρατικού προϋπολογισμού το οποίο δεν έχει προσεχθεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, είπαμε ότι είστε προνομιούχος όταν μιλάτε τελευταίος, αλλά ξεπεράσατε τα 18,5 λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Θα κάνω γρήγορα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ολοκληρώνω.

Ένα άλλο σημείο είναι οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου για δάνεια τόσο της Κυβέρνησης όσο και εκτός αυτής. Δίνονται οι εγγυήσεις, κύριε Υπουργέ, χωρίς να εξετάζουμε αν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, με αποτέλεσμα αυτά τα «φέσια» να τα χρεώνεται η ίδια η Κυβέρνηση.

Το ίδιο ισχύει για τις αποκρατικοποιήσεις. Προσπαθείτε να παρουσιάσετε στοιχεία, αλλά δυστυχώς οι αποκρατικοποιήσεις, η μία μετά την άλλη, έχουν δυσχερή αποτελέσματα. Για παράδειγμα ο ΟΠΑΠ ξεπουλήθηκε για ποσό που αντιστοιχεί σε κέρδη τριών-τεσσάρων ετών. Και, βέβαια, πουλήθηκε σε ένα έχει άτομο το οποίο έχει βάλει ίδια κεφάλαια πολύ μικρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, κάλυψαν τα θέματα αρκετοί συνάδελφοι σας. Ξεπεράσατε τα δεκαεννέα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Μελισσανίδης το μεγαλύτερο μέρος το πήρε από τις τράπεζες, τις οποίες χρηματοδότησε ο ελληνικός λαός.

Το ίδιο έγινε και με τα είκοσι οκτώ ακίνητα του δημοσίου, τα οποία ξεπουλήθηκαν για 261 εκατομμύρια ευρώ και με τους νέους ιδιοκτήτες να παίρνουν ενοίκιο 20 εκατομμύρια ανά έτος. Άρα θα έχουν ένα σύνολο 600.000.000 ευρώ εσόδων από ενοίκια για τα τριάντα χρόνια.

Συμπερασματικά -για να ολοκληρώσω- θέλω να πω ότι μπήκαμε στο μνημόνιο για να βρούμε στις αγορές το 2011 και σή-

μερα ακόμα ακούγεται σαν ανέκδοτο το ότι θα βγούμε στις αγορές. Μπήκαμε με χρέος 129% του ΑΕΠ. Σήμερα είμαστε στο 175%, ενώ για να είναι διαχειρίσιμο πρέπει να είναι κάτω από το 120% του ΑΕΠ. Αντί γι' αυτό είχαμε ανεργία στο 27% με 30%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κοιτάξτε λίγο τον χρόνο. Κοιτάξτε μόνοι σας. Θα ξεπεράσετε και τον γενικό εισηγητή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, κύριε Γελαλή!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μισό λεπτό ζητούσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, να έχουμε και διαμαρτυρίες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Όχι, αλίμονο!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, για εσάς.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.01' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 4 Δεκεμβρίου 2013 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2014», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ